

Liahona

Proslovy z generální konference

President Nelson povzbuzuje rodiny, aby **usilovaly o oslavení**

Vyjádřena podpora novým sedmdesátníkům – generálním autoritám a Generálnímu předsednictvu Nedělní školy

Oznámeno osm nových chrámů, chrámy z doby pionýrů projdou renovací

PŘVNÍ PŘESEDNICTVO A KVORUM DVANÁCTI APOŠTOLŮ V NÁVŠTĚVNICKÉM STŘEDISKU CHRÁMU ŘÍM V ITÁLII.

„Před více než 2 000 lety náš Spasitel, Ježíš Kristus, sloužil světu a položil základy své Církve a svého evangelia.

Povolal apoštoly a nařídil jim: ‚Protož jdouce, učte všechny národy.‘ [Matouš 28:19.]

V nynější době byla Pánova Církev znovuzřížena. V čele Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů stojí Spasitel. Jako novodobí apoštolové

Ježíše Krista hlásáme v dnešní době stejné poselství, které hlásali apoštolové před dvěma tisíci lety – a to, že Bůh žije a Ježíš je Kristus.“

– President Russell M. Nelson během svého březnového pobytu v Itálii za účelem zasvěcení chrámu Řím.

Sobotní dopolední zasedání

- 6 **Jak bych mohl porozumět?**
Starší Ulisses Soares
- 9 **Pečlivě, nebo nedbale?**
Becky Cravenová
- 11 **Odpovědi na modlitbu**
Starší Brook P. Hales
- 15 **Misionářská práce – podělte se o to, co máte v srdci**
Starší Dieter F. Uchtdorf
- 19 **Tak, jak to činil On**
Biskup W. Christopher Waddell
- 22 **Domov, kde přebývá Duch Páně**
President Henry B. Eyring

Sobotní odpolední zasedání

- 26 **Vyjádření podpory úředníkům Církve**
President Dallin H. Oaks
- 27 **Zpráva Církevního kontrolního oddělení za rok 2018**
Kevin R. Jergensen
- 28 **Pravé, čisté a prosté evangelium Ježíše Krista**
President M. Russell Ballard

31 Usilujme o poznání prostřednictvím Ducha

Starší Mathias Held

34 Oko víry

Starší Neil L. Andersen

38 Hodujte na slovech Kristových

Starší Takashi Wada

41 Naslouchejme Jeho hlasu

Starší David P. Homer

44 Vizte, Beránek Boží

Starší Jeffrey R. Holland

Generální kněžské zasedání

47 Taktická příručka pro kněžství

Starší Gary E. Stevenson

51 Kvorum – místo sounáležitosti

Starší Carl B. Cook

54 Hledte k Ježíši Kristu

Starší Kim B. Clark

58 Moc podporující víry

President Henry B. Eyring

60 K čemu to povede?

President Dallin H. Oaks

67 Můžeme si vést lépe a být lepší

President Russell M. Nelson

Nedělní dopolední zasedání

70 Oplývejte požehnáními

Starší Dale G. Renlund

73 Kristus – světlo, které svítí v temnotě

Sharon Eubanková

76 Veliká láska k dětem našeho Otce

Starší Quentin L. Cook

81 Příprava na Pánův návrat

Starší D. Todd Christofferson

85 Usmíření Ježíše Krista

Tad R. Callister

88 „Pojď, následuj mne“

President Russell M. Nelson

Nedělní odpolední zasedání

91 Očištění skrze pokání

President Dallin H. Oaks

95 Posilujme duchovní svalstvo

Starší Juan Pablo Villar

97 Dobrý Pastýř, Beránek Boží

Starší Gerrit W. Gong

101 Připraveni, abychom získali každou nutnou věc

Starší David A. Bednar

105 Bezprostřední dobrotivost Boží

Starší Kyle S. McKay

107 Budujte pevnost duchovnosti a ochrany

Starší Ronald A. Rasband

111 Slovo závěrem

President Russell M. Nelson

64 Generální autority a generální úředníci a úřednice Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

112 Statistická zpráva za rok 2018

113 Rejstřík příběhů v konferenčních proslovech

114 Zprávy z Církve

127 Pojď, následuj mne – studium poselství z generální konference

189. výroční generální konference

Sobota dopoledne, 6. dubna 2019, generální zasedání

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší Steven E. Snow
Závěrečná modlitba: starší Wilford W. Andersen
Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí; dirigenti Mack Wilberg a Ryan Murphy; varhaníci Richard Elliott a Andrew Unsworth: „Nechť plní nás blahem“, *Náboženské písně*, č. 3; „Dál, kráče dál“, *Náboženské písně*, č. 35, ar. Wilberg; „Slunka svit je v duši moji dnes“, *Náboženské písně*, č. 141, ar. Wilberg; „Vykupitel Izraele“, *Náboženské písně*, č. 6; „Bůh je s vámi, milé děti“, *Náboženské písně*, č. 47, ar. Wilberg; „Já Boží dítě jsem“, *Náboženské písně*, č. 185, ar. Murphy; „Ó, hleďte, Pán je Král!“, *Náboženské písně*, č. 25, ar. Murphy.

Sobota odpoledne, 6. dubna 2019, generální zasedání

Vedl: president Henry B. Eyring
Úvodní modlitba: starší Brent H. Nielson
Závěrečná modlitba: Lisa L. Harknessová
Hudbu zajistil smíšený pěvecký sbor Univerzity Brigham Younga; dirigenti Rosalind Hallová a Andrew Crane; varhanice Linda Margettsová a Bonnie Goodliffeová: „Přijď, Králi králů, zas“, *Náboženské písně*, č. 24, ar. Kasen; „Jak nesmírnou láskou“, *Náboženské písně*, č. 113, ar. Jessop; „Chválen buď Pán“, *Náboženské písně*, č. 32; „Ježíš zrozen v bídě“, *Náboženské písně*, č. 116, ar. Kasen; „Ó, drahý Ježíši můj“, *Náboženské písně*, č. 52, ar. Staheli.

Sobota večer, 6. dubna 2019, generální kněžské zasedání

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší John C. Pingree ml.
Závěrečná modlitba: starší Brian K. Taylor
Hudbu zajistil sdružený pěvecký sbor Aronova kněžství z kůlů v Laytonu v Utahu; dirigent Stephen Schank; varhaník Brian Mathias: „Veď nás, všemocný Jehovo“, *Náboženské písně*, č. 34, ar. Wilberg; „Sečti dary“, *Náboženské písně*, č. 150, ar. Kasen; „Naděje Izraele“, *Náboženské písně*, č. 162; „Nádherný Spasitel“, *Náboženské písně* č. 191, ar. Schank.

Neděle dopoledne, 7. dubna 2019, generální zasedání

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší Bradley D. Foster
Závěrečná modlitba: Jean B. Binghamová

Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí; dirigent Mack Wilberg; varhaníci Andrew Unsworth a Brian Mathias: „Buď pochválen Král nebeský“, *Náboženské písně*, č. 31; „Jak pevný to základ“, *Náboženské písně*, č. 39, ar. Wilberg; „Spasitel rád mě má“, *Zpěvník pro děti*, 42, ar. Cardon; „S námi písně zpívejte“, *Náboženské písně*, č. 21; „O Thou Rock of Our Salvation“, *Hymns*, č. 258, ar. Wilberg; „Pojďte za mnou“, *Náboženské písně*, č. 60, ar. Wilberg.

Neděle odpoledne, 7. dubna 2019, generální zasedání

Vedl: president Henry B. Eyring
Úvodní modlitba: starší Taniela B. Wakolo
Závěrečná modlitba: starší Claudio R. M. Costa
Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí; dirigenti Mack Wilberg a Ryan Murphy; varhanice Bonnie Goodliffeová a Linda Margettsová: „Chválit, ó, Králi, jméno Tvé“, *Náboženské písně* č. 87, ar. Murphy; „K Ježíši kráče“, *Náboženské písně* č. 61, ar. Murphy; „Národy, slyšte hlas nebe znít“, *Náboženské písně* č. 164; „Můj Spasitel rád mě má“, v: Vim, že můj Spasitel žije – osnova pro společné zaměstnání v roce 2015, 29, ar. Murphy; „Já musím Tebe mít“, *Náboženské písně* č. 49, ar. Wilberg.

Dostupnost proslavů z generální konference

Proslovy z generální konference jsou v mnoha jazycích k dispozici na internetu – přejděte na stránky konference.ChurchofJesusChrist.org a zvolte jazyk. Proslovy jsou také dostupné v aplikaci „Knihovna evangelia“ pro mobilní telefony a tablety. Obvykle do šesti týdnů po generální konferenci jsou v distribučních střediscích dostupné zvukové a obrazové nahrávky konference v angličtině. Informace o dostupnosti generální konference ve formátu pro členy se zvláštními potřebami jsou k dispozici na adrese disability.ChurchofJesusChrist.org.

Na obálce

Vpředu: Foto Leslie Nilsson.
Vzadu: Foto Matthew Reier.

Fotografie z konference

Fotografie v Salt Lake City pořídili: Cody Bell, Janae Binghamová, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Ashlee Larsenová, Leslie Nilsson, Matthew Reier a Christina Smithová.

**KVĚTEN 2019, 27. ROČNÍK, ČÍSLO 3
LIAHONA 18605 121**

Mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Kvorum Dvanácti apoštolů: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson,
Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Šéfredaktor: Randy D. Funk

Poradci: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Cravenová,
Sharon Eubanková, Cristina B. Francová, Donald L. Hallstrom,
Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Camila Castrillón

Autorský a redakční tým: Maryssa Dennisová, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan
Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabalová, Michael R. Morris,
Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard
M. Romney, Mindy Anne Seluová, Lori Fuller Sosaová, Chakell
Wardleighová, Marissa Widdisonová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová,
Mandie Bentleyová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis,
David Green, Colleen Hinckleyová, Eric P. Johnson, Susan Lofgrenová,
Scott M. Mooy, Emily Chieko Remingtonová, Mark W. Robison,
K. Nicole Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví: Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie Burdettová, Thomas G. Cronin,
Bryan W. Gyg, Ginny J. Nilsonová, Marrisona M. Smithová

Příprava tisku: Joshua Dennis, Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Troy R. Barker

Překlad: Martin Prachař

Distribuce: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad
Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení
Customer Service

Bezplatná linka: 800 142 827

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line na stránkách liahona.lds.org,
org; e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org; nebo poštou na
adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“
neboli „ukazatel“) je vydávána on-line na stránkách liahona.lds.org,
org; e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org; nebo poštou na
adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“
neboli „ukazatel“) je vydávána on-line na stránkách liahona.lds.org,
org; e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org; nebo poštou na
adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA.

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytisknuto
ve Spojených státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li uvedeno jinak, mohou jednotlivci
kopírovat materiály z *Liahony* pro osobní, nekomerční použití
(včetně církevních povolání). Toto právo může být kdykoli odňato.
Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je u díla
v údaji o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy
ohledně copyrightu se obračejte na Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2019 Vol. 27
No. 3. *LIAHONA* (USPS 311-480) Czech (ISSN 1085-4258) is published
six times a year (January, April, May, July, October, and November)
by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple
St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year;
Canada, \$6.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address *must*
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

Seznam řečníků

Andersen, Neil L., 34
Ballard, M. Russell, 28
Bednar, David A., 101
Callister, Tad R., 85
Christofferson, D. Todd, 81
Clark, Kim B., 54
Cook, Carl B., 51
Cook, Quentin L., 76
Cravenová, Becky, 9
Eubanková, Sharon, 73
Eyring, Henry B., 22, 58
Gong, Gerrit W., 97
Hales, Brook P., 11
Held, Mathias, 31
Holland, Jeffrey R., 44
Homer, David P., 41
Jergensen, Kevin R., 27
McKay, Kyle S., 105
Nelson, Russell M., 67, 88, 111
Oaks, Dallin H., 26, 60, 91
Rasband, Ronald A., 107
Renlund, Dale G., 70
Soares, Ulisses, 6
Stevenson, Gary E., 47
Uchtdorf, Dieter F., 15
Villar, Juan Pablo, 95
Wada, Takashi, 38
Waddell, W. Christopher, 19

Rejstřík témat

Aktivizace, 19
Aronovo kněžství, 19, 47, 51
Božská podstata, 60
Bratrství, 51
Bůh Otec, 11
Domov, 22, 101, 107
Druhý příchod, 81
Duch Svatý, 22, 31, 38, 41
Duchovní smrt, 85
Duchovnost, 70, 47, 95, 107
Chrámová práce, 76, 81, 101
Chrám, 22, 111
Inspirace, 31, 41
Ježíš Kristus, 6, 19, 22, 28, 34,
38, 44, 54, 67, 73, 81, 85,
88, 91, 95, 97, 101, 105, 107
Joseph Smith, 22, 85, 101
Kněžská kvora, 47, 51
Kněžství, 54, 58, 67
Kniha Mormonova, 51, 81
Láska, 11, 15, 22, 28, 58, 73, 76
Laskavost, 105
Média, 76
Milosrdenství, 91
Misionářská práce, 15, 22, 51,
76, 95
Modlitba, 11, 22, 58, 70
Naděje, 6, 91, 105
Navazování přátelských
vztahů, 51
Nedělní škola, 101
Oběť, 60
Obřady, 85, 88
Odpuštění, 22
Odvaha, 15
Osavení, 88
Osobní hodnota, 38
Otcovství, 22, 58
Pastýřská služba, 19, 28, 54, 97
Plán spasení, 60
Pokání, 22, 67, 73, 85, 91
Pokoj, 28
Pokusení, 47
Poslušnost, 70
Poznání, 31, 41
Požehnání, 70, 105
Pravda, 34, 107
Proroci, 34
Protivenství, 34, 73, 85
Přijetí, 73
Příklad, 6
Příprava, 101, 107
Radost, 28, 60, 88
Rodina, 34, 58, 76, 88
Rodinná historie, 76, 81
Rozhodnutí, 60
Sabat, 28
Shromažďování, 81, 97
Služba, 19
Smlouvy, 9, 54, 73, 88, 101
Soud, 91, 111
Studium, 6, 28, 101
Studium písem, 38
Svátoost, 44
Svědectví, 107
Světlo Kristovo, 73
Šťěstí, 9, 22
Tělesná smrt, 85
Trpělivost, 70, 105
Uctivost, 44
Učednictví, 6, 9, 15, 28, 47, 54,
67, 107, 111
Usmíření, 44, 85, 91, 97
Útěcha, 105, Obrácení, 19,
31, 38
Vedoucí Církve, 58
Víra, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107
Vyjádření podpory, 58
Vysvobození, 105
Výuka, 6, 28, 76
Vzkříšení, 81, 91
Pastýřská služba, 19, 28, 54, 97
Plán spasení, 60
Pokání, 22, 67, 73, 85, 91
Pokoj, 28

Významné okamžiky 189. výroční generální konference

Od okamžiku, kdy byla prezidentu Russellu M. Nelsonovi vyjádřena podpora jako prezidentovi Církve, byla na generální konferenci oznámena řada důležitých změn.

A tak se samozřejmě dalo předpokládat, že členové budou během této konference nejspíše očekávat další změny. Vedoucí Církve se však zaměřili na jiný druh změny – na změnu vedoucí k tomu, aby Spasitel mohl působit v nitru každého z nás.

Naléhavá žádost proroka

„Když ... Ježíš vás i mě žádá, abychom ‚činili pokání‘, vybízí nás ke změně,“ řekl prezident Nelson.

„... Zjistěte, co vám v pokání *brání*. A poté to změňte! Čiňte pokání! Každý z nás si může vést lépe a být lepší než kdykoli dříve.“

- Přečtěte si výzvu presidenta Nelsona k pokání (strana 67).
- Více informací o tom, jak se můžeme těšit z požeňání plynoucích

z pokání, naleznete v těchto proslovech:

- President Dallin H. Oaks (strana 91)
- President Henry B. Eyring (strana 22)
- Tad R. Callister (strana 85)

Změny v Církvi

Mnoho řečníků zmínilo dříve oznámené změny. President M. Russell Ballard nás vybídl, aby se nám „v samotném nadšení z těchto změn neztratil duchovní význam těchto úprav“.

- Přečtěte si výzvu presidenta Ballarda, abychom se zaměřovali na prosté pravdy evangelia (strana 28).
- Zjistěte, jak nám má podle staršího Jeffreyho R. Hollanda změna rozvrhu shromáždění pomoci lépe se soustředit na svátost (strana 44).
- Zjistěte, jaké budou podle staršího Davida A. Bednara žádoucí důsledky toho, že se budeme věnovat v domově-soustředěnému studiu (strana 101).

- Projděte si zkrácený seznam změn oznámených od doby, kdy byla prezidentu Nelsonovi vyjádřena podpora jako prezidentovi Církve, a zamyslete se nad jejich duchovním účelem (strana 121).

Nové a renovované chrámy

President Nelson v závěru konference oznámil osm nových chrámů a plány na velké změny u chrámů z období pionýrů. Zdůraznil však potřebu osobní „renovace“. „Kéž pravidelně ‚renovujeme‘ svůj život skrze víru a důvěru v Něj,“ řekl.

- Přečtěte si závěrečný proslov presidenta Nelsona (strana 111).
- Projděte si seznam nových chrámů (strana 124).
- S plány ohledně chrámu Salt Lake se podrobněji seznamte na stránce [ChurchofJesusChrist.org/go/05194](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/05194). [Další jazyky naleznete na stránkách news.ChurchofJesusChrist.org.] ■

Sobotní dopolední zasedání

STARŠÍ ULISSES SOARES
Kvorum Dvanácti apoštolů

Jak bych mohl porozumět?

Když budeme opravdově, ze srdce, odhodlaně a upřímně učit jeden druhého evangeliu Ježíše Krista, toto učení bude moci proměnit srdce.

Draží bratři a sestry, jak velikou radostí je znovu se setkat na generální konferenci Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů pod vedením našeho milovaného proroka, presidenta Russella M. Nelsona. Svědčím o tom, že budeme mít výsadu slyšet hlas našeho Spasitele Ježíše Krista skrze ty, kteří se na této konferenci budou modlit, kteří budou zpívat a kteří budou promlouvat o současných potřebách.

V knize Skutků se píše, jak Filip evangelista učil evangeliu jistého Etiopana – eunucha zodpovědného za všechny poklady královny Etiopie.¹ Když se Etiopan vracel z bohoslužeb v Jeruzalémě, četl knihu Izaiášovu. Filip, ponoukán Duchem, k němu přišel a řekl: „Rozumíš-liž ..., co čteš?”

A [eunuch] řekl: Kterakž bych mohl, leč by [mne] kdo [vedl]? ...

Tedy otevřev Filip ústa svá, a počav od toho písma, zvěstoval jemu Ježíše.²

Otázka položená tímto Etiopanem je připomínkou božského pověření, které máme my všichni – snažit se učit sebe sama a také učit jeden druhého evangeliu Ježíše Krista.³ V kontextu studia a výuky evangelia jsme ve skutečnosti

někdy jako onen Etiopan – potřebujeme pomoc věrného a inspirovaného učitele – a jindy jako Filip – potřebujeme učit a posilovat druhé v jejich obrácení.

Naším úkolem při snaze učit se a vyučovat evangeliu Ježíše Krista musí být prohloubení víry v Boha a v Jeho božský plán štěstí a v Ježíše Krista

a Jeho smírnou obětí a dosáhnout trvalého obrácení. Takováto prohloubená víra a obrácení nám pomůže uzavírat a dodržovat smlouvy s Bohem, což posílí naši touhu následovat Ježíše a vyvolá v nás opravdovou duchovní proměnu – jinak řečeno, promění nás v nové stvoření, jak tomu učil apoštol Pavel ve své epištole Korintským.⁴ Tato proměna nám přinese šťastnější, produktivnější a zdravější život a pomůže nám uchovat si věčný náhled. Není to snad právě to, co se stalo etiopskému eunuchovi poté, co se dozvěděl o Spasiteli a byl obrácen k Jeho evangeliu? V písmech se píše, že „jel cestou svou, raduje se“.⁵

Přikázání učit se evangeliu a vyučovat mu jeden druhého není nic nového; je neustále opakováno již od počátku lidské historie.⁶ Při jedné příležitosti, když byli Mojžíš a jeho lid na rovinách Moábských, než vstoupili do zaslíbené země, Pán inspiroval Mojžíše, aby lid napomenul ohledně zodpovědnosti učit se ustanovením a smlouvám, které

obdrželi od Pána, a aby jim učili své potomky,⁷ z nichž mnozí osobně nezažili překročení Rudého moře ani zjevení dané na hoře Sinai.

Mojžíš svůj lid napomenul takto:

„Ó Izraeli, slyš ustanovení a soudy, kteréž já učím vás činiti, abyste živi byli, a vejduce, dědičně vládli zemi, kterouž Hospodin Bůh otců vašich vám dává. ...

V známost je uvedeš synům i vnukům svým.“⁸

A poté zakončil slovy: „Protož [zachovávej] po všecky dny ustanovení a příkázání jeho, kteréž já dnes přikazuji tobě, aby dobře bylo tobě i synům tvým po tobě, a abys prodlil dnů v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.“⁹

Boží proroci důsledně učí tomu, že musíme vychovávat rodinu „podle výchovy a nabádání Páně“¹⁰ a „ve světle a pravdě“.¹¹ President Nelson nedávno řekl: „V dnešní době, kdy se rozmáhá nemorálnost a návyková pornografie, mají rodiče posvátnou zodpovědnost učit své děti tomu, jak je v jejich životě důležitý Bůh [a Ježíš Kristus].“¹²

Bratři a sestry, nabádání od našeho proroka je další připomínkou osobní zodpovědnosti snažit se učit sebe sama a učit svou rodinu tomu, že existuje Otec v nebi, který nás miluje a který pro své děti připravil božský plán štěstí; že Ježíš Kristus, Jeho Syn, je Vykupitel světa; a že spasení přichází vírou v Jeho jméno.¹³ Náš život musí být založen na skále našeho Vykupitele Ježíše Krista, což může pomoci nám osobně i jako rodinám mít v srdci vyrytá duchovní nabádání, která nám pomáhají ve víře vytrvat.¹⁴

Možná si vzpomenete, jak dva učedníci Jana Křtitele následovali Ježíše Krista poté, co slyšeli Jana svědčit, že Ježíš je Beránek Boží – Mesiáš. Tito dobří muži přijali Ježíšovu výzvu, aby šli a viděli,¹⁵ a onoho dne u Něho

zůstali. Poznali, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a po zbytek svého života Ho následovali.

Pokud i my přijmeme Spasitelovu výzvu, abychom přišli a viděli, je zapotřebí, abychom v Něm přebývali – tím, že se budeme ponořovat do písem, radovat se v nich, učit se Jeho nauce a snažit se žít jako On. Jen pak Ho, Ježíše Krista, poznáme a rozpoznáme Jeho hlas a budeme vědět, že když k Němu přijdeme a budeme v Něj věřit, nebudeme nikdy hladovět ani žíznit.¹⁶ Budeme schopni vždy rozlišit pravdu, jak se to stalo oněm dvou učedníkům, kteří s Ježíšem toho dne přebývali.

Bratři a sestry, toto se nestane náhodou. Naladit se na ty nejvyšší vlivy božskosti není jednoduché; vyžaduje to volat k Bohu a naučit se, jak z evangelia Ježíše Krista učinit ústřední bod svého života. Budeme-li tak činit, slibuji vám, že vliv Ducha Svätého nám do srdce i do mysli přinese pravdu, vydá o ní svědectví¹⁷ a bude nás učit všem věcem.¹⁸

Otázka onoho Etiopana – jak bych mohl porozumět, ledaže by mě někdo vedl? – má zvláštní význam také v kontextu naší osobní zodpovědnosti uplatňovat v praxi zásady evangelia, které jsme již poznali. Tento Etiopan například jednal podle pravdy, kterou se dozvěděl od Filipa. Požádal o křest. Poznal, že Ježíš Kristus je Syn Boží.¹⁹

Bratři a sestry, naše skutky musí odrážet to, čemu se učíme a co vyučujeme. Musíme projevovat své

přesvědčení tím, jak žijeme. Nejlepším učitelem je něčí dobrý příklad. Pokud učíme něčemu, podle čeho opravdu žijeme, může to způsobit změnu v srdci těch, které učíme. Přejeme-li si, aby druzí – ať již naše rodina, nebo jiní – s radostí uchovávali jako poklad v srdci písma a učení žijících apoštolů a proroků naší doby, musí vidět, jak se z nich raduje i naše duše. Podobně, chceme-li, aby věděli, že president Russell M. Nelson je prorok, vidoucí a zjevovatel v dnešní době, musí nás vidět zvedat ruku při vyjadřování podpory a musí jim být zřejmé, že se řídíme jeho inspirovaným učením. Jak praví jedno známé americké rčení: „Skutky hovoří hlasitěji než slova.“

Možná si někteří z vás právě teď říkáte: „Starší Soaresi, to všechno jsem dělal a řídil jsem se tímto vzorem osobně i v rodině, ale naneštěstí se někteří moji přátelé nebo blízcí od Pána vzdálili. Co mám dělat?“ Vy všichni, kteří právě teď prožíváte pocity smutku, trýzně, a možná i lítosti, prosím vězte, že tito lidé nejsou zcela ztraceni, protože Pán ví, kde jsou, a bdí nad nimi. Pamatujte, že i oni jsou Jeho děti!

Je těžké pochopit všechny důvody toho, proč si někteří lidé volí jinou cestu. To nejlepší, co můžeme v této situaci dělat, je prostě je mít rádi a obejmout je, modlit se za jejich blaho a usilovat o Pánovu pomoc, abychom věděli, co dělat a co říkat. Upřímně se s nimi radujte z jejich úspěchů; buďte

jejich přátel a vyhledávejte v nich to dobré. Nikdy bychom to s nimi neměli vzdávat; udržujeme si s nimi vztah. Nikdy je neodmítáme ani špatně nesudíme. Prostě je mějme rádi! Podobnoství o marnotratném synovi nás učí tomu, že když děti přijdou k sobě, často si přejí přijít domů. A pokud se to stane i u vašich blízkých, mějte srdce naplněné soucitem, běžte k nim, padněte jim kolem krku a polibte je, jako to udělal otec marnotratného syna.²⁰

A nakonec dál žijte způsobem, buďte pro ně dobrým příkladem toho, čemu věříte, a lněte těsněji ke Spasiteli Ježíši Kristu. On zná a chápe naše nejhlubší zármutky a bolesti a vašemu úsilí a oddanosti ve vztahu k vašim blízkým požehná – pokud ne v tomto životě, tak v životě příštím. Bratři a sestry, vždy pamatujte na to, že naděje je důležitou součástí plánu evangelia.

Již po mnoho let své služby v Církvi vidám věrné členy, kteří tyto zásady ve svém životě důsledně uplatňují. To je případ i jedné osamocené matky, které budu říkat Mary. Mary si naneštěstí prošla tragickým rozvodem. V té době si uvědomila, že ta nejdůležitější rozhodnutí týkající se její rodiny budou rozhodnutí duchovní. Bude pro ni

dál důležitá modlitba, studium písem, půst a chození na shromáždění a do chrámu?

Mary byla vždy věrná a v tomto kritickém momentu se rozhodla držet se toho, o čem již věděla, že je pravdivé. Našla sílu v dokumentu „Rodina – prohlášení světu“, kde se vedle mnoha úžasných zásad učí i tomu, že „rodiče mají posvátnou povinnost vychovávat své děti v lásce a spravedlivosti“ a učit je neustále dodržovat Boží přikázání.²¹ Dál hledala odpovědi od Pána a mluvila o nich při každé rodinné příležitosti se svými čtyřmi dětmi. Často diskutovali o evangeliu a dělili se mezi sebou o zážitky a svědectví.

Její děti si navzdory trápením, kterým prošly, vypěstovaly lásku ke Kristovu evangeliu a touhu sloužit a sdílet ji s druhými. Tři z nich věrně sloužily na misi na plný úvazek a nejmladší slouží nyní v Jižní Americe. Její nejstarší dcera, kterou poměrně dobře znám a která je nyní vdaná a silná ve víře, řekla: „Nikdy jsem neměla pocit, že nás maminka vychovává sama, protože v našem domově byl vždy Pán. Když nám o Něm vydávala svědectví, začali jsme se na Něj obracet s vlastními otázkami. Jsem nesmírně vděčná, že uplatňovala evangelium v praxi.“

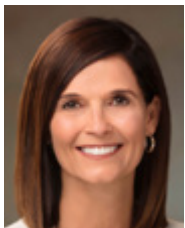
Bratři a sestry, tato úžasná matka byla schopna vytvořit ze svého domova ústřední místo duchovního vzdělávání. Mary si mnohokrát kladla otázku podobnou té Etiopanové: „Jak by se mohly mé děti učit, ledaže by je matka vedla?“

Moji drazí společníci v evangeliu, svědčím o tom, že když se budeme opravdově, ze srdce, odhodlaně a upřímně snažit učit evangelium Ježíše Krista a vyučovat mu jeden druhého s opravdovým záměrem a pod vlivem Ducha, bude toto učení moci proměnit srdce druhých a inspirovat je k touze žít podle pravd Božích.

Svědčím o tom, že Ježíš Kristus je Spasitel světa. Je to náš Vykupitel a žije. Víím, že řídí svou Církev skrze své proroky, vidoucí a zjevovatele. Také svědčím, že Bůh žije a že nás miluje. Přeje si, abychom se vrátili do Jeho přítomnosti – my všichni. On slyší naše modlitby. O těchto pravdách vydávám svědectví ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Skutkové 8:27.
2. Skutkové 8:30–31, 35.
3. Viz Nauka a smlouvy 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Viz 2. Korintským 5:17.
5. Skutkové 8:39.
6. Viz Mojžíš 6:52, 57–58; Deuteronomium 4:5, 14; 5:1; Nauka a smlouvy 43:8–9; 130:18–19; 136:32.
7. Viz Deuteronomium 4:10.
8. Deuteronomium 4:1, 9.
9. Deuteronomium 4:40.
10. Enos 1:1; viz také Efezským 6:4.
11. Nauka a smlouvy 93:40.
12. Russell M. Nelson, „Spasení a oslavení“, *Liahona*, květen 2008, 9.
13. Viz Mosiáš 3:9.
14. Viz Helaman 5:12.
15. Viz Jan 1:38–39.
16. Viz Jan 6:35.
17. Viz Jan 16:13.
18. Viz Jan 14:26.
19. Viz Skutkové 8:37–38.
20. Viz Lukáš 15:20.
21. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.

BECKY CRAVENOVÁ
Druhá rádkyně v Generálním předsednictvu Mladých žen

Pečlivě, nebo nedbale?

Zatímco vlivy světa ve stále větší míře propagují zlo, musíme se se vší pílí snažit zůstat pevně na oné cestě, jež vede bezpečně k našemu Spasiteli.

Jednou jsem ve výloze obchodu viděla nápis „Štěstí – 15 dolarů“. Tolik mě zajímalo, kolik štěstí lze koupit za 15 dolarů, že jsem zašla dovnitř. Byla tam spousta levných cetek a suvenýrů – nic z toho, co jsem tam viděla, mi nemohlo přinést ono štěstí, jež sliboval nápis ve výloze! Často jsem pak přemýšlela o tom nápisu i o tom, jak snadno lze hledat štěstí v předmětech, jež jsou laciné nebo dočasné. Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsme požehnáni tím, že víme, jak a kde hledat pravé štěstí. Najdeme ho pečlivým životem podle evangelia, jež ustanovil náš Pán a Spasitel, a snahou stát se více takovými, jako je On.

Jeden náš dobrý přítel pracoval jako strojvedoucí vlaku. Když jednou řídil vlak na své trase, všiml si auta, které stálo na kolejích před ním. Rychle mu došlo, že auto na kolejích uvázlo a nemůže dál. Uvedl vlak do nouzového režimu, který aktivoval brzdy všech vagonů, jež se táhly přes jeden kilometr za lokomotivu a vezly bezmála 6 tisíc tun nákladu. Bylo fyzikálně vyloučeno, že by vlak zastavil, aniž by do auta narazil, což se také stalo. Lidé v autě naštěstí slyšeli varovné houkání a z auta ještě před nárazem utekli.

Když strojvedoucí mluvil s vyšetřujícím policistou, přišla k nim rozzlobená žena. Křičela, že celý incident viděla, a poté dosvědčila, že strojvedoucí se ani *nesnažil* uhnout z cesty, aby do auta nenarazil!

Je zřejmé, že kdyby strojvedoucí dokázal uhnout a sjet z trati, aby nehodě předešel, on i celý jeho vlak by vykolejili a cesta vlaku by náhle skončila. Naštěstí díky kolejm, po nichž vlak

jel, pokračovala kola vlaku bezpečně k cíli, bez ohledu na překážky, které mu stály v cestě. I my se naštěstí nacházíme na trati – na cestě smlouvy, k níž jsme se jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů zavázali při křtu. Ač mohou občas přijít překážky, díky této cestě budeme směřovat ke svému drahocennému věčnému cíli, zůstaneme-li pevně na ní.

Vidění stromu života nám ukazuje, jak nás důsledky nedbalosti mohou z cesty smlouvy svést. Uvažte, že tyč ze železa a těsná a úzká cesta – čili cesta smlouvy – vedly přímo *ke* stromu života, kde jsou věrným dostupná všechna požehnání, jež poskytují Spasitel a Jeho Usmíření. Ve vidění se také objevuje řeka s vodou symbolizující špinavost světa. Písma popisují, že tato řeka tekla „podél“ cesty, ale jen „blízko“ onoho stromu, ne k němu. Svět je obtížen rozptýleními, jež mohou oklamat i vyvolené a svést je k nedbalému žití podle svých smluv – což je vede blízko stromu, ale ne

k němu. Nežijeme-li dle svých smluv s přesností, naše nedbalé snahy nás mohou zavést na zakázané cesty nebo k připojení se k těm, kteří již vstoupili do veliké a prostorné stavby. Bez opatrnosti se můžeme i utopit v hlubinách špinavé řeky.¹

Vše lze dělat buď pečlivě, nebo nedbale – včetně žití podle evangelia. Uvážíme-li svůj závazek ke Spasiteli, jsme pečliví, nebo nedbalí? Omlouváme někdy své chování kvůli své smrtelné podstatě, říkáme, že naše činy jsou v *šedé zóně*, nebo mísíme dobré s něčím méně dobrým? Říkáme-li „ale“, „kromě“ nebo „jenže“ ve vztahu k následování rad prorockých vedoucích nebo k pečlivému životu podle evangelia, pak ve skutečnosti říkáme: „Tato rada pro mě neplatí.“ Můžeme se jakkoli ospravedlňovat, ale pravdou je, že *něco špatného nelze udělat správně!*

Téma pro mládež na tento rok pochází z Jana 14:15, kde Pán učí: Milujete-li mne, přikázání má zachovávejte. Milujeme-li Ho, jak prohlašujeme, můžeme tuto lásku projevit pečlivějším životem podle Jeho přikázání?

Pečlivější život podle evangelia nutně neznamená, že máme být formální či nudní. Znamená to vhodně myslet a chovat se jako učedníci Ježíše Krista. Pro úvahy o rozdílu mezi pečlivým a nedbalým žitím podle evangelia nabízím několik otázek:

Jsmo pečliví v sabatním uctívání a v přípravě na přijímání svátosti každý týden?

Mohli bychom se pečlivěji modlit a studovat písmo či příručku *Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny?*

Jsmo pečliví v uctívání v chrámu a žijeme pečlivě a vědomě podle smluv, které jsme uzavřeli jak při křtu, tak v chrámu? Jsmo pečliví ohledně svého vzhledu a cudného oblečení, zvláště na posvátných místech a při posvátných okolnostech? Jsmo pečliví v tom, jak nosíme posvátný chrámový garment? Nebo nám světské módní trendy diktují nedbalejší postoj?

Jsmo pečliví v pastýřské službě druhým a ve vykonávání povolání v Církvi, nebo ke svému povolání sloužit přistupujeme lhostejně a nedbale?

Jsmo pečliví, nebo nedbalí v tom, co čteme a co sledujeme v televizi a na svých mobilních zařízeních? Jsmo pečliví v tom, jak mluvíme? Nebo nedbale přijímáme hrubosti a vulgaritu?

Brožurka *Pro posílení mládeže* obsahuje měřítko, která nám, budeme-li se jimi řídit, přinesou bohatá požehnání a pomohou nám zůstat na cestě smlouvy. Ačkoli tato brožurka byla napsána ve prospěch mládeže, její měřítko nepřestávají platit v okamžiku, kdy opouštíme program Mladých mužů nebo Mladých žen. Platí pro nás všechny – vždy. Když si je projdeme, mohou nám ukázat, v jakých dalších ohledech můžeme žít podle evangelia pečlivěji.

Svá měřítko nesnižujeme, abychom zapadli do kolektivu nebo aby se někdo druhý cítil příjemně. Jako učedníci Ježíše Krista se snažíme druhé povznášet – pozvedat je na vyšší, svatější místo, kde i oni budou moci sklízet veliká požehnání.

Vyzývám každého z nás, abychom usilovali o vedení Ducha Svatého, abychom poznali, jak musíme změnit svůj život, abychom žili pečlivěji v souladu se svými smlouvami. Také vás snažně prosím, abyste nekritizovali druhé, kteří jsou na stejné cestě. „Soud je můj, praví Pán.“² Každý z nás roste a mění se.

Zajímavý mi přijde příběh v Knize Mormonově o odpadlických Amlicitech. Aby všem ukázali, že se již nespojují s Ježíšem Kristem ani s Jeho Církví, namalovali si na čelo výraznou červenou značku.³ Jak se naopak označujeme my jakožto učedníci Ježíše Krista? Vidí druzí snadno Jeho obraz v naší tváři a vědí, koho reprezentujeme tím, jak pečlivě vedeme svůj život?

Jako lid smlouvy nemáme splynout se zbytkem světa. Byli jsme nazváni zvláštním lidem⁴ – jaký to kompliment! Zatímco vlivy světa ve stále větší míře propagují zlo, musíme se se vši pítí

STARŠÍ BROOK P. HALES
Sedmdesátník

snažit zůstat pevně na oné cestě, jež vede bezpečně k našemu Spasiteli, a zvětšovat rozestup mezi svým životem podle smluv a světskými vlivy.

Když přemýšlím, jak získat trvalé štěstí, uvědomuji si, že se někdy opravdu vyskytneme v šedé zóně. Při pouti na cestě smlouvy se mlhám temnoty nevyhneme. Pokušení a nedbalost mohou způsobit, že svůj směr lehce odkloníme do temnoty světa a pryč od cesty smlouvy. Náš milovaný prorok, president Russell M. Nelson, nás nabádá, abychom se, když se něco takového stane, vrátili na cestu smlouvy, a učinili to co nejrychleji. Jsem velmi vděčná za dar pokání a za moc Spasitelova Usmíření.

Není možné vést dokonalý život. Jen jeden člověk dokázal žít dokonale, když dlel na této telestiální planetě. Byl to Ježíš Kristus. A i když možná nejsme dokonalí, bratři a sestry, můžeme být způsobilí – způsobilí přijímat svátost, obdržet chrámová požehnání a získávat osobní zjevení.

Král Beniamin svědčil o požehnáních, jež přicházejí k těm, kteří pečlivě následují Spasitele: „A nadto, přál bych si, abyste zvážili požehnaný a šťastný stav těch, kteří zachovávají příkázání Boží. Neboť vizte, ti jsou požehnaní ve všech věcech, jak v časných, tak v duchovních; a vytrvají-li věrně do konce, budou přijati v nebi, aby takto mohli přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí.“⁵

Lze štěstí koupit za 15 dolarů? Ne, nelze. Hluboké a trvalé štěstí pramení ze záměrného a pečlivého života podle evangelia Ježíše Krista. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz 1. Nefi 8; 15.
2. Mormon 8:20.
3. Viz Alma 3:4.
4. 1. Petrova 2:9.
5. Mosiáš 2:41.

Odpovědi na modlitbu

Otec o nás ví, zná naše potřeby a bude nám dokonale pomáhat.

Důležitou a utěšující naukou evangelia Ježíše Krista je to, že Nebeský Otec miluje své děti dokonalou láskou. Díky této dokonalé lásce nám žehná nejen podle našich tužeb a potřeb, ale i podle své nekonečné moudrosti. Jak jednoduše pravil prorok Nefi: „Vím, že Bůh miluje své děti.“¹

Jedním z aspektů této dokonalé lásky je to, že se Nebeský Otec zapojuje do maličkostí v našem životě, i když si to možná neuvědomujeme nebo to nechápeme. O Otcovo božské vedení a pomoc usilujeme skrze srdečnou, upřímnou modlitbu. Když dodržujeme smlouvy a snažíme se být více takovými, jako je Spasitel, máme nárok na

neustálý² proud božského vedení skrze vliv a inspiraci Ducha Svatého.

Písma nás učí: „Neboť ví Otec váš, čeho jest vám potřebí, prvé než byste vy ho prosili,³ a On „zná všechny věci, neboť všechny věci jsou přítomné před očima [Jeho]“.⁴

Příkladem tohoto je prorok Mormon. Nedožil se toho, aby viděl výsledky své práce. Přesto však chápal, že ho Pán pečlivě vede. Když pocítil inspiraci, že má do svého záznamu zahrnout malé desky Nefiovy, napsal: „A činím to pro moudrý záměr; neboť tak mi to našeptává podle svého působení Duch Páně, který je ve mně. A nyní, já neznám všechny věci, ale Pán zná všechny věci,

jež přijdou; pročež, působí ve mně, abych činil podle vůle jeho.“⁵ I když Mormon o budoucí ztrátě 116 stran rukopisu nevěděl, Pán to věděl a připravil cestu, jak tuto překážku překonat, dlouho předtím, než nastala.

Otec o nás ví, zná naše potřeby a bude nám dokonale pomáhat. Tuto pomoc někdy obdržíme ihned – nebo alespoň brzy poté – co o božskou pomoc požádáme. Někdy nejsou naše nejupřímnější a nejspravedlivější touhy naplněny tak, jak jsme doufali, ale zjistíme, že Bůh má pro nás uschována ještě větší požehnání. A někdy nejsou naše spravedlivé touhy naplněny v tomto životě. Pomocí tří příběhů názorně vysvětlím, jak náš Otec v nebi může odpovědět na naše upřímné prosby, které k Němu vznášíme.

Náš nejmladší syn byl povolán sloužit jako misionář ve Francouzské misii Paříž. Během přípravy ke službě jsme s ním šli nakoupit běžné košile, obleky, kravaty, ponožky a kabát. Kabát, který chtěl, ale naneštěstí nebyl k dostání ihned skladem ve velikosti, kterou potřeboval. Prodávač nám ale sdělil, že kabát bude k dostání během několika týdnů a bude doručen do

misionářského výcvikového střediska v Provu, než náš syn odletí do Francie. Kabát jsme zaplatili a víc jsme na to nemysleli.

Náš syn nastoupil do misionářského výcvikového střediska v červnu a kabát byl doručen pouhých pár dnů před jeho plánovaným odletem v srpnu. Nevyzkoušel si ho, jen ho ve spěchu zabalil do kufru spolu s oblečením a dalšími věcmi.

Když se v Paříži, kde náš syn sloužil, přiblížila zima, napsal nám, že kabát vytáhl, zkusil si ho, ale zjistil, že je mu moc malý. Museli jsme mu tedy na účet poslat další prostředky, aby si mohl v Paříži koupit kabát jiný, což udělal. Trochu podrážděně jsem mu napsal, aby ten první kabát někomu dal, když ho sám nevyužije.

Později nám od něj přišel tento e-mail: „Je tu opravdu, opravdu zima. ... Vítr jakoby foukal přímo skrze nás, i když můj nový kabát je skvělý a celkem silný. ... Ten starý jsem dal [jinému misionáři v našem bytě], který řekl, že se modlil o to, jak získat lepší kabát. Byl obrácen teprve před několika lety a na misii ho podporují pouze maminka ... a misionář, který ho pokřtil, takže

ten kabát byl odpovědí na modlitbu, z čehož jsem měl velikou radost.“⁶

Nebeský Otec věděl, že tento misionář, který sloužil ve Francii zhruba 10 000 kilometrů od domova, bude naléhavě potřebovat nový kabát na chladnou zimu v Paříži, ale že nebude mít prostředky na to, aby si nějaký koupil. Nebeský Otec také věděl, že náš syn obdrží z obchodu s oblečením v Provu v Utahu kabát, který mu bude příliš malý. Věděl, že tyto dva misionáři budou společně sloužit v Paříži a že ten kabát bude odpovědí na pokornou a upřímnou modlitbu misionáře, který něco neodkladně potřeboval.

Spasitel učil:

„Zdaliž nebývají prodáváni dva vrabečkové za penízek? A však jeden z nich nepadá na zem bez Otce vašeho.

Vaši pak i vlasové na hlavě všickni sečtení jsou.

Protož nebojte se, dražší jste vy nežli mnoho vrabců.“⁷

V jiných situacích, kdy se naše touhy nenaplní tak, jak jsme doufali, to pro nás nakonec může být přínosné. Jozefovi, synu Jákobovu, například jeho bratři záviděli a nenáviděli ho do té míry, že plánovali jeho vraždu. Místo toho ho prodali jako otroka do Egypta.⁸ Pokud někdo mohl mít kdy pocit, že jeho modlitby nejsou zodpovídaný tak, jak doufal, pak to byl právě Jozef. Ve skutečnosti ale jeho zjevné neštěstí vedlo k velkým požehnáním pro něj a zachránilo jeho rodinu před vyhladověním. Později – poté, co se stal důvěryhodným vůdcem v Egyptě – řekl svým bratrům s velikou vírou a moudrostí:

„Protož nyní nermuťte se, a neztěžujte sobě toho, že jste mne sem prodali; nebo pro zachování života vašeho poslal mne Bůh před vámi.

Nebo dvě léta již hlad jest v zemi, a ještě pět let přijde, v nichž nebudou orati, ani žíti.

Poslal mne, pravím, Bůh před vámi, pro zachování vás ostatků na zemi, a pro zachování životů vašich vysvobozením velikým.

Tak tedy ne vy jste mne poslali sem, ale Bůh.“⁹

Náš nejstarší syn získal na vysoké škole velmi žádoucí práci na částečný úvazek, která mohla vést k úžasnému trvalému zaměstnání poté, co školu dokončí. V této práci při studiu těžce pracoval čtyři roky, získal kvalifikaci a těšil se úctě mezi spolupracovníky i nadřízenými. Na konci posledního roku studia se, téměř jako kdyby to bylo zařízeno z nebe (alespoň podle našeho syna), uvolnila pozice na plný úvazek a on byl hlavním uchazečem, přičemž podle všech náznaek a vyhlídek měl práci získat.

Práci však nedostal. Nikdo z nás tomu nerozuměl. Dobře se připravil, dobře absolvoval pohovor, byl nejkvalifikovanějším uchazečem a modlil se s velikou nadějí a očekáváním! Byl zoufalý a zdrcený a všichni jsme byli z celé této události velmi udiveni. Proč ho Bůh opustil v tomto jeho spravedlivém přání?

Odpověď se velmi jasně ukázala až o několik let později. Kdyby po promoci získal tuto práci snů, přišel by o rozhodující převratnou příležitost, která, jak se nyní ukázala, byla pro jeho věčný prospěch a požehnání. Bůh znal konec od počátku (tak, jako ho zná vždy) a v tomto případě zodpověděl mnoho spravedlivých modliteb zamítavě v zájmu mnohem lepšího výsledku.

A někdy odpověď na modlitbu, o kterou tak spravedlivě, zoufale a upřímně usilujeme, nepříjde v tomto životě.

Sestra Patricia Parkinsonová se narodila s normálním zrakem, ale v sedmi letech začala slepnout. V devíti letech začala Pat chodit na školu pro

hluché a slepé v utazském Ogdenu, asi 145 kilometrů od domova, takže musela žít na internátu – a po domově se jí stýskalo tak moc, jak jen se může devítileté dívence stýskat.

V jedenácti letech přišla o zrak úplně. V patnácti letech se vrátila domů a začala navštěvovat místní střední školu. Pokračovala na vysokou školu a získala bakalářský titul v oboru poruchy komunikace a psychologie a po statečném boji s pochybovačnými úředníky u přijímacího řízení ve studiu pokračovala a získala magisterský titul v oboru patologie řeči a jazyka. Pat nyní pracuje s 53 žáky základních škol a má ve svém školském okrsku na

starosti čtyři jazykové pracovníky. Vlastní dům a automobil, který řídí členové její rodiny nebo přátelé, když se Pat potřebuje někam dopravit.

V deseti letech měla Pat naplánovaný další lékařský zákrok, který měl její zhoršující se zrak vyřešit. Rodiče jí vždy přesně vysvětlili, co se bude v rámci její lékařské péče dít, ale z nějakého důvodu jí o tomto konkrétním zákroku nic neřekli. Když jí rodiče nakonec řekli, že je tento zákrok naplánován, Pat z toho byla slovy své matky „na prášky“. Odběhla do vedlejšího pokoje, ale později se vrátila a trochu rozhořčeně rodičům řekla: „Já vám něco řeknu. Já to vím, Bůh to

ví a vy to možná víte taky. Budu do konce života slepá!“

Před několika lety jela Pat do Kalifornie navštívit příbuzné, kteří tam žijí. Když byla venku se svým tříletým synovcem, synovec jí řekl: „Teto Pat, proč nepožádáš Nebeského Otce, aby ti dal nové oči? Protože když Nebeského Otce požádáš, On ti dá, cokoli si budeš přát. Stačí Ho jenom poprosit.“

Pat řekla, že jí ta otázka nejprve zarazila, ale odpověděla: „Nebeský Otec to někdy takhle nedělá. Občas potřebuje, aby ses něčemu naučil, a tak ti nedá všechno, co si přeješ. Občas musíš čekat. Nebeský Otec a Spasitel vědí nejlépe, co je pro nás dobré a co potřebujeme. Takže ti nedají vše, co si přeješ, hned, jak si to přeješ.“

Pat znám již mnoho let a nedávno jsem jí řekl, že na ní obdivuji to, jak je stále optimistická a šťastná. Odpověděla: „Ty jsi nebyl u mě doma, že? Mám své chvíle. Zažívám celkem vážné návaly deprese a hodně brečím.“ Dodala ale: „Od chvíle, kdy jsem začala přicházet o zrak, jsem, i když to zní podivně,

věděla, že Nebeský Otec a Spasitel jsou s mojí rodinou a se mnou. Vypořádávali jsme se s tím, jak nejlépe jsme mohli, a podle mě jsme to zvládli dobře. Nakonec se ze mě stal dostatečně úspěšný člověk a celkově jsem šťastná. Vzpomínám si, že ve všem byla Jeho ruka. Těm, kteří se mě ptají, zda se zlobím kvůli tomu, že jsem slepá, odpovídám: „Na koho bych se zlobila? Nebeský Otec v tom je se mnou; nejsem sama. Je se mnou neustále.“

V tomto případě se Patino přání znovu získat zrak nesplní v tomto životě. Ale její motto, kterému se naučila od svého otce, zní: „I toto pomine.“¹⁰

President Henry B. Eyring uvedl: „Otec vás zná a vnímá v tuto chvíli vaše pocity a duchovní i časné potřeby všech těch, kteří jsou kolem vás.“¹¹ Tuto velkou a utěšující pravdu lze najít ve všech třech zážitcích, o kterých jsem vyprávěl.

Bratři a sestry, občas jsou naše modlitby zodpovězeny rychle a tak, jak jsme doufali. Občas nejsou naše modlitby zodpovězeny tak, jak jsme doufali, ale časem zjistíme, že Bůh pro

nás měl připravena větší požehnání, než jsme původně předpokládali. A někdy nejsou naše spravedlivé prosby Bohu naplněny v tomto životě.¹² Jak řekl starší Neal A. Maxwell: „Víra zahrnuje také důvěru v Boží načasování.“¹³

Máme ujištění, že Nebeský Otec nám svým způsobem a ve svém vlastním čase požehná a vyřeší všechny naše starosti, křivdy a zklamání.

Cituji krále Beniamina: „A nadto, přál bych si, abyste zvažili požehnaný a šťastný stav těch, kteří zachovávají přikázání Boží. Neboť vizte, ti jsou požehnaní ve všech věcech, jak v časných, tak v duchovních; a vytrvají-li věrně do konce, budou přijati v nebi, aby takto mohli přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí. Ó pomněte, pomněte, že tyto věci jsou pravdivé; neboť Pán Bůh to pravil.“¹⁴

Vím, že Bůh slyší naše modlitby.¹⁵ Vím, že jako vševedoucí, milující Otec odpovídá na naše modlitby dokonale, podle své nekonečné moudrosti a tak, aby to pro nás nakonec bylo prospěšné a požehnálo nám to. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nefi 11:17; viz také 1. Janova 4:8.
2. Viz Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 93–96.
3. Matouš 6:8.
4. Nauka a smlouvy 38:2.
5. Slova Mormonova 1:7
6. Osobní korespondence.
7. Matouš 10:29–31.
8. Viz Genesis 37:20, 26–28.
9. Genesis 45:5–8.
10. Z osobního rozhovoru s Patricií Parkinsonovou, 10. prosince 2018.
11. Henry B. Eyring, „Aby Jeho Duch byl s vámi“, *Liahona*, květen 2018, 88.
12. Viz Jeffrey R. Holland, „Nejvyšší kněz budoucího dobrého“, *Liahona*, leden 2000, 42–45.
13. Neal A. Maxwell, „Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds“, *Ensign*, May 1991, 90.
14. Mosiáš 2:41.
15. Viz „Power of Prayer“, mormon.org/beliefs/power-of-prayer.

STARŠÍ DIETER F. UCHTDORF
Kvorum Dvanácti apoštolů

Misionářská práce – podělte se o to, co máte v srdci

Ať již jste na této zemi kdekoli, existuje spousta příležitostí, jak se dělit o dobrou zprávu evangelia Ježíše Krista s druhými.

Minulý měsíc pozval náš drahý prorok, president Russell M. Nelson, členy Dvanácti, aby s ním jeli do Itálie na zasvěcení chrámu Řím. Cestou jsem přemýšlel o apoštolu Pavlovi a o jeho putováních. V jeho době by cesta z Jeruzaléma do Říma trvala asi 40 dní. Dnes, v jednom z mých oblíbených letadel, trvá ani ne 3 hodiny.

Bibličtí badatelé se domnívají, že Pavel napsal několik svých dopisů, které byly důležité pro posílení členů Církve tehdy i dnes, právě v Římě.

Pavel a další členové Církve v dávných dobách, oni *Svatí prvních dnů*, velmi dobře věděli, co znamená přinášet oběti. Mnozí byli krutě pronásledováni, někdy až k smrti.

V posledních 200 letech členové znovuzřízené Církve, *Svatí posledních dnů*, také zažili a zažívají pronásledování v mnoha podobách. Ale navzdory tomuto pronásledování (a někdy i díky němu) se Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů nadále rozrůstá a nachází se nyní všude po celé zemkouli.

Je toho potřeba ještě mnoho vykonat

Než však začneme péct dort, házet konfety a blahopřát si k tomuto pozoruhodnému úspěchu, uděláme dobře, když tento růst zasadíme do patričné perspektivy.

Na světě je zhruba sedm a půl miliardy lidí a asi 16 milionů členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

– což je v tomto porovnání vskutku malé stádečko.¹

Zároveň počty křesťanských věřících v některých částech světa klesají.²

Dokonce i v Pánově znovuzřízené Církvi – ačkoli celkový počet členů nadále roste – je mnoho těch, kteří si nečiní nárok na požehnání plynoucí z pravidelné účasti na činnostech Církve.

Jinak řečeno, ať již jste na této zemi kdekoli, existuje spousta příležitostí, jak se dělit o dobrou zprávu³ evangelia Ježíše Krista s lidmi, s nimiž se setkáváte, studujete, žijete, pracujete nebo se přátelíte.

Během uplynulého roku jsem měl úžasnou možnost se intenzivně zapojovat do celosvětových misionářských akcí Církve. Často jsem se v myšlenkách a modlitbách věnoval Spasitelovu význačnému pověření danému Jeho učedníkům – nám, Jeho dětem: „Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“⁴

Zápolil jsem s touto otázkou: „Jak můžeme my, jakožto členové Církve a učedníci Kristovi, nejlépe naplňovat toto důležité pověření ve svém každodenním životě?“

Dnes vás vybízím, abyste o téže otázce přemítali v srdci a myslí i vy.⁵

Dar pro misionářskou práci

Církevní vedoucí již celá desetiletí kladou důraz na onu pronikavou výzvu: „Každý člen misionářem!“⁶

Členové Církve Ježíše Krista – v dobách minulých i současných – se nadšeně a radostně dělili a dělil o evangelium se svými přáteli a známými. Jejich srdce žhne svědectvím o Ježíši Kristu a upřímně si přejí, aby tutéž radost, kterou ve Spasitelově evangeliu nacházejí oni, zakusili i ostatní.

Zdá se, že někteří členové Církve pro to mají zvláštní dar. S radostí působí jako vyslanci evangelia. Statečně a s potěšením slouží a vedou tuto práci jako členové-misionáři.

Nicméně další z nás jsou již poněkud váhavější. Když se na církevních shromážděních mluví o misionářské práci, pomalu klopí hlavu, dokud se neponoří pod okraj lavice, očima se zabořují do písem nebo je zavírají v hlubokém rozjímání, aby se vyhnuli očnímu kontaktu s ostatními členy.

Proč tomu tak je? Možná se cítíme provinile, že se více nesnažíme dělit o evangelium. Třeba se cítíme nejistě ohledně toho, jak na to. Nebo se možná

cítíme nesměle, pokud jde o vykročení ze své komfortní zóny.

Rozumím tomu.

Pamatujte však na to, že Pán nikdy nepožadoval bezchybné misionářské úsilí na odborné úrovni. Místo toho „Pán požaduje srdce a ochotnou mysl“.⁷

Pokud již misionářskou práci děláte rádi, pokračujte v tom prosím a buďte příkladem pro druhé. Pán vám bude žehnat.

Pokud ale máte pocit, že se jen neochotně ploužíte, když se máte podělit o poselství evangelia, dovolte mi navrhnout pět kroků, které nevyvolávají žádné pocity viny a kterými se může řídit kdokoli, aby se tak zapojil do Spasitelova velikého pověření pomáhat shromažďovat Izrael.

Pět jednoduchých návrhů

Zaprvé – lněte těsněji k Bohu.

Prvním velikým přikázáním je milovat Boha.⁸ To je ten prvořadý důvod, proč jsme zde na zemi. Položte si otázky: „Opravdu věřím v Nebeského Otce?“

„Miluji Ho a důvěřuji Mu?“

Čím těsněji budete k Nebeskému Otci lnout, tím více Jeho světla a radosti bude z vašeho nitra vyzářovat. Ostatní si budou všimnout toho, že na vás je něco jedinečného a zvláštního. A budou se vás na to ptát.

Zadruhé – naplňte své srdce

láskou k druhým. Toto je druhé veliké přikázání.⁹ Snažte se opravdu vidět každého kolem sebe jako dítě Boží. Služte jim – bez ohledu na to, zda jsou jejich jména uvedena na seznamu těch, které máte na starosti v pastýřské službě.

Smějte se s nimi. Radujte se s nimi. Plačte s nimi. Respektujte je. Uzdravujte je, pozvedejte a posilujte.

Snažte se napodobovat lásku Kristovu a mějte s druhými soucit – i s těmi, kteří jsou k vám nelaskaví či kteří se vám vysmívají a přejí si vám ubližovat. Mějte je rádi a chovejte se k nim jako k dalším dětem Nebeského Otce.

Zatřetí – snažte se kráčet po cestě učednictví. Tak jak se bude prohlubovat vaše láska k Bohu a Jeho dětem, bude se prohlubovat i vaše odhodlání následovat Ježíše Krista.

O Jeho cestě se lze učit tím, že budete hodovat na Jeho slově a dbát učení novodobých proroků a apoštolů a uplatňovat ho. Když budete rozmlouvat s Nebeským Otcem s učenlivým a pokorným srdcem, vaše sebejistota a odvaha kráčet cestou Krista porostou.

Kráčet po cestě učednictví vyžaduje cvik – každý den, krůček za krůčkem, „milost za milost[í]“,¹⁰ řádku za řádkou.¹¹ Někdy i dva kroky vpřed a jeden dozadu.

Důležité je, abyste to nevzdávali; snažte se to zvládnout. Nakonec se stanete lepšími, šťastnějšími a opravdovějšími. Mluvit s druhými o své víře se stane něčím normálním a přirozeným. Ve skutečnosti se evangelium stane natolik základní a drahocennou součástí vašeho života, že vám bude připadat nepřirozené s druhými o něm *nemluvit*. To se možná nestane hned – je to celoživotní úsilí. Ale stane se to.

Začtvrté – podělte se o to, co máte v srdci. Nežádám vás, abyste se postavili na roh ulice s megafonem a provolávali verše z Knihy Mormonovy. Žádám vás, abyste vždy vyhlíželi příležitosti zmínit v přirozeném a běžném kontaktu s lidmi – jak tváří v tvář, tak on-line – svou víru. Žádám vás, abyste „stá[li] jako svědkové“¹² moci evangelia za všech dob – a bude-li to nutné, abyste použili i slova.¹³

„Evangelium Kristovo moc ... Boží jest k spasení“, a proto můžete pocítovat sebedůvěru a být odvážní a pokorní, když se o něj dělíte s druhými.¹⁴ Může se zdát, že sebedůvěra, odvaha a pokora jsou protichůdné vlastnosti, ale tak tomu není. Odrážejí Spasitelovu výzvu, abyste neskrývali hodnoty a zásady evangelia pod „kbellec“, ale abyste nechali své světlo svítit, aby vaše dobré skutky vzdávaly slávu Otci v nebi.¹⁵

Existují běžné a přirozené možnosti, jak to dělat – od každodenních skutků laskavosti přes osobní svědectví na YouTube, Facebooku, Instagramu nebo Twitteru k prostým rozhovorům s lidmi, s nimiž se setkáváte. Letos se doma a v Nedělní škole učíme z Nového zákona. Jak úžasná příležitost pozvat přátele a sousedy na shromáždění a k vám domů, aby se učili o Spasiteli s vámi! Řekněte jim o aplikaci Knihovna evangelia, kde mohou najít materiály z osnov *Pojď, následuj mne*. Pokud

znáte nějaké mladé lidi a jejich rodiny, dejte jim brožurku *Pro posílení mládeže* a pozvěte je, aby přišli a podívali se, jak se naši mladí členové snaží podle těchto zásad žít.

Pokud se vás někdo zeptá, co jste dělali o víkend, nerozpakujte se mluvit o tom, co jste zažili na shromáždění. Povězte jim o tom, jak před shromážděnými členy stály malé děti a nadšeně zpívaly o tom, jak je jejich příkladem Pán Ježíš. Povězte jim o skupině mládeže, která pomáhala seniorům v domově důchodců sestavovat jejich osobní historii. Povězte jim o nedávných změnách v našem rozvrhu nedělních shromáždění a o tom, jak to žehná vaši rodině. Nebo vysvětlíte, proč klademe důraz na to, že toto je Církev Ježíše Krista a že my jsme *Svatí* posledních dnů, podobně jako se i členové Církve v dávných dobách nazývali *Svatými*.

Podělte se s lidmi – tak, jak vám to přijde přirozené a normální – o to, proč jsou pro vás Ježíš Kristus a Jeho Církev důležití. Pozvěte je, aby *přišli a viděli*.¹⁶ A pak je povzbuďte, aby *přišli a pomohli*. V naší Církvi existuje řada možností, jak mohou lidé pomáhat.

Nemodlete se jen o to, aby misionáři našli ty vyvolené. Modlete se každý den z celého srdce o to, abyste vy našli ty, kteří *přijdou a uvidí, přijdou a pomohou a přijdou a zůstanou*. A misionáře na plný úvazek do toho zapojte. Jsou jako andělé, připraveni pomoci!

Když se budete s druhými dělit o tuto dobrou zprávu – o evangelium Ježíše Krista – číňte tak s láskou a trpělivostí. Pokud mluvíme s lidmi pouze s očekáváním, že si zakrátko obléknou bílou kombinézu a budou se ptát na nejkratší cestu ke křtitelnici, pak to děláme špatně.

Někteří z těch, kteří přijdou a uvidí, možná nikdy do Církve nevstoupí; jiní do ní vstoupí později. Je to jejich

rozhodnutí. To však nic nemění na naší lásce k nim. A nemění to nic ani na našem nadšeném úsilí nadále zvát jednotlivce a rodiny, aby *přišli a viděli, přišli a pomohli a přišli a zůstali*.

Zapáté – důvěřujte Pánu, že bude konat zázraky. Pochopte, že vaším úkolem není druhé obracet. To je úloha Duchu Svátého. Vaší úlohou je podělit se o to, co máte v srdci, a žít v souladu se svým přesvědčením.

A tak neztrácejte odvalu, pokud někdo poselství evangelia hned nepřijme. Nejedná se o vaše osobní selhání.

Je to mezi oním jednotlivcem a Nebeským Otcem.

Vaším úkolem je milovat Boha a své bližní, Jeho děti.

Věřte, milujte a konejte.

Kráčejte po této cestě a Bůh bude skrze vás konat zázraky, aby požehnal svým drahocenným dětem.

Těchto pět doporučení vám pomůže dělat to, co dělají učedníci Ježíše Krista již od dávných dob. Jeho evangelium a Jeho Církev jsou důležitou součástí vašeho života a toho, kým jste a co děláte. A tak zvěte druhé, aby *přišli a viděli a aby přišli a pomohli* – Bůh

pak vykoná svou spásnou práci, a oni *přijdou a zůstanou*.

Co když je to ale těžké?

Možná však namítnete: „Ale co když toto všechno udělám a lidé na to nebudou reagovat dobře? Co když budou ohledně Církve kritičtí? Co když se se mnou přestanou přátelit?“

Ano, to se může stát. Již od dávných dob jsou učedníci Ježíše Krista často pronásledováni.¹⁷ Apoštol Petr řekl: „Z toho, že jste účastní utrpení Kristových, radujte se.“¹⁸ První Svatí se radovali z toho, že „jsou hodni učiněni trpěti protiventství pro jméno Pána Ježíše“.¹⁹

Pamatujte na to, že Pán pracuje tajemnými způsoby. Může se stát, že díky vaší křesťanské reakci na něčí odmítnutí se některé zatvrzelé srdce obměkčí.

Jako apoštol Pána Ježíše Krista vám žehnám *sebedůvěrou*, abyste byli živoucím svědectvím hodnot evangelia, *odvahou*, aby vás druzí vždy rozpoznali jako členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, a *pokorou*, abyste svou pomocí na Jeho díle vyjadřovali svou lásku k Nebeskému Otci a Jeho dětem.

Drazí přátelé, budete se radovat z vědomí, že jste důležitou součástí

dávno předpovídaného shromáždování Izraele a že připravujete Kristův příchod, který nastane s „mocí a slávou velikou; se všemi svatými anděly“.²⁰

Nebeský Otec vás zná. Pán vás miluje. Bůh vám bude žehnat. Toto dílo zřídil On. Vy to zvládnete. Zvládneme to společně!

O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Velký prorok Nefi spatřil ve vidění, že i když bude Církev Beránka Božího rozšířena „po celé tváři země“, jejich členů bude kvůli zlovolnosti ve světě „málo“. (1. Nefi 14:12; viz také Lukáš 12:32.)
2. Například podle nedávné studie provedené střediskem Pew Research Center se zjistilo, že ve Spojených státech „se procento dospělých (ve věku 18 a více let), kteří sami sebe označují za křesťany, snížilo za pouhých sedm let o osm procentních bodů z 78,4 % v roce ... 2007 na 70,6 % v roce 2014. V téže době procento Američanů, kteří se nehlásí k žádnému náboženství – kteří uvádějí, že jsou ateisté, agnostici nebo že v „nic konkrétního“ nevěří – poskočilo o více než šest bodů z 16,1 % na 22,8 %.“ („America’s Changing Religious Landscape“, Pew Research Center, May 12, 2015, pewforum.org.)
3. Slovo *evangelium* znamená „dobrá zpráva“. Dobrou zprávou je to, že Ježíš Kristus vykonal Usmíření, které vykoupí veškeré lidstvo z hrobu a odmění každého jednotlivce podle jeho skutků. Toto Usmíření započalo Jeho pověřením v předsmrtelném světě, pokračovalo během Jeho putování

smrtností a vyvrcholilo Jeho slavným Vzkříšením. Biblické záznamy o Jeho životě, službě a oběti ve smrtelnosti se nazývají evangelia: Matoušovo, Markovo, Lukášovo a Janovo.

4. Matouš 28:19.

5. „Vpravdě pravím vám, přátelé moji, zanechávám s vámi tato slova, abyste o nich v srdci svém přemítali.“ (Nauka a smlouvy 88:62.)

„Viz, pravím tobě, že ty to musíš promyslet v myslí své; potom se mne musíš tázati, zda je to správné, a jestliže je to správné, já způsobím, aby nitro tvé v tobě hořelo; tudíž, ty pocítíš, že je to správné.“ (Nauka a smlouvy 9:8.)

6. President David O. McKay vyběhl „každého člena[, aby byl] misionářem“, když v letech 1922 až 1924 předsedal Evropské misii, a o totéž poselství se podělil s celou Církví na generální konferenci již v roce 1952. (Viz „Every Member a Missionary“ Motto Stands Firm Today“, *Church News*, Feb. 20, 2015, news.ChurchofJesusChrist.org.)

7. Nauka a smlouvy 64:34.

8. Viz Matouš 22:37–38.

9. Viz Matouš 22:39.

10. Nauka a smlouvy 93:12.

11. Viz Izaiáš 28:10.

12. Mosiáš 18:9.

13. Tato myšlenka je často připisována svatému Františkovi z Assisi; viz také Jan 10:36–38.

14. Římanům 1:16.

15. Viz Matouš 5:15–16.

16. Viz Jan 1:46.

17. Viz Jan 15:18.

18. 1. Petrova 4:13; viz také verše 1–19, kde se dále píše o tom, jak mají následovníci Kristovi pohlížet na to, když kvůli evangeliumu trpí.

19. Skutkové 5:41.

20. Nauka a smlouvy 45:44.

BISKUP W. CHRISTOPHER WADDELL
Druhý rádce v Předsedajícím biskupstvu

Tak, jak to činil On

Když se budeme snažit sloužit tak, jak to činil On, budeme mít mnoho příležitostí zapomenout na sebe a pozvedat druhé.

Přibližně před osmnácti měsíci, na podzim roku 2017, mi můj 64letý bratr Mike sdělil, že mu byla diagnostikována rakovina slinivky. Řekl mi také, že od svého domácího učitele dostal kněžské požehnání a že se setkal se svým biskupem. Později mi poslal fotku chrámu Oakland v Kalifornii, kterou vyfotil z nemocnice, ve které ho léčili, s popiskem: „Koukej, co vidím ze svého pokoje.“⁴¹

Jeho zmínky o domácích učitelích, kněžských požehnáních, biskupech a chrámech mě překvapily stejně jako zpráva o rakovině. Abyste věděli, Mike

byl v té době knězem v Aronově kněžství a již téměř 50 let nechodil pravidelně na shromáždění.

Díky otázkám, které nyní často kladl ohledně Knihy Mormonovy, pečetící moci a života po smrti, fascinoval jeho duchovní pokrok naši rodinu téměř stejně jako jeho pokrok v boji s rakovinou. Jak měsíce ubíhaly a rakovina se rozšiřovala, přivedla nutnost další a specializovanější léčby Mikea do Utahu a Huntsmanova institutu pro výzkum rakoviny.

Krátce po příjezdu navštívil Mikea John Holbrook, vedoucí misie sboru,

v jehož hranicích ležel pečovatelský domov, v němž nyní Mike žil. John poznamenal, že mu „bylo jasné, že Mike je syn Boží“, a rychle mezi nimi vzniklo pouto a přátelství, jež vedlo k tomu, že se John stal Mikeovým neoficiálním bratrem pověřeným pastýřskou službou. John Mikea bez váhání vybídl, aby se setkal s misionáři, což můj bratr zdvořile odmítl, ale po měsíci přátelství vybídl John Mikea znovu a řekl mu: „Myslím, že by se ti poselství evangelia líbilo.“⁴² Tentokrát Mike pozvání, které vedlo k setkáním s misionáři a návštěvám biskupa Jona Sharpa, přijal, což nakonec vedlo k tomu, že Mike obdržel 57 let po svém křtu patriarchální požehnání.

Vloni začátkem prosince se Mike po měsících léčebných procedur rozhodl léčbu, která měla závažné vedlejší účinky, přerušit a jen nechat věcem volný průběh. Jeho lékař nám sdělil, že Mikeovi zbývají přibližně tři měsíce života. Otázky ohledně evangelia mezi tím neutuchaly – stejně jako návštěvy a podpora místních vedoucích kněžství. Při našich návštěvách jsme na Mikeově nočním stolku často viděli otevřený výtisk Knihy Mormonovy a povídali jsme si o Znovuzřízení evangelia, klíčích kněžství, chrámových obřadech či o věčné podstatě člověka.

V půli prosince se zdálo, že Mike, vyzbrojen patriarchálním požehnáním, nabývá na síle, a vypadalo to, že jeho prognóza by se mohla oddálit o nejméně tři další měsíce. Dokonce jsme plánovali, že s námi stráví Vánoce, Silvestra a několik dalších dní. 16. prosince mi nečekaně zavolał biskup Sharp, aby mě informoval, že spolu s presidentem kůlu měli s Mikem pohovor a shledali ho způsobilým obdržet Melchisedechovo kněžství, a ptal se, kdy bych se tohoto obřadu mohl zúčastnit. Obřad byl stanoven na pátek 21. prosince.

Když jsme v ten den dorazili s manželkou Carol do pečovatelského domova, ještě na chodbě poblíž jeho pokoje nám bylo oznámeno, že Mike ztratil puls. Vešli jsme do pokoje, kde již čekali patriarcha, biskup a president kůlu – a poté Mike otevřel oči. Poznal mě a dal najevo, že mě slyší a že je připraven obdržet kněžství. Padesát let poté, co byl můj bratr Mike vysvěcen do úřadu kněze v Aronově kněžství, jsem měl tu výsadu mu za asistence jeho místních vedoucích předat Melchisedechovo kněžství a vysvětit ho do úřadu staršího. Pět hodin nato Mike zemřel a odešel za závoj, aby se tam setkal s našimi rodiči jakožto nositel Melchisedechova kněžství.

Před rokem vyzval president Russell M. Nelson každého z nás, abychom pečovali o své bratry a sestry „vyšším, svatějším způsobem“.³ Když mluvil o Spasiteli, řekl: „Protože je to Jeho Církev, budeme my, jako Jeho služebníci, sloužit jednotlivci právě tak, jak to činil On. Budeme sloužit v Jeho jménu, s Jeho mocí a pravomocí a s Jeho láskyplnou dobrotivostí.“⁴

V odpověď na výzvu proroka Božího je po celém světě vyvíjeno pozoruhodné úsilí sloužit jednotlivci jak koordinovaným úsilím, při kterém členové věrně naplňují svá pověření v pastýřské službě, tak i tím, co nazývám „improvizovanou“ pastýřskou službou, kdy mnozí projevují křesťanskou lásku

při nenadálých příležitostech. Přesně tohoto typu pastýřské služby jsme byli svědky v naší rodině.

John, který byl Mikeův přítel a bratr pověřený pastýřskou službou a bývalý president misie, svým misionářům říkával: „Pokud máte na seznamu někoho, kdo říká, že ‚nemá zájem‘, nevzdávejte to. Lidé se mění.“ Poté nám řekl: „Mike se ohromně změnil.“⁵ John byl v prvé řadě přítelem poskytujícím časté povzbuzení a podporu – ale jeho pastýřská služba nekončila jen přátelskými návštěvami. Věděl, že služebník či duchovní je více než jen přítel a že přátelství se umocňuje právě pastýřskou službou.

Pastýřskou službu nepotřebují jen lidé jako můj bratr, kteří trpí život ohrožující nemocí. Takové potřeby mohou mít mnoho různých podob. Osamocení rodiče; méně aktivní manželský pár; sklíčený dospívající; udo laná matka; zkouška víry; či finanční, zdravotní nebo manželské problémy – seznam je téměř nekonečný. Avšak tak jako Mike, nikdo není mimo dosah Spasitelovy láskyplné pomoci, na kterou není nikdy příliš pozdě.

Na církevních stránkách věnovaných pastýřské službě se dozvídáme: „Ačkoli je mnoho záměrů, s nimiž můžeme vykonávat pastýřskou službu, naše úsilí, které v rámci ní vynakládáme, má být vedeno touhou pomáhat druhým dosáhnout hlubšího osobního

obrácení a stát se více takovými, jako je Spasitel.“⁶ Starší Neil L. Andersen to vyjádřil takto:

„Člověk s dobrým srdcem může někomu pomoci vyměnit pneumatiku, vzít spolubydlícího k lékaři, jít na oběd s někým, kdo je smutný, nebo se na někoho usmát a pozdravit ho, aby byl den o něco lepší.

Ale ten, kdo se řídí prvním přikázáním, k těmto důležitým skutkům služby přirozeně ještě něco přidá.“⁷

Zatímco si v rámci své pastýřské služby bereme příklad z Ježíše Krista, je důležité pamatovat na to, že Jeho úsilí milovat druhé, pozvedat je, sloužit a žehnat jim mělo vyšší cíl než jen uspokojit okamžité potřeby. Zjevně si byl vědom jejich každodenních potřeb a soucítit s jejich utrpením, když je uzdravoval, sytil, odpouštěl jim a učil je. Přál si však udělat více než jen uspokojit jejich okamžité potřeby. Přál si, aby Ho druhí následovali, poznali Ho a dosáhli svého božského potenciálu.⁸

Když se budeme snažit sloužit tak, jak to činil On,⁹ budeme mít mnoho příležitostí zapomenout na sebe a pozvedat druhé. Tyto příležitosti mohou často přicházet v nepříhodných chvílích a zkoušet naši touhu stát se více takovými, jako je Mistr, jehož největší služba – Jeho nekonečné Usmíření – přišla ve chvíli, která rozhodně příhodná nebyla. Ve 25. kapitole Matouše se dočítáme, jaké pocity k nám Pán

chová, když jsme tak jako On vnímaví vůči obtížím, zkouškám a těžkostem, kterým čelí mnozí, ale které mohou být často přehlíženy:

„Podtež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.

Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznil jsem, a dali jste mi pítí; hostem jsem byl, a přijímali jste mne; ...

Tedy odpovědi jemu spravedliví, řkouce: Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili jsme, neb žíznivého, a dávali jsme pítí?

Aneb kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme? ...

A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.¹⁰

Ať již sloužíme jako bratři a sestry pověřeni pastýřskou službou, nebo si prostě jen všimneme někoho v nouzi, jsme povzbuzováni, abychom usilovali o vedení Ducha – a poté jednali. Můžeme si klást otázku, jak nejlépe sloužit, ale Pán to ví, a skrze Jeho Ducha budeme ve svém úsilí vedeni. Tak jako Nefi, který „byl ... veden Duchem, nevěda předem to, co [učiní]“,¹¹ budeme i my vedeni Duchem, když se budeme snažit stát nástroji v rukou Páně, abychom požehnali Jeho dětem. Budeme-li usilovat o vedení Ducha a důvěřovat Pánu, budeme se ocitat v situacích a okolnostech, ve kterých budeme moci jednat a žehnat – jinými slovy, sloužit.

Možná zažijeme i situace, kdy rozpoznáme něčí potřebu, ale budeme mít pocit nedostatečnosti a budeme se domnívat, že to, co můžeme nabídnout, nestačí. Avšak sloužit tak, jak to činil On,¹² znamená dávat to, co jsme schopni dát, a důvěřovat tomu, že Pán zvelebí naše úsilí žehnat „souputník[ům] na této cestě smrtelnosti“.¹³ Pro některé

to může znamenat věnování daru času a talentů; pro jiné to může být laskavé slovo či silné paže. Přestože můžeme mít pocit, že naše úsilí je nedostatečné, president Dallin H. Oaks se podělil o důležitou zásadu ohledně „malých a prostých“ skutků. Učil, že malé a prosté skutky jsou mocné, protože přivolávají „společenství Ducha Svatého“¹⁴ – společníka, který žehná dárce i příjemci.

Můj bratr Mike, který věděl, že brzy zemře, řekl: „Je úžasné, jak ti rakovina slinivky může pomoci zaměřit se na to, co je nejdůležitější.“¹⁵ Díky úžasným mužům a ženám, kteří si byli vědomi něčí potřeby, nesoudili a sloužili tak jako Spasitel, pro Mikea nebylo příliš pozdě. U některých může změna nastat dříve, u jiných možná až za závojem. Musíme však pamatovat na to, že nikdy není příliš pozdě a že nikdo nesešel z cesty tak daleko, aby byl mimo dosah nekonečného Usmíření Ježíše Krista, které je svým trváním a záběrem neomezené.

Na generální konferenci loni v říjnu starší Dale G. Renlund učil, že „bez

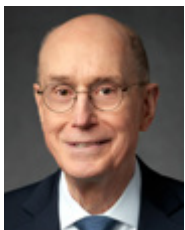
ohledu na to, na jak dlouho jsme sešli z cesty ..., v okamžiku, kdy se rozhodneme změnit, nám Bůh pomůže se vrátit“.¹⁶ Ono rozhodnutí změnit se je však často důsledkem vybidnutí, jako například: „Myslím, že by se ti poselství evangelia líbilo.“ Tak jako pro Spasitele není nikdy příliš pozdě, není na naše vybidnutí nikdy příliš brzy.

Období Velikonoc nám opět dává úžasnou příležitost zamyslet se nad velikou smírnou obětí našeho Spasitele Ježíše Krista a nad tím, co pro každého z nás vykonal za tak nesmírnou cenu – cenu, o které sám řekl, že způsobila Jemu, „dokonce Bohu, největšímu ze všech, že ... se chvěl bolestí“. „Nicméně“, říká, „já jsem vypil a dokončil jsem přípravy své pro děti lidské.“¹⁷

Svědčím o tom, že díky tomu, že On to „dokončil“, vždy existuje naděje. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Osobní rozhovor.
2. Rozhovor s Johnem Holbrookem.
3. Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 6.
4. Russell M. Nelson, „Pastýřská služba s mocí a pravomocí Boží“, *Liahona*, květen 2018, 69.
5. Rozhovor s Johnem Holbrookem.
6. „Zásady pastýřské služby: Záměr, který změní naši pastýřskou službu“, *Liahona*, leden 2019, 8; viz také www.lds.org/ministering?lang=ces.
7. Neil L. Andersen, „A Holier Approach to Ministering“ (zasvěčující shromáždění Univerzity Brigham Younga, 10. dubna 2018), 3, speeches.byu.edu.
8. Viz „Záměr, který změní naši pastýřskou službu“, 8–10.
9. Viz 3. Nefi 17:9–10, 20–21.
10. Matouš 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1. Nefi 4:6.
12. Viz 3. Nefi 17:9–10, 20–21.
13. Thomas S. Monson, „Láska – podstata evangelia“, *Liahona*, květen 2014, 91.
14. Dallin H. Oaks, „Malé a prosté věci“, *Liahona*, květen 2018, 90.
15. Osobní rozhovor.
16. Dale G. Renlund, „Vyvolte sobě dnes“, *Liahona*, listopad 2018, 106.
17. Nauka a smlouvy 19:18–19.

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Domov, kde přebývá Duch Páně

*Největší radost budete často zažívat při úsilí
proměnit svůj domov v místo, kde přebývá
víra v Pána Ježíše Krista, a místo, které je
prodchnuto láskou.*

Moji drazí bratři a sestry, jsem vděčný za příležitost promluvit k vám na této 189. výroční generální konferenci Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Přesně v tento den v roce 1830 zorganizoval Joseph Smith pod vedením Pána tuto církev. Bylo to v domě rodiny Whitmerových nedaleko Fayette ve státě New York. Toho dne se tam sešlo šest členů a asi 50 dalších lidí, které to zajímalo.

Ačkoli nevím, co Prorok Joseph říkal ani jak vypadal, když stál před onou skupinkou lidí, vím, co přítomní, kteří věřili v Ježíše Krista, pociťovali. Pociťovali Ducha Svatého a věděli, že jsou na svatém místě. Nepochybně měli pocit vzájemné jednoty.

Tento zázračný pocit toužíme mít všichni ve svém domově. Zdrojem tohoto pocitu je mysl soustředěná na duchovní záležitosti, jak o tom mluvil Pavel.¹

Dnes bych chtěl učit tomu, co vím ohledně toho, jak můžeme zajistit, abychom tento pocit mívali častěji a aby v naší rodině déle vydržel. Jak

víte z vlastních zkušeností, tohoto není lehké dosáhnout. Je zapotřebí držet si od těla sváry, pýchu a hřích. Do srdce členů naší rodiny musí vstoupit čistá láska Kristova.

Byla to náročná výzva i pro Adama a Evu, Lehiho a Sarií či další rodiče, které známe z písem. Přesto však

můžeme čerpat jistotu z povzbudivých příkladů rodin a domovů, kde vládlo či vládne trvalé štěstí. A z těchto příkladů lze zjistit, jak toho můžeme dosáhnout i my a naše rodina. Jistě si vzpomínáte na příběh ze 4. Nefiho:

„A stalo se, že v zemi nebylo žádného sváru pro lásku Boží, která přebývala v srdci lidí.

A nebylo žádné závisti ani rozbrojů ani nepokojů ani smilstva ani lží ani vraždění ani žádného druhu nestoudnosti; a zajisté nemohlo být šťastnějšího lidu mezi všemi lidmi, kteří byli stvořeni rukou Boží.

Nebylo žádných lupičů ani vražedníků, nebyli ani Lamanité ani žádní jiní -ité; ale byli jedno, děti Kristovy a dědici království Božího.

A jak byli požehnáni! Neboť Pán jim žehnal ve všem jejich počínání; ano, dokonce byli požehnáni a obdarováni, dokud neuplynulo sto a deset let; a první pokolení od Krista zemřelo, a v celé zemi nebylo žádného sváru.“²

Jak víte, ono šťastné období netrvalo na věky. Příběh ve 4. Nefim

popisuje symptomy duchovního úpadku, k nimž nakonec došlo ve skupině dobrých lidí. Jedná se o vzorec, který se od nepaměti objevuje u celých národů, v kongregacích, a co je nejsmutnější, i v rodinách. Skrze studium tohoto vzorce můžeme zjistit, jak ochraňovat, a dokonce i prohlubovat láskyplné pocity ve své rodině.

Vzorec úpadku, který se objevil po 200 letech života v dokonalém pokoji, jež přináší evangelium, vypadá takto:

Vloudila se pýcha.

Lidé se přestali navzájem dělit o to, co měli.

Začali se vnímat jako příslušníci určitých tříd, které si byly navzájem nadřazené či podřazené.

Jejich víra v Ježíše Krista se začala vytrácet.

Začali nenávidět.

Začali páchat nejrůznější hříchy.

Moudří rodiče budou dostatečně všímaví, aby tyto symptomy dokázali zaregistrovat, objeví-li se mezi členy rodiny. Bude jim to samozřejmě působit starost. Budou si však vědomi toho, že hlavní příčinou je vliv Sata- na, který se snaží svést dobré lidi na cestu hříchu, a tím je připravit o vliv Ducha Svatého. A tak moudří rodiče pochopí, že jejich příležitost spočívá v tom, že povedou každé z dětí i sebe sama k plnějšimu přijetí Pánovy výzvy, abychom k Němu přišli.

Omezeného úspěchu byste mohli dosáhnout tím, že budete dítě volat k pokání, například z pýchy. Mohli byste se pokusit přesvědčit děti, aby se štedřejí dělily o to, co mají. Mohli byste je požádat, aby se zbavily pocitu, že jsou lepší než někdo jiný ze členů rodiny. Ale pak narazíte na symptom, který jsem popsal před chvílí slovy: „Jejich víra v Ježíše Krista se začala vytrácet.“

Existuje postup, jak vést svou rodinu na duchovní úroveň, které si

přejete, aby dosáhla – a jak se tam dostat spolu s ní. Budete-li jim pomáhat získávat hlubší víru v Ježíše Krista jakožto jejich láskyplného Vykupitele, budou pocítovat touhu činit pokání. Když k tomu dojde, začne pýchu nahrazovat pokora. Jakmile začnou chápat, co jim Pán dává, budou se o to chtít štedřejí dělit. Ustane soupeření o významnější postavení a uznání. Nenávisť vypudí láska. A konečně – stejně jako v případě lidu obráceného králem Beniaminem – vůči pokušení hřešit je posílí touha konat dobro. Lid krále Beniamina svědčil o tom, že již nemá žádného sklonu činit zlo.³

Prohlubování víry v Ježíše Krista tedy stojí na počátku zvrácení duchovního úpadku ve vaší rodině a v domově. Tato víra přinese pokání mnohem pravděpodobněji než kázání zaměřená proti jednotlivým symptomům duchovního úpadku.

Nejlépe povedete vlastním příkladem. Je zapotřebí, aby členové rodiny i druzí byli svědky prohlubování vaší vlastní víry v Ježíše Krista a Jeho evangelium. Nedávno se vám dostalo velké pomoci. Rodiče v Církvě byli požehnáni inspirovanými osnovami pro rodiny a jednotlivce. Když je budete používat, prohloubí se víra v Pána Ježíše Krista nejen u vás, ale i u vašich dětí.

Prohlubujme svou víru

Vaše víra ve Spasitele se nepochybně prohloubila, pokud jste se řídili návrhem presidenta Russella M. Nelsona znovu si přečíst Knihu Mormonovu. Označili jste si části textu a slova, jež se o Spasiteli zmiňují. Vaše víra v Ježíše Krista vzrostla. Avšak víra v Ježíše Krista, podobně jako mladá rostlinka, uvadne, pokud nenaleznete trvalé odhodlání přemítat a modlit se o její prohlubování.

Vaším příkladem prohlubování vlastní víry se možná nezačnou všichni členové rodiny řídit hned. Čerpejte však odvahu ze zkušenosti Almy mladšího. Ve své bolestné potřebě činit pokání a získat odpuštění si vybavil víru svého otce v Ježíše Krista. I vaše děti si možná vaši víru ve Spasitele vybaví ve chvíli, kdy budou samy zoufale potřebovat činit pokání. Alma o takové chvíli řekl:

„A stalo se, že jak jsem tak byl trýzněn mukami, zatímco jsem byl drásán vzpomínkou na mnohé hříchy své, viz, vzpomněl jsem si také, že jsem slyšel otce svého prorokovati lidu ohledně příchodu jistého Ježíše Krista, Syna Božího, který usmíří hříchy světa.

Nyní, když se mysl moje zmocnila této myšlenky, zvolal jsem v srdci: Ó Ježíši, ty Synu Boží, buď milosrdný ke mně, kterýž jsem v žluči hořkosti a obvinut věčnými řetězy smrti.

A nyní viz, když jsem si toto pomyslel, nemohl jsem si již více vzpomenouti na bolesti své; ano, vzpomínka na hříchy mé mne již nedrásala.“⁴

Modleme se s láskou

Kromě vašeho vlastního příkladu prohlubování víry může mít stěžejní podíl na přetváření domova ve svaté místo také rodinná modlitba. Obvykle se vybere jedna osoba, která se modlí za celou rodinu. Zaznívá-li z modlitby k Bohu jasně starost o ty, kteří klečí

a naslouchají jí, získává každý z nich hlubší víru. Jsou svědky vyjadřování lásky k Nebeskému Otci a ke Spasiteli. A když ten, kdo se modlí, zmíní ty, kteří mají nějaké problémy a nyní klečí v onom kruhu, mohou všichni pociťovat lásku k onomu členovi rodiny i ke všem ostatním v rodině.

Modlitba dokáže vytvářet láskyplná pouta i tehdy, když členové rodiny žijí mimo daný domov. Rodinná modlitba dokáže dosáhnout do celého světa. Nejednou jsem zjistil, že některý ze členů rodiny, který byl daleko, se ve stejnou chvíli modlil za stejnou záležitost jako já. Staré rčení „Rodina, která se spolu modlí, spolu také zůstává“ lze podle mě rozšířit na rčení „Rodina, která se spolu modlí, spolu také zůstává, i když jsou její členové daleko od sebe“.

Učme včasnému pokání

Protože nikdo z nás není dokonalý a pocity lze snadno zranit, může se rodina stát posvátným útočištěm, jen pokud činíme pokání včas a upřímně. Rodiče mohou jít příkladem. Z ostrých slov či nelaskavých myšlenek lze učinit pokání rychle a upřímně. Prostá slova „omlouvám se“ mohou uzdravovat rány a vyvolat jak odpuštění, tak lásku.

Prorok Joseph Smith nám byl příkladem v tom, jak se vyrovnával se zlovolnými útoky, se zrádci, a dokonce i s neshodami ve vlastní rodině. Odpouštěl rychle, i když věděl, že ho

útočník může napadnout znovu. Žádal o odpuštění a sám ochotně odpouštěl.⁵

Pěstujme si misionářského ducha

Synové Mosiášovi byli rozhodnutí nabídnout evangelium každému. Tato touha pramenila z jejich osobní zkušenosti s pokáním. Nemohli snést myšlenku na to, že by některý člověk trpěl následky hříchu tak jako předtím oni. A tak léta čelili odmítání, obtížím a nebezpečí, aby mohli nabídnout evangelium Ježíše Krista svým nepřátelům. Nacházeli přitom radost v mnoha těch, kteří činili pokání a zažívali radost z odpuštění prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista.

Touha členů naší rodiny dělit se s druhými o evangelium poroste s tím, jak budou pociťovat radost z odpuštění. To může nastat i při obnovování smluv, když budou přijímat svátost. Misionářský duch v našem domově roste, když děti a rodiče pociťují radost z odpuštění během shromáždění svátosti. Jak rodiče, tak děti si mohou tím, že budou příkladem uctivosti, navzájem pomáhat tuto radost pociťovat. Tato radost může přerůst až v proměnu našeho domova v misionářské výcvikové středisko. Ne každý může sloužit na misi, ale všichni budou pociťovat touhu dělit se s druhými o evangelium, díky čemuž budou moci pociťovat odpuštění a pokoj. Ať již v současné době slouží na plný úvazek, či nikoli,

mohou všichni pociťovat radost pramenící z nabízení evangelia druhým.

Navštěvujme chrám

Chrám představuje jak pro rodiče, tak pro děti nejlepší příležitost osvojit si cit pro nebeská místa a lásku k nim. To platí obzvláště tehdy, když jsou děti malé. Děti se rodí se Světlem Kristovým. Dokonce i miminko pociťuje, že chrám je posvátný. A protože rodiče své děti milují, představuje pro ně chrám naději, že je budou moci v rámci své věčné rodiny milovat na věky.

Někteří z vás máte doma chrámy na fotografiích. Díky tomu, že se po celém světě stavějí další a další chrámy, mohou mnozí rodiče vzít svou rodinu na chrámový pozemek. Někteří dokonce budou moci navštívit nově postavený chrám během dnů otevřených dveří. Rodiče se pak mohou děti zeptat, jak se cítily, když byly poblíž chrámu nebo přímo v něm.

Každý rodič může vydat svědectví o tom, co pro něj chrám znamená. President Ezra Taft Benson, který měl chrámy moc rád, často mluvil o tom, jak sledoval svou maminku, jak si pečlivě žehlí chrámové oblečení.⁶ Hovořil o svých vzpomínkách na to, jak jako chlapec přihlížel, když jeho rodina odcházela do chrámu.

Když byl presidentem Církve, chodil do chrámu každý týden ve stejný den. Vždy vykonal chrámovou práci za některého svého předka. A to se dělo hlavně díky příkladu jeho rodičů.

Mé svědectví

Největší radost budete často zažívat při úsilí proměnit svůj domov v místo, kde přebývá víra v Pána Ježíše Krista, a místo, které je prodchnuto láskou. Znovuzřízení evangelia začalo prostou otázkou zvažovanou v prostém domově a může pokračovat i v domově každého

z nás tím, jak v něm budeme nadále zavádět a uplatňovat zásady evangelia. Toto je mou nadějí a nejhlubší touhou od doby, kdy jsem byl malý chlapec. Všichni jste takové domovy již někdy viděli. A mnozí z vás je – s pomocí Páně – vytváříte.

Někteří se snažíte dosáhnout tohoto požehnání celým srdcem, ale přesto se vám ho nedostává. Slibuji vám totéž, co kdysi jeden ze členů Kvora Dvanácti apoštolů slíbil mně. Řekl jsem mu, že vzhledem k rozhodnutí, která učinili někteří členové naší širší rodiny, pochybuji, že ve světě, který přijde, budeme moci být spolu. Pokud si dobře pamatuji, jeho odpověď zněla: „Děláš si starosti o to, co není podstatné. Žij prostě tak, abys byl hoden celestiálního království, a tvoje rodinná situace bude úžasnější, než si vůbec dokážeš představit.“

Jsem přesvědčen, že tento bratr by se o tutéž naději podělil s každým z nás, kteří ve smrtelnosti děláme vše, co můžeme, abychom spolu s rodinou byli způsobili dosáhnout věčného

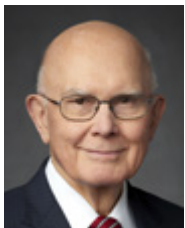
života. Víím, že plán Nebeského Otce je plánem štěstí. Svědčím o tom, že tento plán umožňuje každému z nás, kteří se snažíme ze všech sil, dát se zpečetit se svou rodinou na věky.

Vím, že klíče kněžství, které byly znovuzřízeny Josephu Smithovi, byly v nepřerušené linii předány prezidentu Russellu M. Nelsonovi. Tyto klíče umožňují pečetit v dnešní době rodiny. Víím, že Nebeský Otec nás, své duchovní děti, miluje dokonalou láskou. Víím, že díky Usmíření Ježíše Krista můžeme činit pokání, být očištěni a stát se způsobilými žít na věky v milující rodině s naším Nebeským Otcem a s Jeho Milovaným Synem, Ježíšem Kristem. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Římanům 8:6.
2. 4. Nefi 1:15–18.
3. Mosiáš 5:2.
4. Alma 36:17–19.
5. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 391–398.
6. Viz *Učení presidentů Církve: Ezra Taft Benson* (2014), 167.

Sobotní odpolední zasedání

PŘEDNESL PRESIDENT DALLIN H. OAKS

První rádce v Prvním předsednictvu

Vyjádření podpory úředníkům Církve

Nyní přednesu jména generálních autorit, územních sedmdesátníků a generálních předsednictev pomocných organizací Církve k hlasování pro vyjádření podpory.

Navrhujeme vyjádřit podporu Russellu Marionu Nelsonovi jako prorokovi, vidoucímu a zjevovateli a presidentovi Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů; Dallinu Harrisu Oaksovi jako prvnímu rádci v Prvním předsednictvu; a Henrymu Bennionu Eyringovi jako druhému rádci v Prvním předsednictvu.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Jste-li někdo proti, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu Dallinu H. Oaksovi jako presidentovi Kvora Dvanácti apoštolů a M. Russellu Ballardovi jako úřadujícímu presidentovi Kvora Dvanácti apoštolů.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Jste-li někdo proti, zvedněte ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu následujícím bratrům jako členům Kvora Dvanácti apoštolů. Jsou to: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong a Ulisses Soares.

Ti, kteří jste pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, může to projevit stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu rádcům v Prvním předsednictvu a členům Kvora Dvanácti apoštolů jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Jste-li někdo proti, projevte to stejným způsobem.

Navrhujeme uvolnit následující bratry z jejich služby jakožto územní

sedmdesátníci. Jsou to starší Victorino A. Babida, L. Todd Budge, Peter M. Johnson, John A. McCune, Mark L. Pace, James R. Rasband a Benjamin M. Z. Tai.

Ti, kteří si přejí připojit se k nám ve vyjádření vděčnosti těmto bratrům za jejich oddanou službu, tak mohou učinit zvednutím ruky.

Navrhujeme s upřímnou vděčností uvolnit bratry Tada R. Callistera, Devina G. Durranta a Briana K. Ashtona jako Generální předsednictvo Nedělní školy.

Všichni ti, kteří se k nám chcete připojit ve vyjádření díky těmto bratrům za jejich vynikající službu, dejte to prosím najevo zvednutím ruky.

Navrhujeme vyjádřit podporu následujícím bratrům jako sedmdesátníkům – generálním autoritám: Rubén V. Alliaud, Jorge M. Alvarado, Hans T. Boom, L. Todd Budge, Ricardo P. Giménez, Peter M. Johnson, John A. McCune, James R. Rasband, Benjamin M. Z. Tai a Alan R. Walker.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Kdo jste proti, projevte to stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu následujícím bratrům jako územním sedmdesátníkům: Solomon I. Aliche,

Guillermo A. Alvarez, Daren R. Barney, Julius F. Barrientos, James H. Bekker, Kevin G. Brown, Mark S. Bryce, A. Marcos Cabral, Dunstan G. B. T. Chadambuka, Alan C. K. Cheung, Christian C. Chigbundu, Paul N. Clayton, Karim Del Valle, Hiroyuki Domon, Mernard P. Donato, Mark D. Eddy, Zachary F. Evans, Henry J. Eyring, Sapele Fa'alogo Jr., David L. Frischknecht, John J. Gallego, Efraín R. García, Robert Gordon, Mark A. Gottfredson, Thomas Hänni, Michael J. Hess, Glenn M. Holmes, Richard S. Hutchins, Tito Ibañez, Akinori Ito, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Christopher Hyunsu Kim, H. Moroni Klein, 'Inoke F. Kupu, Stephen Chee Kong Lai, Victor D. Lattaro, Tarmo Lepp, Itzcoatl Lozano, Kevin J. Lythgoe, Edgar P. Montes, S. Ephraim Msane, Luiz C. D. Queiroz, Ifanomezana Rasolondraibe, Eduardo D. Resek, Tomás G. Román, Ramon E. Sarmiento, Jonathan S. Schmitt, Vai Sikahema, Denelson Silva, Luis Spina, Carlos G. Süffert, Voi R. Tacoalii, Sergio R. Vargas a Markus Zarse.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.
Je někdo proti?

Navrhujeme vyjádřit podporu Marku L. Paceovi jako generálnímu presidentovi Nedělní školy, Miltonu da Rocha Camargovi jako jeho prvnímu rádci a Janu Ericu Newmanovi jako druhému rádci.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, může to vyjádřit stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu ostatním generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním předsednictvům pomocných organizací, tak jak jsou v současné době povoláni.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.
Je někdo proti?

Presidente Nelsone, průběh hlasování byl zaznamenán. Ty, kteří u kteréhokoli návrhu hlasovali proti, vyzýváme, aby se obrátili na svého presidenta kůlu.

Bratři a sestry, děkujeme vám za

vaši stálou víru a modlitby ve prospěch vedoucích Církve.

Nyní zveme nové sedmdesátníky – generální autority a nové Generální předsednictvo Nedělní školy, aby zaujali své místo na pódiu. ■

Zpráva Církevního kontrolního oddělení za rok 2018

PŘEDLOŽIL KEVIN R. JERGENSEN

Výkonný ředitel Církevního kontrolního oddělení

Prvnímu předsednictvu Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Drazí Bratři, jak je to nařízeno zjevením ve 120. oddíle Nauky a smluv, Rada pro disponování desátky – tvořená Prvním předsednictvem, Kvorem Dvanácti apoštolů a Předsedajícím biskupstvem – schvaluje výdaje z církevních prostředků. Církevní subjekty čerpají prostředky v souladu se schválenými rozpočty, zásadami a postupy.

Církevní kontrolní oddělení, které je tvořeno renomovanými profesionály a které je nezávislé na všech ostatních církevních odděleních, má za úkol provádět audity za účelem poskytnutí rozumných záruk, pokud jde o přijaté příspěvky, uskutečněné výdaje a ochranu církevního majetku.

Církevní kontrolní oddělení na základě provedených auditů dospělo k závěru, že přijaté příspěvky, vydané prostředky a církevní majetek byly v roce 2018 ve všech podstatných ohledech zaznamenávány a spravovány v souladu se schválenými rozpočty, zásadami a účetními postupy Církve. Církev se řídí zásadami, kterým učí i své členy – totiž žít v mezích svého rozpočtu, vyvarovat se dluhu a spořit pro případ nouze.

S úctou předkládá
Církevní kontrolní oddělení
Kevin R. Jergensen,
výkonný ředitel ■

PRESIDENT M. RUSSELL BALLARD
Úřadující prezident Kvora Dvanácti apoštolů

Pravé, čisté a prosté evangelium Ježíše Krista

Milovat Boha a milovat bližního svého je naukový základ pastýřské služby; na domov zaměřeného a Církví podporovaného studia; duchovního uctívání o sabatu; a práce na spasení.

Bratři a sestry, je pro mě obtížné uvěřit tomu, že je to již 71 let, co jsem v roce 1948 sloužil jako misionář v Anglii, a 44 let, co jsme s manželkou Barbarou vzali svou rodinu do Kanady, když jsem byl presidentem Kanadské misie Toronto. Během své služby tam jsem byl v dubnu 1976 povolán do Prvního kvora Sedmdesáti a v roce 1985 jsem byl nečekaně povolán do Kvora Dvanácti apoštolů. Na rozdíl od mých předchozích povolání, ze kterých jsem byl vždy uvolněn, není mé uvolnění z povolání v Kvoru Dvanácti něčím, na co bych se teď obzvláště těšil; modlím se však, aby tento den přišel až poté, co dokončím vše, k čemu mě Pán povolal.

Když přemýšlím o posledních 43 letech své služby v úřadu generální autority a o výsadě sloužit dětem Nebeského Otce, stále více si uvědomuji, jak moc si Otec přeje, aby všechny Jeho děti našly v životě pokoj, radost a štěstí.

Prorok Lehi učil: „Lidé jsou, aby mohli mít radost.“¹ Existuje mnoho důvodů, proč nám pokoj, radost a štěstí mohou v tomto životě unikat

– například kvůli chudobě, válce, přírodním katastrofám nebo nečekaným komplikacím v zaměstnání, v oblasti zdraví či v rodinných vztazích.

Ale i přesto, že nad těmito vnějšími silami, které ovlivňují náš život zde na zemi, nemáme žádnou kontrolu, můžeme i navzdory světským těžkostem, jež nás sužují, nalézt pokoj, radost a štěstí, když se budeme snažit stát věrnými učedníky Pána Ježíše Krista.

Jedno z mých dětí jednou řeklo: „Tati, říkám si, zda to vůbec všechno zvládnou.“ Odpověděl jsem: „Nebeský Otec od nás požaduje jen to, abychom každý den dělali to nejlepší, co dovedeme.“ Bratři a sestry, dělejte den za dnem to nejlepší, co dovedete, a než se nadějete, zjistíte, že Nebeský Otec vás zná a miluje vás. A až toto budete vědět – opravdu vědět – váš život bude mít opravdový smysl a význam a vy budete naplněni radostí a pokojem.

Spasitel jakožto Světlo světa řekl: „Kdož věří ve mne, ve tmě nezůstal.“²

„Ježíš Kristus je to jméno, jež je dáno Otcem, a není dáno žádného jiného jména, jímž [bychom mohli být spaseni];

Pročež, všichni lidé musejí na sebe vzít jméno, jež je dáno Otcem.“³

Písma nás učí, že Satan touží po tom, aby svedl lidi do temnoty. Veškeré jeho úsilí spočívá v zatemňování světla a pravdy Ježíše Krista a Jeho evangelia. Jak učil Lehi své děti, ďábel „se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám“.⁴ Je-li dílem a slávou Nebeského Otce „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“,⁵ pak dílem Lucifera je uskutečnit bídu a nekonečnou bědu dětí Božích. Světlo Kristovo zatemňují

v našem životě hříchy a přestupky. Proto bychom měli usilovat o to, abychom se těšili ze Světla Kristova, jež přináší pokoj, radost a štěstí.

V posledních 18 měsících inspiroval Pán svého proroka a apoštoly, aby zavedli řadu úžasných úprav. Obávám se však, aby se v samotném nadšení z těchto změn neztratil duchovní význam těchto úprav.

Joseph F. Smith řekl: „Pravé, čisté a prosté evangelium Ježíše Krista je znovuzříženo. Je naší zodpovědností ho na této zemi udržovat.“⁶ A dodal, že oním pravým, čistým a prostým evangelium jsou „spásné nauky Kristovy“.⁷

V Článcích víry Prorok Joseph Smith učil, že „skrze usmíření Kristovo může být spaseno veškeré lidstvo, skrze poslušnost zákonů a obřadů evangelia“.⁸

Prvními zásadami evangelia jsou víra v Pána Ježíše Krista, pokání, křest, dar Ducha Svatého a vytrvání do konce. Jeho bratr Hyrum učil: „Kažte je znovu a znovu: zjistíte, že vám budou den za dnem ohledně nich zjevovány nové myšlenky a další světlo. Budete je chápat lépe a stanou se jasnějšími. Pak je budete schopni vyložit tak, aby je ti, které [učíte], snadněji pochopili.“⁹

Duchovní účely Církve pochopíme nejlépe tehdy, když budeme žít podle pravého, čistého a prostého učení Kristova a zároveň uplatňovat Spasitelova dvě veliká přikázání: „Milovati budeš Pána Boha svého celým svým srdcem. ... Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“¹⁰

Poslušnost těchto dvou přikázání nám umožňuje zakoušet více pokoje a radosti. Budeme-li milovat Pána a sloužit Mu a zároveň milovat své bližní a sloužit jim, budeme přirozeně pocítovat více štěstí, k němuž nemůžeme dospět žádnou lepší cestou.

Milovat Boha a milovat bližního svého je naukový základ pastýřské služby; na domov zaměřeného a Církví podporovaného studia; duchovního uctívání o sabatu; a práce na spasení na obou stranách závoje podporované v Pomocných sdruženích a kvorech starších. To vše je založeno na božských přikázáních milovat Boha a milovat bližního svého. Může snad být něco základnějšího, zásadnějšího či prostšího, než je toto?

Život podle pravého, čistého a prostého plánu evangelia nám umožní věnovat více času navštěvování vdov, vdovců, sirotků, osamělých, nemocných a chudých. Budeme-li sloužit Pánu a svým bližním, nalezneme v životě pokoj, radost a štěstí.

Úpravy v programu sabatního dne, které zdůrazňují na domov zaměřené a Církví podporované studium a výuku evangelia, jsou příležitostí k tomu, abychom obnovovali svého ducha a svou oddanost Bohu mezi zdmi svého domova. Může snad být něco prostšího, základnějšího a důležitějšího? Bratři a sestry, vidíte, že studium a výuka

evangelia v rodině je důležitou možností, jak v životě najít radost a štěstí?

Když Spasitel mluvil o sabatu, řekl: „Neboť vpravdě toto je den určený ti k tomu, aby sis odpočinul od prací svých a projevil oddanost svou Nejvyššímu.“¹¹ A dodal: „Aby radost tvá mohla být úplná ... [skrze] radování a modlitb[u,] ... tyto věci [čiň] s díkůvzdáním, s veselým srdcem a tváří ... [a] s radostným srdcem a s veselou tváří.“¹²

Všimněte si prosím několika klíčových slov v tomto zjevení: *radost, radování, díkůvzdání, veselé srdce, radostné srdce a veselá tvář*. To mi zní, jako by zachovávání dne sabatu mělo na naší tváři vykouzlit úsměv.

Zatímco budeme sloužit vyšším a svatějším způsobem, zamyslete se prosím nad tím, jak nezbytné je přivítat každého, kdo přijde na naše církevní shromáždění, obzvláště nové členy a návštěvníky. Všichni bychom si měli užívat zpěv náboženských písní a s otevřeným srdcem a myslí pozorně naslouchat slovům modliteb svátosti.

Svědectví o víře během postních a svědeckých shromáždění vždy uvádí člen biskupstva, který se podělí o stručné svědectví zaměřené na plán štěstí a na pravé, čisté a prosté evangelium Kristovo. Všichni ostatní se pak mají řídit tímto příkladem. Je třeba pamatovat na to, že pro vyprávění příběhů či dobrodružství z dovolených jsou vhodné jiné příležitosti. Budou-li naše svědectví prostá a zaměřená na evangelium Kristovo, pak nás Pán, zatímco si budeme navzájem vydávat svědectví, duchovně obnoví.

Na efektivní pastýřskou službu je nejlepší nahlížet optikou lásky k Bohu a ke svým bližním. Jednoduše řečeno, sloužíme proto, že milujeme našeho Nebeského Otce a Jeho děti. Naše úsilí v pastýřské službě bude úspěšnější, budeme-li ji vykonávat jednoduše. Nejvíce radosti plyne z jednoduchosti, a tak si musíme dávat pozor, abychom se nedomnívali, že musíme ke změnám, jež jsme obdrželi, abychom v srdci dětí Božích budovali víru a silné svědectví, přidávat něco dalšího.

Nekomplikujme situaci dalšími schůzkami, očekáváními ani požadavky. Držme se jednoduchosti. Právě v této

jednoduchosti naleznete onen pokoj, radost a štěstí, o kterých hovořím.

Již mnoho let je účelem vedení v Církvi, jak je to popsáno v *Příručce 2*, dosáhnout jasných a jednoduchých výsledků. Z *Příručky* cituji:

„Vedoucí povzbuzují každého člena, aby přijal všechny nezbytné kněžské obřady, dodržoval smlouvy s nimi spojené a stal se způsobitým pro získání oslavení a věčného života. ...

Dospělí: Povzbuzujte každého dospělého, aby byl hoden přijmout chrámové obřady. Učte všechny dospělé, že mají vyhledávat své předky a že za ně mají vykonávat zástupné obřady v chrámu.

Mládež: Pomáhejte připravovat každého mladého muže na to, aby přijal Melchisedechovo kněžství, aby přijal obřady chrámu a aby byl hoden sloužit na misi na plný úvazek. Pomáhejte připravovat každou mladou ženu na to, aby byla hodna uzavřít posvátné smlouvy a dodržovat je a přijmout obřady chrámu. Posilujte mládež tím, že ji budete zapojovat do smysluplných činností a akcí.

Všichni členové: Pomáhejte vedoucím kněžstvím a pomocným organizacím,

členům rady sboru, misionářům sboru, misionářům na plný úvazek a členům spolupracovat s vyváženým úsilím na tom, aby zachraňovali jednotlivce, posilovali rodiny a jednotky Církve, zvyšovali aktivitu kněžství a shromažďovali Izrael prostřednictvím obrácení, udržení obrácených a aktivizace. Učte členy, aby podle způsobu Páně zaopatřovali sebe a svou rodinu a pomáhali chudým a potřebným.“¹³

Má služba v Církvi mi požehнала a stále žehná mnoha úžasnými

STARŠÍ MATHIAS HELD
Sedmdesátník

a neobyčejnými duchovními zážitky. Jsem svědkem toho, že Pán vede svou Církev, aby dosáhl svých záměrů. Přijímám božské vedení, jež zdaleka přesahuje mé schopnosti. Radost ze života podle evangelia se v mém životě soustřeďuje na pravou, čistou a prostou nauku a evangelium Ježíše Krista.

Sloužil jsem pod klíči a vedením šesti proroků a presidentů Círky – od Spencera W. Kimballa až po Russella M. Nelsona. Svědčím o tom, že každý z nich byl a je Bohem vyvolaný prorok. Učí nás základním zásadám o Církvi a o evangeliu a nauce Kristově. President Nelson nese Boží dílo kupředu dechberoucí rychlostí. Říkám „dechberoucí“, protože on je jediným z apoštolů, který je strašitější než já, a já mám co dělat, abych mu stačil! Svědčím o tom, že na něm spočívají klíče kněžství a plášť proroka Božího. President Nelson učí pravému, čistému a prostému evangeliu Ježíše Krista. Vydávám svědectví, že Ježíš je Kristus a toto je Jeho Církev – o tom s pokorou svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. 2. Nefi 2:25.
2. Jan 12:46.
3. Nauka a smlouvy 18:23–24.
4. 2. Nefi 2:27.
5. Mojžíš 1:39.
6. Joseph F. Smith, „Principle, Not Popularity“, *Improvement Era*, July 1906, 732.
7. Joseph F. Smith, „Principle, Not Popularity“, 732.
8. Články víry 1:3.
9. Hyrum Smith, v: „Jaké mám jako misionář poslání?“, *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2004), 6.
10. Nauka a smlouvy 59:5–6; viz také Leviticus 19:18; Deuteronomium 6:5; Matouš 22:36–40.
11. Nauka a smlouvy 59:10.
12. Nauka a smlouvy 59:13–15.
13. *Příručka 2: Správa Círky* (překlad vybraných kapitol, 2010), 3, 4.

Usilujme o poznání prostřednictvím Ducha

Je zapotřebí naučit se rozlišovat pravdu nejen prostřednictvím racionální mysli, ale také skrze onen velmi tichý a jemný hlas Ducha.

Draží bratři a sestry, Pán nám opakovaně říká, abychom usilovali „o vědomosti, dokonce studiem a také vírou“.¹ Světlo a vědomosti lze získat nejen prostřednictvím logického uvažování v mysli, ale také skrze vedení a inspiraci Ducha Svatého.

Tento další zdroj poznání nebyl vždy součástí mého života.

Spolu se svou drahou manželkou Irene jsem vstoupil do Círky před 31 lety, krátce po svatbě. Oba jsme vyrůstali v Kolumbii, ale několik měsíců poté, co jsme se vzali, jsme se kvůli mé práci přestěhovali do Německa. Byli jsme velmi mladí a měli velké naděje a očekávání; byla to doba plná nadšení a radosti.

Zatímco jsem se soustředěně věnoval své profesi, Irene získala pocit, že obdržíme nějaké poselství z nebe, aniž by věděla, jak či kdy. A tak začala k nám domů pouštět všelijaké podomní prodejce encyklopedií, vysavačů, kuchařských knih, kuchyňských spotřebičů a tak dále, přičemž stále očekávala ono jedinečné poselství.

Jednou večer mi řekla, že na dveře zaklepali dva mladí muži v tmavém

obleku a že měla velmi jasný a silný dojem, že je má pustit dál. Říkali, že by s ní chtěli hovořit o Bohu, ale že přijdou jindy, až budu doma také já. Mohlo být toto ono očekávané poselství?

Začali nás navštěvovat, provázeli nás četbou písem a my jsme začali

chápat klíčovou důležitost Ježíše Krista jako našeho Spasitele a Vykupitele. Brzy jsme litovali, že jsme byli pokřtěni již jako miminka, což nepředstavovalo vědomou smlouvu. Nicméně dát se pokřtít znovu by také znamenalo stát se členy této nové Církve, a tak jsme si o ní nejprve museli všechno zjistit.

Ale jak jsme měli vědět, zda to, co nám misionáři povídají o Knize Mormonovč, o Josephu Smithovi a o plánu spasení, je všechno skutečně pravda? Ze slov Páně jsme již dříve vyrozuměli, že druhé můžeme poznat „po ovoci jejich“.² A tak jsme začali velmi systematicky Církev zkoumat tím, že jsme ono ovoce hledali skrze optiku své velmi racionální mysli. Co jsme spatřili? Viděli jsme:

- Úžasné rodiny a přátelské a šťastné lidi, kteří chápali, že v tomto životě máme pociťovat radost, a nikoli jen trpět a strádat.
- Církve, která nemá placené duchovenstvo, ale v níž úkoly a zodpovědnosti přijímají sami členové.
- Církve, kde jsou středem všeho Ježíš Kristus a rodina, kde se členové jednou měsíčně postí a darují prostředky na pomoc chudým a potřebným, kde se podporují zdravé návyky a kde se učí, že nemáme požívat návykové látky.

A navíc:

- Líbilo se nám, že se klade důraz na osobní růst, vzdělání, tvrdou práci a soběstačnost.
- Dozvěděli jsme se o pozoruhodném programu humanitární pomoci.
- Udělaly na nás dojem generální konference s mocnou hudbou a hlubokými duchovními zásadami, jež tam zaznívají.

S ohledem na výše zmíněné jsme neměli Církvi co vytknout. Naopak – vše, co jsme viděli, se nám velmi líbilo. Ale stále jsme nedokázali učinit ono rozhodnutí dát se pokřtít, protože jsme předtím chtěli nejprve všechno poznat.

Pán nás však navzdory naší nerozhodnosti trpělivě připravoval, utvářel nás a pomáhal nám uvědomit si, že je zapotřebí naučit se rozlišovat pravdu nejen prostřednictvím racionální mysli, ale také skrze onen velmi tichý a jemný hlas Ducha, který promlouvá zejména k našemu srdci.

Onen hlas a výsledný pocit se objevil jednoho večera po deseti měsících studia evangelia, když jsme v Mosiášovi 18 četli: „Jelikož si přejete ... nésti si navzájem břemena svá ... a utěšovati ty, kteří mají útěchy zapotřebí, ... je-li toto přání srdce vašeho, co máte proti tomu, abyste byli pokřtěni ve jménu Páně?“³

Tato pasáž z Knihy Mormonovy nám vstoupila do srdce i do duše, a my jsme náhle pocítili a poznali, že

skutečně není důvod, proč se nedat pokřtít. Uvědomili jsme si, že tužby zmíněné v těchto verších jsou zároveň přáními našeho srdce a že představují to, na čem opravdu záleží. Byly důležitější než to, abychom všechno pochopili, neboť jsme již věděli dost. Vždy jsme se spoléhali na ruku milujícího Nebeského Otce, jež nás vedla, a byli jsme přesvědčeni, že nás povede i nadále.

A tak jsme si téhož dne stanovili datum křtu a brzy nato se dali konečně pokřtít!

A co jsme díky tomuto zážitku zjistili?

Zprv – zjistili jsme, že můžeme plně důvěřovat milujícímu Nebeskému Otci, jenž se nám neustále snaží pomáhat stát se takovými, jakými ví, že se stát můžeme. Potvrdili jsme si hlubokou pravdivost těchto Jeho slov: „Dám dětem lidským řádku za řádkou, předpis za předpisem, tu trochu a tam trochu; a požehnaní jsou ti, již poslouchají předpisy moje ..., neboť ti se naučí moudrosti; neboť tomu, kdo přijímá, dám více.“⁴

A zadruhé – zjistili jsme, že kromě naší racionální mysli ještě existuje jiný rozměr získávání poznání, který nám může poskytnout vedení a porozumění. A tím je tichý a jemný hlas Jeho Svatého Ducha, který promlouvá k našemu srdci a mysli.

Rád tuto zásadu přirovnávám k našim zrakovým schopnostem. Náš Otec v nebi nám dal nikoli jen jedno, ale dvě fyzické oči. Vidíme dostatečně dobře i jen jedním okem, ale druhé oko nám poskytuje další perspektivu. Když mozek složí obě tyto perspektivy dohromady, vznikne trojrozměrný obraz našeho okolí.

Podobně máme k dispozici i dva zdroje informací, a to skrze své fyzické a duchovní schopnosti. V naší mysli vzniká prostřednictvím fyzických

smyslů a uvažování jeden vjem. Avšak prostřednictvím Ducha Svatého nám Otec poskytuje také druhou perspektivu, která je ve skutečnosti ta nejdůležitější a nejpravdivější, protože pochází přímo od Něj. Ale vzhledem k tomu, že našeptávání Ducha je mnohdy velmi tiché, mnoho lidí tento další zdroj vědomě nesleduje.

Když se tyto dvě perspektivy v naší duši posléze spojí, odráží jeden úplný obrázek skutečnost takovou, jaká opravdu je. Je také pravda, že prostřednictvím perspektivy Ducha Svatého může dojít k odhalení, že určité „skutečnosti“, tak jak je zachycuje výhradně naše rozumová činnost, jsou zavádějící či prostě chybné. Pamatujte na slova Moroniho: „Mocí Ducha Svatého můžete znáti pravdu ohledně všech věcí.“⁴⁵

Za oněch 31 let, co jsem členem Církve, jsem mnohokrát zažil, že pokud se spoléháme pouze na svou racionální mysl a popíráme či opomíjíme duchovní poznatky, které můžeme získat prostřednictvím našeptávání a dojmů Ducha Svatého, je to, jako bychom

kráčeli životem jednoocí. Dostali jsme však – obrazně řečeno – ve skutečnosti oči dvě. Jedině když složíme oba pohledy, můžeme získat pravdivý a úplný obraz veškerých pravd a všeho, čím v životě procházíme, a také hluboké porozumění vlastní identitě a účelu jakožto dětí žijícího Nebeského Otce.

Připomíná mi to zásadu, již vloni učil president Russell M. Nelson: „V nadcházejících dnech nebude možné duchovně přežít bez stálého vlivu Ducha Svatého, který nás bude vést, řídit a utěšovat.“⁴⁶

S absolutní jistotou jsem poznal, že:

- Máme milujícího Otce v nebi a všichni jsme souhlasili s tím, že v rámci božského plánu přijdeme na tuto zemi.
- Ježíš je Kristus; žije a je to můj Spasitel a Vykupitel.
- Joseph, prostý chlapec z farmy, byl povolán a stal se mocným prorokem, jenž stojí u zrodu tohoto všeho – dispensace plnosti časů se všemi jejími klíči, mocí a pravomocí svatého kněžství Božího.

- Kniha Mormonova je dalším svědectvím o Ježíši Kristu a rodiny mají spolu zůstat na věky.
- Náš Pán, Ježíš Kristus, vede v dnešní době tuto svou znovuzřízenou Církev skrze našeho žijícího proroka, presidenta Russella M. Nelsona.

Tyto a mnohé další cenné pravdy se stávají duchovními stavebními kameny toho, čím mi Bůh pomáhá se stát. A těším se na mnohé další nové nauky, které si přeje, abychom já i vy přijali, zatímco budeme kráčet tímto úžasným životem a učit se „dokonce studiem a také vírou“.

Vím, že tyto skutečnosti jsou pravdivé, a svědčím o nich ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 109:7; viz také Nauka a smlouvy 88:118.
2. 3. Neří 14:16.
3. Mosiáš 18:8–10.
4. 2. Neří 28:30.
5. Moroni 10:5.
6. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 96.

STARŠÍ NEIL L. ANDERSEN
Koorum Dvanácti apoštolů

Okno víry

Vybíráme-li si, co z onoho prohlášení přijmeme, zastíráme si tím náhled z perspektivy věčnosti a přičítáme příliš velký význam zkušenostem učiněným zde a nyní.

Ježíše krátce před ukřižováním předvedli před Piláta do soudní síně. „Ty-li jsi král Židovský?“ zeptal se povýšeně Pilát. Ježíš odpověděl: „Království mé není z tohoto světa. ... Proto jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. Každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj.“

Pilát se cynicky zeptal: „Co jest pravda?“¹

V dnešním světě může být otázka „Co je pravda?“ pro světskou mysl bolestivě složitá.

Vyhledávač Google na otázku „Co je pravda?“ nabízí přes milion odpovědí. Na našich mobilních telefonech je dostupných více informací než ve všech knihách v knihovnách z malty a cihel. V životě jsme informacemi a názory doslova zahlcováni. Na každém kroku nás pronásledují lákavé a svůdné hlasy.

Není divu, že je tolik lidí, kteří se, polapeni v současném zmatku, ztotožňují se slovy, jež před 2 500 lety řekl Prótagorás mladému Sokratovi:

„Co je pravda pro tebe, je pravda pro tebe, a co je pravda pro mě, je pravda pro mě.“²

Pravda získaná díky znovuzrozenému evangeliu Ježíše Krista

My, kteří jsme požeňnání znovuzrozeným evangeliem Ježíše Krista, pokorně prohlašujeme, že jsou určité věci, které jsou zcela a absolutně pravdivé. Tyto věčné pravdy jsou totožné pro každého syna a každou dceru Boží.

Písma učí: „Pravda je poznání věcí, jak jsou a jak byly a jak přijdou.“³ Pravda hledí vpřed i nazpátek, přičemž rozšiřuje perspektivu našeho krátkého okamžiku v čase.

Ježíš pravil: „Já jsem ta cesta, i pravda, i život.“⁴ Pravda nám ukazuje cestu k věčnému životu a jejím zdrojem je pouze náš Spasitel Ježíš Kristus. Žádné jiné cesty není.

Ježíš Kristus nás učí, jak máme žít, a skrze své Usmíření a Vzkříšení nám nabízí odpuštění hříchů a nesmrtelnost za závojem. To je absolutní pravda.

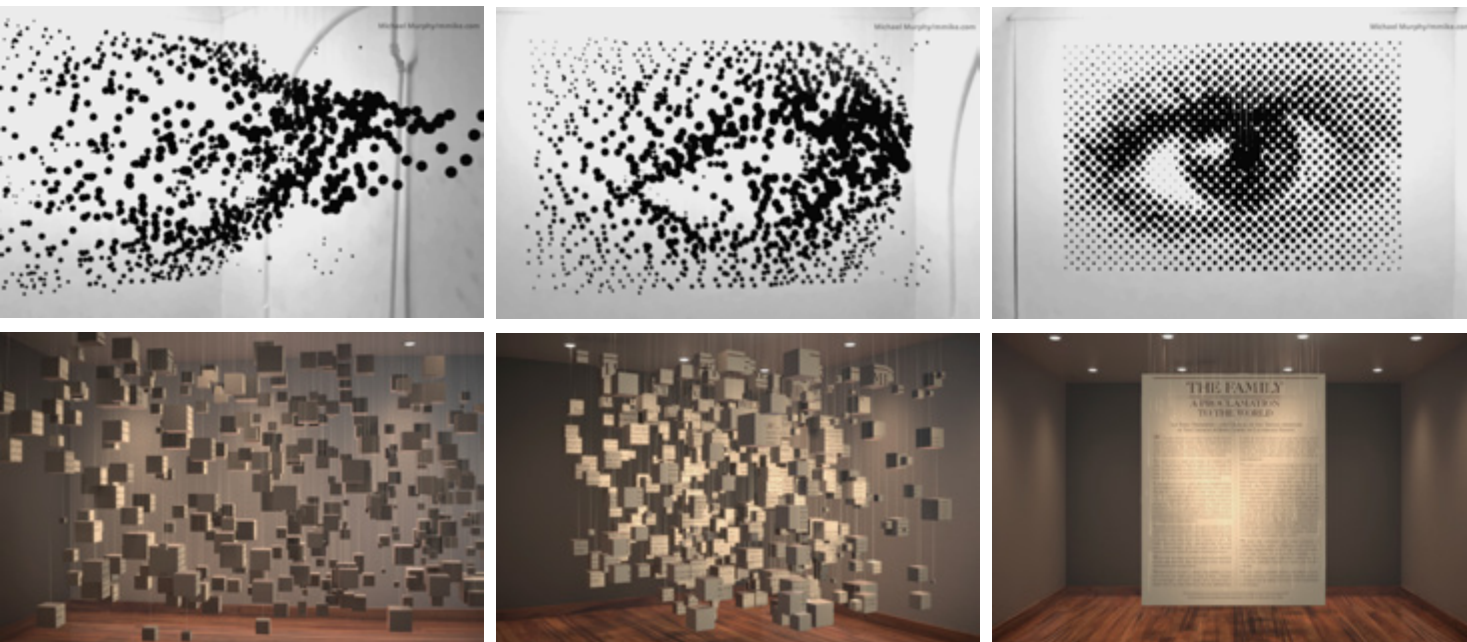
Učí nás, že nezáleží na tom, zda jsme chudí, či bohatí, význační, či neznámí nebo vzdělaní, či prostí. Cíl našeho smrtelného života spočívá spíše v tom, abychom posilovali víru v Pána Ježíše Krista, dodržovali Jeho přikázání a dávali přednost dobru před zlem. Ačkoli nadšeně oceňujeme novinky na poli vědy a medicíny, pravdy Boží tyto objevy dalece přesahují.

V protikladu k pravdám věčnosti vždy stály a stojí falešné napodobeniny, jež mají děti Boží odvádět od pravdy. Argumenty protivníka jsou stále stejné. Poslechněte si tyto, které byly proneseny před dvěma tisíci lety:

„Nemůžete vědět o věcech, jichž nevidíte. ... Ať člověk učiní cokoli, není to zločinem.“

„[Bůh vám nezhná, ale] každému člověku se daří podle nadání jeho.“⁵

Budeme-li s modlitbou přemítat o prohlášení o rodině a vnímat ho okem víry, porozumíme lépe tomu, jak jsou spolu jednotlivé zásady nádherně propojeny a jak se navzájem podporují a odhalují Otcův plán určený Jeho dětem.

„Není rozumné, že [by] taková bytost jako Kristus [byla] Synem Božím.“⁶

„[To, čemu věříte, je pošetilá tradice a] vyšinutí vaší myslí.“⁷ To zní skoro jako dnes, že?

Prostřednictvím Znovuzřízení evangelia nám dal Bůh možnost osvojit si a poznat životně důležité duchovní pravdy – učíme se jim prostřednictvím svatých písem, svých osobních modliteb a vlastních zážitků, rad žijících proroků a apoštolů a skrze vedení Ducha Svatého, který nám může pomoci poznat „pravdu ohledně všech věcí“.⁸

Pravda je rozsuzována duchovně

Můžeme poznat věci Boží, pokud o to budeme duchovně usilovat. Pavel uvedl: „Božích věcí nezná žádný, ledaže má Ducha Božího. ... Proto že ony duchovně mají rozsuzovány býti.“⁹

Podívejte se na tento obraz od Michaela Murphyho. Z této perspektivy byste jen stěží uvěřili, že se jedná o umělecké ztvárnění lidského oka. Když se však na tyto tečky podíváte z jiné perspektivy, uvidíte plnou nádhery toho, co tento umělec vytvořil.

A stejně tak vnímáme duchovní pravdy Boží skrze perspektivu oka víry. Pavel uvedl: „Ale tělesný člověk

nechápe těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, proto že ony duchovně mají rozsuzovány býti.“¹⁰

Písma, modlitby, vlastní zkušenosti, novodobí proroci a dar Ducha Svatého nás pro naše zdejší putování po zemi vybavují nezbytnou duchovní perspektivou pravdy.

Prohlášení okem víry

Podívejme se okem víry například na prohlášení o rodině.

President Gordon B. Hinckley uvedl dokument „Rodina – prohlášení světu“ těmito slovy: „Když vidíme tolik záludnosti, která je vydávána za pravdu, když vidíme tolik klamných názorů na měřítko a hodnoty, tolik svodů a lákadel, které vedou ke hříchům světa, máme pocit, že na ně musíme upozornit a varovat [vás] před nimi.“¹¹

Toto prohlášení začíná slovy: „Všechny lidské bytosti – muži a ženy – jsou stvořeny podle obrazu Božího. Každý je milovaný duchovní syn nebo dcera nebeských rodičů, a jako takový má každý božskou podstatu a určení.“

Toto jsou věčné pravdy. Vy ani já nejsme výsledkem náhodného přírodního děje.

Obzvláště se mi líbí tato slova:

„V předsmrtelné říši duchovní synové a dcery znali Boha a uctívali ho jako svého Věčného Otce a přijali Jeho plán.“¹²

Žili jsme již před svým narozením. Naše osobní identita je pevně dána na věky. Způsoby, kterým plně nerozumíme, náš duchovní růst v onom předsmrtelném světě ovlivňuje to, kým jsme zde.¹³ Přijali jsme Boží plán. Byli jsme si vědomi toho, že na zemi budeme zažívat obtíže, bolest a zármutek.¹⁴ Také jsme věděli, že přijde Spasitel a že vstaneme při vzkříšení a budeme „míti slávu přidanou na hlavu svou na věky věků“, pokud se ukáže, že jsme toho hodni.¹⁵

Prohlášení je přímočaré: „Prohlášíme, že způsob, kterým je tvořen smrtelný život, je božsky určený. Potvrzujeme posvátnost života a jeho důležitost ve věčném Božím plánu.“

Plán našeho Otce vybízí manžela a manželku k tomu, aby na svět přiváděli děti, a ukládá nám povinnost promlouvat na obranu nenarozených.

Zásady uvedené v prohlášení jsou nádherně propojeny

Vybíráme-li si, co z onoho prohlášení přijmeme, zastíráme si tím náhled

z perspektivy věčnosti a přičítáme příliš velký význam zkušenostem učiněným zde a nyní. Budeme-li o tomto prohlášení s modlitbou přemítat a vnímat ho okem víry, porozumíme lépe tomu, jak jsou spolu jednotlivé zásady nádherně propojeny a jak se navzájem podporují a odhalují Otcův plán určený Jeho dětem.¹⁶

Překvapuje nás snad, že když Pánovi proroci oznamují Jeho vůli, mívají někteří lidé stále nějaké otázky? Někteří samozřejmě hlas proroků okamžitě odmítnou,¹⁷ ale jiní o svých upřímných otázkách s modlitbou přemítají – o otázkách, které se časem vyřeší díky trpělivosti a oku víry. Kdyby bylo zmíněné prohlášení zjeveno v jiném století, i tak by měli lidé otázky – jen by se lišily od těch nynějších. Jedním z účelů proroků je pomáhat nám řešit upřímné otázky.¹⁸

President Russell M. Nelson předtím, než se stal presidentem Církve, řekl: „Proroci vidí budoucnost. Vidí zneklidňující nebezpečí, která nám protivník umístil nebo teprve umístí do cesty. Proroci také předpovídají ony veliké možnosti a výsady, jež čekají ty, kteří naslouchají *se záměrem uposlechnout*.“¹⁹

Svědčím o pravdivosti a duchovní moci spojeného hlasu Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti.

Svět se odvrací

Během svého života jsem byl svědkem dramatických změn v názorech světa týkajících se mnoha zásad, jimž se učí v již zmíněném prohlášení. Když jsem dospíval a během prvních let mého manželství se mnozí lidé ve světě odvrátili od Pánova měřítká, kterému říkáme zákon cudnosti a podle něhož má k sexuálním vztahům docházet pouze mezi mužem a ženou, kteří jsou spolu zákonně oddáni. V době, kdy mi bylo něco přes dvacet nebo třicet

let, se mnozí odvrátili od posvátné ochrany nenarozených, když začaly být přípustnější potraty. A v posledních letech se mnozí odvracejí od Božeho zákona, že manželství je posvátný svazek mezi mužem a ženou.²⁰

Když jsme svědky toho, jak mnozí přestávají dbát mezi, které Pán stanovil, připomíná nám to onen den v Kafarnaum, kdy Spasitel promluvil o své božskosti, a žel „mnozí z učedníků jeho [odešli]“.

Spasitel se pak zeptal Dvanácti: „Zdaliž i vy chcete odjít?“

Petr odvětil:

„Pane, k komu půjdeme? Slova věčného života máš.“

A my jsme uvěřili, a poznali, že jsi ty Kristus, Syn Boha živého.²¹

Ne všichni zapadají do ideálu uvedeného v prohlášení

Jsou mnozí, mladí i staří, kteří jsou věrní a oddaní evangeliu Ježíše Krista, přestože jejich současné okolnosti rozhodně nezapadají do ideálu uvedeného v prohlášení o rodině – děti, jejichž životem otrásl rozvod; mladí lidé, jejichž přátelé se vysmívají zákonu cudnosti; rozvedení muži a ženy, které vážně zranila nevěra manželského partnera; manželé a manželky, kteří nemohou mít děti; ženy a muži sezdání s někým, kdo nesdílí jejich víru ve

znovuzřízené evangelium; a svobodné ženy a svobodní muži, kterým se z různých důvodů nedaří uzavřít sňatek.

Jeden z mých přátel, s nímž se znám téměř 20 let a kterého velmi obdivuji, není ženatý, protože pociťuje přitažlivost k osobám stejného pohlaví. Zůstává věrný svým chrámovým smlouvám, rozvíjí své tvůrčí a profesní talenty a ušlechtilé slouží jak v Církvi, tak ve svém okolí. Nedávno mi řekl: „Mám pochopení pro ty, kteří se v mé situaci ve světě, v němž žijeme, rozhodují nedodržovat zákon cudnosti. Ale cožpak nás Kristus nežádá, abychom nebyli z tohoto světa? Je zřejmé, že měřítko Boží se od měřítek světa liší.“

Lidské zákony se často pohybují mimo hranice vytyčené zákony Božími. Ti, kteří si přejí potěšit Boha, zajisté potřebují víru, trpělivost a píli.²²

S mou ženou Kathy známe jednu svobodnou sestru, které je nyní okolo pětáctičtyřiceti let, je nadaná, pokud jde o profesní schopnosti, a odvážně slouží ve svém sboru. I ona dodržuje zákony Boží. Napsala:

„Snila jsem o dni, kdy budu poženána manželem a dětmi. Stále čekám. Občas mívám ve své situaci pocit, že na mě všichni zapoměli a jsem osamělá, ale snažím se odhlížet od toho, co nemám, a místo toho se zaměřovat na to, co mám, a na pomoc druhým.“

Pomáhá mi služba v širší rodině, v mém sboru a v chrámu. Nejsm opuštěná ani osamělá, protože jsem, stejně jako my všichni, součástí větší rodiny.“

Jeden, který rozumí

Někteří namítnou: „Vy ale nerozumíte mé situaci.“ Já možná ne, ale svědčím o tom, že existuje Jeden, který jí rozumí.²³ Jeden, který zná vaše břemena díky své oběti, již přinesl v zahradě a na kříži. Budete-li Ho hledat a dodržovat Jeho příkázání, slibuji vám, že On vám požehná a pozvedne břemena příliš těžká na to, aby je člověk nesl sám. Dá vám přátele na věky a příležitosti ke službě. A co je důležitější, naplní vás mocně Duchem Svätým a obklopí vás nebeskou září své spokojenosti. Žádná volba ani žádná alternativa, jež odmítá společenství Ducha Svätého či pozhánání věčnosti, nestojí za to, abychom se jí vůbec zaobírali.

Vím, že Spasitel žije. Svědčím o tom, že je zdrojem veškeré pravdy, na níž opravdu záleží, a že naplní veškerá požehnání, jež slibuje těm, kteří dodržují Jeho příkázání. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Jan 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian a Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers* (1966), 28.
3. Nauka a smlouvy 93:24.
4. Jan 14:6.
5. Alma 30:15, 17.
6. Helaman 16:18.
7. Viz Alma 30:14, 23, 27.
8. Moroni 10:5.
9. Překlad Josepha Smitha, 1. Korintským 2:11 [v 1. Korintským 2:11, poznámka pod čarou c v anglickém vydání písemn]; 1. Korintským 2:14.
10. 1. Korintským 2:14.
11. Gordon B. Hinckley, „Stand Strong against the Wiles of the World“, *Ensign*, Nov. 1995, 100. President Russell M. Nelson nedávno blíže objasnil, jak prohlášení o rodině vznikalo – jak je to uvedeno v knize Sheri Dewové, *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson* (2019), 208: „Jednoho dne v roce 1994 trávili členové Kvora Dvanácti apoštolů den ve své poradní místnosti v chrámu Salt Lake, kde diskutovali o záležitostech souvisejících s rodinou. Zvažovali vše – od stále všudypřítomnější pornografie až po všechny možné potenciální zákony zaměřené proti rodině. Nebyla to první diskuse tohoto druhu, ale onoho dne se kolem tohoto zcela zásadního tématu točil celý program jednání. Členové Dvanácti prošli jak nauku, tak pravidla a postupy, přičemž hovořili o tom, co změnit nelze – nauku – i o tom, co by jít změnit mohlo – pravidla a postupy. Diskutovali o otázkách, o kterých věděli,

že jsou stále aktuálnější – včetně rostoucího společenského tlaku v oblasti sňatků osob stejného pohlaví a práv transgenderových osob. „To však nebyl konec toho, co jsme viděli,“ vysvětlil starší Nelson. „Viděli jsme, jak se různá společenství snaží odbourat veškerá měřítka a omezení související se sexualitou. Viděli jsme zmatky v otázkách pohlaví. Toto vše jsme viděli přicházet.“

Tato důkladná diskuse, spolu s mnoha dalšími v průběhu času, nás vedla k závěru, že by Dvanáct mělo připravit dokument, či snad dokonce prohlášení, které by jasně vymezovalo postoj Církve v oblasti rodiny a které bychom předložili ke zvážení Prvnímu předsednictvu.“

12. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.
13. President Dallin H. Oaks uvedl: „Všechny ty nesčetné zástupy smrtelníků, kteří se narodili na tuto zemi, se rozhodli pro Otcův plán a bojovali za něj. Mnozí z nás také uzavřeli s Otcem smlouvy ohledně toho, co budeme ve smrtelnosti dělat. Určitými způsoby, které dosud nebyly zjeveny, nás naše činy v duchovním světě ovlivňují i zde, ve smrtelnosti.“ („The Great Plan of Happiness“, *Ensign*, Nov. 1993, 72.)
14. Viz Dallin H. Oaks, „Pravda a plán“, *Liahona*, listopad 2018, 25–28.
15. Abraham 3:26.
16. President Dallin H. Oaks uvedl: „Obrácení Svätí posledních dnů věří, že prohlášení o rodině, publikované téměř před čtvrt stoletím a nyní přeložené do mnoha jazyků, je Pánovo opětné potvrzení pravd evangelia, o které se potřebujeme v současné době, která rodinám přináší různé výzvy, opírat. ... Svědčím o tom, že prohlášení o rodině je dokument o věčné pravdě a vůle Páně ohledně Jeho dětí, které usilují o věčný život. Je základem učení a náboženských praktik Církve v posledních 22 letech a bude jím i nadále v budoucnu. Takto na ně pohlížejte, uče o něm, žijte podle něho, a budete požehnáni, zatímco budete kráčet po cestě k věčnému životu. ... Jsem přesvědčen, že náš postoj k prohlášení o rodině a to, jak toto prohlášení používáme, je jednou ze zkoušek této generace. Modlím se o to, aby všichni Svätí posledních dnů v této zkoušce spolehlivě obstáli.“ („Plán a prohlášení“, *Liahona*, listopad 2017, 30–31.)
17. President Russell M. Nelson řekl: „Jsou lidé, kteří nás označují [za] náboženské fanatiky, avšak takovými fanatiky jsou ve skutečnosti ti, kteří nechťejí připustit, abychom smýšleli tak, jak smýšlíme, ale chtějí, abychom je my nechali smýšlet tak, jak smýšlejí oni. Náš postoj vychází v konečném důsledku

STARŠÍ TAKASHI WADA
Sedmdesátník

ze zákona cudnosti. Desatero přikázání platí dodnes. Nikdy nebylo odvoláno. ... Nemáme absolutně žádné právo měnit zákony, které ustanovil Bůh.“ (Dewová, *Insights from a Prophet's Life*, 212.)

18. „Zatímco proti rodině je veden útok na celém světě, pravdy uvedené v prohlášení o rodině vás budou posilovat.

Je třeba, abyste vy, mládež vznešeného původu, chápali dalekosáhlé důsledky nynějšího společenského rozporu ohledně samotné podstaty manželství. V současné diskusi jde mimo jiné i o otázku, zda mohou uzavřít sňatek dva lidé stejného pohlaví. Máte-li otázky ohledně stanoviska Církve k této nebo jakékoli jiné důležité otázce, s modlitbou o ní přemýšlejte a pak pozorně naslouchejte prorockým poselstvím na nadcházející říjnové generální konferenci Církve. Tyto inspirované proslovy spolu s inspirací od Ducha Svatého vám do mysli vnesou plnější pochopení.“ (Russell M. Nelson, „Mládež vznešeného původu: Co si zvolíte?“ [zasvěčující shromáždění Církevního vzdělávacího systému pro mladé dospělé, 6. září 2013], Church of Jesus Christ. org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2013/01?lang=ces.)

19. Russell M. Nelson, „Buďte opravdovými mileniály“, *Liahona*, říjen 2016, 53.
20. President Nelson řekl: „Civilní vlády jsou ale při psaní, přepisování a prosazování zákonů značně ovlivňovány společenskými trendy a světskými názory. Bez ohledu na to, jaké mohou být vydávány civilní zákony, Pánovu nauku ohledně manželství a morálky *změnit nelze*. Pamatujte na toto – hřích, i když může být legalizován člověkem, zůstává v očích Božích nadále hříchem!“ („Rozhodnutí ovlivňující věčnost“, *Liahona*, listopad 2013, 108.)
21. Jan 6:66–69.
22. Viz Alma 32:41–43; vždy na mě dělalo dojem, že v této úžasné kapitole ohledně toho, jak prohlubovat svou víru, se v každém z posledních tří veršů zmiňují ctnosti, jimiž jsou víra, trpělivost a píle.
23. Viz Alma 7:12; Ježíš Kristus trpěl nejen za naše hříchy, ale i za naše slabosti: „Vezme na sebe smrt, aby mohl uvolnit pouta smrti, jež spoutávají lid jeho; a vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohl býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho.“ (Za synonyma slova *slabost* by bylo možné považovat slova *nemoc, slabina, neduh a nedostatek*.) Viz Nauka a smlouvy 88:6: „On, který vystoupil na výsosti, tak také sestoupil pod všechny věci, čímž postihl všechny věci, aby mohl býti ve všech věcech a skrze všechny věci světlem pravdy.“

Hodujte na slovech Kristových

Hodovat na slovech Kristových můžeme kdykoli a při jakékoli příležitosti, pokud na to připravíme své srdce.

Náš Nebeský Otec nás miluje. Připravil pro nás dokonalý plán, abychom se mohli těšit z Jeho požehnání. V tomto životě jsme všichni vyzýváni, abychom přišli ke Kristu a přijali znovuzřízené evangelium Ježíše Krista tím, že se dáme pokřtít, obdržíme dar Ducha Svatého a budeme podle evangelia věrně žít. Nefi popisuje náš závazek křtu jako vstup na „těsnou a úzkou cestu“ a připomíná nám, že se musíme „tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, ... hodující na slově Kristově, a vytrv[ati] do

konce“, abychom mohli obdržet všechna požehnání, jež má pro nás Nebeský Otec připravena. (2. Nefi 31:19–20.)

Dále nám připomíná, že budeme-li „hod[ovati] na slovech Kristových“, „řeknou [nám] vše, co [máme] činiti“ (2. Nefi 32:3), abychom měli sílu přemoci „ohnivé šípy protivníka“ (1. Nefi 15:24).

Co znamená hodovat?

Když jsem byl malý, myslel jsem si, že hodovat jednoduše znamená dát

si velké jídlo s rýží, sushi a sójovou omáčkou. Dnes již vím, že hodovat znamená více než jen pochutnat si na dobrém jídle. Znamená to radost, výživu, oslavování, sdílení, projevování lásky k rodině a blízkým, vyjádření naší vděčnosti Bohu a prohlubování vztahů, zatímco si vychutnáváme vydatné a nesmírně lahodné jídlo. Jsem přesvědčen, že na hodování na slovech Kristových bychom měli pohlížet podobně. Hodování na písmech není jen pouhé čtení. Mělo by nám přinášet opravdovou radost a posilovat náš vztah se Spasitelem.

Kniha Mormonova tomuto učí jasně. Vzpomeňte si na Lehiův sen, v němž viděl strom, „jehož ovoce [je] žádoucí, aby učinilo člověka šťastným“. Toto ovoce představuje lásku Boží, a když ho Lehi ochutnal, bylo „sladší než vše, co ... kdy ochutnal“. „Naplnilo to [jeho] duši nesmírně velikou radostí“ a chtěl se o to podělit i se svou rodinou. (1. Nefi 8:10–12.)

Když hodujeme, pravděpodobně také zjistíme, že nezáleží na množství ani na druhu jídla, které jíme, je-li naše srdce naplněno vděčností. Lehiova rodina přežívala v pustině o syrovém mase, a přesto Nefi tuto obtížnou zkoušku popsal těmito slovy: „Tak velká požehnání Páně spočívala na nás“,

že „naše ženy ... byly silné“ a dokázaly „snášeti putování bez reptání“. (1. Nefi 17:1–2.)

K hodování někdy patří také zkoušení a ochutnávání. Alma mluví o tom, že si máme do srdce zasadit dobré semínko. A když ho vyzkoušíme, zjistíme, že začne „býti lahodným“. (Viz Alma 32:28–33.)

Hodujte na slovech Kristových

Požehnání plynoucí z hodování na slovech Kristových jsou mocná a život měnící. Rád bych vás vyzval, abyste v životě uplatňovali obzvláště tři z těchto požehnání.

Zprv – slova Kristova nám mohou pomoci rozšířit naši „duchovní schopnost získávat zjevení“ (Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 96) a bezpečně nás provést životem. Mormon učí, že slova Kristova mají „velikou schopnost vésti lid tak, aby činil to, co je spravedlné,“ a že jsou mocnější než cokoli, čeho by mohl dosáhnout meč. (Alma 31:5.) Zatímco jsem při řešení vlastních zkoušek usiloval o Boží moudrost, pokaždé když jsem vyzkoušel „působivost slova Božího“ (Alma 31:5), jsem pocítoval inspiraci a zvýšenou schopnost rozhodovat se moudře a překonávat

pokoušení, a můj život byl požehnan hlubší vírou v Krista a láskou k druhým lidem. Náš prorok, Russell M. Nelson, nás učí, že „v nadcházejících dnech nebude možné duchovně přežít bez stálého vlivu Ducha Svatého, který nás bude vést, řídit a utěšovat“. („Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, 96.) Potřebné zjevení k nám bude přicházet, zatímco budeme zkoušet „působivost slova“, a toto slovo bude mocnější než cokoli jiného, co bychom mohli zkusit nebo si dokázali představit.

Zadruhé – když zápolíme s pochopením vlastní identity nebo nás trápí nedostatek sebevědomí, „příjemné slovo Boží“ (Jákok 2:8) v písmech nám pomůže poznat, kdo opravdu jsme, a dá nám sílu přesahující naši vlastní. Okamžik, kdy jsem rozpoznal svou identitu jako dítěte Božího, byl jedním z nejkrásnějších zážitků mého života. Zkraje dospívání jsem nevěděl o Spasitelově učení nic. Když jsem poprvé četl Nový zákon, slova Kristova vskutku uzdravila mou raněnou duši. Uvědomil jsem si, že nejsem sám a že jsem dítě Boží. Když jsem poznal svou pravou identitu před Bohem, uvědomil jsem si svůj nekonečný potenciál skrze Kristovo Usmíření.

Také Enos hovořil o své osobní zkušenosti s osvícením, jež přichází,

když přemítáme o slovech Kristových. Když dovolil slovům, kterým ho učil jeho otec o „věčném životě a o radosti svatých, [aby mu] pronikla hluboko do srdce“, jeho duše „hladověla; a [on] poklekl před svým Tvůrcem ... v mocné modlitbě“. (Enos 1:3–4.) V oné modlitbě došel poznání Spasitele a zjistil, že máme velikou hodnotu, jsme milováni a mohou nám být odpuštěny chyby, a že jsme skutečně děti Boží.

Zatřetí – prostřednictvím slov Kristových můžeme pozvedat život druhých. Stejně jako měl Enos vlastní místo a čas, kdy se slova Kristova dotkla jeho srdce, vykoná Pán svou část práce a dotkne se srdce lidí, s nimiž se my toužíme podělit o evangelium. Mnozí z nás jsou zklamáni, když se snažíme někoho pozvat, aby si vyslechl nauky evangelia, ale toužený výsledek se nedostaví. Ať již to dopadne jakkoli, Pán nás vyzývá, abychom otevírali svá ústa a dělili se s druhými o poselství evangelia.

Před dvěma lety se Pán dotkl srdce mé drahé maminky, a to jí pomohlo

rozhodnout se, že přijme obřad křtu. Na tento den jsem čekal téměř 35 let. Aby toto rozhodnutí učinila, mnoho členů Církve jí věrně sloužilo tak, jak by to činil Kristus. Jednou v neděli pocítila, že má jít na shromáždění. Ono nabádání uposlechla. Zatímco seděla v přední řadě a čekala na začátek shromáždění svátosti, postavil se před ni čtyřletý chlapec a prohlížel si ji. S úsměvem ho pozdravila. Chlapec rychle odkráčel zpět na své místo na druhém konci řady, ve které maminka seděla. Chlapec ze svého místa cosi zvedl, šel zpátky k mé mamince a podal jí zpěvník. Pak se vrátil na své místo. Maminka si všimla, že zpěvník je položen na každé druhé židli v kapli. Mohla si jednoduše vzít zpěvník, který ležel na židli vedle ní. Avšak chlapcův nevinný skutek laskavosti, který pramenil z jeho výchovy doma a v Církvi, na ni udělal mocný dojem. Byl to pro ni působivý okamžik. Pocítila silné vnuknutí, že ji Bůh zve, aby k Němu přišla a následovala Spasitele. Pocítila, že se má dát pokřtít. Onen malý chlapec neusiloval

o žádné uznání za to, co udělal; jen se zkrátka snažil žít co nejlépe podle slova Božího a mít rád své bližní. Jeho laskavost způsobila v srdci mé maminky důležitou změnu.

Slova Kristova se hluboce dotknou srdce a otevrou oči těm, kteří Krista ještě nevidí. Cestou do Emaus kráčeli s Kristem dva učedníci. Byli smutní a nerozuměli tomu, že Spasitel zvítězil nad smrtí. Uprostřed svého zármutku nerozpoznali, že s nimi kráčí žijící Kristus. Ačkoli jim Ježíš „vykládal ... všechna ta písmena, kteráž o něm byla“, nepoznali, že On je jejich vzkříšený Spasitel, až do chvíle, kdy se s Ním posadili a lámali chléb. Poté se jejich oči otevřely. Když s Ním budeme my – nebo naši přátelé, známí či sousedi – hodovat a lámat chléb, oči našeho porozumění se otevrou. Když učedníci v Emaus vzpomínali na chvíle se vzkříšeným Spasitelem, popsali, že v nich hořelo srdce, když jim otevíral písmena. (Viz Lukáš 24:27–32.) Tak tomu bude i v našem případě.

Závěr

Na závěr svědčím o tom, že hodovat na slovech Kristových můžeme kdykoli a při jakékoli příležitosti, pokud své srdce připravíme na to, aby je dokázalo přijímat. Hodování na slovech Kristových nám přinese životodárné zjevení, znovu nám potvrdí naši pravou identitu a hodnotu před Bohem jakožto Božích dětí a povede naše přátele ke Kristu a k věčnému životu. Dovolte mi zopakovat Nefiovu výzvu: „Musíte se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas naděje a lásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodujete na slově Kristově, a vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete mít život věčný.“ (2. Nefi 31:20.) Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

STARŠÍ DAVID P. HOMER
Sedmdesátník

Naslouchejme Jeho hlasu

Ve světě, kde se nachází tolik soupeřících hlasů, nám Nebeský Otec umožňuje slyšet Jeho hlas a následovat ho.

Bratr mé manželky jí dnes ráno přinesl dopis, který před mnoha lety napsala své mamince. Sestra Homerová v té době byla ještě malá. V jedné části dopisu stálo: „Milá maminko, je mi líto, že jsem dnes nevydala svědectví – ale mám tě ráda.“ Když jsme šli na oběd, řekl jsem si, že je to zajímavý nápad. Tak jsem se posadil a napsal jsem dopis, ve kterém stálo: „Milý presidente Nelsone, je mi líto, že jsem dnes nepřednesl svůj proslov – ale mám Vás rád.“ Neměl jsem z toho však dobrý pocit. A tak jsme zde a já velmi rád přidávám svá slova k těm, která dnes na tomto zasedání již zazněla.

Před mnoha lety jsem letěl malým letadlem, které řídil pilot s čerstvou licencí. Na konci letu jsme dostali povolení přistát. Když jsme se ale přibližovali k zemi, zaslechl jsem z pilotní kabiny alarm, který pilota varoval, aby letadlo zvedl vzhůru. Pilot se podíval na zkušenějšího druhého pilota, který ukázal dolů směrem od přistávací dráhy a řekl: „Hned teď!“

Letadlo se rychle nahnulo doleva a dolů, poté vystoupalo zpět do správné výšky, vrátilo se do přistávací polohy a bezpečně dorazilo do cíle. Později jsme se dozvěděli, že jiné letadlo dostalo povolení ke startu. Pokud bychom

následovali pokyny alarmu, narazili bychom do přibližujícího se letadla, namísto toho, abychom se mu vyhnuli. Z tohoto zážitku jsem si odnesl dvě důležitá ponaučení: zaprvé – během kritických chvil v životě uslyšíme mnoho hlasů, které se budou snažit upoutat naši pozornost. A zadruhé – je nezbytné, abychom poslouchali ty správné.

Soupeřící hlasy

Žijeme ve světě, kde o naši pozornost usiluje mnoho hlasů. Mezi všemi těmi aktuálními zprávami, příspěvky na sociálních sítích nebo přesvědčivými radami od Alexy, Siri a dalších může být pro nás obtížné rozpoznat, kterým hlasům důvěřovat. Občas hledáme vedení v životě druhých a domníváme se, že názorová většina nám poskytne nejlepší zdroj pravdy. Jindy váháme mezi dvěma názory¹ a rozhodneme se, že nebudeme ani studení, ani horcí.² A jindy zase následujeme to, co je pohodlné, zaměřujeme se na jediný hlas nebo otázku, která nás má vést, nebo se spoléháme pouze na vlastní schopnost uvažování.

Přestože každý z těchto přístupů může být užitečný, zkušenost nás učí tomu, že nejsou vždy spolehlivé. Co je populární, není vždy to nejlepší. Váhání mezi dvěma názory nikam nesměřuje. Pohodlnost málokdy vede k tomu, co je důležité. Když se zaměříme pouze na jeden hlas nebo otázku, může to oslabit naši schopnost porozumět. A spoléháme-li se pouze na vlastní uvažování, může nás to vést k hyperintelektuálnímu otupění myšlení. Nebudeme-li opatrní, nesprávné hlasy nás mohou odvést od centra evangelia na místa, kde bude obtížné udržet si víru a kde nenajdeme o moc více než prázdnotu, zahořklost či nespokojenost.

Naslouchání nesprávnému hlasu

Dovolte mi vysvětlit, co mám na mysli, pomocí jednoho přirovnání a jednoho příkladu z písem. Horolezci běžně označují nadmořské výšky nad 8 000 metrů jako „zónu smrti“, protože v těchto výškách není dostatek kyslíku k zachování života. Existuje i duchovní obdoba této zóny smrti. Trávíme-li příliš mnoho času na místech bez víry, hlasy, které to zdánlivě myslí dobře, nás připravují o duchovní kyslík, který potřebujeme.

V Knize Mormonově se dočítáme o Korihorovi, který něco takového zažil. Těšil se veliké oblibě, protože jeho učení bylo „libé tělesné mysli“.³ Říkal, že rodiče a proroci učí pošestilým tradicím, jejichž cílem je omezovat svobodu a udržovat lid v nevědomosti.⁴ Argumentoval, že lidé mají mít svobodu dělat cokoli, k čemu se rozhodnou, protože přikázání nejsou

nic víc než příhodně vymyšlená omezení.⁵ Víra v Usmíření Ježíše Krista podle něj byla „následek šílené mysli“ pramenící z víry v bytost, která nemůže existovat, protože ji není možné vidět.⁶

Korihor způsobil takový rozruch, že ho předvedli před hlavního soudce a vysokého kněze. Tam se postavil „s velmi nabubřelými slovy“, kritizoval vedoucí a domáhal se znamení. Znamení dostal. Byl stížen nemotou. V tu chvíli si Korihor uvědomil, že byl oklamán, a když přemýšlel nad drahocennými pravdami, které opustil, zanařikal: „Vždy jsem věděl.“⁷

Korihor poté žebral o jídlo, a dokonce ho ušlapala k smrti skupina Zoramitů.⁸ Poslední verš tohoto příběhu obsahuje toto závažné zamyšlení: „A tak vidíme, že ďábel nebude děti své posledního dne podporovati, ale rychle je stáhne do pekla.“⁹

Správný hlas

Nebeský Otec si pro nás přeje něco lepšího, a proto nám umožňuje slyšet Jeho hlas. Nejčastěji ho slyšíme skrze vnuknutí, jež nám dává Duch Svátý. Duch Svátý je třetí člen Božstva. Svědčí o Otci a o Synu,¹⁰ byl poslán, aby nás naučil všemu,¹¹ a „ukáže [nám] všechny věci, které [máme] činiti“.¹²

Duch promlouvá k různým lidem různě a může promlouvat k témuž člověku různě v různých dobách. To znamená, že naučit se rozpoznávat různé způsoby, kterými k nám promlouvá, představuje celoživotní úsilí. Někdy promlouvá k naší mysli a v našem srdci¹³ hlasem, který je tichý, ale mocný, a který proniká „těm, kteří ho [slyší,] ... až do nitra“.¹⁴ Jindy Jeho vnuknutí zaměstnávají naši mysl a dotýkají se našich pocitů.¹⁵ Někdy nám hoří nitro.¹⁶ A jindy nám zase naplňuje duši radostí, osvěcuje mysl¹⁷ nebo vnáší pokoj do znepokojeného srdce.¹⁸

Vyhledávejme Jeho hlas

S Otcovým hlasem se setkáváme na mnoha místech. Setkáváme se s ním, když se modlíme, studujeme písma, účastníme se církevního shromáždění, zapojujeme se do diskusí o evangeliu nebo navštěvujeme chrám. Zajisté se s ním také setkáme během tohoto víkendu na konferenci.

Dnes jsme vyjádřili podporu patnácti mužům jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům. Díky své duchovnosti a zkušenostem nahlížejí na vše z jedinečného zorného úhlu, což naléhavě potřebujeme. Jejich poselství se dají snadno najít a jsou vyjádřena naprosto jasně. Říkají nám, co si Bůh přeje, abychom věděli, ať již je to populární, či nikoli.¹⁹

Vyhledávat Jeho hlas na kterémkoli z těchto míst je dobré, ale vyhledávat ho na více z nich je ještě lepší. A když

ho uslyšíme, musíme následovat směr, který udává. Apoštol Jakub řekl: „Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko.“²⁰ A prezident Thomas S. Monson kdysi učil: „Bdíme. Čekáme. Nasloucháme onomu tichému a jemnému hlasu. Když hovoří, moudří muži a ženy jsou ho poslušni.“²¹

Když pokyny přicházejí s prodlevou

Na začátku mé profesní dráhy jsme byli se sestrou Homerovou vyzváni přijmout v zaměstnání určitou změnu. V té době nám to přišlo jako *obrovské* rozhodnutí. Studovali jsme, postili jsme se, modlili jsme se, ale odpověď si dávala načas. Nakonec jsme učinili rozhodnutí a řídili se jím. Když jsme to udělali, pocítili jsme klid a brzy jsme zjistili, že to bylo jedno z nejlepších rozhodnutí, která jsme kdy učinili.

V důsledku toho jsme se naučili, že odpovědi někdy přicházejí s prodlevou. Může to být proto, že zrovna není vhodná doba, odpověď není nutná, nebo proto, že Bůh má důvěru v to, že toto rozhodnutí učiníme sami. Starší Richard G. Scott jednou učil, že bychom za takové chvíle měli být vděční, a dal nám tento slib: „Když žijete způsobem a vaše rozhodnutí je

v souladu se Spasitelovým učením a musíte-li jednat, postupujte s důvěrou. ... Bůh vás nenechá bez varovného vnuknutí zajít příliš daleko, pokud jste se rozhodli špatně.“²²

Musíme se rozhodnout

A tak se musíme rozhodnout, který z oněch mnoha různých hlasů budeme poslouchat. Budeme následovat nespolehlivé hlasy prosazované světem, nebo vynaložíme úsilí potřebné k tomu, abychom umožnili hlasu našeho Otce, aby nás vedl v našich rozhodnutích a ochraňoval nás před nebezpečím? Čím pilněji Jeho hlas vyhledáváme, tím snáze ho slyšíme. Není to tím, že by se Jeho hlas stával hlasitějším, ale tím, že se zlepšuje naše schopnost ho slyšet. Spasitel slíbil, že budeme-li poslouchat Jeho předpisy a propůjčíme-li sluch Jeho radě, dá nám více.²³ Svědčím o tom, že tento slib je pravdivý – pro každého z nás.

Před necelým rokem jsme v důsledku tragické automobilové nehody přišli o mého staršího bratra. Johnovo mládí bylo plné příslibů a úspěchů. Ale jak stárl, zdravotní potíže a nespokojující mysl mu velmi komplikovaly život. I když k uzdravení, ve které John

doufal, v tomto životě nedošlo, držel se i přesto své víry a byl odhodlaný vytrvat do konce, jak jen nejlépe bude moci.

Vím, že John nebyl dokonalý, ale přemýšlím nad tím, co mu dodalo takovou výdrž. Mnoho hlasů ho svádělo k tomu, aby zatrpkl, ale on se rozhodl to nedopustit. Místo toho se co nejvíce snažil ukotvit svůj život v centru evangelia. A tam žil, protože věděl, že tam nalezne hlas svého Mistra; tam žil, protože věděl, že právě tam získá poučení.

Závěr

Bratři a sestry, ve světě, kde se nachází tolik soupeřících hlasů, svědčím o tom, že Nebeský Otec nám umožňuje slyšet Jeho hlas a následovat ho. Budeme-li pilní, On a Jeho Syn nám poskytnou vedení, které hledáme, sílu, kterou potřebujeme, a štěstí, po kterém všichni toužíme. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Královská 18:21.
2. Viz Zjevení 3:15–16.
3. Alma 30:53; viz také Alma 30:18.
4. Viz Alma 30:14, 23–24, 27.
5. Viz Alma 30:17, 23, 27.
6. Alma 30:16; viz také Alma 30:13, 15, 26, 28.
7. Alma 30:31, 52; viz také Alma 30:23, 28, 43, 50, 53.
8. Viz Alma 30:56, 58–59.
9. Alma 30:60.
10. Viz 2. Nefi 31:18.
11. Viz Jan 14:26.
12. 2. Nefi 32:5; viz také 2. Nefi 32:1–4.
13. Viz Nauka a smlouvy 8:2.
14. 3. Nefi 11:3.
15. Viz Nauka a smlouvy 128:1.
16. Viz Nauka a smlouvy 9:8.
17. Viz Nauka a smlouvy 6:14–15; 11:13.
18. Viz Nauka a smlouvy 6:22–23.
19. Viz Nauka a smlouvy 1:38.
20. Jakub 1:22.
21. Thomas S. Monson, „The Spirit Giveth Life“, *Liahona*, May 1997, 4.
22. Richard G. Scott, „Využívejme nadpozemského daru modlitby“, *Liahona*, květen 2007, 10.
23. 2. Nefi 28:30.

STARŠÍ JEFFREY R. HOLLAND
Kvorum Dvanácti apoštolů

Vizte, Beránek Boží

Naše upravené nedělní bohoslužby mají zdůrazňovat svátost večere Páně jakožto posvátný a uznávaný ústřední bod našeho každotýdenního uctívání Boha.

Cítil jsem se docela vyrovnaně, dokud jsem neviděl slzy v očích mladých lidí v tomto pěveckém sboru. Tyto slzy jsou mnohem výmluvnějším kázáním, než které dokáží přednést já.

Když se Jan, zvaný Křtitel, podíval od okraje vodní hladiny za zástupy lidí dychtících obdržet z jeho rukou křest, spatřil v dále svého bratrance, Ježíše Nazaretského, jak rázně kráčí směrem k němu, aby ho požádal o tentýž obřad. Uctivě, avšak dostatečně hlasitě, aby to ti, kteří byli poblíž, slyšeli, pronesl Jan obdivná slova, která nás i po dvou miléniích stále dojímají: „[Vizte], Beránek Boží.“¹

Je poučné, že tento dávno prorokovaný Ježíšův předchůdce nenazval Ježíše „Jehovou“ ani „Spasitelem“ ani „Vykupitelem“, a dokonce ani „Synem Božím“ – ačkoli to vše byla správná označení. Ne, Jan si vybral tu nejranější a možná i nejběžnější rozpoznatelnou metaforu v náboženské tradici svého lidu. Použil symbol obětního beránka nabídnutého jako usmíření za hříchy a trápení padlého světa a všech padlých lidí v něm.

Mějte se mnou prosím shovívavost, zatímco budu chvíli hovořit o malé části této historie.

Adam a Eva po svém vyhnání ze zahrady Eden čelili hrůze nahánějící budoucnosti. Tím, že otevřeli dveře ke smrtelnosti a časnému životu pro nás, zavřeli dveře k nesmrtelnosti a věčnému životu pro sebe. V důsledku přestupku, kterého se vědomě rozhodli dopustit v náš prospěch, nyní čelili fyzické smrti a duchovnímu vyhoštění – vyloučení z přítomnosti Boží na věky.² Co teď budou dělat? Najdou z této obtížné situace cestu ven? Nevíme přesně, nakolik bylo těmto dvěma umožněno pamatovat

si pokyny, které obdrželi, když ještě byli v zahradě, ale víme, že si *pamatovali*, že mají pravidelně Bohu nabízet jako oběť čistého neposkvrněného beránka, prvorozeného ze svých stád.³

Později se jim zjevil anděl a vysvětlil, že tato oběť je symbolem – předobrazem oběti, kterou za ně přinese Spasitel světa, jenž má přijít. „Toto je podobství oběti Jednorozného Otcova,“ řekl anděl. „Pročež, ... budeš činiti pokání a vzývati Boha ve jménu Syna na věky.“⁴ Naštěstí tedy cestu ven našli – ven a nahoru.

V předsmrtných radách v nebi Bůh Adamovi a Evě (a nám všem ostatním) slíbil, že pomoc přijde od Jeho čistého a neposkvrněného Prvorozeného Syna – Beránka Božího „zabitého od počátku světa“,⁵ jak Ho později popsal apoštol Jan. Adam a jeho potomstvo dávali obětováním vlastních malých symbolických beráneků ve smrtelnosti najevo, že rozumějí smírné oběti Ježíše Pomazaného⁶ a že na ni spoléhají. Později se stal místem pro tento obřad svatostánek v pustině a ještě později byl postaven Šalomounův chrám.

Tato rituální oběť neposkvrněných beráneků jakožto symbol upřímného

pokání a věrného života však naneštěstí moc dobře nefungovala, jak se na mnoha místech Starého zákona ukazuje. Mravní odhodlání, které mělo tyto oběti doprovázet, někdy netrvalo ani tak dlouho, aby na kamenech stihla zaschnout krev. Každopádně netrvalo dostatečně dlouho, aby zabránilo bratrovraždě, kdy Kain v oné první generaci zabil svého bratra Abela.⁷

Kvůli takovýmto zkouškám a strastem, které probíhaly po staletí, se nelze divit, že andělé nebes zpívali radostí, když se Ježíš – onen dlouho slibovaný Mesiáš – konečně narodil. Po krátké službě ve smrtelnosti tento nejčistší ze všech přesnicových beránků připravil své učedníky na svou smrt tím, že jim představil svátost večere Páně – osobnější podobu obřadu, který byl představen vně hranic Edenu. Dál se mělo Bohu něco přinášet a dál to mělo zahrnovat oběť, ale nyní to mělo být navíc spojeno se symbolikou mnohem hlubší a mnohem introspektivnější a osobnější než prolítí krve prvorozeného beránka. Nefitům Spasitel po svém Vzkříšení řekl:

„Nebudete mi již obětovati proléváním krve. ...

Budete mi přinášeti jako oběť srdce zlomené a ducha zkroušeného. A kdo ke mně přijde se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, toho pokřtím ohněm a Duchem Svatým. ...

Tudíž, ... činite pokání ... a budete spaseni.“⁴⁸

Milovaní bratři a sestry, v souvislosti s úžasným novým důrazem na hlubší studium evangelia v prostředí domova je zcela zásadní, abychom pamatovali na to, že je nám i přesto nadále prikázováno: „Půjdeš do domu modlitby a budeš přinášeti svátosti své v můj svatý den.“⁴⁹ Kromě toho, že naše upravené nedělní bohoslužby mají poskytovat více času na v domově

soustředěnou výuku evangelia, mají také zjednodušit komplexnost rozvrhu našich shromáždění, tak aby se náležitě zdůraznila svátost večere Páně jakožto posvátný a uznávaný ústřední bod našeho každodenního uctívání Boha. Tím nejosobnějším možným způsobem máme pamatovat na to, že Kristus zemřel kvůli zlomenému srdci v důsledku toho, že nesl hříchy, trápení a utrpení celé lidské rodiny.

Vzhledem k tomu, že na onom smrtelném břemenu má podíl každý z nás, žádá si taková chvíle naší úcty. A proto jsme povzbuzováni, abychom na naše bohoslužby přicházeli včas a uctivě, oblečení přiměřeně skutečnosti, že se budeme účastnit posvátného obřadu. Takzvané „nedělní oblečení“ poněkud ztrácí v dnešní době na významu, a proto bychom měli z úcty k Pánu, do jehož přítomnosti přicházíme, obnovit onu tradici sabatního oblečení a upraveného zevnějšku, kdykoli a kdekoli můžeme.

Pokud jde o dochvilnost, pozdější příchod bude vždy láskyplně povolen blahoslaveným matkám, za nimiž vlají děti, sáčky s občerstvením a tašky s náhradními plenkami a které jsou rády, že vůbec zvládnou na shromáždění přijít. Navíc zde nevyhnutelně budou i tací, jejichž tažné zvíře zapadlo během sabatního rána do jámy s blátem. Této skupině nicméně pravíme, že *občasná* nedochvilnost je pochopitelná, ale pokud se ono zvíře ocitá v jámě s blátem *každou* neděli, pak vám důrazně doporučujeme, abyste ho buď prodali, nebo jámu zasypali.

V tomtéž duchu vznášíme apoštolskou prosbu o to, aby se ve svatyni našich budov snížila úroveň hluku. Rádi si s každým povídáme, a měli bychom – je to jedna z radostí plynoucích z chození na shromáždění – ale *nemělo* by k tomu docházet tak hlasitě v prostorách zasvěcených právě uctívání Boha. Obávám se, že návštěvníky, kteří nejsou naší víry, někdy šokuje to, co lze

označit za hlučnou neuctivost v prostředí, které se má vyznačovat modlitbou, svědectvím, zjevením a pokojem. A možná, že to trochu šokuje i nebesa.

K duchu našich shromáždění svátosti přispěje i to, když předsedající úředníci budou dostatečně dlouho před začátkem shromáždění sedět na stupínku, budou naslouchat preludiu a budou pro nás ostatní uctivým příkladem, který bychom měli následovat. Pokud se na stupínku čile konverzuje, neměli bychom být překvapeni, že totéž probíhá i mezi shromážděnými. Blahopřejeme těm biskupstvům, která vynechávají oznámení, jež odvádějí pozornost od ducha našeho uctívání. Osobně si nedokáží představit kněze, jakým byl například Zachariáš, jak se ve starověkém chrámu Páně chystá zúčastnit té jediné kněžské výsady, kterou bude za celý svůj život mít – a nedokáží si zkrátka představit, že se před oltářem zastaví, aby nám připomenul, že již za šest týdnů se konají závody motokár a že se již blíží uzávěrka přihlásek.

Bratři a sestry, tato Pánem stanovená hodina je nejposvátnější hodinou našeho týdne. Na základě přikázání se shromažďujeme kvůli nejčastěji přijímanému obřadu v Církvi. Tento obřad se vykonává na památku Toho, kdo žádal, zda by od Něj mohl být odňat kalich, který měl právě vypít, avšak statečně vytrval, protože věděl, že kvůli nám

onen kalich odejmout *nelze*. Pomůže nám, když budeme pamatovat na to, že symbol onoho kalichu se právě v tu chvíli pomalu přesouvá řadami směrem k nám, z rukou jedenácti- či dvanáctiletého jáhna.

Když nastává ona posvátná hodina, abychom Pánu předložili svůj obětní dar, zcela jistě potřebujeme vyřešit své vlastní hříchy, nedokonalosti a starosti; proto jsme na shromáždění přišli. Ale možná bychom byli v oné zkroušenosti úspěšnější, kdybychom si byli vědomi i ostatních zlomených srdcí a zarmoucených duchů, kteří jsou kolem nás. Nedaleko od nás sedí ti, kteří možná celou píseň ke svátosti i modlitby kněží proplakali – ať již navenek, či uvnitř. Co kdybychom to mlčky vzali na vědomí a věnovali svou malou kůrku útěchy a maličký kalíšek soucitu jim? Anebo onomu členovi, který pláče a zápolí s problémy a na dnešní bohoslužbě ani *není*, a nebude na ní ani příští týden, pokud ze své strany nepodnikneme nějaký spásný skutek? Nebo našim bratrům a sestrám, kteří členy Církve ani nejsou, ale kteří *jsou* našimi bratry a sestrami? Na tomto světě není nedostatek utrpení, v Církvi ani mimo ni, a tak se rozhlédněte jakýmkoli směrem a najdete někoho, jehož bolest se bude zdát příliš těžká, než aby ji dokázal nést, a jehož žal se bude zdát nekonečný. Jednou z možností, jak na Něj „vždy

... pamatovati“¹⁰, je připojit se k onomu Velkému Lékaři v Jeho nikdy nekončícím úkolu pozvedat břemena těch, kteří jsou obtíženi, a ulevovat od bolesti těm, kteří jsou ztrápení.

Milovaní přátelé, zatímco se po celé zemi každý týden sjednocujeme v tom, co, jak doufáme, je čím dál hlubší posvátné uvědomování si Kristova velikolepého smírného daru celému lidstvu, kéž vždy k obětnímu oltáři *přinášíme* „více slz kvůli Jeho utrpení [a] více bolesti z [Jeho] zármutku“. A když pak přemýšlíme, modlíme se a obnovujeme smlouvy, kéž si z oné posvátné chvíle *odnášíme* „více trpělivosti [a] více chvály za poskytnutou úlevu“.¹¹ O tuto trpělivost a úlevu, o tuto svatost a naději se modlím za vás za všechny ve jménu Toho, kdo rozlámal onen drahocenný chléb odpuštění a nalil ono svaté víno vykoupení – ve jménu Ježíše Krista, velikého a milosrdného a svatého Beránka Božího, amen. ■

POZNÁMKY

1. Jan 1:29.
2. Viz 2. Nefi 9:8–9.
3. Viz Mojžíš 5:5; viz také Exodus 12:3–10.
4. Mojžíš 5:7–8; viz také Mojžíš 5:9.
5. Zjevení 13:8.
6. Viz Průvodce k písmům, „Pomazaný“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
7. Je ironií, že Kainovo zabití Abela, což byl v konečném důsledku skutek řízený Satanem, lze spojit se skutečností, že Kain se předtím hněval kvůli tomu, že Pán nepřijal jeho obět, zatímco tu Abelovu přijal.
„Bůh ... připravil obět prostřednictvím daru svého vlastního Syna, který měl ... otevřít dveře, jimiž by člověk mohl vstoupit do Pánovy přítomnosti. ...
Vírou v toto usmíření neboli v plán vykoupení přinesl Abel Bohu obět, jež byla přijata, což byli prvorození ze stáda. Kain obětoval z úrody zemské, a přijat nebyl. ... [Jeho obět měla zahrnovat] prolítí krve.“
(*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 48; viz také 106–107.)
8. 3. Nefi 9:19–20, 22.
9. Nauka a smlouvy 59:9.
10. Moroni 4:3; 5:2.
11. „More Holiness Give Me“, *Hymns*, č. 131.

Generální kněžské zasedání

STARŠÍ GARY E. STEVENSON
Kvorum Dvanácti apoštolů

Taktická příručka pro kněžství

Vytvořte si vlastní taktickou příručku se strategiemi, jak se stát učedníkem Krista.

Loni v prosinci vydalo První předsednictvo prohlášení, že jedenáctiletí chlapci „začnou navštěvovat ... kvorum Aronova kněžství ... na začátku ledna roku, během kterého dosáhnou věku 12 let“.¹

V důsledku toho se z počátku roku našlo docela dost vyplašených jedenáctiletých chlapců, kteří původně předpokládali, že až do svých příštích narozenin zůstanou v Primárních, a místo toho začali o nedělích roznášet svátost jako čerstvě vysvěcení jáhnové Církve.

Rád bych věděl, koho ta změna překvapila více – zda dotyčné jáhny, nebo jejich rodiče. Mnozí z těchto téměř 80 000 nových jáhnů jsou dnes večer s námi v tomto velikém Konferenčním centru nebo nás sledují díky moderní technice. Vítejte ve velikém bratrstvu kněžství!

Díky této změně vejde toto shromáždění do historie – je to patrně ta *vůbec kdy* největší skupina nositelů Aronova kněžství na generálním kněžském zasedání generální konference. Vzhledem k této zvláštní příležitosti budou má slova určena zejména mladým mužům v Aronově kněžství.

Poučení vyplývající ze sportu

Mnozí z vás při studiu také rozvíjí své talenty, zájmy a záliby v rámci volitelných kroužků ve škole či v soukromých hodinách, týmech a skupinách mimo školu, k čemuž patří i sporty.

Sám celý život sportuji a vždy jsem obdivoval ty, kteří dokáží rozvinout své fyzické schopnosti natolik, že se dostanou až na vrcholovou úroveň. Být v něčem *opravdu* dobrý vyžaduje kromě přirozeného talentu také velkou kázeň, oběti a nesčetné hodiny tréninku a cvičení. Takoví sportovci často slyšejí

občas drsné kritické poznámky trenérů a ochotně odkládají svá nynější přání kvůli něčemu většímu v budoucnu.

I v Církvi máme členy a nositele kněžství, kteří dosáhli úspěchu na vrcholové úrovni profesionálního sportu. Dobrých příkladů je mnoho, ale z časových důvodů jich zde mohu zmínit jen několik. Možná některé z těchto sportovců znáte – jsou to hráči baseballu Jeremy Guthrie a Bryce Harper; basketbalisté Jabari Parker a Jimmer Fredette; fotbalista Ricardo Rojas; ragbista William Hopoate; a hráči amerického fotbalu Taysom Hill a Daniel Sorensen. Všichni představují pro svůj sport významný přínos.

Tito sportovci, ačkoli jsou ve svém sportu nesmírně úspěšní, by jako první přiznali, že nejsou dokonalí sportovci ani dokonalé lidské bytosti. Usilovně pracují na tom, aby vynikali ve své profesi – a žili podle evangelia. Pokud klopýtnou, tak vstanou a usilují o to, aby vytrvali do konce.

Studujte taktickou příručku

V týmových sportech se pro určité herní situace vytvářejí strategie, a ty se zanášejí do taktické příručky. Sportovci se učí, co konkrétně je v různých strategiích jejich úkolem. Úspěšní hráči tuto příručku studují tak dopodrobna, že když se vybere určitá strategie, vědí přesně, téměř instinktivně, kam jít a co dělat.

Podobně máme i my, nositelé kněžství, svůj tým (kvorum) a taktickou příručku (svatá písmena a slova novodobých proroků).

Posilujete své spoluhráče?

Jak dobře máte prostudovanou taktickou příručku?

Rozumíte plně svému úkolu?

Postavte se protivenství

Rozvíjme tuto analogii ještě dále – dobří trenéři znají silné i slabé stránky

svého týmu, ale i protihráčů. Vytvářejí takové strategie, s nimiž budou mít největší šanci vyhrát. A co vy?

Dobře víte, vůči jakým pokušením jste nejzranitelnější, a dokážete předvídat, jak se vás protivník bude snažit vyvést z míry a zneklidnit. Vytvořili jste si vlastní herní plán a taktickou příručku, abyste věděli, jak reagovat, když budete čelit protivenství?

Když se setkáte s různými morálními pokušeními – ať již ve společnosti druhých, či sami před obrazovkou – budete znát svůj herní plán. Řekne-li vám kamarád, abyste si dali alkohol nebo zkusili drogy, budete znát strategii. Budete mít cvik a budete předem vědět, jak zareagovat.

S herním plánem, taktickou příručkou a pevným odhodláním naplňovat svou roli zjistíte, že pokušení má nad vámi menší moc. Už předem budete rozhodnutí, jak zareagujete a co uděláte. Nebudete se muset rozhodovat pokaždé, když se setkáte s pokušením.

Jeden z Dvanácti nedávno vyprávěl příběh, který tuto zásadu dokládá. Když byl nositelem kněžství na střední škole, šel jednou s kamarády ven. Nejdříve si dali něco k jídlu, chvíli se projížděli v autě, a pak někdo navrhl, aby šli do kina na jeden film. Problém byl v tom, že on věděl, že by na tento film chodit neměl. Ačkoli v dané situaci

okamžitě pocítil nátlak a obavy, měl už plán. Byla to stránka přímo z jeho taktické příručky pro kněžství.

Zhluboka se nadechl, sebral odvahu a řekl: „Mě ten film nezajímá. Zavezte mě domů.“ A to také udělali. Prostá strategie vedoucí k vítězství! O mnoho let později jeden z jeho přátel, který tam tehdy také byl, popsal, jak moc ho tento příklad posiloval ve chvílích, kdy sám musel v životě s odvahou čelit podobným okolnostem.

Stránky z taktické příručky

Požádal jsem několik z Bratří o doporučení strategií, které by se hodily do vaší taktické příručky. Zde je několik jejich inspirovaných návrhů:

- Modlete se každý den o větší světlo a svědectví o Ježíši Kristu.
- Pozorně naslouchejte učení svých rodičů, biskupa a vedoucích Mladých mužů a kvora.
- Vyhýbejte se pornografii a nemravnému obsahu na sociálních sítích.
- Pamatujte na sliby, které jste dali Bohu, a usilujte o jejich dodržování.
- Studujte příběhy z písem o velkých prorocích a napodobujte jejich dobré vlastnosti.
- Žehnejte dětem Nebeského Otce skrze službu.
- Najděte si dobré přátele, kteří vám

pomohou stát se takovými, jakými chcete být.

- Staňte se odborníky na aplikaci FamilySearch a probádejte svou rodinnou historii.
- Najděte si útočiště, kam se budete moci uchýlit před vlivy zla.
- Mějte rádi a posilujte ostatní členy svého kněžského kvora.

Hovořil jsem rovněž se sportovci, jejichž fotografie jsme před chvílí viděli. Přišlo mi zajímavé, že sami sebe definují nejen podle toho, *co dělají*, tedy jako profesionální sportovce, ale také podle toho, *kým jsou*, tedy jako syny milujícího Nebeského Otce a nositele kněžství Božího.

Vyslechněme si nyní jejich názory:

- Jimmer Fredette, zde jako jáhen, který se učí zavazovat kravatu, říká: „Naučil jsem se ve velké míře spoléhat na své znalosti a víru týkající se pravdivosti evangelia. To mě vede k tomu, abych byl ... způsobilým nositelem kněžství, a zejména pozitivním příkladem.“
- Bryce Harper, zde v roli manžela, píše: „Domníval jsem se, že mě učiní šťastným sláva, štěstí, velký majetek a cena pro nejlepšího hráče. Něco ale scházelo. A tak jsem ... se připravil a [vstoupil] do chrámu. Nyní jsem

Jimmer Fredette

Bryce Harper

Daniel Sorensen

Jeremy Guthrie

na cestě, [která vede zpět] k mému Nebeskému Otcí, a mám věčnou rodinu, což je tou největší radostí na světě!“

- Daniel Sorensen, zde jako misionář, říká: „Dobrá taktická příručka je plánem, který využívá talentů a silných stránek každého člena týmu. ... Při studiu nauk evangelia Ježíše Krista a jejich uplatňování mohou zjistit, jak své silné stránky používat v rámci služby v kněžství.“
- Jeremy Guthrie, zde jako president misie, uvedl: „Jako dvanáctiletý jáhen ... [jsem pocítil, jak mi] Duch svědčí [o tom, že] ,tento život je dobou na ... [přípravu] na setkání s Bohem‘.² Strategii je víra v Boha, v souladu s níž je třeba jednat [a] činit pokání prostřednictvím Spasitele. ... Taktickou příručku

nalézáme v písmech a prostřednictvím žijících proroků.“

- Jabari Parker, zde při svém vysvěcení do úřadu staršího, říká: „Nedokážu si představit, kým bych se stal, kdybych se nerozhodl dát se pokřtít. ... Jsem velmi vděčný, že součástí mého života je Bůh, který mě každý den vede.“
- Ricardo Rojas, zde jako president odbočky, kterým v současné době je, uvedl: „Prostřednictvím [Božího] kněžství můžeme Bohu pomáhat v Jeho díle. Jsme žádáni, abychom byli při obraně pravdy silní a zmužilí.“³ To je to, co mu pomáhá uspět jak na hřišti, tak jako nositeli kněžství.
- Taysom Hill, zde jako misionář, se domnívá, že evangelium Ježíše Krista mu v tomto životě slouží jako taktická příručka. Uvedl: „Víra v [Boží] plán a snaha naplňovat co nejlépe roli, kterou mi Bůh přidělil, mi v životě dávají pocit nesmírného pokoje a štěstí, neboť vím, že Boha mé úsilí těší.“
- William Hopoate, zde v přítomnosti čtyř generací při obřadu požehnání dítěte konaném pro jeho syna, říká, že mu evangelium pomáhá „rozpoznat strategie protivníka a dávat duchovní odolnost, aby dokázal snášet ohnivé šipky a lépe sloužit druhým“.

A co vy? Vnímáte svou *vyšší a svatější* identitu jakožto syna Božího, nositele Jeho svatého kněžství? Vytvořte si s ohledem na tuto věčnou identitu vlastní herní plán a taktickou příručku pro kněžství, jež vás povedou, když budete čelit pokušení a protivenství. Zvažte jak ofenzivní, tak defenzivní strategie.

Ofenzivní strategie pomáhají získávat hlubší svědectví a odhodlání zůstat na těsné a úzké cestě. Patří k nim pravidelná modlitba, studium písem, účast na shromáždění a návštěvy chrámu, placení desátku a následování rad z brožurky *Pro posílení mládeže*.

K *defenzivním strategiím* patří dopředu plánovat, jak budete čelit pokušení. Když budete pokoušeni zpronevěřit se osobním měřítkům, budete předem vědět, co máte dělat.

K tomu potřebujete taktickou příručku.

Nechce se vám dnes modlit? Je čas realizovat naplánovanou strategii.

Máte pocit, že vaše svědectví slábnou? Máte na to strategii. Víte, co dělat.

Šampioni v Božích očích

Jste nositeli svatého kněžství Božího. Váš závazek držet se pevně železné tyče vás přetvoří ve věčnou bytost, kterou se již od stvoření máte stát.

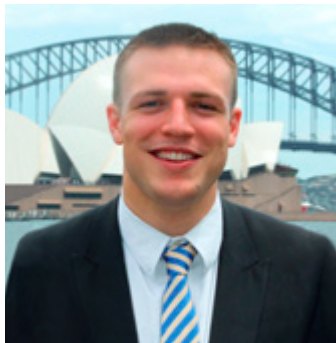
Bůh vás zná a miluje. Bude vám žehnat a povede vaše kroky.

Jabari Parker

Ricardo Rojas

Taysom Hill

William Hopoate

Možná si myslíte, že nejste ničím zvláštní a šampion z vás nikdy nebude. Ale to není pravda. Nevzpomínáte, že Bůh řekl: „Slabé věci světa vyjdou a potrou mocné a silné“⁴

Cítíte se tedy slabí? Bezvýznamní? Gratuluji, právě jste se ocitli na soupisce!

Myslíte, že nejste důležití? Že jste méněcenní? Možná jste právě tím, koho Bůh potřebuje.

Co je lepším příkladem než David, který vyrazil na bitevní pole vstříc děsivému protivníku, Goliášovi? David se spolehl na Pána a díky plánu zachránil nejen sebe, ale i armádu Izraele!⁵ Vězte, že Pán bude s vámi, když seberete odvahu být na Jeho straně. „Kdyžť jest Bůh s námi, i kdo proti nám?“⁶

Bůh umí vytvářet příležitosti a pomáhat nám nacházet sílu a schopnosti, o nichž jsme ani netušili.⁷

Naslouchejte svým trenérům, k nimž máte důvěru, jako jsou vaši rodiče, biskup či vedoucí Mladých mužů. Učte se z taktické příručky. Čtěte písmo. Studujte slova novodobých proroků. Vytvořte si vlastní herní plán ohledně toho, jak se stát učedníkem Krista.

Seznamte se dopředu se strategiemi, jak se posílit na duchu a vyhnout se nástrahám protivníka.

Dělejte to, a Bůh vás nepochybně použije.

Možná se najdou tací, kteří se odloučí od evangelia a sejdou na scestí. Jiní možná sedávají na tribunách a hru sledují zpovzdálí. Další se třeba rozhodnou zůstat na střídačce, ačkoli se trenér pokouší zařadit je do hry. *Vyzývám vás, abyste je jakožto členy svého týmu zachránili, podporovali je a měli je rádi!*

Další si přejí dostat se do hry – a *daří se jim to*. Není nejdůležitější to, jak moc mají talentu, ale jejich ochota vyběhnout na hřiště. Nečekají, až je někdo zavolá, protože znají verš z písma, který praví: „Máte-li touhu sloužit Bohu, jste k tomuto dílu povoláni.“⁸

Můžete se napsat na soupisku.

A to tak, že budete studovat taktickou příručku pro kněžství a uvádět ji do praxe.

Po cestě s největší pravděpodobností klopýtnete a upadnete – možná opravdu mnohokrát. Nejste dokonalí, a pády jsou součástí procesu získávání způsobilosti, který vám umožní tříbit si charakter a sloužit lépe a s větším soucitem. Pán a Jeho nekonečné

Usmíření pro nás zajišťují cestu, jak můžeme své chyby překonat skrze upřímné pokání.

Velcí sportovci tráví stovky hodin zdokonalováním jedné drobné stránky hry. Jako nositelé kněžství potřebujete stejný postoj. Pokud selžete, učiňte pokání a poučte se z toho. Trénujte, abyste si příště vedli lépe. V konečném důsledku je to na vás. Budete se učit z taktické příručky?

Naléhavě vás vybízím: Důvěřujte Pánu. Vezměte na sebe celé odění Boží a jděte hrát.

Není mnoho těch, kteří se věnují sportu na vrcholové úrovni, ale pokud jde o učednictví, je mnoho těch, kteří se rozhodli následovat Krista.

Toto je ve skutečnosti vaše poslání v tomto životě – poznat cesty Páně, vstoupit na cestu učednictví a usilovat o to, abyste žili v souladu s Božím plánem. Bůh vás bude podporovat a žehnat vám, když se na Něj budete obracet. Zvládnete to, protože v Jeho očích jste šampioni!

Modlím se o to, abyste se zavázali žít tak, abyste byli hodni svatého kněžství, jehož jste nositeli, a každý den se snažili naplňovat svou posvátnou roli. Žehnám vám, abyste toho byli schopni a toužili po tom. Přidávám své svědectví o moci kněžství, jehož jste nositeli, o žijících prorocích a o Ježíši Kristu a Jeho roli jako našeho Spasitele a Vykupitele. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „Postup v rámci posloupnosti jednotlivých věkových skupin dětí a mládeže“, dopis Prvního předsednictva, 14. prosince 2018.
2. Alma 34:32.
3. Viz Jozue 1:9.
4. Nauka a smlouvy 1:19.
5. Viz 1. Samuelova 17.
6. Římanům 8:31.
7. Viz Eter 12:27.
8. Nauka a smlouvy 4:3.
9. Viz Nauka a smlouvy 27:15–18.

STARŠÍ CARL B. COOK
Předsednictvo Sedmdesáti

Kvorum – místo sounáležitosti

*Pán by si přál, abyste vytvořili silné kvorum.
Když shromažďuje své děti, potřebují místo,
kam patří a kde budou růst.*

Andre Sebako byl v roce 2010 mladým mužem, který hledal pravdu. A ačkoli se nikdy předtím vroucně nemodlil, rozhodl se to zkusit. Brzy nato se setkal s misionáři. Ti mu dali jednu z kartiček na rozdávání s obrázkem Knihy Mormonovy. Andre pocítil cosi zvláštního, a tak se jich zeptal, zda by mu tu knihu neprodali. Odvětili, že ji může dostat zdarma, pokud přijde na shromáždění.¹

Andre začal tedy navštěvovat v té době nedávno vytvořenou odbočku Mochudi v africké Botswaně, úplně sám. Tato odbočka sestávala z asi 40 členů, které spojovaly pevné, láskyplné vztahy.² Andreho přivítali s otevřenou náručí. Absolvoval lekce s misionáři a dal se pokřtít. Bylo to úžasné!

Ale co potom? Jak zajistit, aby Andre zůstal aktivní? Kdo mu má pomáhat kráčet dál po cestě smlouvy?

„Bratrstvo neohrožených“ z kněžského kvora v Mochudi v Botswaně.

Jednou z odpovědí na tuto otázku je jeho kněžské kvorum.³

Pro každého nositele kněžství, bez ohledu na jeho situaci, je silné kvorum přínosem. Moji mladí bratří, kteří jste nositeli Aronova kněžství, Pán si přeje, abyste vytvářeli silné kvorum – místo sounáležitosti pro naprosto každého mladého muže, místo, kde je přítomen Duch Páně, a místo, kde jsou vítáni a oceňováni všichni členové kvora. Když Pán shromažďuje své děti, potřebují místo, kam patří a kde budou růst.

Každý z vás, členů předsednictva kvora, je příkladem tím, že usiluje o inspiraci⁴ a podporuje lásku a bratrství mezi všemi členy kvora. Věnujete mimořádnou pozornost novým členům, méně aktivním nebo těm se zvláštními potřebami.⁵ Prostřednictvím moci kněžství budujete silné kvorum.⁶ A silné, jednotné kvorum představuje v životě mladého muže velmi zásadní prvek.

Když Církev ohlásila nový přístup zaměřený na studium evangelia v domově,⁷ někteří pomysleli na členy, jako je Andre, a ptali se: „A co bude s mladými lidmi, kteří pocházejí z rodinného prostředí, kde se evangelium nestuduje a kde doma nepanují vhodné podmínky pro osvojování si evangelia a život podle něj? Necháme je napospas osudu?“

V žádném případě! Nikoho nesmíme nechat napospas osudu! Pán miluje každého mladého muže a každou mladou ženu. My, jakožto nositelé kněžství, jsme Pánovy ruce. Představujeme církevní podporu úsilí vyvíjeného v domově. Pokud je podpora v domově omezená, bdí podle potřeby nad každým jednotlivcem a rodinou členové kněžských kvor, další vedoucí a přátelé.

Bývám často svědkem toho, že to funguje. Sám jsem to zažil. Když mi bylo šest let, rodiče se rozvedli a otec opustil mou matku, která tak zůstala

sama s pěti malými dětmi. Začala chodit do práce, aby nás uživila. Na nějaký čas bylo zapotřebí, aby měla dvě zaměstnání, a k tomu se dále vzdělávala. Na péči o nás měla málo času. Ale prarodiče, strýčkové, tety, biskupové a domácí učitelé vždy přispěchali mé andělské mamince na pomoc.

A pak jsem měl kvorum. Jsem nesmírně vděčný za své přátele – své bratry – kteří mě měli rádi a podporovali mě. Mé kvorum bylo místo sounáležitosti. Někteří ve mě možná kvůli mé rodinné situaci nevěřili velké naděje a měli mě za ztracený případ. Možná jsem jím i skutečně byl. Ale kněžská kvora tento nepříznivý stav zvrátila. Mé kvorum se kolem mě semklo a bylo mi v životě nesmírným požehnáním.

Beznadějně a ztracené případy jsou všude kolem nás. Možná jimi jsme v určitém ohledu všichni. Ale každý z nás má kvorum – místo, kde můžeme sílu nejenom čerpat, ale i dodávat druhým. Kvorum znamená „všichni za jednoho a jeden za všechny“.⁸ Je to místo, kde jeden druhého učíme, sloužíme druhým a v rámci služby Bohu posilujeme jednotu a bratrství.⁹ Je to místo, kde se dějí zázraky.

Rád bych vám vyprávěl o několika zázracích, k nimž došlo v Andreově kvoru v Mochudi. Zatímco budu mluvit o tomto příkladu, zaměřte se na zásady, jež mohou posílit každé kvorum, které je bude uplatňovat.

Andre po svém křtu doprovázel misionáře, když chodili učit čtyři další mladé muže, kteří se pak také dali pokřtít. Nyní už bylo mladých mužů pět. Začali posilovat jeden druhého i odbočku.

Poté se dal pokřtít šestý mladý muž, Thuso. Thuso se podělil o evangelium se třemi svými kamarády, a tak jich brzy bylo devět.

Učedníkú Ježíše Krista často přibývá právě takto – vždy několik

najednou, tak jak je zvou jejich přátelé. Když před dávnými časy našel Spasitele Ondřej, šel rychle za svým bratrem Šimonem a „přivedl jej k Ježíšovi“.¹⁰ A podobně i Filip brzy poté, co se stal následovníkem Krista, přizval svého přítele Nathanaela, aby přišel a podíval se.¹¹

V Mochudi brzy vstoupil do Církve desátý mladý muž. Misionáři našli jednáctého. A dvanáctý mladý muž se dal pokřtít poté, co viděl, jak evangelium působí na jeho kamarády.

Členové odbočky Mochudi byli nadšeni. Tito mladí muži „byli obráčení k Pánu a připojeni k církvi“.¹²

V jejich obráčení hrála významnou roli Kniha Mormonova.¹³ Thuso vzpomíná: „Začal jsem Knihu Mormonovu číst ... pokaždé, když jsem měl volno, doma, ve škole, všude.“¹⁴

Oratila přivedl k evangelium příklad jeho kamarádů. Vysvětluje: „Změnili se jakoby lusknutím prstů. ... Domníval jsem se, že ... to má co do činění s malou ... knížkou, kterou si začali nosit ... do školy. Všiml jsem si, jací dobří lidé se z nich stali. ... Chtěl jsem se také změnit.“¹⁵

Všech dvanáct mladých mužů bylo shromážděno a pokřtěno v průběhu dvou let. Každý z nich byl jediným členem Církve v rodině. Ale podporovala je jejich církevní rodina, včetně presidenta Rakwely,¹⁶ presidenta jejich odbočky,

staršího a sestry Taylorových,¹⁷ misionářského manželského páru, a dalších členů odbočky.

Bratr Junior,¹⁸ vedoucí kvora, zval mladé muže v neděli odpoledne k sobě domů a učil je. Mladí muži spolu studovali písma a pořádali pravidelné domácí večery.

Bratr Junior je bral na návštěvy členů, lidí, které učili misionáři, a kohokoli dalšího, koho bylo zapotřebí navštívit. Všech dvanáct mladých mužů se namačkalo dozadu do dodávky bratra Juniora. Vysazoval je u jednotlivých domů po skupinkách dvou či tří a později je zase vyzvedával.

Ačkoli se tito mladí muži evangelium teprve učili a neměli pocit, že by toho mnoho věděli, bratr Junior je požádal, aby se s lidmi, které navštěvují, podělili o jednu či dvě věci, které už vědí. Tito mladí nositelé kněžství učili, modlili se a pomáhali bdít nad Církví.¹⁹ Plnili své kněžské zodpovědnosti a zažívali radost pramenící ze služby.

Andre uvedl: „Hráli jsme spolu hry, smáli se i plakali a stalo se z nás bratrstvo.“²⁰ Dokonce si začali říkat „Bratrstvo neohrožených“.

Společně si dali za cíl, že budou všichni sloužit na misi. Vzhledem k tomu, že byli jedinými členy Církve v rodině, museli překonat mnoho překážek, ale vzájemně si při tom pomáhali.

Tito mladí muži jeden po druhém obdrželi povolání na misii. Ti, kteří na ni odjeli jako první, psali domů dopisy těm, kteří se ještě připravovali, sdělovali jim své zážitky a povzbuzovali je ke službě. Na misii sloužilo jedenáct z nich.

Tito mladí muži se dělili o evangelium i se svými rodinami. Matky, sestry, bratři, přátelé i lidé, které učili během misie, se obrátili a dali se pokřtít. Děly se zázraky a bylo požehnáno bezpočtu životů.

Vím, že někteří z vás si myslí, že k takovému zázraku může dojít snad jen na místě, jako je Afrika, což je úrodné pole, kde se shromažďování Izraele skutečně zrychluje. Svědčím vám však o tom, že zásady uplatňované v odbočce Mochudi platí všude. Ať již jste kdekoli, vaše kvorum může skrze aktivizaci a šíření evangelia růst. Když se třeba jen jediný učedník podělí s přítelem, mohou být hned dva. Ze dvou mohou být čtyři. Ze čtyř osm. A z osmi může být dvanáct. A z odboček se mohou stát sbory.

Spasitel učil: „Kde se dva nebo tři [či více] shromáždí ve jménu mém, ... vizte, tam já budu uprostřed nich.“²¹ Nebeský Otec připravuje mysl i srdce lidí všude okolo nás. Můžeme se řídit nabádáními, nabídnout druhým přátelství, podělit se o pravdu, vybídnout je, aby si přečetli Knihu Mormonovu, a mít je rádi a podporovat je, zatímco budou poznávat Spasitele.

Od chvíle, kdy Bratrstvo neohrožených z Mochudi vykročilo společně na cestu, uplynulo téměř deset let, a stále jsou si bratry.

Katlego řekl: „Může nás dělit vzdálenost, ale stále se vzájemně podporujeme.“²²

Modlím se o to, abychom přijali Pánovu výzvu a sjednotili se s Ním v našich kněžských kvorech, aby tak

každé kvorum mohlo být místem sounáležitosti, místem shromažďování a místem, které roste.

Ježíš Kristus je náš Spasitel a toto je Jeho dílo. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Mark a Shirley Taylor, comp., *The Band of Brothers* (příběhy a svědectví o obráceních z odbočky Mochudi, 2012–2013), 4, Knihovna církevní historie, Salt Lake City.
2. Osobní korespondence, Letanang Andre Sebako, soubory materiálů Band of Brothers, 2011–2019, Knihovna církevní historie, Salt Lake City.
3. President Boyd K. Packer uvedl: „Když je muž nositelem kněžství, je součástí něčeho většího, než je on sám. Je to něco, co stojí mimo něj a čemu se může naprosto odevzdat.“ („The Circle of Sisters“, *Ensign*, Nov. 1980, 109–110.)
4. President Russell M. Nelson vysvětlil, jak usilovat o zjevení, a pak řekl: „Když tento postup budete opakovat den za dnem, měsíc po měsíci a rok co rok, budete ‚dorůstat k zásadě zjevení‘.“ („Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 95; viz také *Učení presidentů Církev: Joseph Smith* [2008], 130.)
5. Viz *Příručka 2: Správa Církev* (2010), 8.3.2.
6. Pomáhají i jiní, včetně členů biskupstva a poradců. Starší Ronald A. Rasband poznamenal, že jedním z přínosů restrukturalizace kvor Melchisedechova kněžství je skutečnost, že to „biskupovi umožní delegovat více zodpovědností na presidenta kvora starších a presidentku Pomocného sdružení, aby se biskup a jeho rádci mohli zaměřit na své hlavní povinnosti – zvláště na předsedání mladým ženám

- a mladým mužům, kteří jsou nositeli Aronova kněžství.“ („Hle, zde armáda Krále“, *Liahona*, květen 2018, 59.) Pomáhat budou i andělé. Nositelé Aronova kněžství jsou držitelé klíčů služby andělů. (Viz *Nauka a smlouvy* 13:1; viz také Dale G. Renlund a Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood* [2018], 26.) Starší Jeffrey R. Holland uvedl: „[Sloužící andělé] obvykle nejsou vidět. Někdy však jsou. Ale ať již jsou vidět, nebo ne, jsou vždy nablízku. Někdy jsou jejich úkoly velmi vznešené a mají význam pro celý svět. Jindy jsou jejich poselství osobní. Občas je úkolem andělů před něčím varovat. Ale nejčastěji je jejich úkolem utěšovat, nabídnout milosrdnou péči a vedení v obtížné době.“ („Služba andělů“, *Liahona*, listopad 2008, 29.) Pokud po takovoto pomoci toužíte, „prostež, a vezmete“ (Jan 16:24).
7. Viz Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 7–8.
 8. Viz Alexandre Dumas, *Tři mušketýři* (1844).
 9. Viz *Příručka 2*, 8.1.2.
 10. Viz Jan 1:40–42.
 11. Viz Jan 1:43–46.
 12. 3. Nefi 28:23.
 13. Viz D. Todd Christofferson, „The Power of the Book of Mormon“ (proslov na semináři pro nové presydeny misí, 27. červen 2017).
 14. Thuso Molefe, v: Taylor, *The Band of Brothers*, 22.
 15. Oratile Molosankwa, v: Taylor, *The Band of Brothers*, 31–32.
 16. Lucas Rakwela, Mochudi, Botswana.
 17. Mark a Shirley Taylorovi, Idaho, USA.
 18. Cilvester Junior Kgosiemang, Mochudi, Botswana.
 19. Viz *Nauka a smlouvy* 20:46–47, 53–54.
 20. Osobní korespondence, Letanang Andre Sebako, soubory materiálů Band of Brothers.
 21. *Nauka a smlouvy* 6:32.
 22. Katlego Mongole, v: „Band of Brothers 2nd Generation“ (nepublikovaný soubor), 21.

STARŠÍ KIM B. CLARK
Sedmdesátník

Hledte k Ježíši Kristu

Budeme-li hledět k Ježíši Kristu, On nám pomůže žít podle našich smluv a zvelebovat naše povolání starších v Izraeli.

Když šel Ježíš, obklopen velkým davem lidí, po ulici nedaleko Kafarnaum¹, žena, kterou už dvanáct let trápilo vážné onemocnění, vztáhla ruku a dotkla se lemu Jeho oděvu. Okamžitě byla uzdravena.²

Písma zaznamenávají, že Ježíš, který pocítil, „že moc [z Něho] vyšla“,³ se obrátil „v zástup“⁴ a „hleděl vůkol, aby ji uzřel, která to učinila“.⁵ „A vidoucí ta žena, že by tajno nebylo“,⁶ „padla před ním, a pověděla mu všecku pravdu“.⁷

Ježíš jí řekl: „Dobré myslí buď, dcero, víra tvá tebe uzdravila. Jdiž u pokoji.“⁸

Ježíš Kristus tuto ženu zachránil. Byla uzdravena fyzicky, ale když se Ježíš otočil, aby ji spatřil, vyjádřila svou víru v Něj a On uzdravil její srdce.⁹ Promlouval k ní s láskou, ujistil ji o svém příznivém mínění a požehnal jí svým pokojem.¹⁰

Bratři, jako nositelé svatého kněžství jsme zapojeni do práce na spasení. Vložil Pán vedení této práce přímo na bedra starších v Izraeli.¹¹ Pán nám dal inspirující pověření – máme pracovat se sestrami na tom, abychom poskytovali pastýřskou službu svatějším způsobem, urychlovali shromažďování Izraele na obou stranách závoje, vytvářeli ze svého domova útočiště víry a studia evangelia

a připravovali svět na Druhý příchod Ježíše Krista.¹²

Spasitel nám, jako ve všem, ukázal cestu: musíme hledět k Ježíši Kristu a sloužit Mu tak, jak On hleděl ke svému Otci a sloužil Jemu.¹³ Spasitel to Proroku Josephovi řekl takto:

„Hledte ke mně v každé myšlence; nepochybujte, nebojte se.

Vizte rány, jež probodly bok můj, a také stopy hřebů v rukou a nohou mých; buďte věrní, zachovávejte přikázání má, a zdědíte království nebeské.“¹⁴

V předsmrtné říši Ježíš svému Otci slíbil, že vykoná Jeho vůli a bude naším Spasitelem a Vykupitelem. Když se Jeho Otec zeptal: „Koho pošlu?“¹⁵ Ježíš odpověděl:

„Zde jsem, pošli mne.“¹⁶

„Otče, staň se vůle tvá a sláva buď tvou na věky.“¹⁷

Ježíš podle tohoto slibu žil celý svůj smrtelný život. S pokorou, mírností a láskou učil nauce svého Otce a konal Jeho dílo s mocí a pravomocí, které mu Otec dal.¹⁸

Ježíš odevzdal Otci své srdce. Řekl:

„Miluji Otce.“¹⁹

„Což jest jemu libého, to já činím vždycky.“²⁰

„[Přišel jsem] ne abych činil vůli svou, ale vůli [Otce], kterýž mne poslal.“²¹

Při svém utrpení v Getsemanech se modlil: „Ale však ne má vůle, ale tvá staň se.“²²

Když Pán vyzývá starší v Izraeli: „Hledte ke mně v každé myšlence“ a „vizte rány“ v mém vzkříšeném těle, je to výzva odvrátit se od hříchu a světa a obrátit se k Němu, milovat Ho a být

Ho poslušen. Je to výzva učit Jeho nauce a konat Jeho dílo Jeho způsobem. Je to tudíž výzva zcela Mu důvěřovat, podrobit svou vůli a odevzdat Mu své srdce a skrze Jeho vykupující moc se stát takovým, jako je On.²³

Bratři, budeme-li hledět k Ježíši Kristu, požehná nám, abychom byli *Jeho* staršími v Izraeli – pokornými, mírnými, poddajnými, plnými Jeho lásky.²⁴ A my přineseme radost a požehnaní Jeho evangelia a Jeho Církve své rodině a bratrům a sestrám na obou stranách závoje.

President Russell M. Nelson nás vyzval, abychom k Ježíši Kristu hleděli právě tímto způsobem: „Takto mocnými učedníky se nestaneme snadno ani automaticky. Musíme svou pozornost upínat na Spasitele a Jeho evangelium. Je duševně náročné snažit se vzhlížet k Němu v *každé* myšlence. Když to ale děláme, naše pochybnosti a obavy se vytrácejí.“²⁵

Sloveso *upínat se* je úžasné slovo. Znamená to přimknout se, soustředit se a soustředěně zaměřit.²⁶ Svou

pozornost upínáme na Ježíše Krista a Jeho evangelium tím, že žijeme podle svých smluv.

Když podle smluv žijeme, ovlivňují vše, co říkáme a děláme. Vedeme život ve smlouvě²⁷ naplněný prostými, každodenními skutky víry, které nám pomáhají zaměřit se na Ježíše Krista: modlitba vycházející ze srdce v *Jeho* jménu, hodování na *Jeho* slovech, obracení se k *Němu*, když činíme pokání z hříchů, dodržování *Jeho* přikázání, přijímání svátosti a svěcení *Jeho* dne sabatu, uctívání v *Jeho* svatém chrámu tak často, jak můžeme, a používání *Jeho* svatého kněžství ke službě Božím dětem.

Tyto skutky oddanosti smlouvám otevírají naše srdce a mysl vykupující moci Spasitele a posvěcujícím vlivu Ducha Svatého. Spasitel mění samotnou naši podstatu řádku za řádkou, my se stáváme čím dál hlouběji obrácenými k Němu a naše smlouvy nám v srdci ožívají.²⁸

Sliby, které dáváme Nebeskému Otci, se stávají skálopevnými závazky,

našimi nejhlubšími přáními. Sliby, které nám dává Nebeský Otec, nás naplňují vděčností a radostí.²⁹ Naše smlouvy přestávají být pravidly, kterými se řídíme, a stávají se milovanými zásadami, které nás inspirují a vedou a upínají naši pozornost na Ježíše Krista.³⁰

Tyto skutky oddanosti jsou dostupné všem, mladým či starším. Vy, mladí muži, kteří jste nositeli svatého Aronova kněžství – vše, co jsem dnes večer řekl, se vás týká. Děkuji za vás Bohu. Vykonáváte posvátné obřady a smlouvy, které jsou každý týden k dispozici milionům Svatých posledních dnů. Tím, že připravujete, zehnáte nebo roznášíte svátost; působíte v pastýřské službě; křtíte v chrámu; zvete přátele na akce nebo zachraňujete člena svého kvora, konáte práci na spasení. I vy můžete hledět k Ježíši Kristu a každý den žít podle svých smluv. Slibuji vám, že když tak budete činit, budete nyní důvěryhodnými služebníky Pána a v budoucnu mocnými staršími v Izraeli.

k Ježíši Kristu v každé myšlence.
Nepochybujte. Nebojte se. Ve jménu
Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. James E. Talmage uvádí, že když proběhlo toto uzdravení, Ježíš se nacházel „poblíž Kafarnaum“. (Viz *Jesus the Christ* [1916], 313.)
2. Viz Lukáš 8:43–44; viz také Matouš 9:20–21; Marek 5:25–29.
3. Lukáš 8:46.
4. Marek 5:30.
5. Marek 5:32.
6. Lukáš 8:47.
7. Marek 5:33.
8. Lukáš 8:48.
9. James E. Talmage napsal, že cennější pro tuto ženu, cennější než fyzické uzdravení, bylo ujištění, že Spasitel vyslyšel touhu jejího srdce a že její víra byla pro Něj přijatelná. (Viz *Jesus the Christ*, 318.) Ježíš ji uzdravil fyzicky i duchovně a otevřel jí cestu ke spasení.
10. Je poučné, že Jairus, představený synagogy, byl s Ježíšem, když toto uzdravení proběhlo. Ježíš byl na cestě do Jairova domu, kde měl vzbudit Jairovu dceru z mrtvých. Žena, kterou Ježíš uzdravil, byla kvůli svému neduhu pravděpodobně vykázána ze synagogy. Když ji Ježíš uzdravil, také tím dal najevo všem, kteří toho byli přítomni, včetně Jaira, že je milovaná dcera, žena víry, a uzdravená na těle i na duchu.
11. Pojednání o úpravách potřebných pro vytvoření jednoho kvora Melchisedechova kněžství ve sboru naleznete v proslovu D. Todda Christoffersona „Kvorum starších“ (*Liahona*, květen 2018, 55–58). Záměr této změny byl v oddíle Často kladené otázky na webových stránkách Pastýřské služby popsán takto: „Když má sbor jedno kvorum Melchisedechova kněžství, nositele kněžství to sjednocuje v naplňování všech stránek práce na spasení, včetně chrámové práce a práce na rodinné historii, kterou dříve koordinoval vedoucí skupiny vysokých kněží.“ („Často kladené otázky“, otázka č. 8, <https://www.lds.org/ministering/ministering-faq?lang=ces>.)
Díky následným úpravám pracuje vedoucí misie sboru a nový sborový vedoucí chrámové práce a rodinné historie pod vedením předsednictva kvora starších. Pastýřská péče o rodiny již probíhá pod vedením předsednictva kvora starších a tyto úpravy přenášejí na kvorum starších i vedení práce na spasení, a to vše za asistence Pomocného sdružení. Klíče k práci na spasení ve sboru samozřejmě drží biskup,

Bratři, vím, že toto vše v nás může vzbuzovat obavy. Pamatujte však prosím na Spasitelova slova: „Nejsem sám, nebo Otec se mnou jest.“³¹ Právě tak je tomu i s námi. Nejsme sami. Pán Ježíš Kristus a Nebeský Otec nás milují a jsou s námi.³² Díky tomu, že Ježíš hleděl k Otci a vykonal velikou smírnou obět, můžeme hledět k Ježíši Kristu s jistotou, že nám pomůže.

Nikdo z nás není dokonalý. Někdy uvízneme. Něco odvede naši pozornost nebo ztratíme odvahu. Klopýtáme. Hledíme-li však k Ježíši Kristu s kajícím srdcem, On nás pozvedne, očistí od hříchu, odpustí nám a uzdraví naše srdce. Je trpělivý a laskavý; Jeho vykupující láska nikdy nekončí a nikdy nepomíjí.³³ Pomůže nám žít podle našich smluv a zvelebovat naše povolání starších v Izraeli.

A Otec nám požehná vším, čeho je pro dosažení jeho záměrů zapotřebí – „[dá nám to, co je] na nebi i na zemi, život a světlo, Duch a moc, seslané vůlí Otce skrze Ježíše Krista, jeho Syna.“³⁴

Když nám do života proudí božské světlo a moc, nastávají tři zázračné věci:

Zprv – vidíme! Skrze zjevení začneme vidět tak, jak Ježíš viděl onu

ženu – díval se pod povrch, do srdce.³⁵ Když vidíme tak, jak vidí Ježíš, žehnám, abychom ty, kterým sloužíme, milovali Jeho láskou. S Jeho pomocí spatří ti, jimž sloužíme, Spasitele a pocítí Jeho lásku.³⁶

Zadruhé – máme moc kněžství! Máme pravomoc a moc jednat ve jménu Ježíše Krista, „žehnat, vést, chránit, posilovat a uzdravovat druhé“ a působit zázraky ve prospěch těch, které máme rádi, a udržovat manželství a rodinu v bezpečí.³⁷

Zatřetí – Ježíš Kristus kráčí s námi! Jde tam, kam jdeme my. Učí, když my učíme. Utěšuje, když my utěšujeme. Žehná, když my žehnáme.³⁸

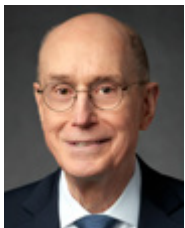
Bratři, což nemáme důvod k radosti? Máme! Jsme nositeli svatého kněžství Božího. Budeme-li hledět k Ježíši Kristu, žít podle smluv a upínat pozornost na Něj, budeme společně se sestrami sloužit svatějším způsobem, budeme shromažďovat rozptýlený Izrael na obou stranách závoje, posilovat a pečtit svou rodinu a připravovat svět na Druhý příchod Pána Ježíše Krista. Stane se to. O tom svědčím.

Na závěr se ze srdce modlím, abychom všichni, každý z nás, hleděli

- ale zodpovědnost za tuto práci a pravomoc ji vykonávat deleguje na presidenta kvora starších, aby tak biskup mohl trávit více času tím, že bude sloužit své rodině, posilovat mládež a sloužit jako soudce v Izraeli.
12. Viz Russell M. Nelson, „Pojďme všichni vpřed“, *Liahona*, květen 2018, 118–119; Russell M. Nelson, „Staňme se příkladnými Svatými posledních dnů“, *Liahona*, listopad 2018, 113–114; Quentin L. Cook, „Hluboké a trvalé obrácení k Nebeskému Otci a Pánu Ježíši Kristu“, *Liahona*, listopad 2018, 8–12.
13. Otec seslal Ježíše Krista na svět. (Viz Jan 17:18.)
14. Nauka a smlouvy 6:36–37.
15. Abraham 3:27.
16. Abraham 3:27.
17. Mojžíš 4:2.
18. V písmech jsou na řadě míst zaznamenána slova, jež Ježíš pronesl o tom, že koná práci svého Otce a učí nauce svého Otce. Viz například Jan 5:19 (Ježíš dělá to, co vidí dělat svého Otce); Jan 5:36 (Otec Syna pověřil skutky, které má vykonat); Jan 8:26 (Ježíš učil tomu, co obdržel od svého Otce); Jan 14:28 (Ježíš řekl: „Otec větší jest nežli já.“); 3. Nefi 11:32 (Jeho nauka je naukou, kterou mu dal Jeho Otec).
19. Jan 14:31.
20. Jan 8:29.

21. Jan 6:38; viz také Jan 5:30.
22. Lukáš 22:42.
23. Významy anglického slovesa *look* [hledět] uvedeného v této pasáži (viz Nauka a smlouvy 6:36–37) odpovídají tomu, k čemu nás Pán povolává: stát čelem (obrátit se k něčemu); obrátit pozornost na něco; spoléhat se; hledat; s nadějí očekávat; pomýšlet na něco jako na cíl; očekávat nebo předvídat. (Viz merriam-webster.com, „look“.)
24. Viz Nauka a smlouvy 121:41–42. Křesťanské vlastnosti zmíněné v těchto verších jsou dary Ducha, které přicházejí skrze milosrdenství a milost Ježíše Krista. Jsou tím, co ze starších v Izraeli činí Jeho starší.
25. Russell M. Nelson, „Přivlávejme moc Ježíše Krista do svého života“, *Liahona*, květen 2017, 41.
26. Viz „upínat“, <http://prirucka.ujc.cas.cz>.
27. Pojednání o konceptu života ve smlouvě naleznete v článku Donalda L. Hallstroma „Living a Covenant Life“, *Ensign*, June 2013, 46–49. Tento článek byl upraven podle delšího proslovu proneseného na Univerzitě Brigham Younga-Idaho v květnu 2011. Pokud jde o delší verzi proslovu, viz Donald L. Hallstrom, „A Covenant Life“ (zasvěčující shromáždění Univerzity Brigham Younga-Idaho, 10. května 2011), byui.edu.
28. Viz Jeremiáš 31:31–33, kde Pán prohlašuje, že s domem Izraele uzavře novou smlouvu, kterou jim napíše do srdce. Tato symbolika smluv napsaných na srdci, neboli smluv, které ožívají v našem srdci, se nalézá také v Pavlových spisech. (Viz 2. Korintským 3:3; Židům 8:10.) Pokud jde o pojednání o obrácení a o srdci, viz David A. Bednar, „Obrácení k Pánu“, *Liahona*, listopad 2012, 106–109.
29. Modlitba svátosti pro požehnání chleba nádherně vyjadřuje podstatu našeho smluvního vztahu s Nebeským Otcem. V Otcově plánu spasení uzavíráme s Nebeským Otcem smlouvu, ale účely smluv se naplňují a pro slíbená požehnání se stáváme způsobilými skrze Pána Ježíše Krista; On je Prostředníkem. Při obřadu svátosti Otcovi dosvědčujeme (v podstatě s Ním opět uzavíráme smlouvu), že jsme ochotni vzít na sebe jméno Ježíše Krista, vždy Ho mít na paměti a dodržovat Jeho příkázání, abychom vždy mohli mít Jeho Ducha (Ducha Svatého), aby byl s námi.
- Dary, které nám Otec slibuje, přicházejí skrze vykupující a posilující moc Ježíše Krista. Například president Russell M. Nelson učil, že Ježíš Kristus je zdrojem veškeré radosti. (Viz „Radost a duchovní přechítí“, *Liahona*, listopad 2016, 82.) Upínání pozornosti na Ježíše Krista tudíž do našeho života přináší radost, ať již je naše situace jakákoli.
30. President Ezra Taft Benson vystihl, jaký dopad má tato změna přístupu a našeho zaměření, když řekl: „Když nás poslušnost přestane popuzovat a stane se tím, o co usilujeme, pak právě v ten okamžik nás Bůh obdaří mocí.“ (Donald L. Staheli, „Obedience – Life’s Great Challenge“, *Ensign*, May 1998, 82.)
31. Jan 16:32.
32. Pokud jde o další pojednání o skutečnosti, že Otec a Syn projevují starostlivost a zájem o náš život, lásku k nám a že se do našeho života zapojují, viz Jeffrey R. Holland, „Majestátnost Boha“, *Liahona*, listopad 2003, 70–73; Henry B. Eyring, „Kráčej se mnou“, *Liahona*, květen 2017, 82–85. Viz také Matouš 18:20; 28:20; Nauka a smlouvy 6:32; 29:5; 38:7; 61:36; 84:88.
33. Viz Římanům 8:35–39; 1. Korintským 13:1–8; Moroni 7:46–47.
34. Nauka a smlouvy 50:27. Všimněte si, že Pán dává každému, kdo je vysvěcen a vyslán, tento slib, který se týká konkrétního pověření a je na toto pověření omezen:
- „Ten, kdo je vysvěcen Bohem a vyslán, ten je určen, aby byl největším, přestože je nejmenším a služebníkem všech.
- Pročť, on je vlastníkem všech věcí; neboť všechny věci jsou mu poddány, na nebi i na zemi, život a světlo, Duch a moc, seslané vůli Otce skrze Ježíše Krista, jeho Syna.
- Ale žádný člověk není vlastníkem všech věcí, ledaže je očištěn a omyt od veškerého hříchu.
- A jestliže jste očištěni a omyti od veškerého hříchu a požádáte o cokoli, co chcete, ve jménu Ježíšově, to bude učiněno.“ (Nauka a smlouvy 50:26–29.)
35. Viz 1. Samuelova 16:7; 1. Korintským 2:14. Příklad tohoto požehnání vidět tak, jak vidí Ježíš, naleznete v příběhu presidenta Henryho B. Eyringa, který tuto zkušenost získal jako biskup mladého muže, jenž spáchal zločin. Pán tehdy biskupovi Eyringovi řekl: „Umožním ti ho vidět tak, jak ho vidím já.“ („Kráčej se mnou“, 84.)
36. Toto je zaslíbení a pověření, které dal Spasitel lidu v chrámu v zemi Hojnosti. Příkázal jim, aby žili tak, aby v nich přebývalo Jeho světlo a Jeho příklad, aby Ho mohli pozvedat jako světlo světu ve vlastním životě a tím, že druhé budou vyzývat, aby přišli k Němu. A když tak Jeho následovníci budou jednat, druzí Pána pocítí a spatří v Jeho služebnících. (Viz 3. Nefi 18:24–25.)
37. Viz Russell M. Nelson, „Cena kněžské moci“, *Liahona*, květen 2016, 68.
38. Viz Nauka a smlouvy 84:88.

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Moc podporující víry

Když jim zvednutím ruky vyjadřujete podporu, slibujete Bohu, jehož služebníky oni jsou, že je budete podporovat.

Častokrát slyším vedoucí kněžství děkovat za podporující víru těch, kterým slouží. Z emocí v jejich hlase poznáte, že jejich vděčnost je hluboká a opravdová. Mým dnešním cílem je předat vám Pánovo poděkování za to, že podporujete Jeho služebníky v Jeho Církvi. A také vás povzbudit, abyste využívali onu moc podporovat druhé svou vírou a abyste v této moci rostli.

Takovouto moc jste projevíli ještě předtím, než jste se narodili. Zamysleme se nad tím, co víme o duchovním světě před tím, než jsme se narodili. Náš Nebeský Otec představil plán pro své děti. My jsme byli u toho. Lucifer – náš duchovní bratr – se proti plánu, který nám zajišťoval svobodu rozhodování, postavil. Jehova – Milovaný Syn Nebeského Otce – onen plán podpořil. Lucifer vyvolal vzpouru. Jehovův podporující hlas zvítězil a On se nabídl, že bude naším Spasitelem.

Skutečnost, že se nyní nacházíte ve smrtelnosti, nás ujišťuje o tom, že jste Otce a Spasitele podpořili. Podpořit plán štěstí a roli Ježíše Krista v něm, když jste toho věděli tak málo o zkouškách, kterým budete čelit ve smrtelnosti, vyžadovalo víru v Ježíše Krista.

Vaše víra, která podporuje služebníky Boží, je ústředním prvkem vašeho

štěstí i v tomto životě. Když jste přijali výzvu misionáře, abyste se modlili o to, zda je Kniha Mormonova slovo Boží, měli jste víru k tomu, abyste podpořili služebníka Páně. Když jste přijali výzvu, abyste se dali pokřtít, podpořili jste pokorného služebníka Božího.

Když jste někomu dovolili, aby vám položil ruce na hlavu a řekl: „Přijmi Ducha Svatého“, podpořili jste ho jakožto držitele Melchisedechova kněžství.

Od té doby podporujete svou vlastní věrnou službou každého člověka, který vám předal kněžství, a každého, kdo vás v daném kněžství vysvětil do některého úřadu.

Na začátku vašich kněžských zkušeností bylo každé vyjádření podpory prostým krokem, kdy jste projevíli důvěru ve služebníka Božího. Mnozí z vás se však již dostali na úroveň, kdy vyjadřování podpory vyžaduje něco více.

Rozhodujete se, zda budete podporovat všechny, které Pán povolal – ať již je povolal k čemukoli. Taková rozhodnutí činíme na konferencích po celém světě. Učinili jsme ho i na této konferenci. Na takových shromážděních se čtou jména mužů a žen – služebníků a služebnic Božích – a vy jste vyzýváni, abyste jim vyjádřili podporu zvednutím ruky. Buď můžete svůj hlas pro vyjádření podpory neposkytnout, nebo můžete formálně přislíbit svou podporující víru. Když zvednutím ruky vyjádříte podporu, činíte slib. Slibujete Bohu, jehož služebníky oni jsou, že je budete podporovat.

Jsou to nedokonalé lidské bytosti, stejně jako vy. To, abyste svůj slib dodrželi, bude vyžadovat neotřesitelnou víru v to, že je povolal Pán. Dodržování těchto slibů vám také bude přinášet věčné štěstí. Jejich nedodržování způsobí zármutek vám i vašim blízkým – a možná i ztráty, které si ani nedokážete představit.

Možná jste již byli dotázáni – nebo teprve budete – zda podporujete svého biskupa, presidenta kůlu, generální autority či generální úředníky a úřednice Církve. K tomu může dojít, když jste požádáni, abyste vyjádřili podporu úředníkům, úřednicím a vedoucím na nějaké konferenci. A někdy k tomu dojde při pohovoru s biskupem nebo presidentem kůlu.

Moje rada zní, abyste si tyto otázky položili již v předstihu a pečlivě a s modlitbou se nad nimi zamysleli. Při tom se možná ohlédnete za svými nedávnými myšlenkami, slovy a skutky. Snažte se zapamatovat si a zformovat odpovědi, které řeknete, až s vámi bude dělat pohovor Pán, s vědomím toho, že se tak jednou skutečně stane. Připravte se mohli tím, že si položíte například takovéto otázky:

1. Přemýšlím o lidských slabostech těch, které jsem slíbil podporovat, nebo o takových slabostech mluvím?
2. Zaměřuji se na důkazy toho, že je Pán vede?
3. Následuji vědomě a věrně jejich vedení?
4. Mluvím o důkazech, kterých jsem si vědom, že jsou to Boží služebníci?
5. Modlím se za ně pravidelně, jmenovitě a s pocity lásky?

Tyto otázky povedou u většiny z nás k jisté míře nepohodlí a k potřebě činit pokání. Bůh nám prikazuje, abychom druhé nesoudili nespravedlivě, ale

v praxi je těžké se tomu vyhnout. Téměř vše, co děláme, když pracujeme s lidmi, nás vede k tomu, že je hodnotíme. A téměř v každém aspektu svého života se s druhými porovnáváme. Můžeme tak činit z mnoha důvodů – z nichž některé mohou být i pochopitelné – ale často nás to vede k tomu, že jsme kritičtí.

President George Q. Cannon kdysi pronesl varování, které vám dnes předávám, jako by bylo mé vlastní. Věřím, že mluvil pravdu: „Bůh si vybírá své služebníky. Vyhrazuje si výsadní právo odsoudit, pokud odsouzení potřebují. Zodpovědnost za kárání a odsuzování nepřenesl na nás jakožto jednotlivce. Žádný muž – bez ohledu na to, jak silná je jeho víra nebo jak vysoko v kněžství se nachází – nemůže mluvit zle o pomazaných Páně a vyhledávat chyby na Boží pravomoci na zemi, aniž by na sebe nepřivolal Boží nelibost. Svátý Duch takového muže opustí a ten vejde do temnoty. Vzhledem k této skutečnosti, neuvědomujete si snad, jak důležité je to, abychom byli opatrní?“⁶¹

Z vlastní zkušenosti vím, že členové Církve po celém světě se k sobě navzájem i k těm, kteří jim předsedají, obvykle chovají s úctou. V určitých ohledech se však můžeme – a musíme – zlepšit. Mohli bychom se posunout výše ve své moci navzájem se podporovat. K tomu bude zapotřebí víry a úsilí. Zde jsou mé čtyři návrhy, kterými bychom se na této konferenci mohli řídit.

1. Mohli bychom si všimnout toho, co konkrétně nám řečníci doporučí,

abychom dělali, a pak podle toho jednat. Díky tomu vzroste naše moc je podporovat.

2. Mohli bychom se modlit za to, aby, až budou mluvit, Duch Svátý nesl jejich slova do srdce konkrétních lidí, které máme rádi. Až se později dozvíme, že naše modlitba byla vyslyšena, naše moc podporovat tyto vedoucí vzroste.
3. Můžeme se modlit za to, aby konkrétní řečníci byli při svém proslovu pozhánáni a zvelebeni. Když uvidíme, že zvelebení byli, naše víra podporovat je se prohloubí a vytrvá.
4. Mohli bychom se zaměřit na poselství řečníků, která přijdou jako odpověď na naše osobní modlitby o pomoc. Když odpovědi přijdou, a ony přijdou, naše víra podporovat všechny Pánovy služebníky se prohloubí.

Kromě toho, že se zlepšíme v podpoře těch, kteří slouží v Církvi, zjistíme, že existuje ještě jedno prostředí, kde tato naše moc může vzrůst. A kde nám může přinést ještě větší požehnání. A sice v domově a rodině.

Mluvím nyní k mladšímu nositeli kněžství, který žije doma se svým otcem. Povím ti z vlastní zkušenosti, co pro otce znamená, že pocituje tvoji podporující víru. Možná ti připadá sebevědomý. Ale čelí více zkouškám, než si dokážeš představit. Někdy nevidí cestu z problémů, které jsou před ním.

Tvůj obdiv mu může trochu pomoci. A tvá láska k němu mu pomůže ještě více. Ale to, co mu pomůže ze všeho

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
První rádce v Prvním předsednictvu

nejvíce, jsou upřímná slova jako tato: „Tati, modlil jsem se za tebe a pocítil jsem, že ti Pán pomůže. Všechno dopadne dobře. Vím to.“

Takováto slova jsou mocná i v opačném směru – od otce k synovi. Pokud syn udělá vážnou chybu, možná v nějaké duchovní záležitosti, může mít pocit, že selhal. Jako jeho otec v takové chvíli možná budete překvapeni, že poté, co jste se modlili o to, co máte dělat, vám Duch Svätý do úst vloží tato slova: „Synu, jsem s tebou, ať se děje, co se děje. Pán tě má rád. S Jeho pomocí se můžeš vrátit. Vím, že to dokážeš a že to uděláš. Mám tě rád.“

V kněžském kvoru i v rodině představuje prohloubená víra k vzájemné podpoře způsob, jak vybudujeme Sion, který si Pán přeje, abychom vybudovali. S Jeho pomocí to dokážeme a uděláme. Bude to vyžadovat, abychom se naučili milovat Pána celým svým srdcem, mocí, myslí a silou a abychom se měli navzájem rádi tak, jako máme rádi sami sebe.

Když rosteme v této čisté lásce Kristově, naše srdce se obměkčuje. Tato láska nás bude naplňovat pokorou a povede nás k tomu, abychom činili pokání. Poroste naše důvěra v Pána a jeden ve druhého. A poté pokročíme k tomu, abychom se stali jedním, tak jak to Pán slíbil.²

Svědčím o tom, že Nebeský Otec vás zná a miluje. Ježíš je živý Kristus. Toto je Jeho Církev. Jsme nositeli Jeho kněžství. On bude cítit naše úsilí růst v naší moci toto kněžství používat a navzájem se podporovat. O tom svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, ed. Jerreld L. Newquist (1974), 1:278.
2. Viz Nauka a smlouvy 35:2.

K čemu to povede?

Činíme lepší rozhodnutí, když zvažujeme všechny možnosti a zamýšlíme se nad tím, k čemu nás povedou.

Znovuzřízené evangelium Ježíše Krista nás povzbuzuje, abychom přemýšleli o budoucnosti. Objasňuje účel smrtelného života a existenci života, který bude následovat. Učí úžasným myšlenkám o budoucnosti, čímž poskytuje vedení pro naše skutky v nynější době.

Naproti tomu všichni známe lidi, které zajímá jen přítomnost – utrat to dnes, užij si to dnes a nemysli na zítřek.

Naše přítomnost i budoucnost bude radostnější, budeme-li si budoucnosti neustále vědomi. Když činíme současná

rozhodnutí, měli bychom si vždy klást otázku: „K čemu to povede?“

I.

Někdy se rozhodujeme mezi tím, zda něco uděláme, nebo zda neuděláme nic. Před mnoha lety jsem na jedné konferenci kůlu ve Spojených státech slyšel příklad tohoto druhu rozhodování.

Příběh se odehrával v prostředí krásného univerzitního areálu. Na trávě seděl hlouček mladých studentů. Řečník, který tuto situaci popisoval,

řekl, že pozorovali krásnou veverku s velkým huňatým ocasem, jak si hraje ve spodní části mohutného kmene listnatého stromu. Chvilí byla na zemi, pak zase pobíhala po kmeni nahoru, dolů a kolem dokola. Proč by ale takovýto běžný výjev přilákal hlouček studentů?

Poblíž totiž číhal v trávě na bříše irský setr. A právě on byl středem zájmu studentů, zatímco veverka byla středem zájmu jeho. Pokaždé, když se veverka na chvíli vzdálila z dohledu, zatímco obíhala kolem stromu, setr tiše popolezl o kousek dopředu a poté znovu zaujal zdánlivě netečnou pozici. Studenti jeho počínání napjatě pozorovali. Tiše a nehybně upírali zrak na děj, jehož výsledek byl stále zřejmější.

Nakonec se setr dostal tak blízko, aby po veverce skočil a chytil ji do tlamy. Studenti vykřikli hrůzou a vyběhli ke stromu, aby malé zvířátko psovi vytrhli, ale už bylo pozdě. Veverka byla mrtvá.

Kdokoli z hloučku přihlížejících mohl veverku varovat, kdyby zamával rukama nebo zakřičel, ale nikdo to neudělal. Jenom se dívali, jak se nevyhnutelný důsledek stále více přibližuje. Nikdo si nepoložil otázku: „K čemu to povede?“ Když došlo k předvídatelnému, všichni najednou pospíchali, aby tomu zabránili, ale už bylo pozdě. Mohli už jen se slzami v očích veverku politovat.

Tento pravdivý příběh je v jistém smyslu podobenstvím. Lze ho vztáhnout na to, co pozorujeme ve vlastním životě a v životě a situacích lidí kolem nás. Když vidíme, jak se k lidem či věcem, které máme rádi, přibližuje nebezpečí, můžeme něco říci či udělat, anebo zůstat zticha. Je dobré položit si otázku: „K čemu to povede?“ V případech, kdy jsou důsledky nevyhnutelné a závažné, si nemůžeme dovolit neudělat nic. Musíme vyslat patřičná varování nebo podpořit odpovídající preventivní opatření, dokud je ještě čas.

Rozhodnutí, která jsem právě popsal, se týkají výběru mezi tím, zda něco udělat, nebo zda neudělat nic. Mnohem častější je však rozhodování mezi dvěma různými činy. K tomuto typu se řadí rozhodování mezi dobrým a zlým, ale ještě běžnější je rozhodování mezi dobrým a dobrým. I v takových případech je dobré klást si otázku, k čemu to povede. Rozhodnutí mezi dvěma dobrými možnostmi činíme mnoho, přičemž často jde o rozhodnutí týkající se toho, jak strávíme svůj čas. Není nic špatného na hraní videoher, psaní SMS zpráv, sledování televize nebo telefonování. Každá z těchto činností však zahrnuje něco, čemu se říká „náklady obětované příležitosti“, což znamená, že když trávíme čas jednou činností, připravujeme se o příležitost dělat něco jiného. Jistě tedy vidíte, že musíme pečlivě zvažovat, o co přicházíme, když trávíme čas určitou činností, i když tato činnost je sama o sobě ve všech ohledech dobrá.

Před několika lety jsem pronesl proslov s názvem „Dobré, lepší, nejlepší“. Řekl jsem v něm, že „jen proto, že

něco je *dobré*, není dostatečný důvod pro to, abychom to dělali. Mnoho dobrých věcí, které můžeme dělat, zdaleka přesahuje čas, který na to máme k dispozici. Některé věci jsou lepší než dobré, a právě těmto věcem máme v životě věnovat hlavní pozornost. ... Musíme se zříci některých dobrých věcí, abychom si vybrali jiné, které jsou lepší nebo nejlepší.“⁴¹

Podívejme se na to z dlouhodobé perspektivy. Jaký vliv budou mít rozhodnutí, která činíme v současnosti, na naši budoucnost? Nezapomínejme, že důležité je dosáhnout vzdělání, studovat evangelium, obnovovat smlouvy přijímáním svátosti a navštěvovat chrám.

II.

Otázka „k čemu to povede?“ je také důležitá při rozhodování o tom, jak na sebe pohlížíme nebo za koho se označujeme. Nejdůležitější je to, že každý z nás je dítě Boží s potenciálem dosáhnout věčného života. Jakékoli jiné označení, včetně povolání, rasy, fyzických rysů nebo dosažených titulů

či vyznamenání je z hlediska věčnosti pomíjivé a banální. Neoznačujte se ani na sebe nepohlížejte způsobem, který jakkoli snižuje či omezuje cíl, kterého se snažíte dosáhnout.

Drazí bratří – a sestry, které možná také sledujete nebo čtete má slova – doufám, že víte, proč vám jako vaši vedoucí předáváme právě ty zásady a rady, které vám předáváme. Máme vás rádi a náš Nebeský Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus vás mají rádi také. Jejich plán pro nás je „veliký plán štěstí“ (Alma 42:8). Tento plán a Jejich příkázání, obřady a smlouvy nás vedou k největšímu štěstí a radosti v tomto životě i v životě, který přijde. Jako služebníci Otce a Syna učíme a udělujeme rady podle toho, jak nás Oni vedou Duchem Svátým. Nepřejeme si nic jiného než říkat to, co je pravdivé, a povzbuzovat vás, abyste dělali to, co Oni stanovili jako cestu k věčnému životu – „největší[mu] ze všech darů Božích“ (Nauka a smlouvy 14:7).

III.

Uvedu ještě jeden příklad toho, jaký vliv na budoucnost mají rozhodnutí,

která činíme nyní. Tento příklad se týká rozhodnutí něco nyní obětovat, abychom dosáhli nějakého důležitého cíle v budoucnu.

Na konferenci kůlu v kolumbijském Cali vyprávěla jedna sestra o tom, jak si se svým snoubencem přáli být oddáni v chrámu, ale nejbližší chrám byl tehdy až v dalekém Peru. Dlouho šetřili peníze na cestu autobusem. Nakonec nastoupili do autobusu do Bogoty, ale když tam dorazili, zjistili, že všechna místa v autobusu do peruánské Limy jsou již obsazena. Mohli se vrátit domů bez sňatku, nebo uzavřít sňatek mimo chrám. Naštěstí existovala ještě jedna možnost. Mohli jet oním autobusem do Limy, pokud by byli ochotni sedět celou cestu, která trvala pět dní a pět nocí, na podlaze. Rozhodli se, že to udělají. Tato sestra řekla, že to bylo náročné, i když je někdy spolucestující pustili na svou sedačku, aby si sami mohli lehnout na podlahu.

Nejvíce na mě však v jejím proslovu zapůsobila její slova o tom, že byla vděčná, že se s manželem dostali do chrámu tímto způsobem, protože to změnilo pocity, které měli ohledně evangelia a chrámového sňatku. Pán je odměnil růstem, jenž přichází díky přinášení obětí. Také podotkla, že během této pětidenní cesty do chrámu se

prohloubila jejich duchovnost více než během mnoha jiných návštěv chrámu, které žádné oběti nevyžadovaly.

Od doby, co jsem před lety slyšel toto svědectví, si často říkám, jak by se život těchto mladých manželů lišil, kdyby se rozhodli pro jinou z možností, a vyhnuli se tak oběti nutné pro to, aby mohli uzavřít sňatek v chrámu.

Bratří, v životě činíme nespočet rozhodnutí – některá jsou významná a jiná zdánlivě bezvýznamná. Když se ohledneme zpět, vidíme, jak výrazně některá z našich rozhodnutí ovlivnila náš život. Budeme se rozhodovat lépe, když zvážíme všechny možnosti a zamyslíme se nad tím, k čemu nás povedou. V takovém případě se budeme řídit radou presidenta Russella M. Nelsona, abychom vždy začínali s tím, že budeme mít na mysli určitý cíl.² V našem případě se onen cíl vždy nachází na cestě smlouvy, jež vede skrze chrám k věčnému životu, největšímu ze všech darů Božích.

Svědčím o Ježíši Kristu, o účinku Jeho Usmíření a o dalších pravdách Jeho věčného evangelia. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Dallin H. Oaks, „Dobré, lepší, nejlepší“, *Liahona*, listopad 2007, 104, 107.
2. Viz Russell M. Nelson, „Zatímco společně kráčíme kupředu“, *Liahona*, duben 2018, 7.

PRVNÍ PŘESEDNICTVO

Dallin H. Oaks
První rádce

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Druhý rádce

KVORUM DVANÁCTI APOŠTOLŮ

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

PŘESEDNICTVO SEDMDESÁTI

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

SEDMDESÁTÍČÍ – GENERÁLNÍ AUTORITY (v abecedním pořádku)

Marcos A. Antikaitis

Rubén V. Allaud

Jose L. Alonso

Jorge M. Alvarado

Willford W. Andersen

Ian S. Arden

Steven R. Bangertner

W. Mark Bassett

Dawid S. Baxter

Randall K. Bennett

Hans T. Boom

Shayne M. Bowen

Mark A. Bragg

L. Todd Budge

Matthew L. Carpenter

Yoon Hwan Choi

Craig C. Christensen

Kim B. Clark

Wesleyford T. Clayton

Lawrence E. Conridge

Valeri V. Cordón

J. Devin Cornish

Claudio R. M. Costa

Joaquim E. Costa

LeGrand R. Curtis III

Massimo De Feo

Benjamin De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Duncan

Timothy J. Dyches

David F. Evans

Enrique R. Falabella

Bradley D. Foster

Randy D. Fuilk

Eduardo Gararret

Jack N. Gerard

Ricardo P. Giménez

Taylor G. Godby

Christoffel Golden

Walter F. González

O. Vincent Haleck

Brook P. Hales

Donald L. Halstrom

Kevin S. Hamilton

Allen D. Haynie

Matthias Held

David P. Honner

Paul V. Johnson

Peter M. Johnson

Larry S. Kecher

Jörg Klabinigat

Joni L. Koch

Erich W. Kopschke

Hugo E. Martínez

James B. Martino

Richard J. Maynes

John A. McCune

Kyle S. McKay

Peter F. Meurs

Hugo Montoya

Marcus B. Nash

K. Brent Natress

S. Clifford Nielsen

Brenth H. Nielson

Adrián Ochoa

S. Mark Palmer

Adilson de Paula Pereira

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

John C. Pingree III

Rafael E. Pino

James R. Rasband

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Evan A. Schmutz

Gary B. Sabn

Joseph W. Slati

Steven E. Snow

Vern P. Stanfill

Benjamin M. Z. Tai

Brian K. Taylor

Michael John U. Teh

Juan A. Ureda

Arnulfo Valenzuela

PŘESEDÁJÍCÍ BISKUPSTVO

Dean M. Davies
První radce

Gérald Causeé
Předsedající biskup

W. Christopher Waddell
Druhý radce

NEDELNÍ ŠKOLA

Milton Camargo
První radce

Mark L. Pace
President

Jan E. Newman
Druhý radce

MLADÉ ŽENY

Michelle D. Craigová
První radkyně

Bonnie H. Cordonová
Presidentka

Becky Cravenová
Druhá radkyně

POMOCNÉ SDRUŽENÍ

Sharon Eubanková
První radkyně

Jean B. Binghamová
Presidentka

Reyna I. Aburtoová
Druhá radkyně

PRIMÁRKY

Lisa L. Harknessová
První radkyně

Joy D. Jonesová
Presidentka

Cristina B. Francová
Druhá radkyně

MLADÍ MUŽI

Douglas D. Holmes
První radce

Stephen W. Owen
President

Joseph Brough
Druhý radce

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Můžeme si vést lépe a být lepší

Zaměřte se na každodenní pokání a učinite z něj natolik neoddělitelnou součást svého života, abyste mohli uplatňovat kněžství s mocí větší než kdykoli dříve.

Moji drazí bratří, pohled na toto obrovské shromáždění Pánova batalionu nositelů kněžství je vskutku inspirativní. Jste mocnou silou na straně dobra! Máme vás rádi. Modlíme se za vás. Jsme za vás nesmírně vděční.

V poslední době zjišťuji, že mě velmi oslovuje Pánův pokyn, který jsme obdrželi skrze Proroka Josepha Smitha: „Nemluv k tomuto pokolení o ničem, leda o pokání.“¹ Toto prohlášení se v písmech často opakuje.² Nevyhnutelně vyvolává otázku: „Je zapotřebí, aby pokání činili *všichni*?“ Odpověď zní ano.

Až příliš mnoho lidí uvažuje o pokání jako o trestu – jako o něčem, čemu je zapotřebí se – až na nejzávažnější situace – vyhnout. Avšak původcem tohoto pocitu, že jsme trestáni, je Satan. Snaží se nám zabránit v tom, abychom vzhlíželi k Ježíši Kristu,³ který stojí s otevřenou náručí,⁴ s ochoťou a s nadějí, že nám bude moci odpustit a že nás bude moci uzdravit, očistit, posílit, vytříbit a posvětit.

Slovo *pokání* má v Novém zákoně v řečtině podobu *metanoeo*. Předpona

meta- znamená „změna“. Přípona *-noeo* souvisí s řeckými slovy znamenajícími „mysl“, „znalost“, „duch“ a „dech“.⁵

Když tudíž Ježíš vás i mě žádá, abychom „činili pokání“,⁶ vybízí nás ke změně mysli, znalostí, ducha

– a dokonce i toho, jak dýcháme. Žádá nás, abychom se změnili v tom, jak milujeme, myslíme, sloužíme a trávíme čas, v tom, jak se chováme k manželce a učíme děti, a dokonce i v tom, jak pečujeme o své tělo.

Nic není více osvobozující a zušlechťující a nic nemá klíčovější důležitost pro náš osobní vývoj než pravidelný, každodenní důraz na pokání. Pokání není událost; je to proces. Je klíčem ke štěstí a pokoji mysli. Pokud jde o pokání ruku v ruce s vírou, otevírá nám přístup k moci Usmíření Ježíše Krista.⁷

Ať již pilně kráčíte po cestě smlouvy, či jste klopýtli, nebo z cesty smlouvy sešli, nebo pokud ji z místa, kde se nyní nacházíte, dokonce ani nevidíte, snažně vás prosím – číňte pokání. Zažijte onu posilující moc každodenního pokání, kdy si každý den povedete o něco lépe a budete o něco lepší.

Rozhodnutí činit pokání znamená, že se rozhodujeme změnit. Dovolujeme Spasiteli, aby nás proměnil v nejlepší verzi nás samotných. Rozhodujeme

se duchovně růst a přijímat radost – radost z vykoupění v Něm samotném.⁸ Rozhodujeme-li se činit pokání, rozhodujeme se stát se více takovými, jako je Ježíš Kristus!⁹

Bratří, je zapotřebí, abychom si *vedli* lépe a *byli* lepší, protože jsme uprostřed bitvy. Bitva s hříchem je skutečná. Protivník zečtyřnásobuje své úsilí, aby rozvracel svědectví a kladl překážky dílu Páně. Vyzbrojuje své přísluhovače mocnými zbraněmi, aby nám bránili těšit se z radosti a lásky, které nám poskytuje Pán.¹⁰

Pokání je klíčem k tomu, jak se vyhýbat utrpení způsobeného pastmi, jež na nás nalíčil protivník. Pán od nás v této fázi našeho věčného vývoje neočekává, že budeme dokonalí. Ale očekává od nás, že budeme čím dál tím čistší. Každodenní pokání vede k čistotě a čistota je zdrojem moci. Osobní čistota z nás může učinit mocné nástroje v rukou Božích. Naše pokání – naše čistota – nás zplnomocní k tomu, abychom mohli pomáhat při shromažďování Izraele.

Pán učil Proroka Josepha Smitha, „že práva kněžství jsou neoddělitelně spojena s mocemi nebeskými a že moci nebeské nemohou býti ovládnuty ani používány, pouze podle zásad spravedlivosti“.¹¹

Víme, co nám zajistí lepší přístup k nebeské moci. Také víme, co nám bude bránit v pokroku – a co musíme přestat dělat, abychom získali lepší přístup k nebeské moci. Bratří, usilujte s modlitbou o porozumění tomu, co stojí v cestě vašemu pokání. Zjistěte, co vám v pokání *brání*. A poté to změňte! Čiňte pokání! Každý z nás si může vést lépe a být lepší než kdykoli dříve.¹²

Existují konkrétní oblasti, v nichž se pravděpodobně můžeme zlepšovat. Jednou z nich je to, jak se chováme ke svému tělu. Zázrak lidského těla mě naplňuje posvátným úžasem. Tělo je úžasný výtvar, nezbytný k pozvolnému postupu k dosažení našeho vrcholného božského potenciálu. Bez něj se nemůžeme rozvíjet. Bůh nám tím, že nám dal dar těla, umožňuje podniknout nezbytné kroky k tomu, abychom se stali více takovými, jako je On.

Satan si je toho dobře vědom. Rozčiluje ho skutečnost, že mu jeho odpadlictví v předsmrtnosti navždy zabraňuje těšit se této výsadě, následkem čehož ustavičně trpí žárlivostí a roztrpčením. Z tohoto důvodu mají mnohá – ne-li většina – pokušení, jež nám klade do cesty, za následek to, že své tělo nebo těla druhých zneužíváme. A protože je Satan bídný, neboť *nemá* tělo, přeje si, abychom byli bídní i my *kvůli* tomu svému.¹³

Vaše tělo je osobním chrámem, jenž byl vytvořen, aby byl domovem vašeho věčného ducha.¹⁴ Je důležité, jak se o tento chrám staráte. Ptám se vás, tedy, bratří – záleží vám na tom, jak se oblékáte a jak pečujete o své tělo více proto, abyste udělali dojem na svět,

nebo abyste potěšili Boha? Vaše odpověď na tuto otázku je pro Něj přímým poselstvím o vašich pocitech týkajících se onoho nedostižného daru, který vám dal. Domnívám se, bratří, že pokud jde o úctu k vlastnímu tělu, můžeme si vést lépe a být lepší.

Další oblastí, v níž si můžeme vést lépe a být lepší, je to, jak v životě ctíme ženy, počínaje svou manželkou a dcerami, matkou a sestrami.¹⁵

Před několika měsíci jsem dostal srdceryvný dopis od jedné drahé sestry. Napsala mi: „[Já i mé dcery] máme pocit, že musíme nelítostně bojovat o soustředěnou pozornost manžela i synů s nepřetržitým tokem novinek z oblasti sportu, s videohrami, aktuálními informacemi z burzy [a] nekonečnými analýzami a sledováním přenosů ze všech [možných] sportů. Máme pocit, jako bychom přicházely o sedadla v přední řadě po boku svých manželů a synů kvůli jejich neustálému vysedávání na těchto sedadlech při sledování [sportů a her].“¹⁶

Bratří, vaši hlavní a prvořadou povinností jakožto nositele kněžství je milovat svou manželku a pečovat o ni. Být s ní zajedno. Být jí partnerem. Vzbuzovat v ní pocit, že chce být vaší partnerkou. Žádný zájem v životě se nemá upřednostňovat před budováním věčného vztahu s ní. Nic, co vám nabízí televize, přenosné elektronické zařízení či počítač, není důležitější než její blaho. Zamyslete se nad tím, jak trávíte čas a čemu věnujete svou energii. To vám poví, kde je vaše srdce. Modlete se o to, aby se vaše srdce naladilo na srdce vaší manželky. Snažte se jí dělat radost. Žádejte ji o radu a naslouchejte. Její názory a pocity vám pomohou lépe jednat.

Pokud máte potřebu činit pokání kvůli tomu, jak se chováte k ženám, které jsou vám nejbliž, začněte hned. A pamatujte na to, že je *vaší*

Žehnám vám, abyste se takovými muži stali. Žehnám vám odvahou činit každý den pokání a učit se, jak plnou měrou uplatňovat kněžskou moc. Žehnám vám, abyste dokázali zprostředkovávat lásku Spasitele své manželce a dětem a každému, kdo vás zná. Žehnám vám, abyste si *vedli* lépe a *byli* lepšími. A žehnám vám, abyste se díky tomuto úsilí setkávali v životě se zázraky.

Jsme zapojeni do díla Všemohoucího Boha. Ježíš je Kristus. My jsme Jejich služebníci. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

zodpovědností pomáhat ženám ve vašem životě přijímat pozhavnání, která pramení ze života podle Pánova zákona cudnosti. Nikdy se nestaňte příčinou toho, že nějaká žena nebude schopna přijmout pozhavnání plynoucí z chrámu.

Bratří, všichni musíme činit pokání. Musíme se zvednout z pohovky, odložit dálkové ovládání a probudit se z duchovní dřimoty. Je načase obléci si celé odění Boží, abychom se mohli zabývat tou nejdůležitější prací na zemi. Nastal čas rozmachovat „se srpem svým a [žnout] se vši svou mocí, myslí a silou“.¹⁷ Síly zla nikdy neběsnily tak mocně jako v dnešní době. Jako služebníci Páně nemůžeme spát, zatímco kolem nás zuří tato bitva.

Vaše rodina potřebuje vaše vedení a lásku. Vaše kvorum a lidé ve vašem sboru potřebují vaši sílu. A všichni, s nimiž se setkáváte, potřebují vědět, jak vypadá a jedná pravý uředník Páně.

Moji drazí bratří, náš Otec vás vybral, abyste přišli na zemi v této klíčové době díky vaší duchovní udatnosti v předsmrtném životě. Patříte k nejlepším, nejstatečnějším mužům, kteří kdy přišli na zemi. Satan ví, kdo jste a kým jste v předsmrtnosti byli, a rozumí dílu, které je zapotřebí před

návratem Spasitele vykonat. A protivník je po tisíciletích, kdy měl příležitost cvičit se ve svém vychytralém umění, zkušený a nenapravitelný.

Naštěstí je však kněžství, jehož jsme nositeli, mnohem silnější než nástrahy protivníka. Naléhavě vás žádám, abyste byli takovými muži a mladými muži, jaké vás Pán potřebuje. Zaměřte se na *každodenní* pokání a učíte z něj natolik neoddelitelnou součást svého života, abyste mohli používat kněžství s mocí větší než kdykoli dříve. Jedině tak dokážete zajistit sobě a své rodině duchovní ochranu v náročné době, která nás čeká.

Pán potřebuje nesobecké muže, kteří upřednostňují blaho druhých před svým vlastním. Potřebuje muže, kteří cílevědomě pracují na tom, aby jasně slyšeli hlas Ducha. Potřebuje muže smlouvy, kteří své smlouvy poctivě dodržují. Potřebuje muže, kteří jsou pevně rozhodnutí zůstat sexuálně čistí – způsobilé muže, které lze okamžitě povolát, aby žehnali druhým svým čistým srdcem, jasnou myslí a ochotnými rukama. Pán potřebuje muže, kteří touží činit pokání – muže dychtivé sloužit a být součástí Pánova batalionu způsobilých nositelů kněžství.

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 6:9; 11:9.
2. Viz Marek 1:4; Mosiáš 18:20; Alma 37:33;
3. Nefi 7:23; Moroni 3:3; Nauka a smlouvy 19:21; 44:3; 55:2.
3. Viz Nauka a smlouvy 6:36.
4. Viz Deuteronomium 26:8; 2. Nefi 1:15; Mormon 6:17; Nauka a smlouvy 6:20.
5. Viz Russell M. Nelson, „Pokání a obrácení“, *Liahona*, květen 2007, 103.
6. Viz například Lukáš 13:3, 5.
7. Viz 2. Nefi 9:23; Mosiáš 4:6; 3. Nefi 9:22; 27:19.
8. Viz Russell M. Nelson, „Pokání a obrácení“, 103–104.
9. Viz 3. Nefi 27:27.
10. Viz Judas 1:17–21; 2. Nefi 2:25, 27; 28:20; viz také 1. Nefi 8:10–12, 21–23; 11:21–22; 12:17; Nauka a smlouvy 10:22; Mojžiš 5:13.
11. Nauka a smlouvy 121:36.
12. Slova, která skrze inspiraci Páně zaznívají ve zjeveních a učení současné doby – *vyšší, svatější, zrychlovat, zvýšit, větší, přeměnit, přetvořit, zlepšit, obohatit, změnit, prohloubit, namáhat* – jsou slova související s duchovním růstem. (Viz Russell M. Nelson, „Stañme se příkladnými Svatými posledních dnů“, *Liahona*, listopad 2018, 113–114.)
13. Víme, že „lidé jsou svobodní podle těla. ... Jsou svobodní, aby si zvolili svobodu a věčný život skrze velikého Prostředníka všech lidí, nebo aby si zvolili zajetí a smrt podle zajetí a moci ďáblův; neboť ten se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám.“ (2. Nefi 2:27.)
14. Viz 1. Korintským 3:16–17; 6:18–20.
15. Viz Jákob 2:35.
16. Dopis doručený 4. února 2019.
17. Nauka a smlouvy 33:7.

STARŠÍ DALE G. RNLUND
Kvorum Dvanácti apoštolů

Oplývejte požehnáními

Téměř všechna požehnání, která si nám Bůh přeje dát, od nás vyžadují určité činy – činy založené na víře v Ježíše Krista.

Draží bratři a sestry, náš Nebeský Otec a Ježíš Kristus si přejí každému z nás žehnat.¹ Otázka, *jak* k těmto požehnáním získat přístup a jak je obdržet, je námětem teologických debat a diskusí již po celá staletí.² Někteří tvrdí, že požehnání jsou výhradně zasloužená – získáváme je pouze skrze skutky. Jiní argumentují, že Bůh se již rozhodl, komu požehná a jak – a že tato rozhodnutí jsou neměnná. Oba názory jsou ve své podstatě nesprávné. Požehnání z nebe nezískáváme ani zběsilou snahou nashromáždit „kupóny za dobré skutky“, ani beznadějným čekáním na to, zda vyhraje v loterii nebeských požehnání. Ne, pravda je mnohem odlišnější. Více však odpovídá vztahu mezi milujícím Nebeským Otcem a Jeho potenciálními dědici – námi. Znovuzřízená pravda zjevuje, že požehnání nejsou nikdy zasloužená, avšak vírou naplněné činy z naší strany, ať již počáteční, nebo průběžné, jsou nezbytné.³

Když se zamýšlíme nad tím, jak získáváme požehnání od Boha, přirovnáme nebeská požehnání k velkému množství dřeva připraveného na podpal. Představte si, že uprostřed je kupička třísek na zapálení a na ní vrstva štěpků. Dále pak klacíky, poté malá

polínka a nakonec velké klády. Toto dříví představuje velké množství paliva, které dokáže vytvářet světlo a teplo po dobu několika dní. Představte si, že vedle dříví je jedna jediná zápalka s fosforovou špičkou.⁴

Aby bylo možné energii obsaženou v takto připraveném dříví uvolnit, musí se zápalkou škrtnout a zapálit s ní třísky. Třísky rychle vzplanou a způsobí, že začnou hořet i větší kusy dřeva. Jakmile začne probíhat tato spalovací reakce, pokračuje tak dlouho, dokud všechno dřevo neshoří nebo dokud se nezamezí přístupu kyslíku k ohni.

Škrtnutí zápalkou a zapálení třísek jsou drobné úkony, díky nimž se může uvolnit potenciální energie dřeva.⁵ Dokud se zápalkou neškrtneme, nic se nestane – ať je množství dřeva jakkoli velké. Pokud zápalkou škrtneme, ale nepřiložíme ji k třískám, množství světla a tepla uvolněného ze samotné zápalky bude zanedbatelné a energie potenciálně hořícího dřeva tak zůstane neuvolněna. Pokud se v jakémkoli okamžiku přerušil přístup kyslíku, spalovací reakce se zastaví.

Podobně i téměř všechna požehnání, která si nám Bůh přeje dát, od nás vyžadují určité činy – činy založené na víře v Ježíše Krista. Víra ve Spasitele je zásadou činu a moci.⁶ Nejprve ve víře jednáme a pak přichází moc – podle Boží vůle a načasování. Toto pořadí je zcela zásadní.⁷ Požadované činy jsou však v porovnání s požehnáními, která nakonec získáme, vždy zanedbatelné.⁸

Zamyslete se nad tím, co se stalo, když se mezi dávné Izraelity při jejich putování do zaslíbené země dostali ohniví létající hadi. Uštknutí jedovatým hadem bylo smrtelné. Uštknutý člověk se však mohl uzdravit, pokud pohlédl na mosazného hada, kterého vytvořil

a vyzdvihl na tyč Mojžíš.⁹ Kolik energie vyžaduje se na něco podívat? Všichni ti, kteří pohlédli, získali přístup k mocím nebes a byli uzdraveni. Ostatní Izraelité, kteří byli uštknuti, na mosazného hada nepohlédli, a zemřeli. Možná jim k tomu, aby pohlédli, chyběla víra.¹⁰ Možná nevěřili, že by slíbené uzdravení mohl přinést tak jednoduchý čin. Nebo možná záměrně zatvrdili srdce a zavrhlí rady Božího proroka.¹¹

Zásada, jak aktivovat požehnání plynoucí od Boha, je věčná. Podobně jako tito dávní Izraelité musíme i my jednat na základě víry v Ježíše Krista, máme-li být požehnáni. Bůh zjevil, že „je zákon, neodvolatelně ustanovený v nebi před založením tohoto světa, na němž jsou všechna požehnání založena – a když získáme jakékoli požehnání od Boha, je to skrze poslušnost onoho zákona, na němž je založeno“.¹² Podotýkám, že požehnání si nelze zasloužit – tento názor je nesprávný – ale abyste ho mohli získat, musíte k tomu být způsobilí. Naše spasení přichází pouze skrze zásluhy a milost Ježíše Krista.¹³ Nezměrnost Jeho smírné oběti znamená, že dřevo na podpal je připraveno v nekonečném množství; a naše droboulinké činy se v porovnání s tím blíží nule. Nulové však nejsou a nejsou ani bezvýznamné; ve tmě lze hořící zápalku vidět na kilometry daleko. Ve skutečnosti je vidět až v nebi, protože k roznění Božích zaslíbení je zapotřebí právě malých skutků víry.¹⁴

Abyste od Boha obdrželi žádoucí požehnání, jednejte s vírou – škrtněte onou obraznou zápalkou, kterou je dané požehnání podmíněno. Například jedním z účelů modlitby je zajistit si požehnání, která je Bůh ochoten udělit, ale pod podmínkou, že o ně požádáme.¹⁵ Alma volal o milosrdenství, a jeho bolesti zmizely; již nebyl drásán vzpomínkou na své hříchy. Jeho bolest byla

překonána jeho radostí – to vše díky tomu, že volal s vírou v Ježíše Krista.¹⁶ Aktivační energie, kterou potřebujeme, spočívá v tom mít dostatek víry v Krista, abychom Boha upřímně požádali v modlitbě a přijali za odpověď Jeho vůli a načasování.

Aktivační energie potřebná pro získání požehnání však často představuje něco více než jen pohlédnout nebo požádat; jsou zapotřebí trvalé, opakované a vírou naplněné činy. V polovině 19. století nařídil Brigham Young skupině Svätých posledních dnů, aby prozkoumali a osídlili Arizonu – vyprahlou oblast v Severní Americe. Poté, co do Arizony dorazili, jim došla voda a oni se báli, že zahynou. Prosili Boha o pomoc. Zanedlouho začalo pršet a sněžit, což jim umožnilo naplnit sudy vodou a zapatřit dobytek. Vděční a občerstvení se vrátili do Salt Lake City a radovali se z dobrotivosti Boží. Po návratu podali zprávu o podrobnostech výpravy Brighamovi Youngovi a prohlásili, že došli k závěru, že Arizona je neobyvatelná.

Brigham Young se poté, co si jejich zprávu vyslechl, zeptal jistého muže v místnosti, co si o výpravě a o tomto zázraku myslí on. Onen muž, Daniel W. Jones, stroze odvětil: „Doplnil bych zásoby a pak bych pokračoval a znovu se modlil.“ Bratr Brigham položil na bratra Jonese ruku a řekl: „Toto je muž, který povede příští výpravu do Arizony.“¹⁷

Všichni si dokážeme vybavit chvíle, kdy jsme kráčeli dál a znovu se modlili – a pak přišla požehnání. Tyto zásady

ilustruje příběh Michaela a Marian Holmesových. S Michaelem jsme sloužili jako územní sedmdesátníci. Vždy jsem pocítil nadšení, když byl požádán, aby se na našich schůzkách pomodlil, protože se vždy okamžitě projevil jeho hluboká duchovnost; věděl, jak rozmlouvat s Bohem. Moc rád jsem naslouchal jeho modlitbám. Michael a Marian se ale na začátku svého manželství ani nemodlili, ani nechodili na shromáždění. Měli spoustu práce se svými třemi malými dětmi a s úspěšnou stavební společností. Michael se nepovažoval za nábožensky založeného člověka. Jednou večer je doma navštívil jejich biskup a povzbudil je, aby se začali modlit.

Poté, co biskup odešel, se Michael a Marian rozhodli, že se zkusí pomodlit. Než ulehli ke spánku, pokleklí u postele a Michael se poněkud rozpačitě začal modlit. Po několika nemotorných slovech se náhle zastavil a řekl: „Marian, já to nedokážu.“ Když se postavil a chystal se odejít, Marian ho chytila za ruku, přiměla ho znovu pokleknout a řekla: „Miku, ty to dokážeš. Zkus to znovu!“ Na základě tohoto povzbuzení pronesl Michael krátkou modlitbu.

Od té doby se Holmesovi začali modlit pravidelně. Také přijali pozvání od souseda, aby přišli na shromáždění. Když vstoupili do kaple a uslyšeli úvodní píseň, Duch jim našeptal: „Toto je pravda.“ Později Michael sám od sebe a bez povšimnutí druhých pomáhal vynést ze sborového domu nějaké

odpadky. A přitom pocítil výrazné vnuknutí: „Toto je můj dům.“

Michael a Marian přijali církevní povolání a sloužili ve svém sboru a kůlu. Byli zpečetěni a k nim byly připřičetěny i jejich tři děti. Narodily se jim další děti, až jich měli celkem dvánáct. Holmesovi sloužili dvakrát jako president misie s manželkou.

Ona první nemotorná modlitba byla malým, avšak vírou naplněným činem, který uvedl do pohybu požehnání nebe. Holmesovi živili plamínky víry tím, že chodili na shromáždění a sloužili. Jejich oddané učenictví v průběhu let vedlo k planoucímu ohni, který inspiruje druhé dodnes.

Oheň však potřebuje neustálý přístup kyslíku, aby dřevo nakonec mohlo uvolnit celý svůj potenciál. Jak ukázali Michael a Marian Holmesovi, víra v Krista vyžaduje nepřetržitou činnost, aby plamen nepřestal hořet. Malé činy živí naši schopnost kráčet po cestě smlouvy a vedou k těm největším požehnáním, která nám Bůh může nabídnout. Kyslík však proudí jen tehdy, když jsme, obrazně řečeno, neustále v pohybu. Někdy si musíme vyrobit luk a šípy, než přijde zjevení, kam máme jít hledat potravu.¹⁸ Někdy si musíme vyrobit nástroje, než přijde zjevení, jak postavit loď.¹⁹ Někdy, na základě pokynů Pánova proroka, musíme upéct malý chléb z trochy oleje a mouky, kterou máme k dispozici, než získáme nevyčerpatelný džbán oleje a sud mouky.²⁰ A někdy se musíme upokojit a vědět, že Bůh je Bůh, a důvěřovat Jeho načasování.²¹

Když od Boha obdržíte jakékoli požehnání, můžete si být jisti, že jste vyhověli věčnému zákonu, podle něhož se získání onoho požehnání řídí.²² Pamatuje však, že onen „neodvolatelně ustanovený“ zákon se neřídí pozemským načasováním – požehnání

přicházejí podle Božího časového plánu. Dokonce i dávní proroci při svém hledání nebeského domova²³ „podle víry zemřeli ..., nevezavše zaslíbení, ale zdaleka je viděvše, jim ... věřili, i je vítali“.²⁴ Pokud jste – dosud – toužebně požehnání od Boha neobdrželi, nemusíte se z toho stresovat a přemýšlet, co dalšího ještě musíte udělat. Místo toho dbejte rady Josepha Smitha a vesele číňte všechny věci, jež leží ve vaší moci; a potom v klidu stůjte, s naprostou jistotou, abyste viděli, jak se zjeví rámě Boží.²⁵ Některá požehnání jsou vyhrazena na později, dokonce i pro ty nejudatnější Boží děti.²⁶

Před šesti měsíci byl představen na domov zaměřený a Církví podporovaný plán, jak učit nauce, posilovat víru a upevňovat jednotlivce a rodiny. President Russell M. Nelson slíbil, že tyto změny nám pomohou duchovně přežít, posílit radost z evangelia a prohloubit naše obrácení k Nebeskému Otci a Ježíši Kristu.²⁷ Je však na nás, zda si na tato požehnání budeme činit nárok. Každý z nás je sám zodpovědný za to, že otevře a bude studovat příručku *Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny* spolu s písmy a dalšími

materiály z osnov *Pojď, následuj mne*.²⁸ Je zapotřebí, abychom je studovali s rodinou a s přáteli a uspořádávali si den sabatu tak, abychom, obrazně řečeno, zažehli oheň. Nebo tyto materiály můžeme nechat ležet doma na polici, a jejich potenciální energie zůstane uvězněná uvnitř.

Vyzývám vás, abyste věrně aktivovali nebeskou moc, tak abyste mohli od Boha obdržet konkrétní požehnání. Použijte víru k tomu, abyste škrtili zápalkou a zažehli oheň. Dodávejte potřebný kyslík, zatímco budete trpělivě čekat na Pána. Modlím se o to, aby vás na základě těchto výzev vedl a řídil Duch Svätý, abyste podobně jako „muž věrný“ popisovaný v Příslovích mohli oplývat požehnáními.²⁹ Svědčím o tom, že váš Nebeský Otec a Jeho Milovaný Syn Ježíš Kristus žijí, zajímají se o vaše blaho a těší je, když vám mohou zehnat. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Nauka a smlouvy 41:1; 78:17; 104:33.
2. Viz například Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth of the Reformation* (2017), 20. Jedna taková debata proběhla mezi Augustinem (354–430 po Kr.) a jeho rivalem Pelagiem (354–420 po Kr.). Pelagius zastával názor, že „lidé v sobě

SHARON EUBANKOVÁ

První rádkyně v Generálním předsednictvu Pomocného sdružení

určitě [mají] sklon konat dobro a zasluhují si Boží milost jednáním na základě této dobrotivosti a dodržování všech Božích přikázání“. Augustin důrazně nesouhlasil. Viz také Eric Metaxas, *Martin Luther: The Man Who Rediscovered God and Changed the World* (2017), 296. Luther učil, že skutky nikdy nemohou vést k Boží milosti; víra vede k milosti a dobré skutky ji následují; „je nemožné oddělit skutky od víry, podobně nemožné jako oddělit teplo a světlo od ohně“.

3. Viz Nauka a smlouvy 82:10.
4. Jedná se o tábornickou zápalku, kterou lze škrtnout o cokoli. Moderní bezpečnostní zápalky – jako například ty kuchyňské – mají fosfor na škrátku namísto na špičce zápalky.
5. Tyto úkony představují pro oheň „aktivační energii“. Výraz „aktivační energie“ zavedl v roce 1889 švédský vědec Svante Arrhenius.
6. Viz *Lectures on Faith* (1985), 3.
7. Viz David A. Bednar, „Žádejte ve víře“, *Liahona*, květen 2008, 94.
8. Viz Mosiáš 2:24–25.
9. Viz Numeri 21:6–9.
10. Viz 1. Nefi 17:41.
11. Viz 1. Nefi 17:42.
12. Nauka a smlouvy 130:20–21.
13. Viz 2. Nefi 10:24; 25:23.
14. Viz Alma 60:11, 21; Dallin H. Oaks, „Malé a prosté věci“, *Liahona*, květen 2018, 89–92; M. Russell Ballard, „Buďte horlivě zaměstnání“, *Liahona*, listopad 2012, 29–31.
15. Viz Průvodce k písmům, „Modlitba“; viz také Moroni 7:48.
16. Viz Alma 36:18–21; viz také Enos 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians* (1960), 222.
18. Viz 1. Nefi 16:23.
19. Viz 1. Nefi 17:9.
20. Viz 1. Královská 17:10–16.
21. Viz Nauka a smlouvy 101:16.
22. Viz Nauka a smlouvy 130:20–21.
23. Viz Židům 11:16.
24. Židům 11:13.
25. Viz Nauka a smlouvy 123:17.
26. Viz Jeffrey R. Holland, „Nejvyšší kněz budoucího dobrého“, *Liahona*, leden 2000, 42–45. Starší Holland řekl: „Některá požehnání přicházejí brzo, některá pozdě, a některá přijdou až v nebi; ale k těm, kteří přijmou evangelium Ježíše Krista, přijdou.“
27. Viz Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 6–8.
28. Viz Quentin L. Cook, „Hluboké a trvalé obrácení k Nebeskému Otci a Pánu Ježíši Kristu“, *Liahona*, listopad 2018, 8–12.
29. Přísluví 28:20.

Kristus – světlo, které svítí v temnotě

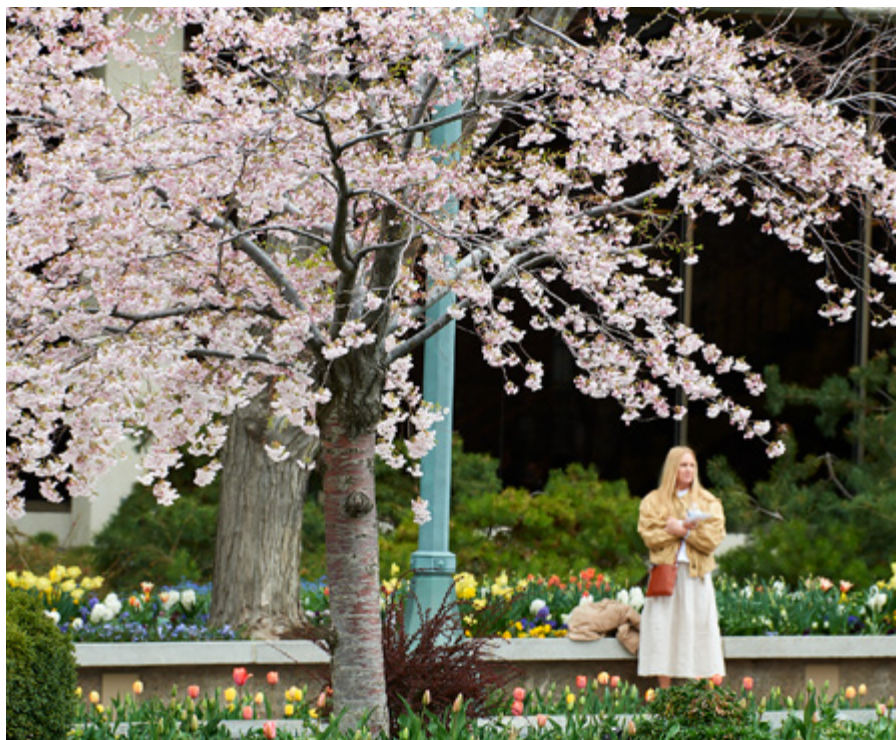
Máte-li pocit, že maják vašeho svědectví pohasíná a obkličuje vás temnota, vzchopte se. Dodržujte sliby Bohu.

Z okna své kanceláře v budově Pomocného sdružení krásně vidím na chrám Salt Lake. Pravidelně, jako hodinky, se každý večer při setmění na chrámu rozsvítí světla. Chrám je jako stálý, uklidňující maják přímo přede mnou.

Letos v únoru zůstalo jednou večer po západu slunce v mé kanceláři neobvykle šero. Oknem jsem uviděla, že chrám je potměný. Světla na něm se nerozsvítila. To mě vedlo k zamyšlení. Věže chrámu, jež jsem po léta vídávala každý večer, nebyly vidět.

Pohled na temnotu v místech, kde jsem očekávala světlo, mi připomněl, že jednou z podmínek důležitých pro náš růst je udržet si spojení se zdrojem světla – Ježíšem Kristem. Ježíš je zdrojem naší síly, světlem a životem světa. Bez pevného spojení s Ním začínáme duchovně umírat. Satan to ví, a tak se snaží využít světské tlaky, jimž všichni čelíme. Chce nám zastínit světlo, zkratovat spojení a přerušit přívod energie, abychom zůstali sami ve tmě. Tyto tlaky jsou běžnou součástí smrtelnosti,

ale Satan usiluje o to, aby nás izoloval a přesvědčil, že je zažíváme jen my.

Někteří jsme ochromeni smutkem

Když přijde tragédie a život bolí tak, že nemůžeme dýchat, když jsme jako onen muž na cestě do Jericha zbití a polomrtví, přichází Ježíš a ošetřuje nám rány olejem, opatrně nás zvedá, odváží do hostince a pečuje o nás.¹ Stíženým zármutkem říká: „Ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých pocítovati, ... abyste s jistotou věděli, že já, Pán Bůh, navštěvuji lid svůj ve strastech jeho.“² **Kristus léčí rány.**

Někteří jsme velmi znavení

Starší Jeffrey R. Holland řekl: „Není záměrem, abychom běželi rychleji, než máme sil. ... Přesto vím, že ... mnozí z vás běžící [velmi,] velmi rychle a vaše energie a emoční rezervy se někdy blíží nule.“³ Očekává-li se toho od nás příliš, lze se zastavit a zeptat se Nebeského Otce, co vypustit. Součástí života je naučit se, co nedělat. Ale i tak může být život někdy vyčerpávající. Ježíš nás ujišťuje: „Podtežte ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“⁴

Kristus je ochoten zapřáhnout se do našeho jha s námi a táhnout, aby nám ulehčil břemena. **Kristus je odpočinutí.**

Někteří máme pocit, že nejsme typickými členy

Z různých důvodů se necítíme přijímaní nebo přijatelní. Nový zákon ukazuje, jak moc se Ježíš snažil pomoci všem možným lidem – malomocným, výběrčím daní, dětem, galilejským, nevěstkám, ženám, farizeům, hříšníkům, Samaritánům, vdovám, římským vojákům, cizoložníkům i nečistým z hlediska obřadů. Téměř v každém příběhu pomáhá někomu, koho společnost tradičně nepřijímala.

Lukáš 19 vypráví o vrchním výběrčím daní v Jerichu jménem Zacheus. Vylezl na strom, aby Ježíše viděl, až půjde kolem. Zacheus pracoval pro římskou správu a byl považován za zkorumpovaného hříšníka. Ježíš ho na stromě uviděl a zavolal na něj: „Zachee, spěšně sestup dolů, nebo dnes v domu tvém musím zůstat.“⁵ A když Ježíš uviděl, jak dobré má Zacheus srdce a co udělal pro druhé, přijal jeho obětí slovy: „Dnes spasení stalo se domu tomuto, proto že i on jest syn Abrahamův.“⁶

Nefitům Kristus láskyplně řekl: „Nikomou [jsem] nepřikázal, aby odešel.“⁷ Petr ve Skutcích 10 měl mocné zjevení, o němž prohlásil: „Ukázal [mi] Bůh, abych žádného člověka nepravil obecným neb nečistým býti.“⁸ Neměnným požadavkem pro Kristovy učedníky a Svaté posledních dnů je vzájemné projevování pravé lásky.⁹ Ježíš nás vybízí podobně jako Zachea: „Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestližeť [bys] uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejduť k [tobě], a budu s [tebou] večereti, a [ty] se mnou.“¹⁰ **Kristus nás tam na stromě vidí.**

Někteří máme mnoho palčivých otázek

Před několika lety mě skličovaly a dráždily otázky, na něž jsem nedokázala najít odpovědi. Jednu sobotu k ránu jsem měla krátký sen. Ve snu jsem uviděla altánek a došlo mi, že si mám do něj stoupnout. Měl dokola pět oblouků, ale okna byla z kamene. Ve snu jsem namítala, že nechci dovnitř, protože altánek působil velmi stísněně. Pak mě napadlo, že bratr Jaredův trpělivě přetavil kameny v čiré sklo. Sklo je kámen, který prošel změnou stavu. Když se kamenů bratra Jaredova dotkl Pán, vydávaly v temných lodích světlo.¹¹ Vtom mě naplnila touha být v onom altánku více než kdekoli jinde. Právě tam – jen tam – jsem mohla opravdu „prozřít“. Otázky, jež mě trápily, nezmizely, ale po probuzení mi v mysli jasněji vyvstávala otázka: „Jak prohloubíš svou víru tak jako bratr Jaredův, aby tvé kameny bylo možné přeměnit ve světlo?“¹²

Náš smrtelný mozek je uzpůsoben hledat pochopení a smysl po troškách. Neznám všechny důvody, proč je závoj halící smrtelnost tak silný. V tomto stupni věčného rozvoje nemáme všechny odpovědi. Získáváme zde ujištění

(či někdy naději) ohledně důvodů věcí neviditelných. Ujistění získáváme často obtížně vysvětlitelnými způsoby, ale světlo v temnotě existuje. Ježíš řekl: „Já jsem světlo a život a pravda světa.“¹³ Ti, kdo hledají pravdu, to mohou zprvu vnímat jako pošetilé tísnění se v prostoru s okny z kamene. Ale díky trpělivosti a otázkám plným víry může Ježíš přetvořit naše okna z kamene ve sklo a světlo. **Kristus je světlem, které vidíme.**

Někteří máme pocit, že nikdy nemůžeme být dost dobří

Starozákonní šarlatové barvivo bylo nejen sytě barevné, ale i odolné, takže jeho jasná barva na vlnu dobře přilnula a nevybledla ani po mnohém vyprání.¹⁴ Satan používá tento argument jako hůl – bílá vlna poskvřená šarlatem už nikdy nemůže zbělet. Ježíš Kristus ale prohlašuje: „Převyšují cesty mé cesty vaše“¹⁵ – a zázrakem Jeho milosti je to, že činíme-li pokání, Jeho šarlatová krev nám navrácí čistotu. Není to logické, ale je to tak.

„Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.“¹⁶ Pán důrazně říká: „Ten, kdo činil pokání z hříchů svých, tomu je odpuštěno, a já, Pán, již na ně nevzpomínám.“¹⁷ Projednejme to tedy spolu.¹⁸

Činíme-li pokání z hříchů, Spasitelova šarlatová krev nám navrácí čistotu.

Učinili jste chyby; nikdo není dokonalý.¹⁹ Přijďte ke mně a čiňte pokání.²⁰ Nebudu již na onen hřích vzpomínat.²¹ Můžete se znovu uzdravit.²² Mám pro vás práci.²³ **Kristus vlnu vyběluje.**

Co je však třeba skutečně učinit? Jak se znovu spojit s mocí Ježíše Krista, když se náš plamínek jen mihotá? President Russell M. Nelson to řekl velmi prostě: „Klíčem k tomu je uzavírat a dodržovat posvátné smlouvy. ... Není to nic složitého.“²⁴ Udělte Krista středobodem svého života.²⁵

Máte-li pocit, že maják vašeho svědectví pohasíná a obkličuje vás temnota, vzchopte se. Dodržujte sliby Bohu. Ptejte se. Trpělivě přetavujte kameny ve sklo. Obratě se k Ježíši Kristu, který vás miluje.

Ježíš řekl: „Já jsem to světlo, jež svítí v temnotě, a temnota ho nechápe.“²⁶ To znamená, že temnota, ať se snaží jakkoli, nedokáže ono světlo uhasit. Nikdy. Můžete důvěřovat tomu, že Jeho světlo vám bude svítit.

My sami – nebo naši blízcí – můžeme na čas pohasnout. V případě chrámu Salt Lake obdržel správce budovy, bratr Val White, telefonát téměř ihned. Lidé

si všimli. Co se stalo se světly chrámu? Členové personálu nejprve zašli osobně ke všem elektronickým panelům v chrámu a světla znovu ručně rozsvítili. Pak vyměnili baterie v automatickém zdroji a otestovali je, aby zjistili, co se porouchalo.

Znovu rozsvítit světla je pro nás samotné obtížné. Potřebujeme přátele. Potřebujeme se navzájem. Tak jako personál správy chrámu si můžeme vzájemně pomoci tím, že osobně přijdeme, dobijeme své duchovní baterie a spravíme, co se pokazilo.

Naše osobní světlo se může podobat jen jedné žárovce na stroměčku. Ale vydáváme svůj malý díl světla a společně můžeme, tak jako Chrámové náměstí v období Vánoc, přivolat miliony lidí k domu Páně. A nejlepší je, že podle výzvy presidenta Nelsona můžeme přinášet Spasitelovo světlo sobě i těm, již nám jsou drazí, jednoduše dodržováním svých smluv. Tento skutek plný víry Pán odměňuje mocí a radostí mnoha různými způsoby.²⁷

Svědčím o tom, že jste milováni. Pán ví, jak moc se snažíte. Děláte pokroky. Pokračujte v tom. Pán vidí všechny vaše

STARŠÍ QUENTIN L. COOK
Kvorum Dvanácti apoštolů

skryté oběti a počítá je k dobru vám i těm, které milujete. Vaše práce není zbytečná. Nejste sami. Samotné Jeho jméno Emmanuel znamená „s námi Bůh“.²⁸ Jistě je s vámi.

Ujděte na cestě smlouvy několik dalších kroků, ač kvůli temnotě nevidíte moc daleko. Světla se zase rozsvítí. Svědčím o pravdivosti Ježíšových slov, jež jsou plná světla: „Přiblížte se mi, a já se přiblížím vám; hledejte mne pilně, a naleznete mne; prostě, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno.“²⁹ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Lukáš 10:30–35.
2. Mosiáš 24:14.
3. Jeffrey R. Holland, „Bearing One Another’s Burdens“, *Liahona*, June 2018, 30.
4. Matouš 11:28.
5. Lukáš 19:5.
6. Lukáš 19:9.
7. 3. Nefi 18:25.
8. Skutkové 10:28.
9. Viz Jan 15:12.
10. Zjevení 3:20.
11. Viz Eter 6:3.
12. Viz Eter 4:7.
13. Eter 4:12.
14. Viz „Scarlet, Crimson, Snow, and Wool“, *Ensign*, Dec. 2016, 64–65.
15. Izaiáš 55:9.
16. Izaiáš 1:18.
17. Nauka a smlouvy 58:42.
18. Viz Izaiáš 1:18.
19. Viz Římanům 3:23.
20. Viz 3. Nefi 9:22.
21. Viz Nauka a smlouvy 58:42.
22. Viz Lukáš 8:48.
23. Viz Mojžíš 1:6.
24. Russell M. Nelson, „Čtyři dary, které vám nabízí Ježíš Kristus“ (Vánoční zasvěcující shromáždění s Prvním předsednictvem, 2. prosince 2018), broadcasts. ChurchofJesusChrist.org.
25. Viz Russell M. Nelson, „Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit“, *Arizona Republic*, Feb. 10, 2019, azcentral.com.
26. Nauka a smlouvy 6:21.
27. Viz Mosiáš 27:14.
28. Viz Matouš 1:23.
29. Nauka a smlouvy 88:63.

Veliká láska k dětem našeho Otce

Láska je hlavní charakteristikou a motivem duchovních cílů, k jejichž uskutečnění nás vyzval náš milovaný prorok.

Draží bratři a sestry, toto je jedinečné a stěžejní období v historii světa. Jsme požehnáni tím, že žijeme v poslední dispensaci před Druhým příchodem Spasitele. V době blízké počátku této dispensace v roce 1829, rok předtím, než byla oficiálně zorganizována Církev, bylo přijato drahocenné zjevení, v němž se pravilo, že brzy vyjde „podivuhodné dílo“. Toto zjevení stanovilo, že ty, kteří si přejí sloužit Bohu, k této službě uschopňuje „víra, naděje, pravá láska a láska, s okem upřeným na slávu

Boží“.¹ Pravá láska, což je „čistá láska Kristova“,² v sobě obsahuje věčnou lásku Boha ke všem Jeho dětem.³

Dnes dopoledne bych chtěl zdůraznit zásadní roli tohoto druhu lásky při misionářské práci, chrámové práci a práci na rodinné historii a při v domově soustředěném a Církví podporovaném rodinném dodržování náboženských zásad. Láska ke Spasiteli a k našim bližním⁴ je hlavní charakteristikou a motivem pastýřské služby a duchovních cílů,⁵ k jejichž

uskutečnění nás vyzval náš milovaný prorok, president Russell M. Nelson, v rámci úprav oznámených v roce 2018.

Misionářské úsilí shromážďovat rozptýlený Izrael

To, jaký je vztah mezi misionářskou prací a láskou, jsem poznal již v mladém věku. Když mi bylo jedenáct let, obdržel jsem patriarchální požehnání od patriarchy, který byl zároveň mým dědečkem.⁶ V části tohoto požehnání se praví: „Žehnám ti velkou láskou k bližním, neboť budeš povolán přinášet evangelium světu ..., abys získával duše pro Krista.“⁷

Již v onom raném věku jsem chápal, že touha dělit se o evangelium se zakládá na velké lásce ke všem dětem našeho Nebeského Otce.

Když jsme jako generální autority měli před 15 lety za úkol pracovat na příručce *Kažte evangelium mé*, usoudili jsme, že v dnešní době je pro misionářskou práci naprosto zásadní právě láska, jako tomu ostatně bylo vždy. Kapitola 6 o křesťanských vlastnostech, kterými jsou i pravá láska a láska, patří mezi misionáři od začátku k těm nejoblíbenějším.

Většina misionářů jakožto vyslanců Spasitele tento druh lásky pocítuje, a když tomu tak je, je jejich úsilí požehnané. Jakmile získají vizi tohoto druhu lásky i členové, což je nezbytné, máme-li Pánu pomáhat naplňovat Jeho záměr, bude se uskutečňovat Pánovo dílo.

Měl jsem výsadu hrát jistou malou roli v jednom úžasném příkladu tohoto druhu lásky. Když jsem sloužil jako president území Tichomořské ostrovy, zavolal mi president R. Wayne Shute. Jako mladý muž sloužil na misii na Samoi. Později se na Samou vrátil jako president misie.⁸ Když mi volal, sloužil jako president samojského chrámu Apia. Když byl presidentem misie, byl

jedním z jeho mladých misionářů starší O. Vincent Haleck, který je nyní presidentem území v Tichomoří. President Shute měl Vince a celou rodinu Haleckových velmi rád a vážil si jich. Většina členů této rodiny patřila do Církve, ale Vinceův otec, Otto Haleck, patriarcha rodiny (s německými a samojskými předky), členem Církve nebyl. President Shute věděl, že se na Americké Samoi budu účastnit konference kůlu a dalších shromáždění, a tak mě požádal, zda bych zvážil možnost přespat u Otty Halecka s tím, že bych se s ním podělil o evangelium.

A tak jsme s manželkou Mary přenovali u Otty a jeho manželky Dorothy v jejich krásném domě. U snídaně jsem

R. Wayne Shute

se s Ottem podělil o poselství z evangelia a vybídl ho, aby se setkal s misionáři. Laskavě, ale neústupně to odmítl. Řekl, že ho těší, že mnozí členové jeho rodiny jsou Svatí posledních dnů. Ale dal rázně najevo, že někteří z předků jeho samojské matky byli první křesťanští duchovní na Samoi a že k jejich tradiční křesťanské víře pocítuje jistou závaznost.⁹ I přesto jsme se rozloučili jako dobří přátelé.

Když se po čase president Gordon B. Hinckley chystal zasvětit chrám Suva na Fidži, požádal svého tajemníka, bratra Dona H. Staheliho,¹⁰ aby mi zavolal na Nový Zéland a dohodl se mnou nezbytné přípravy. President Hinckley si přál letět následně z Fidži na Americkou Samou a setkat se s tamními Svatými. Padl návrh zajistit mu ubytování v hotelu, kde již jednou nocoval. Zeptal jsem se, zda bych to mohl zařídit ještě jinak. Bratr Staheli odpověděl: „Vy jste president území, tak určitě ano.“

Hned jsem zavolal presidentu Shutovi a řekl jsem mu, že budeme mít možná další příležitost duchovně požehnat našemu příteli Otto Haleckovi. Tentokrát bude misionářem president Gordon B. Hinckley. Zeptal jsem se ho, zda by bylo vhodné, abychom se

u Haleckových ubytovali s prezidentem Hinckleym i my ostatní, kteří jsme ho měli doprovázet.¹¹ Součástí skupiny byli prezident a sestra Hinckleyovi, jejich dcera Jane a starší Jeffrey R. Holland s manželkou. President Shute se na Haleckovy obrátil a vše zařídil.¹²

Když jsme tam dorazili z Fidži po zasvěcení chrámu, dostalo se nám vřelého uvítání.¹³ Onoho večera jsme promluvili k tisícům samojských členů a pak jsme se vydali k rodinnému sídlu Haleckových. Než jsme se druhý den ráno sešli na snídani, byli už z presidenta Hinckleyho a Otty Halecka dobří přátelé. Zaujalo mě, že se jejich rozhovor velmi podobal tomu, který jsem s Ottem před více než rokem vedl já. Když Otto vyjádřil obdiv k naší Církvi, ale znovu zdůraznil závaznost k té své stávající, položil mu prezident Hinckley ruku na rameno a řekl: „Otto, to nestačí; měl byste být členem naší Církve. Je to Pánova Církev.“ Bylo vidět, jak z Otty padá obrazný pancíř vzdoru, když naslouchal tomu, co prezident Hinckley říkal.

Toto byl počátek další výuky s misionáři a duchovní pokory, jež Otta Haleckovi umožnily dát se přibližně o rok později pokřtít a konfirmovat. A za další rok byla rodina Haleckových zpečetěna v chrámu jako věčná rodina.¹⁴

V souvislosti s tímto neuvěřitelným

zážitkem mě především dojala nesmírná láska, s níž prezident Wayne Shute sloužil svému bývalému misionáři, staršímu Vinci Haleckovi, a jeho touha spatřit celou rodinu Haleckových sjednocenu jako věčnou rodinu.¹⁵

Pokud jde o shromažďování Izraele, je zapotřebí, abychom se v srdci přiblížili tomuto druhu lásky a posunuli se od pocitů pouhé zodpovědnosti¹⁶ či pocitů viny k pocitům lásky a podílu na božské spolupráci při šíření Spasitelova poselství a Jeho služby a poslání po celém světě.¹⁷

Jako členové můžeme svou lásku ke Spasiteli a našim bratrům a sestrám z celého světa dávat najevo prostřednictvím prostých pozvání. Nový rozvrh

nedělních shromáždění představuje pro členy výjimečnou příležitost úspěšně a láskyplně pozvat přátele a spolupracovníky, aby přišli, viděli a sami zažili, jak to v Církvi vypadá.¹⁸ Po duchovním shromáždění svátosti, doufejme, že tak posvátném, jak to včera popsal starší Holland, bude následovat 50minutové shromáždění zaměřené na Nový zákon a Spasitele nebo na vybrané konferenční proslovy rovněž zaměřené na Spasitele a Jeho nauku.

Některé sestry z Pomocného sdružení se podivují nad tím, proč i ony byly spolu se členy kněžských kvor pověřeny „shromažďováním“. Má to své důvody, přičemž mnohé z nich uvedl prezident Nelson na poslední generální konferenci. V závěru svého proslovu řekl: „Bez vás zkrátka shromáždít Izrael nedokážeme.“¹⁹ V dnešní době jsme požeňtí tím, že asi 30 procent našich misionářů na plný úvazek jsou sestry. To představuje další podnět, aby se i sestry z Pomocného sdružení s láskou dělily o evangelium. Je zapotřebí, abychom všichni – muži, ženy, mládež i děti – učinili láskyplný, soucitný a duchovní závazek, že se s druhými budeme dělit o evangelium Ježíše Krista. Budeme-li projevovat lásku, dobrotivost a pokoru, mnozí naše pozvání přijmou. A ti, kteří se rozhodnou naše pozvání nepřijmout, zůstanou i nadále našimi přáteli.

Snaha shromažďovat Izrael v rámci chrámové práce a práce na rodinné historii

Láska je ústředním bodem i naší snahy shromažďovat Izrael na druhé straně závoje skrze chrámovou práci a práci na rodinné historii. Když se dozvídáme o zkouškách a útrapách, jimž čelili naši předkové, naše láska k nim se prohlubuje a více si jich vážíme. Naše úsilí v oblasti chrámové práce a práce na

Láskyplná služba R. Waynea Shuteho jeho bývalému misionáři, staršímu O. Vincentu Haleckovi, pomohla sjednotit rodinu Haleckových na věčnost.

rodinné historii značnou měrou posilují nové úpravy jak rozvrhu nedělního shromáždění, tak postupu mládeže ve třídách a kvorech. Tyto změny nám umožňují zaměřit se ještě dříve a mocněji na vyhledávání vlastních předků a shromažďování Izraele na druhé straně závoje. Chránová práce i práce na rodinné historii se značně rozšiřují a umocňují.

Mocným nástrojem je internet; a našim hlavním střediskem rodinné historie je nyní domov. Naši mladí členové vládou v oblasti bádání v rodinné historii výjimečnými dovednostmi a mají duchovní motivaci k vykonávání křtů za mrtvé za své předky, k nimž si pěstují hlubokou lásku a úctu. Od té doby, co bylo mnohým jedenáctiletým umožněno vykonávat křty za mrtvé, přicházejí od presidentů chrámů z celého světa zprávy o značném nárůstu návštěvnosti. Jeden z presidentů chrámu nám sdělil, že „došlo ke značnému zvýšení počtu návštěvníků vykonávajících křty ..., a skutečnost, že nyní mohou do chrámu chodit i jedenáctiletí, přivádí o to více rodin. ... I ve svém [mladém] věku pocítují úctu a to, jaký účel se skrývá v obřadu, který vykonávají. Je krásné to sledovat!“²⁰

Naši vedoucí Primárek a mládež kladou na práci na rodinné historii a chránovou práci velký důraz a budou v tom i pokračovat. Sestry z Pomocného sdružení a bratři v kněžství mohou láskyplně pomáhat plnit své vlastní zodpovědnosti spojené s chránovou prací a prací na rodinné historii a zároveň být při shromažďování Izraele na druhé straně závoje pomocí a inspirací dětem a mládeži. Toto je obzvláště důležité v prostředí domova a o sabatu. Slibuji vám, že s láskou vykonávané obřady za předky budou posilovat a ochraňovat naši mládež a rodiny ve světě, který je čím

dál tím zlovolnější. Rovněž osobně svědčím o tom, že president Russell M. Nelson získává nesmírně důležitá zjevení související s chrámy a chránovou prací.

Připravte věčné rodiny a jednotlivce na život s Bohem

Nový důraz na domácí studium evangelia a život podle něj a Církví poskytované materiály představují skvělou příležitost k láskyplné přípravě věčných rodin a jednotlivců na setkání a život s Bohem.²¹

Když jsou muž a žena zpečetěni v chrámu, vstupují do svatého řádu manželství v nové a věčné smlouvě – do řádu kněžství.²² Společně získávají a přijímají kněžská požehnání a moc řídit záležitosti své rodiny. Ženy a muži mají každý své specifické úlohy, jak se píše v dokumentu „Rodina – prohlášení světu“,²³ avšak jejich správcovství mají rovnocennou hodnotu i důležitost.²⁴ Mají stejnou moc přijímat zjevení pro svou rodinu. Když pracují bok po boku v lásce a spravedlivosti, žehná jejich rozhodnutím samo nebe.

Ti, kteří se snaží poznávat vůli Páně ohledně sebe i své rodiny, musí usilovat o spravedlivost, mírnost, laskavost a lásku. Poznávacím znamením těch, kteří chtějí znát Pánovu vůli, obzvláště ohledně své rodiny, je pokora a láska.

Naši osobní zodpovědností je

zdokonalovat se, být způsobilí získávat požehnání plynoucí ze smluv a připravovat se na setkání s Bohem. Je zapotřebí, abychom byli soběstační a horlivě zaměstnáni tím, že ze svého domova budeme vytvářet útočiště před bouřemi, jež nás obklopují,²⁵ a „svatyni víry“.²⁶ Zodpovědností rodičů je láskyplně učit své děti. Domov naplněný láskou je radostí, potěšením a doslovným nebem na zemi.²⁷

Oblíbenou písní mé maminky byla píseň „Krása domov naplní“.²⁸ Kdykoli uslyšela její počáteční slova „krása domov naplní, tam, kde láska dlí“, byla viditelně dojata a do očí se jí draly slzy. Jako děti jsme si uvědomovali, že takový domov máme – byla to jedna z jejich nejvyšších priorit.²⁹

President Nelson nás kromě posilování láskyplného ovzduší v domově vede i k tomu, abychom omezovali čas, který věnujeme médiím, jež nás odvádějí od našich prvořadých cílů.³⁰ Jednou ze změn, jež budou ku prospěchu téměř každé rodině, je udělat z internetu, sociálních sítí a televize své sluhly, namísto aby nás rozptylovaly, nebo se, což je ještě horší, staly našimi pány. Válka o duše všech, ale zejména dětí, se často vede právě v domově. Jako rodiče musíme dbát na to, aby veškerý mediální obsah byl prospěšný, přiměřený věku a v souladu s láskyplným ovzduším, jež se snažíme vytvářet.

Výuka v našem domově musí být srozumitelná a přitažlivá,³¹ ale také duchovní, radostná a plná lásky.

Slibuji vám, že budeme-li se s láskou zaměřovat na Spasitele a Jeho Usmíření, učiníme-li Ho středem našeho úsilí shromažďovat Izrael na obou stranách závoje, sloužit druhým a osobně se připravovat na setkání s Bohem, vliv protivníka se omezí, a radost, potěšení a pokoj pramenící z evangelia zvelebí náš domov křesťanskou láskou.³² Svědčím o těchto naukových zaslíbeních a vydávám neochvějně svědectví o Ježíši Kristu a Jeho smírné oběti, kterou za nás přinesl, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 4:1, 5.
2. Moroni 7:47.
3. Viz „Pravá láska a láska“, *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2004), 117–118.
4. Viz Deuteronomium 6:5; Matouš 22:36–40.
5. Viz „Zodpovědnosti představených kvora starších a Pomocného sdružení v oblasti misionářské práce členů a chrámové práce a práce na rodinné historii“, sdělení, 6. října 2018.
6. Můj dědeček měl oprávnění udělit patriarchální požehnání vnoučatům, která žila v různých kůlech. Já jsem toto požehnání obdržel ve věku 11 let, protože dědeček byl nemocen a zdálo se, že brzy zemře.
7. Patriarchální požehnání udělené Quentinu L. Cookovi patriarchou Crozierem Kimballem 13. října 1951 v utažském Draperu.
8. President R. Wayne Shute se svou manželkou Lornou rovněž sloužil na různých dalších misiích v Šanghaji, Arménii, Singapuru a Řecku. Po smrti Lorny se oženil s Rheou Mae Rosvallovou, s níž sloužil v Australské

misií Brisbane. Sedm z jeho devíti dětí sloužilo na misií na plný úvazek. Během dvou let, kdy sloužil jako president misie na Samoi, sloužil jako president misie na Tonze starší John H. Groberg. Zázitky těchto dvou mužů jsou proslulé.

9. Otto Haleck byl laickým vedoucím v Kongregační křesťanské církvi na Samoi, která měla své kořeny v Londýnské misionářské společnosti. Jeho otec byl německého původu a pocházel z německého Dessau.
10. President Don H. Staheli v současné době slouží jako president chrámu Bountiful v Utahu.
11. Přítomni byli president Gordon B. a sestra Marjorie P. Hinckleyovi se svou dcerou Jane Hinckley Dudleyovou, starší Jeffrey R. a sestra Patricia T. Hollandovi, starší Quentin L. a sestra Mary G. Cookovi a bratr Don H. Staheli.
12. Starší O. Vincent Haleck mi sdělil, že jeho otec vybídl Vince a jeho bratra Davida k návratu ze zámoří, aby zkontrolovali dům a byli přítomni návštěvě presidenta Hinckleyho. Starší Haleck uvedl, že jeho otec řekl: „Mohou to být andělé, víte?“ Řekl svým synům, že pokud mají pohostit proroka, měli by dům uvést do dokonalého pořádku.
13. Presidenta Hinckleyho uvítali na fotbalovém stadionu představitel vlády Americké Samoy a mnoho tisíc jejich obyvatel.
14. Sjednocování rodin prostřednictvím pilné misionářské práce se stalo významným charakteristickým rysem jak Samojců, tak dalších národů Polynésie.
15. President Shute byl natolik oblíben a ctěn, že byl v roce 2006 pozván, aby promluvil na pohřbu Otty Halecka.
16. „Někdy můžeme zpočátku sloužit ze smyslu pro povinnost, ale i tato služba nás může vést k čerpání z něčeho vyššího ..., což nás vede ke službě lepším způsobem [viz 1. Korintským 12:31].“ (Joy D. Jonesová,

„Pro Něj“, *Liahona*, listopad 2018, 50.)

17. Viz Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 5–8.
18. Členové Církve mají vždy, když někoho někam zvou, své úsilí koordinovat s misionáři.
19. Russell M. Nelson, „Zapojení sester do shromažďování Izraele“, *Liahona*, listopad 2018, 70.
20. Zpráva Generálnímu představenstvu Primárek od presidenta B. Jacksona Wixoma a sestry Rosemary M. Wixomové, presidenta a vedoucí sestry chrámu Salt Lake, březen 2019. Wixomovi poznamenali, že „objednávají více oblečení na křty ve velikosti XXXS, aby uspokojili poptávku“.
21. Viz Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 6–8.
22. Viz Nauka a smlouvy 131:1–4.
23. Viz „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.
24. „Každý otec je pro svou rodinu patriarchou a každá matka je matriarchou, přičemž jsou ve svých jedinečných rodičovských rolích rovnocennými partnery.“ (James E. Faust, „The Prophetic Voice“, *Ensign*, May 1996, 6.)
25. Viz Nauka a smlouvy 45:26–27; 88:91.
26. Russell M. Nelson, „Staňte se příkladnými Svatými posledních dnů“, *Liahona*, listopad 2018, 113.
27. Viz „Vládne-li v domově láska“, *Náboženské písně*, č. 183.
28. „Krása domov naplní“, *Náboženské písně*, č. 180.
29. Má-li člověk dosáhnout tohoto druhu lásky, je zapotřebí si klást za cíl pokyn uvedený v Nauce a smlouvách 121:41–42:
„Žádná moc nebo vliv nemohou ani nemají být udržovány působením kněžství, pouze přesvědčováním, shovívavostí, jemností a mírností a láskou nepředstíranou; laskavostí a ryzím poznáním, které budou velice rozšiřovat duši bez pokrytectví a beze lsti.“
Je zapotřebí se vyvarovat přehnané kritičnosti vůči dětem. K překonání chyb a nedostatku moudrosti je třeba výuky, nikoli kritiky. Hřích vyžaduje pokárání. (Viz Nauka a smlouvy 1:25–27.)
30. Viz Russell M. Nelson, „Zapojení sester do shromažďování Izraele“, 69; viz také Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), www.lds.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.
31. Domov v jistém smyslu připomíná školu o jedné místnosti určenou dětem všeho věku. Zatímco učíme jedenáctileté, nemůžeme si nevsímat tříletých.
32. Viz Jan 17:3; 2. Nefi 31:20; Moroni 7:47.

STARŠÍ D. TODD CHRISTOFFERSON
Kvorum Dvanácti apoštolů

Příprava na Pánův návrat

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů má jedinečné zmocnění a pověření uskutečňovat nezbytné přípravy na Druhý příchod Páně.

Za dva týdny budeme slavit Velikonoce. Vzkříšení je potvrzením božskosti Ježíše Krista a toho, že Bůh Otec žije. V myšlenkách se obracíme ke Spasiteli a přemítáme o Jeho nesrovnatelném životě a „o nekonečné moci Jeho velké smírné oběti“.¹ Doufám, že přemýšlíme i o Jeho blížícím se návratu, kdy „bude kralovat jako Král králů a ... Pán pánů“.²

Před časem jsem se v argentinském Buenos Aires zúčastnil konference spolu s vedoucími představiteli

nejrůznějších náboženství. Jejich láska k bližním byla zcela nepochybná. Byli odhodláni zmírňovat utrpení a pomáhat lidem povznést se nad pronásledování a chudobu. Zamyslel jsem se nad četnými humanitárními projekty této Církve, včetně těch, na nichž spolupracujeme s řadou náboženských skupin zastoupených na zmiňované konferenci. Pociťoval jsem hlubokou vděčnost za štědrost členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, která takovouto křesťanskou službu umožňuje.

V tom okamžiku mi Svatý Duch potvrdil dvě věci. Zaprvé – práce, při níž naplňujeme časné potřeby, je životně důležitá a musí pokračovat. Druhé potvrzení bylo nečekané, zato však mocné a jasné. Bylo to toto – je nanejvýš důležité, daleko nad rámec nesobecké služby, připravovat svět na Druhý příchod Pána Ježíše Krista.

Jakmile přijde, útlak a nespravedlnost nejen zeslábnou, ale zcela ustanou:

„Vlk také bude dlít s beránkem a leopard ulehne s kůzletem a tele a lvíče a krmný dobytek spolu; a malé dítě je povede. ...

Nebudou zraňovati ani ničiti na celé svaté hoře mé, neboť země bude plna poznání Páně, jako vody pokrývají moře.“³

Chudoba a utrpení budou nejen na ústupu, ale zcela zmizí:

„Nebudouť lačněti více, ani žízni více, a nebude bít na ně slunce, ani žádné horko.

Nebo Beránek, kterýž jest u prostřed trůnu, pásti je bude, a dovedeť je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich.“⁴

Dojde dokonce i k odstranění bolesti a zármutku, jež přináší smrt:

„V onen den malé dítě nezemře, dokud nebude staré; a život jeho bude jako věk stromu;

A když zemře, nebude spáti, totiž v zemi, ale bude v okamžiku proměněno a bude uchopeno a vyzdviženo a odpočinutí jeho bude slavné.“⁵

Nuže tedy, dělejme nyní vše, co je v našich silách, ke zmírnění utrpení a zármutku a věnujme se pilněji nutným přípravám na den, kdy bude bolesti a zlu učiněn naprostý konec a kdy „Kristus bude vládnouti osobně na zemi; a ... země bude obnovena a obdrží svou rajskou slávu“.⁶ Bude to den vykopení a soudu. Bývalý anglikánský biskup z Durhamu, Dr. N. T. Wright, vystižně

popsal význam Kristova Usmíření, Vzkříšení a soudu, pokud jde o překonání nespravedlnosti a nápravu všech věcí.

Řekl: „Bůh stanovil den, kdy nechá svět spravedlivě soudit mužem, kterého tím pověřil – a o tom všechny ujistil tím, že tohoto muže vzkřísil z mrtvých. Skutečnosti o Ježíši Nazaretském, a obzvláště ty, které se týkají Jeho vzkříšení z mrtvých, jsou základem jistoty, že svět nestojí na náhodě. Není to koneckonců chaos – když v současnosti jednáme spravedlivě my sami, neznamená to, že marníme energii, že se snažíme podpírat budovu, jež nakonec spadne, či opravit auto zralé pro vrakoviště. Když Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých, jednalo se o mikrokosmickou událost, v níž byl v kostce obsažen vrcholný makrokosmický akt soudu, seménko ... vrcholné naděje. Bůh dal nejmocnějším myslitelným způsobem najevo, že Ježíš Nazaretský je skutečně Mesiáš. ... [Ježíš] sám, což je největší ironie v historii, byl krutě a nespravedlivě odsouzen a přišel na místo, které symbolizovalo a spojovalo v sobě veškeré nesčetné krutosti a nespravedlnosti historie, aby v sobě nesl onen chaos, temnotu, krutost a nespravedlnost a aby zlomil jejich moc.“⁷

Když jsem byl na zmíněné konferenci v Buenos Aires, Duch mi dal jasně najevo, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů má jedinečné zmocnění a pověření uskutečňovat nezbytné přípravy na Druhý příchod Páně; Církev byla vskutku znovuzřízena právě za tímto účelem. Dokážete někde jinde najít lid, který přijímá současnou dobu jako prorokovanou „dispensaci plnosti časů“, v níž má Bůh za cíl „v jedno shromáždí[t] všecko v Kristu“?⁸ Pokud zde nenajdete společenství, jehož záměrem je dosáhnout toho, čeho je potřeba dosáhnout, aby se žijící i mrtví na onen den připravili, pokud zde nenajdete organizaci ochotnou věnovat nesmírné množství času a prostředků na shromáždování a přípravu lidu smlouvy, který by byl připraven přijmout Pána, pak ji nenajdete nikde jinde.

Pán, když v roce 1831 promlouval k Církvi, prohlásil:

„Klíče království Božího jsou svěřeny člověku na zemi, a odtud se bude evangelium valiti do končin země. ...

Vzývejte Pána, aby království jeho mohlo vyjít na zem, aby ho obyvatelé její mohli obdržeti a mohli býti připraveni na dny, které přijdou, v nichž Syn

Muže přijde dolů v nebi, oděn v jas slávy své, aby se sešel s královstvím Božím, jež je zřízeno na zemi.“⁹

Co můžeme dělat, abychom se nyní na onen den připravili? Můžeme se připravovat jako lid; můžeme se shromažďovat jako Pánův lid smlouvy; a můžeme pomáhat naplňovat ono zaslíbení spasení „učině[n]é otcům“, našim předkům.¹⁰ K tomuto všemu musí do značné míry dojít ještě před tím, než Pán znovu přijde.

Pro Pánův návrat je prvořadé a zásadní, aby byl na zemi přítomen lid, který Ho bude při Jeho příchodu připraven přijmout. Uvedl, že ti, kteří onoho dne zůstanou na zemi, „od nejnižšího k nejvyššímu, ... [budou] naplnění poznáním Páně a okem v oko [uzří] a [pozdvihnou] hlas svůj a hlasem společným [budou] zpívat tuto novou píseň řkouce: Pán přivedl opět Sion. ... Pán shromáždil všechny věci v jedno. Pán snesl Sion shůry. Pán vynesl Sion zdola.“¹¹

V dávných dobách si Bůh vzal spravedlivé město Sion k sobě.¹² Naproti tomu v posledních dnech přijme nový Sion Pána při Jeho návratu.¹³ Sion jsou čistí v srdci, lid jednoho srdce a jedné mysli, který přebývá ve spravedlivosti a nemá mezi sebou žádné chudé.¹⁴ Prorok Joseph Smith uvedl: „Naším nejvyšším cílem má být vybudování Sionu.“¹⁵ Sion ve svých domovech, sborech, odbočkách a kulech budujeme skrze jednotu, zbožnost a pravou lásku.¹⁶

Musíme vzít na vědomí, že k budování Sionu dochází v bouřlivých dobách – v „den hněvu, den spálení, den pustošení, pláče, truchlení a bédování; a jako vichřice to přijde na veškerou tvář země, praví Pán“.¹⁷ Shromáždování v kulech se tedy stává ochranou a útočištěm „před bouří a před hněvem, až bude vylit bez zředění na celou zem“.¹⁸

Stejně jako v dřívějších dobách se často scházíme, abychom „se postili a modlili a [abychom] jeden s druhým mluvili o blahu svých duší. A [abychom] přijímali chléb a [vodu] na památku Pána Ježíše.“¹⁹ Jak na generální konferenci loni v říjnu vysvětlil president Russell M. Nelson, „dlouhodobým cílem Církve je pomáhat všem členům, aby prohlubovali svou víru v našeho Pána Ježíše Krista a v Jeho Usmíření, pomáhat jim uzavírat a dodržovat smlouvy s Bohem a posilovat a pečovat jejich rodiny“.²⁰ V souladu s tím klade důraz na význam chrámových smluv, svěcení sabatu a každodenního hodování na evangelium, přičemž to vše je soustředěné v domově a podporované integrovanými studijními osnovami na shromáždění. Chceme se dozvídat o Pánu a chceme Ho poznávat.²¹

Základním úsilím při budování Sionu je shromažďování Pánova dávno rozptýleného lidu smlouvy.²² „Věříme v doslovné shromáždění Izraele a ve znovuzřízení deseti kmenů.“²³ Pánovým lidem smlouvy jsou všichni ti, kteří budou činit pokání, věřit v Krista a dají se pokřtít.²⁴ Sám Pán prorokoval, že před Jeho návratem bude po celém světě kázáno evangelium,²⁵ aby „uzdravil lid svůj, který je z domu Izraele“,²⁶ „a potom přijde konec“.²⁷ Naplňuje se prorocství Jeremiáše:

„Protož aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž nebude říkáno více: Živt jest Hospodin, kterýž vyvedl syny Izraelské z země Egyptské,

Ale: Živt jest Hospodin, kterýž vyvedl syny Izraelské z země půlnocní a ze všech zemí, do nichž je byl rozehnal, když je zase přivedu do země jejich, kterouž jsem dal otcům jejich.“²⁸

President Nelson opakovaně zdůrazňuje, že „shromažďování [Izraele] je to nejdůležitější, co se v dnešní době

na zemi odehrává. Nic jiného se tomu nevyrovná ve velikosti, nic jiného se tomu nevyrovná v důležitosti a nic jiného se tomu nevyrovná ve vznešenosti. A pokud se rozhodnete, ... můžete toho být významnou součástí.“²⁹ Světí posledních dnů byli vždy misionářským lidem. Od počátku Znovuzřízení přijaly povolání sloužit na misií stovky tisíc členů; v současné době jich slouží desetitisíce. A jak právě uvedl starší Quentin L. Cook, *každý z nás se může prostě a přirozeně zapojit a s láskou vybízet druhé, aby s námi přišli na shromáždění, přišli k nám na návštěvu a stali se našimi přáteli.* Znamením, že shromažďování započalo, bylo vydání Knihy Mormonovy.³⁰ Kniha Mormonova je sama o sobě nástrojem ke shromažďování a obracení.

Další důležitou součástí přípravy na Druhý příchod je velké vykupující úsilí ve prospěch našich předků. Pán slíbil, že před Druhým příchodem, dnem Hospodinovým velkým a hrozným,³¹ pošle proroka Eliáše, aby zjevil „Kněžství“ a zasadil „do srdce dětí zaslíbení učiněná otcům“.³² Eliáš přišel, tak jak bylo slíbeno. Stalo se tak 3. dubna 1836 v chrámu Kirtland. Na onom místě

a v onom okamžiku skutečně předal zaslíbené kněžství, klíče k vykoupení mrtvých a ke spojování manželů, manželek a rodin napříč všemi pokoleními času i na celou věčnost.³³ Nebýt toho, byl by účel stvoření zmařen a v tomto smyslu by byla země stižena „prokletím“ či „zcela zpuštěna“.³⁴

Na zasvěcujícím shromáždění pro mládež, jež se konalo před zasvěcením chrámu Řím v Itálii, ukazovaly presidentu Nelsonovi stovky mladých mužů a žen, kteří se shromáždění účastnili, připravené kartičky se jmény svých předků. Tito mladí lidé byli připraveni jít do chrámu a vykonat za tyto předky zástupné křty hned, jakmile se otevře. Byl to nadmíru uspokojivý okamžik, přesto však jen jeden z příkladů toho, jak se zrychluje snaha zřídit Sion pro pokolení, která nás předešla.

Zatímco se budeme pilně snažit budovat Sion, včetně toho, že budeme plnit svou úlohu při shromažďování Pánových vyvolených a při vykoupení mrtvých, měli bychom se zastavit a připomenout si, že toto je Pánovo dílo a On na něm pracuje. On je Pánem vinice a my jsme Jeho služebníci. Vybízí nás, abychom nyní „naposledy“

pracovali na vinici s veškerou mocí, a On sám pracuje s námi.³⁵ Bylo by asi přesnější říci, že nám dovoluje, abychom my pracovali s Ním. Jak řekl Pavel: „Ját jsem štípil, Apollo zaléval, ale Bůh dal zrůst.“³⁶ Je to On, kdo urychluje své dílo v jeho čase.³⁷ Pán skrze naše nesporně nedokonalé úsilí – našimi „malými prostředky“ – uskutečňuje věci veliké.³⁸

Tato veliká a poslední dispensace neochvějně spěje ke svému završení – k Sionu na zemi, který se při slavném návratu Spasitele spojí se Sionem shůry. Církev Ježíše Krista byla pověřena, aby svět na tento den připravila, a připravuje ho. A tak o těchto Velikonocích skutečně oslavujeme Vzkříšení Ježíše Krista a vše, čeho je předzvěstí: Jeho návrat, aby vládl během tisíce let pokoje, spravedlivý soud a dokonalá spravedlivost pro všechny, nesmrtnost všech, kteří kdy žili na této zemi, a příslib věčného života. Kristovo Vzkříšení je vrcholným ujištěním o tom, že vše bude napraveno. Pracujme na budování Sionu, abychom onen den uspíšili. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, květen 2017, vnitřní strana přední obálky.
2. „Žijící Kristus“.
3. 2. Nefi 21:6, 9; viz také Izaiáš 11:6, 9.
4. Zjevení 7:16–17.
5. Nauka a smlouvy 101:30–31.
6. Články víry 1:10.
7. N. T. Wright, „Full of the Knowledge of the Lord“ (kázání pronesené na ranní pobožnosti, Durham, Anglie, 30. března 2016), ntwrightpage.com.
8. Efezským 1:10.
9. Nauka a smlouvy 65:2, 5.
10. Nauka a smlouvy 2:2.
11. Nauka a smlouvy 84:98–100.
12. Záznam v písmech jednoduše uvádí: „Stalo se, že Sionu nebylo, neboť Bůh ho přijal do svého vlastního lůna.“ (Mojžíš 7:69.)
13. Bůh prohlásil: „A spravedlivost sešla s nebe; a pravdu vyšlu ze země, aby vydávala svědectví o mém Jednorozeném; jeho vzkříšení z mrtvých; ano, a také vzkříšení všech lidí; a spravedlivost a pravda, dám, aby zaplavily zemi jako povodeň, abych shromáždil vyvolené své ze čtyř stran země, do místa, které připravím, do Svatého Města, aby lid můj mohl opásati bedra svá a vyhlížeti čas příchodu mého; neboť tam bude můj stánek, a bude nazváno Sion, Nový Jeruzalém. ... A po dobu tisíce let bude země odpočívati.“ (Mojžíš 7:62, 64.)
14. Viz Nauka a smlouvy 97:21; Mojžíš 7:18.
15. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 184.
16. Viz D. Todd Christofferson, „Pojďte do Sionu“, *Liahona*, listopad 2008, 37–40.
17. Nauka a smlouvy 112:24.
18. Nauka a smlouvy 115:6.
19. Moroni 6:5–6; viz také Alma 6:5–6; 4. Nefi 1:12.
20. Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 7.
21. Viz Jeremiáš 31:34; Jan 17:3; Nauka a smlouvy 84:98.
22. Vyvolení jsou jeden po druhém shromažďováni do kúlů Sionu, Božích „míst určení“ (Nauka a smlouvy 109:39; viz také Nauka a smlouvy 124:36).
23. Články víry 1:10.
24. Viz 2. Nefi 30:2.
25. Viz Joseph Smith–Matouš 1:31.
26. Nauka a smlouvy 39:11.
27. Joseph Smith–Matouš 1:31.
28. Jeremiáš 16:14–15; viz také Jeremiáš 23:7–8.
29. Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), www.lds.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces; viz také Russell M. Nelson, „Remnants Gathered, Covenants Fulfilled“, Paul Y. Hoskisson, ed., *Sperry Symposium Classics: The Old Testament* (2005), 1–17.
30. Viz 3. Nefi 21:1–7.
31. Viz Malachiáš 4:5 (3:23 v některých překladech Bible).
32. Nauka a smlouvy 2:1–2.
33. Viz Nauka a smlouvy 110.
34. Nauka a smlouvy 2:3; viz také Malachiáš 4:6 (3:24 v některých překladech Bible).
35. Viz Jákob 5:71–72.
36. 1. Korintským 3:6.
37. Viz Nauka a smlouvy 88:73.
38. Viz 1. Nefi 16:29.

TAD R. CALLISTER
Nedávno uvolněný generální president Nedělní školy

Usmíření Ježíše Krista

Spasitelovo Usmíření má nejen nekonečný rozsah, ale i individuální dosah.

V tomto období se obzvláště radujeme ze Spasitelova Usmíření a přemítáme o něm. Je to vskutku nejnadpozemštější a nejvíce mysl obohacující a nitro rozechvívající nauka, již kdy svět či vesmír poznal. Přináší naději a účel našemu životu.

Co to tedy Usmíření Ježíše Krista vlastně je? V určitém smyslu je to sled božských událostí, který započal v zahradě getsemanské, pokračoval na kříži a vyvrcholil Spasitelovým Vzkříšením z hrobu. Bylo motivováno nepředstavitelnou láskou ke každému z nás. Usmíření vyžadovalo bezhříšnou bytost, která měla nekonečnou moc nad živly – dokonce i nad smrtí; a která měla bezmeznou schopnost vytrpět následky všech našich hříchů a neduhů a která skutečně pod toto vše sestoupila.¹ Toto bylo posláním Ježíše Krista – toto bylo Jeho Usmíření.

Co bylo tedy jeho účelem? Umožnit nám vrátit se do Boží přítomnosti, stát se více takovými, jako je On, a obdržet plnost radosti. Toho bylo dosaženo překonáním čtyř překážek:

1. Fyzické smrti
2. Duchovní smrti způsobené Adamem a našimi hříchů
3. Našich strastí a neduhů
4. Našich slabostí a nedokonalostí

Jak to ale může Spasitel uskutečnit, aniž by porušil zákony spravedlnosti?

Představte si na chvíli, jak muž, který přemýšlí o senzačním volném pádu, učiní ukvapené rozhodnutí a spontánně vyskočí z malého letadla. Jakmile to udělá, rychle si uvědomí, jak pošetilé to bylo. Chtěl by bezpečně přistát, ale něco tomu brání – zákon gravitace. Ohromnou rychlostí mává rukama v naději, že poletí, ale není to nic platné. Ve snaze pád zpomalit zaujme polohu, v níž by se mohl vznášet či plachtit, ale zákon gravitace je neústupný a nemilosrdný. Zkouší s tímto základním přírodním zákonem smlouvat: „Byla to chyba. Už to nikdy neudělám.“ Jeho prosby však zůstávají bez odezvy. Zákon gravitace nezná soucitu; nedělá žádné výjimky. Tento muž našťastí najednou ucítí

Když hřešíme, Spasitel nám skrze své Usmíření poskytuje duchovní padák.

něco na zádech. Jeho přítel v letadle, který vytušil, jaké pošetilosti se muž dopustí, mu tam těsně před výskokem dal padák. Nahmatá odjišťovací lanko a zatáhne za něj. Muž se s úlevou bezpečně snáší k zemi. Můžeme se ptát: „Došlo k porušení zákona gravitace, nebo ten padák fungoval v jeho rámci, aby zajistil bezpečné přistání?“

Když hřešíme, jsme jako onen pošetilec, který vyskočil z letadla. Ať již sami uděláme cokoli, čeká nás tvrdý pád. Podléháme zákonu spravedlnosti, který je stejně jako zákon gravitace přísný a neúprosný. Můžeme se zachránit jen díky tomu, že nám Spasitel milosrdně poskytuje skrze své Usmíření jakýsi duchovní padák. Budeme-li mít víru v Ježíše Krista a činit pokání (to jest vykonáme-li svůj díl a zatáhneme za odjišťovací lanko), začne v náš prospěch působit ochranná moc Spasitele a umožní nám přistát bez duchovní újmy.

To však lze jen díky tomu, že Spasitel překonal čtyři překážky, jež nám mohou bránit v duchovním vývoji.

1. Smrt. Překonal smrt skrze své slavné Vzkříšení. Apoštol Pavel učil: „Jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou.“²

2. Hřích. Spasitel přemohl hřích a vinu za všechny ty, kteří činí pokání. Jeho očišťující moc má takovou hloubku a rozsah, že Izaiáš slíbil: „Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší.“³

Občas se setkáváme s dobrými Svatými, kteří mají potíže odpustit sami sobě a kteří bezelstně, ale nesprávně kladou Spasitelově vykupující moci určité meze. Bezděčně tak proměňují nekonečné Usmíření v konečné, které na jejich konkrétní hřích či slabost jaksi nestačí. Ale Usmíření je nekonečné, protože zahrnuje a obklopuje každý hřích a slabost

i veškeré zneužívání, týrání či bolest způsobené druhými.

Truman G. Madsen pronesl tato slova útěchy:

„Jsou-li mezi vámi tací, kteří podlehl klamnému přesvědčení, že zašli příliš daleko ... a že požili jed hříchu, kvůli němuž se nikdy nemohou stát těmi, kým by se mohli stát – pak slyšte:

Vydávám svědectví o tom, že nemůžete klesnout hlouběji, než kam dosáhne světlo a nesmírná inteligence Ježíše Krista. Vydávám svědectví, že dokud je jiskřička vůle činit pokání a snažit se, *On vám pomůže*. Sestoupil nejen na úroveň vašeho stavu, ale ještě níže, aby mohl být ve všech věcech a skrze všechny věci světlem pravdy. [Nauka a smlouvy 88:6.]⁴

Jedním z důvodů, proč je tak zásadní porozumět Spasitelovu Usmíření a jeho nekonečným důsledkům, je to, že z hlubšího porozumění pramení hlubší touha odpouštět sobě i druhým.

Ačkoli možná věříme v Kristovu očišťující moc, často vyvstává otázka: „Jak poznám, že mi byly hříchy odpuštěny?“ Pociťujeme-li Ducha, pak to svědčí o tom, že nám bylo odpuštěno nebo že očišťující proces právě probíhá. President Henry B. Eyring učil: „Pokud [pociťujete] vliv Ducha Svatého, můžete to považovat za důkaz toho, že Usmíření ve vašem životě působí.“⁵

Někteří se ptají: „Pokud je mi ale odpuštěno, proč stále pociťuji vinu?“ Možná je v Božím milosrdenství vzpomínka na onu vinu varováním, jakousi duchovní „stopkou“, která, alespoň po určitou dobu ve chvíli, kdy čelíme dalším pokušením, volá: „Tudy se nevydávej. Víš, jakou bolest to může způsobit.“ V tomto smyslu to slouží jako ochrana, nikoli jako trest.

Je tedy možné na své hříchy pamatovat, a přesto nepocítovat vinu?

Alma na své hříchy pamatoval dokonce roky poté, co učinil pokání. Když však volal k Ježíšovi o milosrdenství, řekl: „Nemohl jsem si již více vzpomenouti na bolesti své; ano, vzpomínka na hříchy mé mne již nedrásala.“⁶

Jak to, že si pamatoval své hříchy, ale nepocítovat bolest ani vinu? Neboť když učiníme pokání, jsme zrozeni z Boha.⁷ Stáváme se, jak říkají písmena, „novými stvořeními“⁸ v Kristu. Zcela upřímně můžeme nyní říci: „Nejsem tím člověkem, který v minulosti spáchal ony hříchy. Jsem novou a proměněnou bytostí.“

3. Strasti a neduhy. Alma proročoval, že Kristus „půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu“. Proč? „Aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím ..., aby poznal

podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho.“⁹

Jak toho dosahuje? Někdy strasti odstraní, jindy nás posílí, abychom vytrvali, a někdy nám poskytne pohled z perspektivy věčnosti, abychom lépe porozuměli jejich dočasné povaze. Joseph Smith po asi dvou měsících strádání v žaláři v Liberty nakonec zvolal: „Ó Bože, kde jsi?“¹⁰ Bůh mu namísto poskytnutí okamžité úlevy odpověděl: „Synu můj, pokoj buď duši tvé; protivenství tvé a strasti tvé potvrzují jen malou chvíli; a potom, jestliže v tom vytrváš dobře, Bůh tě oslaví na výsosti.“¹¹

Joseph nyní chápal, že tato trpká zkušenost je pouhým bodem ve spektru věčnosti. S touto širší vizí napsal z oné vězeňské cely Svatým: „Vroucně

milování bratří, vesele číňme všechny věci, jež leží v naší moci; a potom, kéž můžeme v klidu státi, s naprostou jistotou, abychom viděli spasení Boží.¹² Díky Spasitelově Usmíření můžeme získat náhled z perspektivy věčnosti, skrze něž porozumíme svým zkouškám a získáme naději na úlevu.

4. Slabosti a nedokonalosti. Spasitel má díky Usmíření uschopňující moc, jíž se někdy říká milost,¹³ která nám může pomáhat překonávat naše slabosti a nedokonalosti, a tím nám pomáhat v úsilí stát se více takovými, jako je On.

Moroni učil: „Ano, pojdte ke Kristu a buďte v něm zdokonalováni ..., abyste milostí jeho mohli býti dokonalí v Kristu.“¹⁴ Existují zjevně nejméně dvě cesty neboli prostředky, jak přijmout tuto uschopňující moc, která nás může zušlechťovat – ba dokonce zdokonalovat.

Zprv – spásné obřady. Písma nám praví: „V obřadech jeho se projevuje moc božskosti.“¹⁵ Někdy můžeme obřady vnímat jako body na seznamu – nutné k získání oslavení; ale ve skutečnosti je každý z nich zdrojem božské moci, jež nám pomáhá stávat se více takovými, jako je Kristus. Například:

- Když jsme pokřtěni a přijmeme dar Ducha Svatého, jsme očištěni – a tudíž se stáváme svatějšími tak, jako je Bůh.
- Kromě toho může být skrze Ducha Svatého naše mysl osvícena a srdce obměkčeno, abychom dokázali mysl a pociťovat více tak jako On.
- A když jsme zpečetěni jako manželští partneři, dědíme nárok na „trůny, království, knížectví a moci“¹⁶ jakožto dary od Boha.

Druhou cestou, jak získat tuto uschopňující moc, jsou dary Ducha. Díky Kristovu Usmíření jsme

oprávněni přijmout dar Ducha Svatého a duchovní dary, které ho doprovázejí. Těmito dary jsou rysy božskosti; a proto pokaždé, když obdržíme některý z darů Ducha, se stáváme více takovými, jako je Bůh. To je bezpochyby důvod, proč nás písma mnohokrát vybízejí, abychom o tyto dary usilovali.¹⁷

President George Q. Cannon učil: „Nikdo by neměl říci: ‚Nemohu si pomoci, mám takovou povahu.‘ Není v tom ospravedlnění, neboť Bůh slíbil, že ... udělí dary, které [naše slabosti] vykoření. ... Je-li někdo z nás nedokonalý, je naší povinností modlit se o dar, který nás učiní dokonalými.“¹⁸

Mám-li to shrnout, Spasitelovo Usmíření nám dává život místo smrti, „okrasu místo popela“,¹⁹ uzdravení místo bolesti a dokonalost místo slabosti. Je to nebeský protilek na překážky a obtíže tohoto světa.

Spasitel během svého posledního týdne ve smrtelnosti řekl: „Na světě ssoužení mítí budete, ale [buďte dobré myslí], jáť jsem přemohl svět.“²⁰ Díky Spasitelově Usmíření není žádné vnější síly, události ani osoby – ani hříchu, ani smrti, ani rozvodu – jež by nám mohly zabránit dosáhnout oslavení, budeme-li dodržovat Boží příkázání. S vědomím toho můžeme kráčet kupředu s dobrou myslí a absolutní

jistotou, že Bůh je v rámci tohoto nebeského úsilí na naší straně.

Svědčím o tom, že Spasitelovo Usmíření má nejen nekonečný rozsah, ale i individuální dosah – že nás nejen může vrátit do Boží přítomnosti, ale i umožnit nám stát se takovými, jako je On, což je vrcholný cíl Kristova Usmíření. O tom vděčně a s jistotou svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Nauka a smlouvy 88:6.
2. 1. Korintským 15:20–22.
3. Izaiáš 1:18.
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life* (1978), 14.
5. Henry B. Eyring, „Dary Ducha pro těžké časy“ (zasvěčující shromáždění CVS, 10. září 2006, ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2006/01?lang=ces).
6. Alma 36:19; viz také Alma 36:20–21.
7. Viz Alma 36:23; viz také Alma 36:24–26.
8. Mosiáš 27:26.
9. Alma 7:11–12.
10. Nauka a smlouvy 121:1.
11. Nauka a smlouvy 121:7–8.
12. Nauka a smlouvy 123:17.
13. Viz Bible Dictionary, „Grace“; viz také Průvodce k písmům, „Milost“, scriptures. ChurchofJesusChrist.org.
14. Moroni 10:32.
15. Nauka a smlouvy 84:20.
16. Nauka a smlouvy 132:19.
17. Viz 1. Korintským 12:31; Moroni 10:30; Nauka a smlouvy 46:8.
18. George Q. Cannon, „Usilujte o duchovní dary“, *Liahona*, duben 2016, 80.
19. Izaiáš 61:3.
20. Jan 16:33.

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

„Pojď, následuj mne“

Ježíš Kristus nás vybízí, abychom se vydali po cestě smlouvy zpátky domů k našim Nebeským rodičům a byli tam se svými blízkými.

Milovaní bratři a sestry, s mou manželkou Wendy se velmi radujeme z příležitosti trávit toto sabatní dopoledne s vámi. Od poslední generální konference se toho mnoho událo. Byly zasvěceny nové chrámy v Concepción v Chile, v Barranquille v Kolumbii a v Římě v Itálii. Při těchto posvátných příležitostech jsme zažívali mocná vylití Ducha.

Gratuluji mnoha ženám (i mužům) k tomu, že se jim nedávno podařilo přečíst Knihu Mormonovu a objevit v ní radost a skryté poklady. Inspirují mě zprávy o zázracích, které se ke mně dostávají.

Obdivuji jedenáctileté mladé muže, kteří nyní jako jáhnové každou neděli způsobile roznášejí svátost. Navštěvují chrám spolu s jedenáctiletými mladými ženami, které se nyní dychtivě učí a slouží jako dívky z úlů. Jak mladí muži, tak mladé ženy káží jasně a s přesvědčením pravdy evangelia.

Raduji se z dětí a z mladých lidí, kteří pomáhají učit evangeliu ve svém domově, zatímco se ve spolupráci s rodiči řídí na domov zaměřenými a Církví podporovanými osnovami.

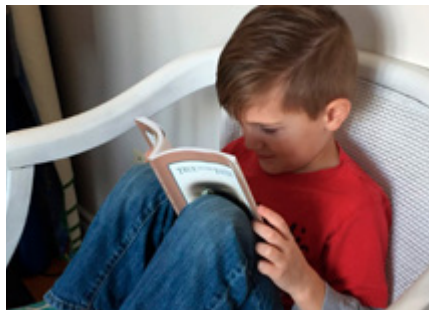
Dostali jsme tuto fotografii čtyřletého Blakea, který jednou v sobotu po ránu popadl církevní příručku

a zvolal: „Musím vyživovat svého ducha!“

Blakeu, máme velikou radost z tebe i z dalších, kteří se rozhodli vyživovat svého ducha hodováním na pravdách znovuzřízeného evangelia Ježíše Krista. A těší nás vědomí toho, že se mnohým z vás v životě dostává moci Boží v důsledku uctívání a služby v chrámu.

Jak mnozí z vás vědí, před třemi měsíci prožila naše rodina bolestivé rozloučení, když naše dcera Wendy odešla z tohoto smrtelného života. Během posledních dnů jejího boje s rakovinou jsem byl pozhěnnán příležitostí si s ní sám popovídat – byl to rozhovor tatínka s dcerou na rozloučenou.

Držel jsem ji za ruce a říkal jí, jak moc ji mám rád a jak vděčný jsem za

Čtyřletý Blake, který potřeboval „vyživovat svého Ducha“.

to, že jsem její otec. Řekl jsem: „Vdala ses v chrámu a věrně ctíla své smlouvy. Spolu s manželem jste do svého domova přivítali sedm dětí a vychovali jste z nich oddané učedníky Ježíše Krista, statečné členy Církve a občany, kteří jsou velikým přínosem pro společnost. A ti si vybrali manželské partnery stejného formátu. Tatínek je na tebe velmi, velmi hrdý. Dělaš mi velkou radost!“

Wendy tiše odpověděla: „Děkuji, tati.“

Byl to pro nás láskyplný a smutný okamžik. Během 67 let jejího života jsme spolu pracovali, zpívali a často i lyžovali. Avšak onoho večera jsme mluvili o tom, na čem záleží nejvíce – o smlouvách, obřadech, poslušnosti, víře, rodině, věrnosti, lásce a věčném životě.

Naše dcera nám velmi chybí. Ale díky znovuzřízenému evangeliu Ježíše Krista o ni nemáme strach. Díky tomu, že neustále ctíme smlouvy, jež jsme uzavřeli s Bohem, žijeme v očekávání, že se s ní znovu setkáme. Mezitím sloužíme Pánu zde a ona Mu slouží tam – v ráji.¹

Vlastně jsme s manželkou začátkem tohoto roku v ráji byli; tedy v kalifornském městě Paradise [což v angličtině znamená ráj]. Shodou okolností k naší plánované návštěvě onoho města došlo pouhých 40 hodin poté, co naše dcera odešla z tohoto světa. Svátí z kalifornského kúlu Chico byli pro nás a staršího Kevina W. Pearsona a jeho ženu June velikou posilou. Seznámili jsme se s jejich velikou vírou, pastýřskou službou i se zázraky, jež se udály v době, kdy v důsledku nejničivějších požárů v kalifornské historii docházelo k devastujícím ztrátám.

Během našeho pobytu tam jsem si dlouho povídal s mladým policistou Johnem, jedním z mnoha odvážných záchranářů. Vyprávěl mi, jak 8. listopadu 2018 zahalila město Paradise hustá

tma, zatímco se městem prohnal déšť žhavých uhlíků s plameny, které lačně hltaly nemovitosti a další majetek a nechávaly za sebou jen hromady popela a osiřelé komíny z cihel.

John projížděl 15 hodin neproniknutelnou temnotou, kterou svištěly jako kopí nebezpečné žhavé uhlíky, a pomáhal člověku za člověkem a rodině za rodinou dostat se do bezpečí – to vše s nasazením vlastního života. Co však Johna během této vysilující zkoušky děsilo nejvíce, byla otázka ze všech nejnaléhavější: „*Kde je moje rodina?*“ Po mnoha dlouhých, děsivých a mučivých hodinách se konečně dozvěděl, že byla evakuována do bezpečí.

Příběh o tom, jak se John strachoval o svou rodinu, mě přiměl promluvit dnes k těm z vás, kteří si na sklonku svého smrtelného života možná

Během návštěvy kalifornského města Paradise se prezident Nelson doslechl o veliké víře, pastýřské službě a zázracích.

budou klást otázku: „*Kde je moje rodina?*“ Až nadejde onen den, kdy bude vaše zkušební doba ve smrtelnosti u konce a vy vstoupíte do duchovního světa, budete této niterně důležité otázky „*Kde je moje rodina?*“ čelit tváří v tvář.

Ježíš Kristus učí o cestě, jež vede zpět do našeho věčného domova. Lépe než kdokoli z nás rozumí plánu věčného pokroku, který připravil náš Nebeský Otec. On je koneckonců závěrným kamenem celého tohoto plánu. Je to náš Vykupitel, náš Uzdravovatel a náš Spasitel.

Od okamžiku, kdy byli Adam a Eva vyhnáni ze zahrady Eden, nabízí Ježíš Kristus své mocné rámě na pomoc všem těm, kteří se rozhodnou Ho následovat. Písma opakovaně zaznamenávají, že Jeho rámě je navzdory všem možným hříchům všech možných lidí neustále vztaženo.²

Duch v každém z nás přirozeně touží po tom, aby láska v rodině trvala na věky. Milostné písně neustále živí falešnou naději, že to jediné, co potřebujete, chcete-li být spolu na věky, je láska. A někteří se mylně domnívají, že Vzkříšení Ježíše Krista představuje zaslíbení, že všichni lidé budou po smrti se svými blízkými.

Ve skutečnosti dal sám Spasitel zcela jasně najevo, že ačkoli Jeho Vzkříšení

zaručuje, že každý člověk, který kdy žil, bude skutečně vzkříšen a bude žít na věky,³ tak chceme-li dosáhnout oné úžasné výsady oslavení, požaduje se toho od nás mnohem více. Spasení je osobní záležitostí, ale oslavení je záležitostí rodinnou.

Poslechněte si tato slova, která Pán Ježíš Kristus promluvil ke svému prorokovi: „Všechny smlouvy, dohody, pouta, závazky, přísahy, sliby, úkony, spojení, sdružení nebo očekávání, jež nejsou učiněny a uzavřeny a zpečetěny Svatým Duchem zaslíbení, ... nemají žádnou účinnost, působnost ani platnost při vzkříšení z mrtvých ani po něm; neboť všechny dohody, které nejsou učiněny za tímto účelem, končí, když lidé zemřou.“⁴

Co se tedy od rodiny požaduje, aby mohla být na věky oslavena? *Tuto* výsadu budeme mít nárok získat tehdy, když uzavřeme s Bohem, budeme je dodržovat a přijmeme nezbytné obřady.

Toto platí již od počátku času. Adam a Eva, Noé a jeho manželka, Abraham a Sára, Lehi a Saria i všichni ostatní oddaní učedníci Ježíše Krista od doby, kdy byl stvořen svět, uzavírali a uzavírají s Bohem *tytéž* smlouvy. I oni přijali *tytéž* obřady, které my jako členové Pánovy znovuzřízené Církve přijímáme v dnešní době – ony smlouvy, které přijímáme při křtu a v chrámu.

Spasitel nás všechny vybízí, abychom Ho následovali do vod křtu a po určitém čase uzavřeli s Bohem dodatečné smlouvy v chrámu a přijali ony další nezbytné obřady a byli jim věrni. To vše je nutné, chceme-li být na věky oslaveni se svou rodinou a s Bohem.

Velmi mě trápí, že mnozí z těch, které mám rád a obdivuji a kterých si vážím, Jeho vybidnutí odmítají. Stavějí se lhotejně k naléhavým výzvám Ježíše Krista, když jim říká: „[Pojď], následuj mne.“⁵

Chápu, proč Bůh pláče.⁶ I já pro tyto přátele a příbuzné pláču. Jsou to úžasní muži a ženy, oddaní svým rodinám a občanským zodpovědnostem. Štědře se dělí o svůj čas, energii a prostředky. A svět je díky jejich úsilí lepším místem. Avšak rozhodli se, že smlouvy s Bohem *neuzavřou*. Nepřijali obřady, díky nimž by se svou rodinou získali oslavení a které by je na věky spojily.⁷

Kéž bych tak za nimi mohl zajít a vybidnout je, aby se vážně zamysleli nad uschopňujícími zákony Páně.

Říkám si, co bych jim tak mohl říci, aby pocítili, jak moc je Spasitel miluje a jak moc je mám rád i já, a aby poznali, jak mohou ženy a muži, kteří dodržují smlouvy, obdržet „plnost radosti“.⁸

Je zapotřebí, aby pochopili, že ačkoli *existuje* určité místo, kam přijdou po tomto životě – po boku skvělých mužů a žen, kteří se také rozhodli *neuzavřít* smlouvy s Bohem – *není* to ono místo, kde se spolu znovu setkají rodiny a získají výsadu žít a rozvíjet se na věky. *Není* to ono království, v němž budou zakoušet plnost radosti – z nikdy nekončícího rozvoje a štěstí.⁹ Tato vrcholná požehnání lze získat jen tehdy, budeme-li žít v oslavené celestiální říši s Bohem, našim Věčným Otcem, s Jeho Synem Ježíšem Kristem a s úžasnými, způsobilými členy své rodiny, kteří k tomu budou oprávněni.

Svým váhavým přátelům bych pravděpodobně řekl:

„V tomto životě jste se nikdy nespojili s druhou nejlepší možností čehokoli. A přesto, když se bráníte v plné

míře přijmout znovuzřížené evangelium Ježíše Krista, rozhodujete se spokojit s tím, co je druhé nejlepší.

Spasitel řekl: *V domě Otce mého přibytkové mnozí jsou.*¹⁰ Když se však rozhodnete *neuzavřít* smlouvy s Bohem, vybíráte si tím na celou věčnost tu nejubožejší střechu nad hlavou.“

Dále bych na své váhavé přátele naléhal:

„Vylijte srdce Bohu. Zeptejte se Ho, zda to, co vám říkám, je pravda. Udělejte si čas na studium Jeho slov. Na opravdové studium! Máte-li opravdu rádi svou rodinu a přejete-li si být s ní oslaveni na věčnost, zaplatte požadovanou cenu nyní – skrze vážně míněné studium a vroucí modlitbu – abyste poznali tyto věčné pravdy, a těch se pak držte.

Pokud si nejste jisti ani tím, zda vůbec v Boha věříte, začněte odtud. Pochopte, že když člověk nemá s Bohem žádné zkušenosti, může skutečně pochybovat o Jeho existenci. A tak se uveďte do pozice, kdy tyto zkušenosti s Ním budete moci začít získávat. Pokořte se. Modlete se o to, abyste měli oči k vidění a dokázali ve svém životě a ve světě kolem sebe vnímat Boží ruku. Požádejte Ho, aby vám dal najevo, zda skutečně existuje – a zda vás zná. Zeptejte se Ho, jaké pocity k vám chová. A pak naslouchejte.“

Jeden z mých drahých přátel měl jen omezené zkušenosti s Bohem. Toužil ale být se svou zesnulou manželkou. A tak mě požádal o pomoc. Vybidl jsem ho, aby se setkal s našimi misionáři, aby porozuměl nauce Kristově a dozvěděl se o smlouvách, obřadech a požehnáních evangelia.

A to také udělal. Ale měl pocit, že to, co mu misionáři navrhovali, by vyžadovalo, aby ve svém životě udělal příliš mnoho změn. Řekl: „Ta prikázání a smlouvy jsou pro mě prostě příliš

Nedělní odpolední zasedání

PRESIDENT DALLIN H. OAKS

První rádce v Prvním předsednictvu

složité. A také není možné, abych platil desátek, a nemám čas sloužit v Církvi.“ Pak mě požádal: „Až umřu, vykonej prosím za mě a mou ženu nezbytnou chrámovou práci, abychom já a ona mohli být opět spolu.“

Naštěstí nejsem soudcem tohoto muže. Ale pochybuji o účinnosti chrámové práce v zastoupení za muže, který měl v životě příležitost dát se pokřtít, být vysvěcen ke kněžství a přijmout požehnání plynoucí z chrámu zde ve smrtelnosti, ale který učinil vědomé rozhodnutí se touto cestou nevydat.

Moji drazí bratři a sestry, Ježíš Kristus nás vybízí, abychom se vydali po cestě smlouvy zpátky domů k našim Nebeským rodičům a byli tam se svými blízkými. Vyzývá nás: „Pojďte, následujte mě.“

Jako prezident Jeho Církve se nyní naléhavě obracím na vás, kteří jste se od Církve vzdálili, a na vás, kteří jste se zatím nepokusili skutečně dozvědět, zda Spasitelova Církve byla znovuzřízena. Vykonejte onu duchovní práci nutnou k tomu, abyste to zjistili sami pro sebe, a udělejte to prosím hned. Čas se krátí.

Svědčím o tom, že Bůh žije! Ježíš je Kristus. Jeho Církve a evangelium byly znovuzřízeny, aby požehnaly radostí životu mnohých – jak zde, tak v životě, který přijde. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Alma 40:12–14.
2. Viz Jeremiáš 27:5; Matouš 23:37; Lukáš 13:34; Alma 5:33; 3. Nefi 9:14.
3. Díky Kristově vítězství nad smrtí budou všichni vzkříšeni. (Viz Alma 11:41–45; 40; Nauka a smlouvy 76; Mojžíš 7:62.)
4. Nauka a smlouvy 132:7.
5. Lukáš 18:22.
6. Viz Jan 11:35; Mojžíš 7:28–29.
7. Viz Nauka a smlouvy 76:50–70.
8. Nauka a smlouvy 138:17.
9. Viz Mosiáš 2:41; Alma 28:12.
10. Jan 14:2.

Očištění skrze pokání

Díky Božímu plánu a Usmíření Ježíše Krista můžeme být očištěni skrze proces pokání.

Ve smrtelnosti podléháme lidským zákonům i zákonům Božím. V životě jsem získal neobyčejné zkušenosti s posuzováním závažných přečinů vůči zákonům z obou těchto skupin – dříve jako soudce Nejvyššího soudu Utahu a nyní jako člen Prvního předsednictva. Rozpor mezi zákony lidskými a zákony Božími, který pozoruji, prohlubuje mou vděčnost týkající se moci Usmíření Ježíše Krista a toho, že Usmíření je skutečné. Podle zákonů lidských může být člověk, který se proviní těmi nejzávažnějšími zločiny, odsouzen na doživotí bez možnosti podmíněčného propuštění. V milosrdném plánu láskyplného Nebeského Otce je tomu však jinak. Bývám svědkem toho, že tytéž závažné hříchy mohou být ve smrtelnosti

odpuštěny díky smírné oběti našeho Spasitele za hříchy všech těch, „kteří mají srdce zlomené a ducha zkroušeného“ (2. Nefi 2:7). Kristus vykupuje a Jeho Usmíření je skutečné.

Láskyplný soucit našeho Spasitele je vyjádřen v úžasné náboženské písni, kterou právě zazpíval pěvecký sbor.

*K Ježíši kráčeš, nablízku bývá,
i když jsi zbloudil v mlze temné.
S něžností, láskou o tebe vždy dbá,
vede tě z temna do dne.¹*

Smírná obět Ježíše Krista otevírá dveře všem lidem, „aby ... mohli činit pokání a přijít k němu“. (Nauka a smlouvy 18:11; viz také Marek 3:28; 1. Nefi 10:18; Alma 34:8, 16.) Kniha

Almova vypráví o tom, že pokání činili a odpuštění dosáhli dokonce i ti, kteří byli zlovolným a krvežíznivým lidem. (Viz Alma 25:16; 27:27, 30.) Mé dnešní poselství je poselstvím naděje pro nás všechny, včetně těch, kteří přišli o členství v Církvi v důsledku exkomunikace nebo vymazání jména. Všichni jsme hříšníci, kteří mohou být očištěni skrze pokání. „Činit pokání z hříchu není snadné,“ učil starší Russell M. Nelson na jedné z dřívějších generálních konferencí. „Ale odměna za toto úsilí stojí.“²

I. Pokání

Pokání začíná u našeho Spasitele, a je to radost, nikoli břímě. Na loňském Vánočním zasvěcujícím shromáždění prezident Nelson učil: „Opravdové pokání není jednorázová událost. Je to nikdy nekončící výsada. Je zcela zásadní pro náš pokrok a pro to, abychom mohli mít čisté svědomí, klid a radost.“³

Některé z nejvýznamnějších nauk na téma pokání se nacházejí v Almově kázání v Knize Mormonově určeném členům Církve, které později popsal jako ty, kteří byli ve stavu „veliké nevíry“, „povyšeni v pyše“ a kteří v srdci lpěli „na bohatství a na marných věcech světa“. (Alma 7:6.) Každý člen této znovuzřízené Církve se může z Almova inspirovaného učení mnohem naučit.

Začínáme vírou v Ježíše Krista, protože „to je ten, kdo přijde, aby sňal hříchy světa“. (Alma 5:48.) Musíme činit pokání, protože, jak Alma učil, „nebudete-li činit pokání, nemůžete nikterak zděditi království nebeské“. (Alma 5:51.) Pokání je zcela zásadní součástí Božího plánu. Vzhledem k tomu, že všichni budou v životě ve smrtelnosti hřešit a budou odříznuti z Boží přítomnosti, nemůže člověk „být spasen“ bez pokání. (Alma 5:31; viz také Helaman 12:22.)

Tomuto se vyučuje již od samého počátku. Pán přikázal Adamovi: „Uč tomu děti své, že všichni lidé, všude, musejí činit pokání, jinak nemohou nikterak zděditi království Boží, neboť žádná nečistá věc tam nemůže přebývat, nebo přebývat v přítomnosti jeho.“ (Mojžíš 6:57.) Musíme činit pokání ze všech svých hříchů – z veškerého svého jednání či nečinnosti, jež jsou v rozporu s Božími přikázáními. Nikdo není výjimkou. Zrovna včera večer nás prezident Nelson vyzval: „Bratří, všichni musíme činit pokání.“⁴

Abychom mohli být skrze pokání očištěni, musíme zanechat hříchů a vyznat je Pánu a, je-li to nutné, i Jeho soudci ve smrtelnosti. (Viz Nauka a smlouvy 58:43.) Alma učil, že také musíme přinášet „díla spravedlivosti“. (Alma 5:35.) Toto vše je součástí oné časté výzvy z písem, abychom přišli ke Kristu.

Je zapotřebí, abychom o každém dni sabatu přijali svátost. Při tomto obřadu uzavíráme smlouvy a přijímáme požehnání, která nám pomáhají překonávat veškeré skutky a přání, jež nám brání dosáhnout dokonalosti, k jejímuž dosažení nás Spasitel vyzývá. (Viz Matouš 5:48; 3. Nefi 12:48.) Když „v sobě [popřeme] veškerou bezbožnost a [budeme] milovati Boha celou svou mocí, myslí a silou“, pak budeme moci být „dokonalí v Kristu“ a posvěceni skrze prolití Jeho krve, abychom se stali „svatými, bez poskvrny“. (Moroni 10:32–33.) Jak úžasné zaslíbení! Jaký zázrak! Jaké požehnání!

II. Odpovědnost a soudy ve smrtelnosti

Jedním z účelů Božího plánu, pokud jde o tento smrtelný život, je „zkoušet“ nás, aby se vidělo, zda budeme „činit všechny věci, jež [nám] Pán, [naš] Bůh, přikáže“. (Abraham 3:25.) V rámci tohoto plánu se zodpovídáme Bohu

a Jeho vyvoleným služebníkům a tato odpovědnost s sebou nese soudy ve smrtelnosti i soudy božské.

V Pánově Církvi vynášejí soudy ve smrtelnosti ve spojitosti se členy či potenciálními členy vedoucí, kteří usilují o božské vedení. Jejich zodpovědností je posuzovat ty, kteří se snaží přijít ke Kristu, aby obdrželi moc plynoucí z Jeho Usmíření, na cestě smlouvy vedoucí k věčnému životu. Soudy ve smrtelnosti určují, zda je člověk připraven na křest. Je dotyčný člověk hoděn doporučení potřebného k návštěvě chrámu? Učinil člověk, jehož jméno bylo vymazáno ze záznamů Církve, skrze Usmíření Ježíše Krista dostatečné pokání na to, aby mohl být znovu přijat křtem?

Když smrtelný soudce povolán Bohem souhlasí s tím, aby dotyčný postoupil dál, například aby získal chrámové výsady, nedává tím najevo, že je onen člověk dokonalý, a ani mu tím neodpouští žádné hříchy. Starší Spencer W. Kimball učil, že po tom, co nazýval „prominutí trestů“ ve smrtelnosti, musí člověk „také skrze pokání

usilovat o konečné odpuštění a získat ho od Boha nebes, a jedině On nás může osvobodit od hříchu“.⁵ A pokud se z hříšných skutků a přání nečiní pokání až do Posledního soudu, pak zůstane nekající osoba nečistá. To, z čeho se budeme nakonec zodpovídat, s přihlédnutím k vrcholnému očišťujícímu účinku pokání, je mezi každým z nás a Bohem.

III. Vzkříšení a Poslední soud

Soud, který je v písmech popisován nejčastěji, je Poslední soud, který následuje po vzkříšení. (Viz 2. Nefi 9:15.) V mnoha verších v písmech se uvádí, že „všichni staneme před [soudnou] stolicí Kristovou“ (Římanům 14:10; viz také 2. Nefi 9:15; Mosiáš 27:31), abychom „byli souzeni podle skutků, jež byly vykonány ve

smrtelném těle“ (Alma 5:15; viz také Zjevení 20:12; Alma 41:3; 3. Nefi 26:4). Všichni budou souzeni „podle skutků svých“ (3. Nefi 27:15) a „podle přání srdce [svého]“ (Nauka a smlouvy 137:9; viz také Alma 41:6).

Účelem tohoto Posledního soudu je stanovit, zda jsme dosáhli toho, co Alma popsál jako „mocnou změnu v srdci“ (viz Alma 5:14, 26), díky níž jsme se stali novým stvořením, a „již nemáme sklonu činit zlo, ale neustále činit dobro“ (Mosiáš 5:2). Soudcem v této záležitosti je náš Spasitel Ježíš Kristus. (Viz Jan 5:22; 2. Nefi 9:41.) Po Jeho soudu všichni vyznáme, „že soudy jeho jsou spravedlné“ (Mosiáš 16:1; viz také Mosiáš 27:31; Alma 12:15), protože Jeho vševědoucnost (viz 2. Nefi 9:15, 20) Mu poskytuje dokonalé poznání všech našich skutků a přání – jak spravedlivých či těch, z nichž jsme činili pokání, tak těch, z nichž jsme pokání nečinili ani jsme je nezměnili.

Písmo popisují *průběh* tohoto Posledního soudu. Alma učí, že spravedlnost Boží požaduje, aby při vzkříšení byly „všechny věci ... znovuzřízeny ke svému vlastnímu řádu“. (Alma 41:2.) To znamená, že „jestliže skutky jejich v tomto životě byly dobré a jestliže přání srdce jejich byla dobrá, ... [budou] posledního dne znovuzřízeni k tomu, co je dobré“. (Alma 41:3.) A podobně, „jestliže [budou] skutky [nebo přání] jejich zlé, pak ... k nim budou znovuzřízeni pro zlo“. (Alma 41:4–5; viz také Helaman 14:31.) Podobně učil o Posledním soudu prorok Jákob, že „ti, kteří jsou spravedliví, budou spravedliví nadále, a ti, kteří jsou špinaví, budou špinaví nadále“. (2. Nefi 9:16; viz také Mormon 9:14; 1. Nefi 15:33.) Toto se odehraje před tím, než budeme stát, jak říká Moroni, před „příjemnou [soudcovskou] stolicí

velikého Jehovy, Věčného Soudce jak živých, tak mrtvých“ (Moroni 10:34; viz také 3. Nefi 27:16.)

Abychom zajistili, že budeme před Bohem čistí, musíme činit pokání ještě před Posledním soudem. (Viz Mormon 3:22.) Jak řekl Alma svému hříšnému synovi, před Bohem nemůžeme své hříchy skrývat, „a *nebude[me]-li činiti pokání*, budou státi jako svědectví proti [nám] posledního dne“ (Alma 39:8; zvýraznění přidáno.) Usmíření Ježíše Krista nám poskytuje jedinou možnost, jak skrze pokání dosáhnout potřebného očistění, a tento smrtelný život je příležitostí, kdy tak máme učinit. Ačkoli se učíme, že k určitému pokání může dojít i v duchovním světě (viz Nauka a smlouvy 138:31, 33, 58), není to tak jisté. Starší Melvin J. Ballard učil: „Je mnohem snazší nabýt vrchu a sloužit Pánu, když jsou tělo a duch spojené v jedno. To je doba, kdy jsou lidé ohebnější a poddajnější. ... Tento život je dobou na to, abychom činili pokání.“⁶

Když budeme činit pokání, Pán nás ujišťuje, že naše hříchy, zahrnující naše skutky i přání, budou smyty a náš milosrdný poslední soudce „již na ně [nebude vzpomínat]“ (Nauka a smlouvy 58:42; viz také Izaiáš 1:18; Jeremiáš 31:34; Židům 8:12; Alma 41:6; Helaman 14:18–19.) Očistění skrze pokání pak můžeme získat nárok na věčný život, který král Benjamin popsal jako „přebýv[ání] s Bohem ve stavu nikdy

nekončícího štěstí“ (Mosiáš 2:41; viz také Nauka a smlouvy 14:7.)

V další části Božího „plán[u] znovuzřízení“ (Alma 41:2) budou díky vzkříšení „všechny věci ... znovuzřízeny do své vlastní a dokonalé schránky“ (Alma 40:23). To představuje dokonalou nápravu všech našich *fyzických* nedostatků a vad získaných ve smrtelnosti, ať již při narození, po úrazu nebo v důsledku nemoci.

Zdokonaluje a očišťuje nás toto znovuzřízení od našich bezbožných či bezuzdných tužeb či závislostí? To jistě ne. Z novodobého zjevení víme, že budeme souzeni podle svých *přání* i skutků (viz Alma 41:5; Nauka a smlouvy 137:9), a že dokonce i naše *myslenky* nás ztratí (viz Alma 12:14). Amulek učil, že nesmíme odkládat „den pokání svého“ až na okamžik smrti (Alma 34:33), protože tentýž duch, který ovládá naše tělo v tomto životě – ať již duch Páně, či ďábla – „bude mít moc ovládati tělo [naše] na onom věčném světě“ (Alma 34:34). Spasitel má moc nás očistit od zla a je připraven to udělat. Nyní nastal čas usilovat o Jeho pomoc, abychom dokázali učinit pokání ze svých zlovolných či nevhodných přání a myšlenek, abychom byli čistí a připraveni stanout před Bohem při Posledním soudu.

IV. Rámě milosrdenství

Nad Božím plánem a všemi Jeho příkázáními se klene Jeho láska ke

každému z nás, která je „nejvíce žádoucí ze všech věcí ... a nejradostnější pro duši“. (1. Nefi 11:22–23.) Prorok Izaiáš ujistil dokonce i zlovolné, že když se „navrátí k Hospodinu, ... slitujet se“ a hojně jim odpustí. (Izaiáš 55:7.) Alma učil: „Vizte, on nabízí pozvání všem lidem, neboť rámě milosrdenství je k nim vztaženo.“ (Alma 5:33; viz také 2. Nefi 26:25–33.) Vzkříšený Pán pravil Nefitům: „Vizte, rámě milosrdenství mého je k vám vztaženo a každý, kdo přijde, toho přijmu.“ (3. Nefi 9:14.) Z těchto a mnoha dalších nauk obsažených v písmech víme, že náš milující Spasitel otevírá svou náruč, aby přijal všechny muže a ženy na základě láskyplných podmínek, které stanovil, aby se tak mohli těšit z těch největších požehnání, která Bůh pro své děti má.⁷

Díky Božímu plánu a Usmíření Ježíše Krista svědčím s dokonalým jassem naděje, že Bůh nás miluje a že *můžeme* být skrze proces pokání očistěni. Je nám slíbeno, že budeme-li se „tlačiti kupředu, hodující na slově Kristově, a vytrvá[m]-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete mít život věčný.“ (2. Nefi 31:20.) Kéž tak všichni činíme, o to naléhavě prosím a modlím se ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „K Ježíši krácej“, *Náboženské písně*, č. 61.
2. Russell M. Nelson, „Pokání a obrácení“, *Liahona*, květen 2007, 102.
3. Russell M. Nelson, „Čtyři dary, které vám Ježíš Kristus nabízí“ (vánoční zasvěčující shromáždění s Prvním předsednictvem, 2. prosince 2018), broadcasts. ChurchofJesusChrist.org.
4. Russell M. Nelson, „Můžeme si vést lépe a být lepší“, *Liahona*, květen 2019, 69.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 101.
6. Melvin J. Ballard, v: Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 212–213.
7. Viz Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 27–29.

STARŠÍ JUAN PABLO VILLAR
Sedmdesátník

Posilujme duchovní svalstvo

Stejně jako číst a učit se o svalech nestačí k tomu, abychom je posílili, číst a učit se o víře, aniž bychom přidali činy, nestačí k jejímu prohloubení.

Jsem vděčný za pozhnání, že mám fyzické tělo, které je úžasným darem od Nebeského Otce. Naše tělo má přes 600 svalů.¹ Mnohé svaly vyžadují cvičení, aby byly v dobré kondici a mohly vykonávat každodenní činnosti. Mohli bychom vynaložit mnoho duševního úsilí k tomu, abychom o svalech četli a studovali je, ale pokud se budeme domnívat, že je to posílí, budeme velice zklamaní. Naše svaly rostou pouze tehdy, když je používáme.

Uvědomil jsem si, že duchovní dary fungují stejně. Rovněž je musíme využívat, aby sílily. Například duchovní dar víry není pouze určitý pocit či nálada; je to zásada, která nás vede k činu a jež se často v písmech objevuje ve spojení se slovesy *uplatnit* nebo *prokazovat*.² Stejně jako číst a učit se o svalech nestačí k tomu, abychom je posílili, číst a učit se o víře, aniž bychom přidali činy, nestačí k jejímu prohloubení.

Když mi bylo 16 let, můj nejstarší bratr Ivan, kterému v té době bylo 22 let, přišel jednoho dne domů a podělil se s rodinou o jednu novinku. Rozhodl se, že se dá pokřtít do

Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Rodiče se na něj dívali poněkud skepticky a já si pamatuji, že jsem úplně nerozuměl tomu, co se děje. Zhruba o rok později se s námi podělil o další překvapivou novinku – rozhodl se sloužit jako misionář Církve, což znamenalo, že ho dva roky neuvidíme. Tato novinka mé rodiče nenadchla; u Ivana jsem ale viděl čiré odhodlání, jež posílilo můj obdiv k němu a k rozhodnutí, které učinil.

O několik měsíců později, když Ivan sloužil na misii, jsem měl příležitost naplánovat si dovolenou s několika spolužáky. Chtěli jsme oslavit ukončení středoškolského studia a strávit několik dnů na pláži.

Napsal jsem svému bratrovi, který sloužil na misii, dopis, a zmínil jsem své plány na letní dovolenou. Odepsal mi, že město, ve kterém slouží, budu mít po cestě. Usoudil jsem, že by bylo skvělé se tam zastavit a navštívit ho. To, že by misionáře rodina neměla navštěvovat, jsem se dozvěděl až později.

Vše jsem zařídil. Pamatuji si, jak jsem seděl v autobuse a přemýšlel o tom, jak si s Ivanem onen nádherný slunečný den spolu užijeme. Dáme si snídani, popovídáme si, budeme si hrát v písku, opalovat se – mělo to být vážně skvělé!

Když autobus dojel na nádraží, uviděl jsem Ivana, jak stojí vedle jiného mladého muže a oba na sobě mají bílou košili a kravatu. Vystoupil jsem z autobusu, objali jsme se a on mi představil svého společníka. Aniž bych ztrácel další čas, řekl jsem bratrovi, co mám ten den v plánu, ale to jsem ještě netušil, co naplánoval Ivan. Podíval se

na mě, usmál se a řekl: „Jasně! Nejdřív ale musíme něco vyřídit. Půjdeš s námi?“ Souhlasil jsem v domnění, že potom budeme mít dostatek času užít si pláž.

Toho dne jsem se svým bratrem a s jeho společníkem přes deset hodin chodil po ulicích onoho města. Celý den jsem se usmíval na lidi. Zdravil jsem lidi, které jsem nikdy předtím neviděl. S každým jsme hovořili, klepali na dveře cizích lidí a navštěvovali ty, které můj bratr se společníkem učili.

Během jedné takové návštěvy můj bratr se společníkem učili o Ježíši Kristu a o plánu spasení. Najednou se Ivan odmlčel a podíval se na mě. K mému překvapení mě zdvořile vyzval, abych se podělil o svůj názor na to, čemu učili. V místnosti se rozhostilo ticho a všechny oči spočinuly na mně. S určitými obtížemi jsem konečně našel slova a podělil se o své pocity ohledně Spasitele. Nevěděl jsem, zda to, co jsem řekl, bylo správně, nebo špatně. Bratr mě vůbec neopravoval, a naopak mi poděkoval za to, že jsem se podělil o své myšlenky a pocity.

Během těch společně strávených hodin bratr a jeho společník ani jedinou minutu neučili výhradně mě, ale přesto jsem se toho dozvěděl více než ze všech předchozích rozhovorů, které jsem s ním vedl. Byl jsem svědkem

toho, jak se měnily výrazy ve tváři lidí, když v životě obdrželi duchovní světlo. Viděl jsem, jak někteří z nich nacházejí v poselstvích misionářů naději, a naučil jsem se, jak sloužit druhým a zapomenout sám na sebe a na své touhy. Dělal jsem to, čemu učil Spasitel: „Chce-li kdo za mnou přijít, zapřiž sebe sám.“³

Když na to vzpomínám, uvědomuji si, že moje víra toho dne vzrostla, protože mi můj bratr dal příležitost ji použít. Uplatňoval jsem ji, když jsme četli z písem, hledali ty, které bychom mohli učit, vydávali svědectví, sloužili druhým a tak dále. K opalování jsme se ten den nedostali, ale moje srdce se slunilo ve světle z nebe. Neviděl jsem ani jediné zrníčko písku z pláže, ale pocítoval jsem, že moje víra roste jako malé hořčičné zrno.⁴ Nestrávil jsem onen slunečný den jako turista, ale získal jsem úžasné zkušenosti, a aniž bych si to uvědomil, byl jsem misionářem – ačkoli jsem ani nebyl členem Církve.

Příležitosti k posilování duchovního svalstva

Díky Znovuzřízení evangelia můžeme porozumět tomu, jak nám Nebeský Otec pomáhá rozvíjet duchovní dary. Je pravděpodobnější, že nám dá příležitosti tyto dary rozvíjet, než že nám je

prostě jen udělí, aniž bychom museli vyvinout duchovní nebo fyzické úsilí. Naladíme-li se na Jeho Ducha, naučíme se tyto příležitosti rozpoznávat a pak podle nich jednat.

Budeme-li usilovat o více trpělivosti, možná ji budeme muset uplatnit při čekání na určitou odpověď. Chceme-li pocítovat více lásky k bližnímu, můžeme ji pěstovat tím, že se na shromáždění posadíme k někomu novému. S vírou je to podobné – když nám na mysl přijdou pochybnosti, budeme muset důvěřovat Pánovým zaslíbením, abychom se posunuli dál. Takto procvičujeme duchovní svalstvo a budujeme z něj zdroj síly ve svém životě.

Pravděpodobně to zpočátku nebude snadné, a možná se z toho stane velká výzva. Slova Páně, jež zazněla prostřednictvím proroka Moroniho, se vztahují na nás v dnešní době: „A jestliže lidé přijdou ke mně, ukáží jim jejich slabost. Dávám lidem slabost, aby mohli být pokorní; a milost má postačuje pro všechny, kteří se přede mnou pokoří; neboť pokoří-li se přede mnou a budou-li mít víru ve mne, pak učiním, že slabé věci se pro ně stanou silnými.“⁵

Jsem vděčný za svého bratra Ivana, který se se mnou nejen podělil o evangelium, ale také mě nepřímo vyzval, abych podle něj žil a rozpoznal své slabosti. Pomohl mi přijmout výzvu Místra: „[Pojď], následuj mne“⁶ a kráčet cestou Spasitele, usilovat o to, o co usiloval On, a milovat tak, jak miloval On. Několik měsíců po své misionářské zkušenosti jsem se rozhodl dát pokřtít a sloužit na vlastní misi.

Přijmeme výzvu presidenta Russella M. Nelsona a odhodlaně přijdme ke Spasiteli? tím, že rozpoznáme svaly, které potřebují více duchovní činnosti, a začneme je procvičovat. Je to běh na dlouhou trať či maraton spíše než

STARŠÍ GERRIT W. GONG
Kvorum Dvanácti apoštolů

sprint, a tak nezapomínejte na ony malé, ale stálé duchovní činnosti, které budou ony důležité duchovní svaly posilovat. Chceme-li prohloubit svou víru, pak dělejme to, co víru vyžaduje.

Vydávám svědectví o tom, že jsme děti milujícího Nebeského Otce. Miluje nás i Jeho Syn, Ježíš Kristus. Přišel na tento svět, aby nám ukázal cestu, a potom dobrovolně položil život, aby nám dal naději. Spasitel nás vyzývá, abychom následovali Jeho dokonalý příklad, uplatňovali víru v Něj a v Jeho Usmíření a rozvíjeli všechny duchovní dary, kterými jsme byli požehnáni. On je tou cestou. To je mé svědectví ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. *Encyclopedia Britannica*, heslo „Human Muscle System“, poslední aktualizace 26. dubna 2018, britannica.com/science/human-muscle-system.
2. Viz například Alma 5:15; 32:27; 34:17; Moroni 7:25; Nauka a smlouvy 44:2.
3. Matouš 16:24.
4. Viz Lukáš 17:6.
5. Eter 12:27.
6. Lukáš 18:22.
7. Viz Russell M. Nelson, „Pojďme všichni vpřed“, *Liahona*, květen 2018, 118–119.

Dobrý pastýř, Beránek Boží

Ježíš Kristus nás volá svým hlasem a nazývá nás svým jménem. Hledá nás a shromažďuje nás. Učí nás sloužit s láskou.

Drazí bratři a sestry, zkoušeli jste někdy počítat pomyslné ovečky, když jste nemohli usnout? Zatímco načechrané ovečky přeskakují ohradu, vy počítáte: 1, 2, 3, ... 245, 246, ... 657, 658 ...¹

V mém případě počítání oveček nezabírá. Dělá mi starosti, že bych jednu mohl přehlédnout nebo ztratit, a to mě udržuje vzhůru.

S mladičkým pastýřem, který se stal králem, prohlašujeme:

„Hospodin jest můj pastýř, nebudu míti nedostatku.

Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí.

Duši mou očerstvuje.“²

V tento velikonoční čas oslavujeme Dobrého Pastýře, který je také Beránkem Božím. Žádné ze všech Jeho božských titulů nejsou láskyplnější či výmluvnější. To, že Spasitel sám sebe nazývá Dobrým Pastýřem a že prorocká svědectví Ho označují za Beránka Božího, nás učí mnohému. Tyto role a symboly se navzájem mocně doplňují – kdo dokáže každému drahocennému beránkovi pomoci lépe než Dobrý Pastýř a kdo pro nás může být lepším Dobrým Pastýřem než Beránek Boží?

„Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal,“ a Boží Jednorozený Syn položil svůj život v ochotné poslušnosti svého Otce.³ Ježíš svědčí: „Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce.“⁴ Ježíš měl moc položit svůj život a moc vzít si ho zpět.⁵ Náš Spasitel, sjednocený se svým Otcem, nám jedinečně žehná jako náš Dobrý Pastýř i jako Beránek Boží.

Ježíš Kristus, jako náš Dobrý Pastýř, nás volá svým hlasem a nazývá nás svým jménem. Hledá nás a shromažďuje nás. Učí nás sloužit s láskou. Zamysleme se nad těmito třemi tématy a začněme tím, že nás volá svým hlasem a nazývá svým jménem.

Zaprvé – náš Dobrý Pastýř „svých vlastních ovec ze jména povolává. ... A ovce ... znají hlas jeho.“⁶ „A svým vlastním jménem vás nazývá, jež je jméno Kristovo.“⁷ Když se s opravdovým záměrem snažíme následovat Ježíše Krista, přichází inspirace činit dobro, milovat Boha a sloužit Mu.⁸ Když studujeme, přemítáme a modlíme se; když pravidelně obnovujeme smlouvy svátosti a chrámové

smlouvy; a když zveme všechny lidi, aby přijali Jeho evangelium a obřady, pak jsme poslušni Jeho hlasu.

President Russell M. Nelson nás v dnešní době učí, že máme znovuzřízenou Církev nazývat jménem, které zjevil Ježíš Kristus – Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.⁹ Pán řekl: „Cokoli budete činiti, máte to činiti *ve jménu mém*; tudíž máte církev nazývati *jménem mým*; a máte vyzývati Otce *ve jménu mém*, aby kvůli mně církvi žehnal.“¹⁰ Všude po světě ve svém srdci a domově vyzýváme Otce ve jménu Ježíše Krista. Jsme vděční za velkorysé požehnání plynoucí z našeho v domově soustředěného a Církví podporovaného uctívání Boha, studia evangelia a hodnotných rodinných činností.

Zadruhé – náš Dobrý Pastýř nás hledá a shromažďuje nás do svého jednoho stáda. Ptá se: „Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich,

zdaliž by nenechal devadesáti devíti na poušti a nešel k té, kteráž zahynula, *až by i našel ji?*“¹¹

Náš Spasitel často nabízí pomocnou ruku té jedné i těm devadesáti devíti současně. Když sloužíme, jsme vděční za devadesát devět ovcí, které jsou stále a neochvějné, i když zároveň toužíme najít tu jednu, která zbloudila. Pán nás hledá a vysvobozuje na všech místech¹², „ze čtyř stran země“.¹³ Shromažďuje nás svatou smlouvou a svou smírnou krví.¹⁴

Svým novozákonním učedníkům Spasitel řekl: „Mámť i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince.“¹⁵ Na americkém kontinentu vydal vzkříšený Pán Lehiovým dětem smlouvy toto svědectví: „Jste ovce moje.“¹⁶ A řekl, že Jeho hlas uslyší i další ovce.¹⁷ Jakým požehnáním je Kniha Mormonova jako další svědectví svědčící o hlasu Ježíše Krista!

Ježíš Kristus vyzývá Církev, aby přijala všechny, kteří slyší Jeho hlas¹⁸ a dodržují Jeho přikázání. K nauce Kristově patří křest vodou a ohněm a Duchem Svatým.¹⁹ Neříká se: „Jestliže Beránek Boží, jsa svatý, potřebuje, aby byl pokřtěn vodou, aby naplnil veškerou spravedlivost, ó, pak oč mnohem více potřebujeme my, jsouce nesvatí, býti pokřtěni, ano, dokonce vodou!“²⁰

Dnes si Spasitel přeje, aby to, co děláme, a to, kým se stáváme, vybězelo druhé, aby přišli a následovali Ho. Pojďte v Něm i v Božím svatém chrámu, kde posvátné obřady mohou žehnat všem členům rodiny, čímž shromažďují Izrael na obou stranách závoje, nalézt lásku, uzdravení, spojení a sounáležitost plynoucí ze smlouvy.²¹

Zatřetí – Ježíš Kristus je jako Pastýř „Izraelský“²² příkladem toho, jak mají pastýři v Izraeli sloužit s láskou. Když se nás Pán ptá, zda Ho milujeme, tak jako se ptal Šimona Petra, Spasitel nás snažně žádá: „Pasiž beránky mé. ... Pasiž ovce mé. ... Pasiž ovce mé.“²³ Pán slibuje, že když Jeho pastýři budou pást Jeho beránky a ovce, ti, kteří jsou v Jeho stádu, se již nebudou bát ani strachovat ani hynout.²⁴

Náš Dobrý Pastýř nás varuje, že pastýři v Izraeli nesmí dřímat²⁵ ani ovce rozhánět nebo je svádět na scesti²⁶ ani kvůli vlastnímu prospěchu hledět jen na sebe.²⁷ Boží pastýři mají posilovat; uzdravovat; ovazovat to, co je zlomené; přivádět ty, kteří byli odehnáni; a vyhledávat ty, kteří se ztratili.²⁸

Pán také varuje před nájemným pastevcem, který „nemá péče o ovce“, a před falešnými proroky, „kteří k vám přicházejí v rouše beránčím, ale uvnitř jsou draví vlci“.³⁰

Náš Dobrý Pastýř se raduje, když používáme osobní mravní svobodu jednání účelně a s vírou. Ti v Jeho

stádu hledí ke Spasiteli s vděčností za Jeho smírnou obět. Uzavíráme smlouvu, že Ho budeme následovat, nikoli pasivně, slepě nebo „jako ovce“, ale spíše že budeme celým svým srdcem a myslí toužit milovat Boha a své bližní, nést si navzájem svá břemena a radovat se z radostí toho druhého. Tak jako Kristus svobodně zsvětíl svou vůli vůli Otce, i my na sebe s úctou bereme Jeho jméno. S radostí se snažíme zapojovat do Jeho díla shromažďování a poskytování pastýřské služby všem Božím dětem.

Bratři a sestry, Ježíš Kristus je naším dokonalým Dobrým Pastýřem. Díky tomu, že za nás položil život a je nyní slavně vzkříšen, je Ježíš Kristus také dokonalým Beránkem Božím.³¹

Obětní Beránek Boží byl předznamenán od samého počátku. Anděl řekl Adamovi, že jeho obět „je podobenství oběti Jednorozeného Otcova, který je pln milosti a pravdy“, která nás vyzývá „činiti pokání a vyzvatí Boha ve jménu Syna na věky“.³²

Otec Abraham, který pro všechny národy země získal požehnání plynoucí

z uzavírání smluv, poznal, co to znamená obětovat svého syna.

„Mluvě pak Izák Abrahamovi otci svému, řekl: Otče můj! Kterýž odpověděl: Co chceš, synu můj? A řekl: Aj, teď oheň a dříví, a kdež [je beránek] ...?“

Odpověděl Abraham: Bůh opatří sobě [beránka] ..., synu můj.³³

Apoštolové a proroci předvídali předustanovené poslání Beránka Božího a radovali se z něj. Jan ve Starém světě a Nefi ve světě Novém svědčili o Beránku Božím,³⁴ „ano, dokonce Syn[u] Věčného Otce, ... Vykupite[li] světa“.³⁵

Abinadi svědčil o smírné oběti Ježíše Krista: „My všichni jako ovce

jsme zbloudili; jeden každý na cestu svou jsme se obrátili; a Pán uvalil na něj nepravosti všech nás.“³⁶ Alma velikou a poslední obět Syna Božího nazval onou jedinou věcí, která „je důležitější nežli všechny ostatní“. Povzbuzoval nás, abychom měli „víru v Beránka Božího“, a řekl: „Pojďte a nebojte se.“³⁷

Jedna naše blízká přítelkyně se podělila o to, jak získala své drahocenné svědectví o Usmíření Ježíše Krista. Vyrůstala v přesvědčení, že hřích má vždy za následek velký trest, který musíme snášet jen my sami. Prosila Boha, aby jí pomohl porozumět tomu, že božské odpuštění je možné. Modlila se, aby poznala, jak může Ježíš Kristus odpustit těm, kteří činí pokání, a jak může milosrdenství uspokojit spravedlnost, a porozuměla tomu.

Jednoho dne byla její modlitba zodpovězena zážitkem, který ji duchovně proměnil. Zoufalý mladý muž vyběhl z obchodu se dvěma taškami ukradeného jídla. Rozběhl se po rušné ulici a vedoucí obchodu, který ho pronásledoval, ho chytil a začal křičet a zápat s ním. Místo toho, aby naše přítelkyně vyděšeného mladého muže odsoudila jako zloděje, ji nečekaně naplnil pocit velkého soucitu vůči němu. Bez obavy a bez pomýšlení na vlastní bezpečnost se vydala přímo k těmto dvěma zápolícím mužům. Přistihla se přitom, jak říká: „Já to jídlo zaplatím. Pusťte ho prosím. Dovolte mi prosím to jídlo zaplatit.“

Nabádána Duchem Svatým a naplněna láskou, jakou ještě nikdy nepocítila, naše přítelkyně řekla: „Jediné, co jsem si přála udělat, bylo pomoci tomuto mladému muži a zachránit ho.“ Naše přítelkyně řekla, že začala lépe rozumět Ježíši Kristu a Jeho Usmíření – jak a proč Ježíš Kristus s čistou a dokonalou láskou ochotně přinesl obět, aby byl jejím Spasitelem

a Vykupitelem, a proč toužila po tom, aby Jím byl.³⁸

Není divu, že zpíváme:

*Náš dobrý Pastýř však hledá
ovečky své ztracené,
přináší je zpět do stáda,
velkou cenou spasené.³⁹*

Jakožto Beránek Boží náš Spasitel ví, kdy se cítíme osamělí, oslabení, nejistí nebo vystrašení. Nefi ve vidění spatřil moc Beránka Božího, „jak sestoupila na svaté z církve Beránkovy a na lid smlouvy Páně“. Přestože byli rozptýleni „po celé tváři země, ... byli ozbrojeni spravedlivostí a mocí Boží ve veliké slávě“.⁴⁰

Toto zaslíbení naděje a útěchy zahrnuje i naši dobu.

Jste jedinými členy Církve ve své rodině, škole, zaměstnání nebo obci? Máte někdy pocit, že vaše odbočka je malá nebo izolovaná? Přestěhovali jste se na nové místo, možná i s neznámým jazykem či zvyky? Změnila se vaše životní situace a potýkáte se nyní s něčím, co by vás dříve ani nenapadlo? Ať jsme kdokoli a ať je naše situace jakákoli, Spasitel nás ujišťuje slovy Izaiáše: „Jako pastýř stádo své pásiti bude, do náručí svého shromáždí jehňátka,

a v klíně svém je ponese, březí pak poznenáhlu povede.“⁴¹

Bratři a sestry, náš Dobrý Pastýř nás volá svým hlasem a nazývá svým jménem. Hledá svůj lid, shromažďuje ho a přichází k němu. Skrže svého žijícího proroka a skrže každého z nás zve všechny, aby našli pokoj, účel, uzdravení a radost v plnosti Jeho znovuzřízeného evangelia a na Jeho cestě smlouvy. Svým příkladem učí pastýře Izraele, jak sloužit s Jeho láskou.

Ježíšovo božské poslání jako Beránka Božího bylo předustanoveno a apoštolské a proroci se z něj radovali. Jeho Usmíření, nekonečné a věčné, je ústředním bodem plánu štěstí a účelu stvoření. Ujišťuje nás, že nás nosí u srdce.

Draží bratři a sestry, kéž toužíme být „pokornými následovníky Božími a Beránkovými“⁴² mít snad jednoho dne své jméno napsané v Beránkově knize života,⁴³ zpívat píseň Beránkovu⁴⁴ a být pozváni k večeři Beránkově.⁴⁵

On jako Pastýř i Beránek volá: Přijďte opět „k pravému poznání ... [svého] Vykupitele, ... [svého] velikého a pravého pastýře“.⁴⁶ Slibuje nám, že „milostí jeho [můžeme] býti dokonalí v Kristu“.⁴⁷

V tento velikonoční čas Ho chválíme:

„Hodent jest ten Beránek!“⁴⁸

„Hosana Bohu a Beránkovi!“⁴⁹

Vydávám o NĚm, o našem dokonalém Dobrém Pastýři, o dokonalém Beránkovi Božím, své svědectví. Volá nás naším jménem, ve svém jménu – a to v posvátném a svätém jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. V jedné známé písni se zpívá:
*Když starosti mám a nemohu spát,
místo oveček svá požehnání počítám.
A při sčítání požehnání usínám.*
(Irving Berlin, „Count Your Blessings
Instead of Sheep“ [1952].)
2. Žalm 23:1–3.
3. Jan 3:16.
4. Jan 10:11.
5. Viz Jan 10:15, 17–18.
6. Jan 10:3–4.
7. Alma 5:38; viz také Alma 5:37, 39, 59–60.
8. Viz Moroni 7:13; Nauka a smlouvy 8:2–3.
9. Viz Russell M. Nelson, „Správný název Církve“, *Liahona*, listopad 2018, 87–89.
10. 3. Nefi 27:7; zvýraznění přidáno.
11. Lukáš 15:4; zvýraznění přidáno; viz také Nauka a smlouvy 18:15.
12. Viz Ezechiel 34:12; viz také Jeremiáš 31:10; Ezechiel 34:6, 11–14; Micheáš 5:8; Matouš 10:6; 15:24. Tato proroctví o rozptýlení a zaslíbení a proroctví o shromažďování lidu smlouvy jsou stálým tématem proroků, včetně presidenta Russella M. Nelsona.
13. 1. Nefi 22:25.
14. Viz Židům 13:20.
15. Jan 10:16; viz také 3. Nefi 15:21; 16:1, 3; Nauka a smlouvy 10:59–60.
16. 3. Nefi 15:24; viz také 3. Nefi 15:17, 21.
17. Viz 3. Nefi 16:1, 3; viz také Nauka a smlouvy 10:59–60.
18. Viz Mosiáš 26:21.
19. Viz 2. Nefi 31:13–14, 21.
20. 2. Nefi 31:5; viz také Alma 7:14.
21. Viz Malachiáš 4:5–6; Jan 15:9–13; Mosiáš 25:18; Helaman 11:21; viz také Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), [ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces](https://www.ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces); Russell M. Nelson, „Shromažďování rozptýleného Izraele“, *Liahona*, listopad 2006, 79–82.
22. Žalm 80:2.
23. Jan 21:15–17; viz také celá kapitola.
24. Viz Jeremiáš 23:4.
25. Viz Nahum 3:18.

STARŠÍ DAVID A. BEDNAR
Kvorum Dvanácti apoštolů

26. Viz Jeremiáš 23:1; 50:6, 44.
27. Viz Izaiáš 56:11; Ezechiel 34:2–6.
28. Viz Ezechiel 34:2–6.
29. Jan 10:13.
30. 3. Nefi 14:15; viz také Matouš 7:15; Alma 5:60.
31. Viz 2. Nefi 9:10–12. Beránek Boží, tím, že překonal fyzickou smrt a duchovní odloučení, umožňuje shromáždění všech, takže v čase i ve věčnosti je jeden Pastýř.
32. Mojžíš 5:7–8.
33. Genesis 22:7–8; viz také Jákob 4:5.
34. Jan 1:29; 1. Nefi 11:21.
35. 1. Nefi 11:21, 27.
36. Mosiáš 14:6; viz také Izaiáš 53:6.
37. Alma 7:7, 14–15.
38. Rozhovor s Pornthip „Tippy“ Coyleovou, únor 2019, použito se svolením.
39. „Pastýřovu srdci drahé“, *Náboženské písně*, č. 135. K dalším náboženským písním, které poukazují na našeho Pastýře a Jeho ovce, patří i tyto: „Pán připravuje pastvu mou“, *Náboženské písně*, č. 57:
*Pán připravuje pastvu mou,
mne živi s péčí laskavou.
On moje přání naplní,
mne bdělým zrakem ochrání.
On za dne se mnou chodíová
a v tichu noci nade mnou stráž má.
„Dej, ať učím s inspirací“, *Náboženské písně*, č. 174:
*Pomáhej hledat a k Tobě
bloudící Tvé ovce nést,
Pane, dej, ať nasytím je,
uč mne, jak má pastýř vést.
„Vy Boží synové“, *Náboženské písně*, č. 202:
*Ted úkol váš už nadešel
jít shromáždít zpět Izrael
a přivést k Sionu, k chvátle Beránku.
Ó, slyšte Pastýře, vy ovce rozptýlené.***
40. 1. Nefi 14:14; viz také 1. Nefi 13:35, 37: „Jasně a cenné [spisy vyjdou] ... darem a mocí Beránkovou. ... Vytrv[áme]-li do konce, ... bud[eme] spaseni ve věčném království Beránkově.“
41. Izaiáš 40:11.
42. Helaman 6:5.
43. Viz Zjevení 21:27.
44. Viz Zjevení 15:3; Nauka a smlouvy 133:56.
45. Viz Zjevení 19:9; Nauka a smlouvy 58:11; viz také Zjevení 7:17: „Nebo Beránek ... pásti je bude, a dovedeť je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich“; Zjevení 22:1: „Potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova.“
46. Helaman 15:13.
47. Viz Moroni 10:32–33.
48. Zjevení 5:12.
49. Nauka a smlouvy 109:79.

Připraveni, abychom získali každou nutnou věc

Když se budeme snažit naplňovat svou osobní zodpovědnost učit se znovuzřízenému evangeliu Ježíše Krista a mít ho rádi, obdržíme požehnání.

Programy a činnosti Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsou čím dál více na domov zaměřené a Církví podporované, čemuž nasvědčuje řada změn oznámených během nedávných generálních konferencí. President Russell M. Nelson nám říká: „Přijde toho ještě mnohem více. ... Jezte vitamíny. Odpočívajte. Bude to úžasné!“¹

Modlím se a prosím o pomoc Ducha Svatého, zatímco se budeme společně zamýšlet nad několika základními

důsledky, jež vyplývají z těchto probíhajících změn a úprav v Pánově znovuzřízené Církvi.

V domově soustředěné a Církví podporované studium evangelia

Na jedné nedávné konferenci vedoucích kněžství byl mým společníkem starší Craig C. Christensen, který uvedl dvě jednoduché otázky, aby zdůraznil zásadu týkající se toho, jak se stát na domov zaměřeným a Církví

podporovaným. Navrhl, abychom namísto otázky „Čemu jste se dnes v Církvi naučili o Spasiteli a Jeho evangeliu?“, kladené poté, co se vracíme po nedělních církevních shromážděních domů, pokládali naopak na církevních shromážděních otázku „Čemu jste se tento týden naučili o Spasiteli a Jeho evangeliu doma?“ Rádné zachování dne sabatu, nové studijní osnovy a upravený rozvrh shromáždění nám pomáhají učit se evangeliu doma i na shromáždění.

Každý člen Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů má osobní zodpovědnost studovat Pánovo učení, žít podle něj a řádnou pravomocí obdržet obřady spasení a oslavení. Od Církve jakožto organizace nemáme očekávat, že nás naučí všemu nebo že nám řekne vše, co musíme znát a dělat, abychom se stali oddanými učedníky a vytrvali statečně až do konce.² Je spíše naší osobní zodpovědností učit se tomu, čemu se učit máme, žít tak, jak víme, že žít máme, a stát se takovými, jakými se podle Mistra máme stát. A nejlepším prostředím pro to, jak se učit, jak žít a jak se stávat, je náš domov.

Joseph Smith se jako dítě dozvěděl o Bohu od své rodiny. Snaha poznat sám pro sebe Boží vůli ho vedla k tomu, že začal hledat pravdu mezi mnoha různými křesťanskými denominacemi,

usilovně přemítat o písmech a upřímně se k Bohu modlit. Když se mladý Joseph Smith vrátil domů z Posvátného háje bezprostředně poté, co se mu zjevili Otec a Syn, mluvil nejprve se svou matkou. Když se „opřel o krb, matka se zeptala, co se stalo. [Joseph] odpověděl ...: ‚Nedělej si starosti, všechno je v pořádku – je mi docela dobře.‘ Potom [své] matce řekl: ‚Zjistil jsem sám pro sebe.‘³ Josephova zkušenost poskytuje mocný vzor získávání poznání, jímž by se měl řídit každý z nás. I my musíme poznávat sami pro sebe.

Prvořadým účelem plánu Nebeského Otce je to, aby se Jeho děti staly více takovými, jako je On. Proto nám poskytuje nezbytné příležitosti k růstu a pokroku. Náš závazek učit se a žít podle pravdy je ve světě, jenž je „ve zmatku“⁴ a je spleťtější a zlovolnější než kdy dříve, čím dál tím naléhavější. Nemůžeme jednoduše očekávat, že se budeme účastnit církevních shromáždění a zapojovat se do církevních programů, a díky tomu obdržíme veškeré duchovní poučení a ochranu, jež nám umožní „odolati v den zlý“.⁵

„Rodiče mají posvátnou povinnost vychovávat své děti v lásce a spravedlivosti.“⁶ Inspirovaní církevní vedoucí, učitelé, činnosti a akce pomáhají jednotlivcům a rodinám v jejich snaze duchovně růst. A ačkoli

všichni potřebujeme pomoc s tlačněním se kupředu po cestě smlouvy, konečná zodpovědnost za rozvoj duchovní síly a vytrvalosti spočívá na každém z nás.

Vzpomeňte si, jak si Nefi, syn proroka Lehiho, přál vidět, slyšet a poznat sám pro sebe mocí Ducha Svatého to, čemu se naučil jeho otec ve vidění o stromu života. Nefi v mládí zcela zřejmě potřeboval příklad a učení „dobrých rodičů“,⁷ a tohoto požehnání se mu i dostalo. Avšak stejně jako Joseph Smith si to přál vědět a poznat sám pro sebe.

Pokud vše, co vy nebo já víme o Ježíši Kristu a Jeho znovuzříženém evangeliu, vychází jen z toho, čemu nás učí nebo co nám říkají druzí, je základ našeho svědectví o NĚm a Jeho slavném díle posledních dnů postaven na písku.⁸ Jde-li o světlo a poznání evangelia, nemůžeme se spoléhat výlučně na druhé lidi ani si je od nich půjčovat – a to ani od těch, které máme rádi a jimž důvěřujeme.

Prorok Joseph Smith učil důležité zásadě, že každý Svatý posledních dnů musí sám pro sebe porozumět „tomu, jaké úmysly a záměry má Bůh ohledně našeho příchodu na svět“.⁹

„Kdybychom mohli přečíst, a kdybychom dokázali pochopit vše, co bylo ode dnů Adamových napsáno ohledně vztahu mezi člověkem a Bohem

a anděly v budoucím stavu, dozvěděli bychom se o tom jen velmi málo. Když čteme o zkušenostech druhých nebo o zjevení, které bylo dáno *jim*, nikdy *nám* to nemůže poskytnout zevrubný pohled na náš stav a skutečný vztah s Bohem. *Poznání těchto věcí lze získat pouze prostřednictvím zkušenosti skrze obřady, které Bůh ustanovil pro tento účel.*¹⁰

Umožnit jednotlivcům a rodinám naplňovat tento vznešený duchovní cíl je jedním ze základních důvodů toho, proč se programy a činnosti Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů stávají v tomto konkrétním období dispensace plnosti časů více na domov zaměřené a Církví podporované.

Co z v domově soustředěného a Církví podporovaného studia vyplývá

Dovolte mi shrnout několik základních skutečností, které vyplývají z více v domově soustředěného a Církví podporovaného studia evangelia.

Prvořadým misionářským výcvikovým střediskem je náš domov; v druhé řadě jsou to misionářská výcviková střediska v Provu, Manile, Mexico City a na dalších místech. Nejpoučtivějšími lekci Nedělní školy má být naše osobní a rodinné studium písem tam, kde bydlíme; užitečné, avšak druhořadé jsou lekce Nedělní školy, jež probíhají v našich sborových domech.

Střediska rodinné historie se nyní nacházejí v našem domově. Dodatečná pomoc s bádáním v rodinné historii je k dispozici také v našich sborových domech.

Nezbytné lekce přípravy do chrámu probíhají v našem domově; důležité, avšak druhořadé jsou lekce přípravy do chrámu, které mohou pravidelně probíhat v našich sborových domech.

Učinit ze svého domova svatyni, kde budeme moci „stát na svatých místech“,¹¹ je v těchto posledních dnech

zcela zásadní. A i když je v domově soustředěné a Církví podporované studium důležité pro naši duchovní sílu a ochranu již dnes, v budoucnu bude ještě nepostradatelnější.

V domově soustředěné a Církví podporované studium a příprava do chrámu

Zamyslete se prosím nad tím, jak se zásada „v domově soustředěného a Církví podporovaného“ studia vztahuje na naši osobní přípravu a způsoblost obdržet posvátné obřady a smlouvy v domě Páně.

Je skutečností, že k neefektivnější přípravě na chrám dochází v našem domově. Mnozí členové Církve si však nejsou jisti ohledně toho, co je vhodné o zkušenostech z chrámu zmiňovat mimo chrám, a co naopak ne.

President Ezra Taft Benson vysvětlil, proč tato nejistota vzniká:

„Chrám je posvátným místem a obřady v chrámu mají posvátnou povahu. Vzhledem k posvátnosti chrámu se někdy zdráháme říci o něm něco svým dětem a vnoučatům.

V důsledku toho si mnohé z nich nevypěstují skutečnou touhu do chrámu jít, nebo, když tam jdou, tak tam přicházejí bez velké průpravy, která by je připravila na závazky a smlouvy, které tam uzavřou.

Jsem přesvědčen, že *správné pochopení nebo průprava* nesmírně pomůže připravit naši mládež na chrám ... [a] vypěstuje v nich touhu usilovat o kněžská požehnání právě tak, jako Abraham usiloval o to svoje.¹²

Onoho správného pochopení, které zdůraznil president Benson, nám mohou pomoci dosáhnout dvě základní zásady.

Zásada č. 1: Jelikož Pána milujeme, měli bychom vždy o Jeho svatém domě hovořit s úctou. Nemáme vyrazovat ani

popisovat zvláštní symboly spojené se smlouvami, jež při posvátných chrámových obřadech uzavíráme. A stejně tak nemáme hovořit ani o posvátných informacích, u kterých v chrámu konkrétně slibujeme, že je nikdy neprozradíme.

Zásada č. 2: Chrám je dům Páně. V chrámu nás vše směřuje k našemu Spasiteli, Ježíši Kristu. Můžeme hovořit o základních účelech chrámových obřadů i o nauce a zásadách, jež s těmito obřady souvisejí.

President Howard W. Hunter radil: „Sdílejme se svými dětmi duchovní pocity, které v chrámu máme. A učme je s větší dychtivostí a lehkostí tomu, co můžeme vhodného říci o účelech domu Páně.“¹³

Církevní vedoucí napříč generacemi, počínaje Prorokem Josephem Smithem až po presidenta Russella M. Nelsona, učili a učí naukovým účelům chrámových obřadů a smluv velmi často.¹⁴ Máme k dispozici bohatý rezervóár zdrojů a materiálů v tištěné podobě, audio a video podobě a i v dalších formátech, díky čemuž se můžeme dozvědět více o předobřadech, obdarováních, sňatcích a dalších pečeticích obřadech.¹⁵ K dispozici jsou rovněž informace o tom, jak následovat Spasitele tím, že uzavřeme a budeme ctít smlouvy spočívající v dodržování zákona poslušnosti, zákona oběti, zákona evangelia, zákona cudnosti a zákona zasvěcení.¹⁶ Všichni členové by se měli podrobně seznámit s vynikajícími materiály a zdroji, které

Budou se vám otevírat dveře. Bude zářit světlo. A prohloubí se vaše schopnost tlačit se pilně a trpělivě kupředu.

Radostně svědčím o tom, že snahu naplňovat svou osobní zodpovědnost učít se znovuzrozenému evangeliumu Ježíše Krista a mít ho rádi nám vynahradí požehnání. A budeme vskutku „připraveni, [abychom získali] každou nutnou věc.“²⁰ To vám slibuji a dosvědčuji v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry“, Newsroom, 30. října 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Viz Nauka a smlouvy 121:29.
3. Joseph Smith–Životopis 1:20.
4. Nauka a smlouvy 45:26.
5. Efezským 6:13.
6. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.
7. 1. Nefi 1:1.
8. Viz Matouš 7:24–27; 3. Nefi 14:24–27; 18:13.
9. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 209.
10. *Učení: Joseph Smith*, 414–415; zvýraznění přidáno.
11. Nauka a smlouvy 101:22.
12. *Učení presidentů Církve: Ezra Taft Benson*, (2014), 174; zvýraznění přidáno; viz také Ezra Taft Benson, „What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple“, *Ensign*, Aug. 1985, 8.
13. *Učení presidentů Církve: Howard W. Hunter* (2015), 176.
14. Viz například James E. Talmage, *The House of the Lord* (1912), 99–101.
15. Viz James E. Talmage, *The House of the Lord*, 89–109; Russell M. Nelson, „Osobní příprava pro získání chrámových požehnání“, *Liahona*, červenec 2001, 37–39; Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 153–155.
16. Viz *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 121; James E. Talmage, *The House of the Lord*, 100; *Příprava na vstup do svatého chrámu* (brožurka, 2002).
17. Russell M. Nelson, „Připravte se na požehnání chrámu“, *Liahona*, říjen 2010, 47.
18. Podívejte se například na video s prohlídkou italského chrámu Řím; nebo studujte učení proroků o chrámech. (Viz temples.ChurchofJesusChrist.org.)
19. Viz Nauka a smlouvy 19:23.
20. Nauka a smlouvy 109:15.

jsou dostupné na stránkách temples.ChurchofJesusChrist.org.

President Russell M. Nelson zdůraznil nezbytnou rovnováhu mezi posvátnou povahou chrámových obřadů a hodnotnými informacemi, které o chrámech vydala Církev a jež jsou přesné, vhodné a veřejně dostupné. Vysvětlil: „Členům ... doporučuji, aby si v Průvodci k písmům prostudovali hesla týkající se chrámu, jako například ‚Pomazati‘, ‚Smlouva‘, ‚Obět‘ či ‚Chrám‘. Také si mohou přečíst kapitoly 26–29 v knize Exodus a 8. kapitolu v knize Leviticus. Starý zákon a knihy Mojžíšova a Abrahamova v Drahoceenné perle podtrhují starodávnost chrámové práce a trvalou povahu chrámových obřadů.“¹⁷

Představte si například, že se váš syn nebo dcera zeptá: „Někdo ve škole mi řekl, že se v chrámu nosí podivné oblečení. Je to pravda?“ Na stránkách temples.ChurchofJesusChrist.org je k dispozici krátké video s názvem „Sacred Temple Clothing“ [„Posvátné chrámové oblečení“]. Toto skvělé video vysvětluje, jak muži a ženy již od nepaměti vyjadřují své nejniternější pocity oddanosti vůči Bohu prostřednictvím posvátné hudby, různých forem modlitby a symbolických náboženských

oděvů, gest a rituálů. Církev tak pomocí základních informací a úžasných zdrojů, jakým je třeba právě toto video, podporuje v domově soustředěnou přípravu na ona velkolepá požehnání chrámu. K dispozici je skutečně mnoho užitečných informací.¹⁸

Když se budeme snažit kráčet v mírnosti Pánova Ducha,¹⁹ budeme ve svém domově požehnání pochopením a dosažením nezbytné rovnováhy mezi tím, o čem je ve spojitosti s posvátnými chrámovými obřady a smlouvami vhodné hovořit, a o čem naopak ne.

Zaslíbení a svědectví

Mám tušení, že někteří z vás si nejsou úplně jisti tím, zda se i vaše studium evangelia může skutečně stát v domově soustředěným a Církví podporovaným. Možná jste doma jediným členem Církve, nebo máte partnera, který vás nepodporuje, nebo jste osamocený rodič, nebo žijete sami jako svobodný či rozvedený Svatý posledních dnů a možná vás napadají otázky, jak se tyto zásady týkají právě vás. Možná se teď na sebe díváte jako manžel a manželka a říkáte si: „Zvládneme to?“

Ano, zvládnete to! Slibuji vám, že vám do života budou plynout a budou v něm zjevná uschopňující požehnání.

STARŠÍ KYLE S. MCKAY
Sedmdesátník

Bezprostřední dobrotivost Boží

*I když na Pána trpělivě čekáme, určitá požehnání
k nám přicházejí bezprostředně.*

Před několika lety za mnou přišel náš pětiletý syn a řekl: „Tati, na něco jsem přišel. Zjistil jsem, že to, co pro tebe znamená slovo *brzy*, pro mě znamená velmi dlouhou dobu.“

Když Pán či Jeho služebníci pronášejí slova jako „po nemnohých dnech“ nebo „není daleko čas“, může to doslova znamenat celý život nebo ještě déle.¹ Jeho čas, a často i Jeho načasování, se od toho našeho liší. Klíčem je trpělivost. Bez ní nemůžeme rozvinout ani projevat víru v Boha, která vede k životu a ke spasení. Mým dnešním poselstvím je však to, že i když na Pána trpělivě čekáme, určitá požehnání k nám přicházejí bezprostředně.

Když byli Alma a jeho lid zajati Lamanity, modlili se o vysvobození. Nebyli vysvobozeni bezprostředně, ale zatímco na vysvobození trpělivě čekali, Pán projevoval svou dobrotivost určitými bezprostředními požehnáními. Bezprostředně obměkčil srdce Lamanitů, aby je nezabili. Také Almův lid posílil a ulehčil jejich břemena.² Když byli nakonec vysvobozeni, putovali do Zarahemly, kde o své zkušenosti vyprávěli ohromeným posluchačům. Lidé Zarahemly žasli, a „když pomysleli na *bezprostřední dobrotivost Boží* a na

jeho moc při vysvobození Almy a jeho bratří ... z poroby, pozvedali svůj hlas a vzdávali Bohu díky“.³

Bezprostřední dobrotivost Boží přichází ke všem těm, kteří k Bohu volají s opravdovým záměrem a s celým úmyslem srdce. To zahrnuje i ty, kteří volají ve skutečném zoufalství, když se zdá, že vysvobození je velmi daleko a utrpení se prodlužuje, ba dokonce zesiluje.

Tak tomu bylo i v případě mladého proroka, který v zatuchlé kobce trpěl téměř až na pokraj smrti, než konečně zvolal: „Ó Bože, kde jsi? ... Jak dlouho bude ruka Tvá zadržována ...? Ano, ó Pane, jak dlouho ...?“⁴ Pán Josepha

v reakci na jeho prosbu bezprostředně nevysvobodil, ale bezprostředně přinesl slova pokoje.⁵

Bůh nám rovněž dává bezprostřední naději na to, že nakonec budeme vysvobozeni.⁶ Ať se děje cokoli a ať se to děje kdekoli, v Kristu a skrze Něj se před námi vždy zářivě usmívá naděje.⁷ Bezprostředně před námi.

Kromě toho nám slíbil toto: „*Laskavost* má se ... od tebe neodvrátí.“⁸

A co je nejdůležitější, bezprostřední je především Boží láska. Spolu s Pavlem svědčím o tom, že nic nás nemůže „odloučiti od lásky Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši“.⁹ Dokonce ani naše hříchy, které nás mohou na čas odloučit od společenství Jeho Ducha, nás nemohou oddělit od stálosti a bezprostřednosti Jeho božské otcovské lásky.

Toto je několik způsobů a prostředků, jimiž „[n]ám okamžitě žehná“.¹⁰ Abych vám tyto zásady přiblížil, podělím se s vámi o zážitky dvou lidí, jejichž život je svědectvím o bezprostřední dobrotivost Boží.

Emilie již od mládí zápasila se zneužíváním návykových látek. Experimentování vedlo k vytvoření návyku a návyk se časem přeměnil v závislost, která ji držela roky v zajetí, třebaže tu a tam jí po nějaký čas bývalo dobře.

Emilie své problémy pečlivě skrývala, zvláště poté, co se stala manželkou a matkou.

Začátek jejího vysvobození vůbec jako vysvobození nevypadal. V jednu chvíli Emilie absolvovala běžnou zdravotní prohlídku a vzápětí ji vezli sanitkou do lůžkového léčebného zařízení. Při pomýšlení na to, že bude odloučena od svých dětí, manžela a domova, začala panikařit.

Toho večera se Emilie, sama v chladném a tmavém pokoji, schoula do postele a plakala. Její schopnost rozumně uvažovat slábla, až byla nakonec přemožena úzkostí, strachem a skličující temnotou pokoje a své vlastní duše a byla přesvědčena, že té noci zemře. Sama.

V této zoufalé situaci sebrala Emilie nějakým způsobem sílu na to, aby se z postele sesunula na zem a na kolena. Bez jakékoli přetvářky, která se někdy objevovala v jejích předchozích modlitbách, se zcela odevzdala Pánu a zoufale prosila: „Drahý Bože, potřebuji Tě. Prosím, pomoz mi. Nechci být sama. Prosím, pomoz mi tuto noc přežít.“

A bezprostředně nato Pán vztáhl svou ruku, tak jako to učinil s Petrem zastara, a ujal se její potápějící se duše.¹¹ Emilii naplnil úžasný klid, odva- ha, jistota a láska. Místnost již nebyla chladná, Emilie věděla, že není sama, a poprvé od svých čtrnácti let věděla, že všechno bude v pořádku. Když se Emilie „probudil[a] k Bohu“,¹² poklidně usnula. A tak vidíme, že „budete-li činit pokání a nebudete-li zatvrzovati srdce své, veliký plán vykoupení se pro vás bude ihned uskutečňovat“.¹³

Emilii uzdravení a skutečné vysvobození trvalo dlouho – měsíce léčby, cvičení a poradenství, během nichž ji podporovala, a někdy i nesla, Boží dobrotivost. A tato dobrotivost ji provázela i ve chvíli, kdy vstupovala

se svým manželem a svými dětmi do chrámu, aby tam byli společně na věky zpečetění. Tak jako lidé v Zarahemle i Emilie dnes vzdává díky, když přemítá o bezprostřední dobrotivosti Boží a o Jeho moci, která hrála roli v jejím vysvobození z poroby.

Druhý příběh je ze života jiné odvážné věřící. 27. prosince 2013 přivítala Alicia Schroederová s radostí své blízké přátele Seana a Sharlu Chilcoteovy, kteří se nečekaně objevili u jejích dveří. Sean, který byl zároveň Aliciiným biskupem, jí podal svůj mobilní telefon a s vážností řekl: „Alicio, máme tě rádi. Tento hovor je pro tebe.“

Na telefonu byl Aliciin manžel Mario. Byl daleko s několika jejich dětmi na dlouho očekávaném výletu na sněžných skútrech. Došlo k vážné nehodě. Mario byl vážně zraněn a jejich desetiletý syn Kaleb nehodu nepřežil. Když Mario v pláči řekl Alicii o Kalebově smrti, přemohla ji hrůza a zděšení takové intenzity, kterou v životě zažije jen několik málo z nás. Zhroutila se na zem. Byla paralyzována tak nevýslovnou bolestí, že se nedokázala ani pohnout, ani promluvit.

Biskup a sestra Chilcoteovi ji rychle zvedli a drželi ji. Po nějakou dobu společně plakali a hluboce truchlili. Poté

biskup Chilcote Alicii nabídl, že jí dá požehnání.

To, co následovalo, nelze pochopit bez určitého porozumění Usmíření Ježíše Krista a bezprostřední dobrotivosti Boží. Biskup Chilcote zlehka položil ruce na Aliciinou hlavu a s chvějícím se hlasem začal pronášet slova požehnání. Alicia slyšela dvě věci, které jí připadaly, jako by je říkal sám Bůh. Zprvče uslyšela své jméno – Alicia Susan Schroederová. A poté uslyšela, jak se biskup dovolává pravomoci Všemohoucího Boha. V tom okamžiku – při pouhém vyřknutí jejího jména a Boží moci – naplnily Alicii nepopsatelný pokoj, láska, útěcha a určitým způsobem i *radost*. A tyto pocity s ní zůstaly.

Dnes Alicia, Mario a jejich rodina samozřejmě nadále truchlí a po Kalebovi se jim stýská. Je to *velmi těžké!* Kdykoli s ní mluvím, zalijí se Alicii oči slzami, když vypráví, jak moc svého chlapečka miluje a jak moc jí chybí. A slzí, když vypráví o tom, jak ji veliký Vysvoboditel podporoval během každého okamžiku jejího utrpení, počínaje Jeho bezprostřední dobrotivostí během jejího nejhlubšího zoufalství a nyní pokračuje zářivou nadějí ve sladké opětovné shledání „po nemnohých dnech“.

STARŠÍ RONALD A. RASBAND
Kvorum Dvanácti apoštolů

Uvědomuji si, že občas životní prožitky vytvářejí zmatek a těžkosti, kvůli nimž může být těžké obdržet či rozpoznat či si uchovat onen druh útěchy, kterou pocítily Emilie a Alicia. I já jsem si těmito obdobími prošel. Svědčím o tom, že v takovýchto chvílích je samotné naše přežití láskyplným a mocným projevem bezprostřední dobrotivosti Boží. Pamatujte, že dávný Izrael byl nakonec vysvobozen „týmž Bohem, který je zachov[ával]“¹⁴ den za dnem.

Vydávám svědectví, že oním velkým Vysvoboditelem je Ježíš Kristus, a slibuji vám v Jeho jménu, že když se k Němu obrátíte s opravdovým záměrem a s celým úmyslem srdce, On vás vysvobodí od všeho, co by mohlo omezit nebo zničit váš život či radost. Toto vysvobození možná potrvá déle, než byste si přáli – někdy i celý život nebo ještě déle. A tak abych vám dodal útěchu, odvalu a naději a abych vás podpořil a posílil, než přijde onen den konečného vysvobození, svěřuji vám *bezprostřední dobrotivost Boží*, o které zároveň svědčím. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz například Alma 7:7; 9:26; Nauka a smlouvy 88:87.
2. Viz Mosiáš 23:28–29; 24:14–15.
3. Mosiáš 25:10; zvýraznění přidáno.
4. Nauka a smlouvy 121:1–3.
5. Viz Nauka a smlouvy 121:7.
6. Viz Alma 58:11: „Ano, a stalo se, že Pán, náš Bůh, nás navštívil s ujištěním, že nás vysvobodí; ano, ... a dal, abychom doufali ve své vysvobození skrze něj.“ Viz také Nauka a smlouvy 121:7–8.
7. Viz „Ó, Bože, my Tobě děkujeme“, *Náboženské písně*, č. 10.
8. Izaiáš 54:10; zvýraznění přidáno.
9. Římanům 8:39.
10. Mosiáš 2:24.
11. Viz Matouš 14:31.
12. Alma 5:7.
13. Alma 34:31.
14. 1. Nefi 5:15.

Budujte pevnost duchovnosti a ochrany

Když žijeme podle evangelia Ježíše Krista, když čerpáme ze Spasitelova Usmíření a tlačíme se kupředu s vírou, jsme opevněni proti protivníkovi.

Draží bratři a sestry, zatímco se tato konference pomalu chýlí ke konci, děkuji Otci v nebi za rady, pravdy a zjevení, které během těchto dvou dnů zazněly od tohoto řečnického pultu. Učili nás služebníci Boží, kteří jsou povoláni pronášet Jeho svatá slova. Ve zjevení posledních dnů nám Pán připomíná: „Ať [praveno] mým vlastním hlasem, nebo hlasem služebníků mých, to je totéž.“¹

Když se dívám na toto ohromné shromáždění Svätých a představuji si členy sledující generální konferenci po

celém světě, myslím na shromáždění v Knize Mormonově, kdy se Ježíš Kristus po svém Ukřižování zjevil Nefitům. Učil je evangelium a poté je povzbuzoval: „Jděte do domova svého a přemítejte o věcech, o kterých jsem mluvil, a prostě Otce ve jménu mém, abyste porozuměli.“²

Jít do svého domova a přemítat je další krok k tomu, abychom si slova proroků a církevních vedoucích pronesených při této posvátné příležitosti vzali k srdci. Domovy zaměřené na Krista jsou pevnostmi království

Božího na zemi v době, kdy, jak bylo prorokováno, ďábel zuří „v srdci dětí lidských a ... [podněcuje je] ke hněvu proti tomu, co je dobré“.³

Lidé odedávna budovali pevnosti, aby se k nim nedostal nepřítel. Tyto pevnosti často měly strážní věž, ze které strážní – podobně jako proroci – varovali před hrozícími vpády vojsk a nadcházejícími útoky.

V počátcích pionýrské doby v Utahu byl můj pradědeček Thomas Rasband s rodinou jedním z prvních osadníků, kteří vstoupili do údolí Heber Valley u úpatí nádherných Wasatchských hor.

V roce 1859 Thomas pomáhal stavět pevnost Heber, jež je měla chránit. Byla to jednoduchá stavba z topolových klád umístěných jedna vedle druhé a tvořících obvod pevnosti. Uvnitř pevnosti stály sruby přistavěné k této obvodové zdi. Tato stavba poskytovala rodinám pionýrů bezpečí a ochranu, zatímco tam zapouštěli kořeny a uctívali Pána.

Právě tak je tomu i s námi. Náš domov je pevností, jež nás chrání před zlými vlivy světa. V domově přicházíme ke Kristu tím, že se učíme následovat Jeho příkázání, studujeme písmo, pronášíme společné modlitby a navzájem si pomáháme zůstat na cestě smlouvy. Cílem toho, proč je nově kladen důraz

na osobní a rodinné studium v domově za pomoci osnov *Pojď, následuj mne*, je „prohloubit naše obrácení a pomoci nám stát se více takovými, jako je Ježíš Kristus“.⁴ Díky tomu se staneme tím, co Pavel nazývá novým stvořením,⁵ přičemž naše srdce a duše budou v souladu s Bohem. Tuto sílu potřebujeme, abychom dokázali čelit útokům protivníka a odrážet je.

Když budeme žít s oddaností zrozenou z víry v Ježíše Krista, budeme pociťovat pokojnou přítomnost Ducha Svatého, který nás vede k pravdě, inspirovuje nás, abychom v životě byli hodni Pánových požehnání, a svědčí o tom, že Bůh žije a miluje nás. A to vše v pevnosti našeho domova. Pamatujte však, že náš domov je mocný jen do míry duchovní síly každého z těch, kteří jsou mezi jeho zdmi.

President Russell M. Nelson učil: „V nadcházejících dnech nebude možné duchovně přežít bez stálého vlivu Ducha Svatého, který nás bude vést, řídit a utěšovat.“⁶ On jako Pánův žijící prorok, vidoucí a zjevovatel v této době, strážný na věži naší pevnosti, Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, vidí pohyby vojsk nepřítel.

Bratři a sestry, vedeme válku se Satanem o duše lidí. Bitevní linie byly

vytyčeny v předpozemském životě. Satan a třetina dětí Otce v nebi se odvrátili od Jeho zaslíbení oslavení. Od té doby protivníkovi přívrženci bojují s věrnými lidmi, kteří si volí plán Otce.

Satan ví, že jeho dny jsou sečteny a že času ubývá. Ačkoli je lstivý a vychytralý, neztvítězí. Boj o každou duši však zuří dál.

Abychom se ochránili, musíme si pro svou duši vybudovat pevnost duchovnosti a ochrany; pevnost, do které onen zlý nepronikne.

Satan je rafinovaný had, který se nám vplíží do mysli i do srdce, když nebudeme ostražití ve chvíli, kdy budeme čelit zklamání nebo ztracet naději. Svádí nás lichocením, příslibem snadného života, pohodlím nebo chvílovým opojením, když jsme zkroušení. Ospravedlňuje pýchu, nelaskavost, nepoctivost, nespokojenost a nemorálnost, a časem se může stát, že již „[nebudeme mít] citu“.⁷ Může nás opustit Duch. „A tak ďábel klame duši jejich a svádí je opatrně dolů do pekla.“⁸

Naproti tomu můžeme často mocně pociťovat Ducha, když Bohu pějeme chválu slovy podobnými těmto:

*Jak mocná pevnost je náš Bůh,
věž nezdolná a pevná!
Pomocník silný je náš Bůh,
On lék na každý bol má.⁹*

Když si vybudujeme pevnost duchovní síly, budeme se moci vyhnout výpadům protivníka, odvrátit se od něho a pociťovat pokoj Ducha. Budeme moci následovat příklad našeho Pána a Spasitele, který, když byl pokoušen v pustině, řekl: „Jdi pryč ode mne, satanáši.“¹⁰ Každý z nás se tomu, jak to dokázat, musí naučit skrze životní zkušenosti.

Takový spravedlivý záměr je dobře popsán v Knize Mormonově, kdy velitel Moroni připravil Nefity na to, aby čelili útokům podvodného, krvežíznivého, mocichtivého Amalikiáše. Moroni pro ochranu Nefitů postavil pevnosti, „aby mohli žít pro Pána, svého Boha, a aby si uhájili to, co jejich nepřátelé nazývali věcí křesťanů“.¹¹ Moroni „byl pevný ve víře v Krista“¹² a věrný v „zachovávání příkázání Božích ... a ... odporování nepravosti“.¹³

Když Lamanité vyšli do bitvy, připravenost Nefitů je ohromila, a utrpěli porážku. Nefité děkovali „Pánu, svému Bohu, za jeho nesmírnou moc při jejich vysvobození z rukou jejich nepřátel“.¹⁴ Za účelem ochrany zvenčí si vybudovali pevnosti a uvnitř – hluboko ve své duši – posílili svou víru v Pána Ježíše Krista.

Jak se můžeme v neklidných dobách opevnit, abychom mohli být „nástrojem v rukou Božích, abychom uskutečnili toto veliké dílo“?¹⁵ Podívejme se do písem.

Jsme poslušní. Pán přikázal otcí Lehimu, aby své syny poslal zpět do

Jeruzaléma, aby „usilovali o záznamy a donesli je sem dolů do pustiny“.¹⁶ Lehi nepochyboval; neptal se proč ani jak. Nepochyboval ani Nefi, který odpověděl: „Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán.“¹⁷

Jednáme s ochotnou poslušností jako Nefi? Nebo máme sklon o Božích příkázáních spíše pochybovat jako Nefiovi bratři, kteří se kvůli nedostatku víry nakonec od Pána odvrátili? Poslušnost, uplatňovaná ve „svatosti srdce“,¹⁸ je tím, co po nás Pán žádá.

Důvěřujeme Pánu, který Jozuemu, jenž se připravoval vést Izraelity do zaslíbené země, řekl: „Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.“¹⁹ Jozue těmto slovům důvěřoval a radil lidu: „Posvěťte se, zítra zajisté učiní Hospodin divné věci mezi vámi.“²⁰ Pán rozdělil vody Jordánu a ukončil tím čtyřicetileté putování Izraelitů pouští.

Stojíme za pravdou stejně jako prorok Abinadi v Knize Mormonově. Když byl uvězněný Abinadi předveden před krále Noéma a jeho zlovolné kněží, učil je Desateru příkázání a mocně kázal,

že Kristus „sestoupí mezi děti lidské a vykoupí lid svůj“.²¹ Poté s hluboce zakořeněnou vírou pronesl slova „ó Bože, přijmi moji duši“²² a vytrpěl „smrt ohněm“.²³

Smlouvy uzavíráme a obnovujeme přijímáním svátosti a uctíváním Boha v chrámu. Svátost je ústředním bodem nedělních bohoslužeb, kdy získáváme zaslíbení, že budeme „vždy mítí jeho Ducha, aby byl s [námi]“.²⁴ Tímto posvátným obřadem se zavazujeme, že na sebe vezmeme jméno Ježíše Krista, budeme Ho následovat a přijmeme své zodpovědnosti v tomto božském díle, jako to činil On. V chrámu můžeme odložit „věci tohoto světa“²⁵ a pociťovat Pánovu přítomnost a Jeho nadpozemský pokoj. Můžeme se zaměřit na své předky, rodinu a věčný život v přítomnosti Otce. Není divu, že prezident Nelson nedávno v Římě uvedl: „Dobro, které vzejde z tohoto chrámu, je nezměrné.“²⁶

Ve všem, co děláme, máme být bezúhonní. Máme rozvíjet svou schopnost rozlišování a kázeň, abychom se nemuseli neustále rozhodovat, co je správné a co je špatné. Máme si vzít

k srdci slova Petra, raného apoštola Církve, který nás varoval: „Střízliví buďte, bděte; nebo protivník váš ďábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral.“²⁷

Když pilně posilujeme svá opevnění, stáváme se jako učedníci Ježíše Krista takovými, jako je On, přičemž naše vlastní duše je pod Jeho ochranou.

Vaše svědectví o Ježíši Kristu je vaší osobní pevností, bezpečím pro vaši duši. Když můj pradědeček spolu s dalšími pionýry stavěl pevnost Heber, stavěli vedle sebe jeden kmen za druhým, dokud pevnost nebyla „příslušně vzděl[ána]“²⁸ a neposkytovala jim ochranu. Právě tak je tomu i se svědectvím. Od Svatého Ducha získáváme jedno svědectví za druhým, zatímco promlouvá k našemu duchu a učí nás „pravdu u vnitřnostech“.²⁹ Když žijeme podle evangelia Ježíše Krista, když čerpáme ze Spasitelova Usmíření a tlačíme se kupředu s vírou, a ne s obavami, jsme opevnění proti útokům protivníka. Naše svědectví nás spojuje s nebem a jsme požehnání tím, že známe „pravdu ohledně všech věcí“.³⁰ A – podobní pionýrům chráněným pevností – spočíváme v bezpečném objetí náruče Spasitelovy lásky.

Prorok Eter učil: „Pročež, kdokoli věří v Boha, může s jistotou doufat v lepší svět, ano, dokonce v místo na pravici Boží, kterážto naděje pochází z víry a stává se kotvou pro duši lidí, která je učiní jistými a stálými, vždy oplývajícími dobrými skutky, vedouc je k tomu, aby oslavovali Boha.“³¹

Draží bratři a sestry, zanechávám vám své požehnání, abyste kráčeli kupředu s vírou v Pána a v Jeho evangelium. Vezměte ty, kteří klopytají, kolem ramen, a se silou Ducha, která ve vás spočívá, je s láskou veďte zpět do pevnosti duchovnosti a ochrany. Snažte se být jako Ježíš³² ve všem, co děláte, vyhýbejte se zlu a pokušením; čiňte pokání, jak nás k tomu včera nabádal náš drahý prorok; buďte upřímní v srdci, buďte bezúhonní a čistí, projevujte soucit a pravou lásku a milujte Pána svého Boha s oddaností pravého učedníka.

Naše svědectví o evangeliu Ježíše Krista, náš domov, rodina a členství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů budou naší osobní pevností ochrany, která nás obklopuje a ochraňuje nás před mocí onoho zlého. O tom vydávám posvátné svědectví ve jménu našeho Pána a Spasitele, Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 1:38.
2. 3. Nefi 17:3.
3. 2. Nefi 28:20.
4. *Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny: Nový zákon 2019*, v.
5. 2. Korintským 5:17.
6. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 96.
7. 1. Nefi 17:45.
8. 2. Nefi 28:21.
9. „Jak mocná pevnost je náš Bůh!“, *Náboženské písně*, č. 28.
10. Lukáš 4:8.
11. Alma 48:10.
12. Alma 48:13.
13. Alma 48:16.
14. Alma 49:28.
15. Alma 26:3.
16. 1. Nefi 3:4.
17. 1. Nefi 3:7.
18. Nauka a smlouvy 46:7.
19. Jozue 1:9.
20. Jozue 3:5.
21. Mosiáš 15:1.
22. Mosiáš 17:19.
23. Mosiáš 17:20.
24. Nauka a smlouvy 20:77.
25. Nauka a smlouvy 25:10.
26. Russell M. Nelson, v: Tad Walch, „President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication“, *Deseret News*, Mar. 10, 2019, deseretnews.com.
27. 1. Petrova 5:8.
28. Efezským 2:21.
29. Žalm 51:6.
30. Moroni 10:5.
31. Eter 12:4.
32. Viz „Mým příkladem je Pán Ježíš“, *Žpěvník pro děti*, 40.

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Slovo závěrem

Kéž zasvětime a znovuzasvětime svůj život službě Bohu a Jeho dětem – na obou stranách závoje.

Milovaní bratři a sestry, blížíme se k závěru této historické konference, a tak děkujeme Pánu za Jeho inspiraci a ochranu. Pronesená poselství nás poučila a povznesla.

Témata proslavů nebyla řečníkům zadána. Každý z nich se při přípravě svého poselství modlil o osobní zjevení. Považuji za pozoruhodné, jak do sebe všechna témata navzájem zapadají. Až je budete studovat, usilujte o to, abyste poznali, čemu se *vás* Pán snaží skrze své služebníky naučit.

Hudba byla nádherná. Jsme nesmírně vděční mnoha hudebníkům, kteří spojili své talenty, aby na každé zasedání přivolali Ducha Páně. A Pán na každém zasedání požehnal i modlitby a samotné shromáždění. Konference byla opět pro každého z nás vskutku duchovní hostinou.

S modlitbou doufáme, že domov každého člena se stane skutečnou svatyní víry, ve které bude moci přebývat Duch Páně. I navzdory svárům, které nás obklopují, se náš domov může stát nebeským místem, kde mohou studium, modlitba a víra splývat s láskou. Můžeme se vskutku stát Pánovými učedníky a stavět se za Něho a hájit Ho, ať jsme kdekoli.

Boží cíle mají být i našimi cíli. On si přeje, aby se Jeho děti *rozhodly* vrátit k Němu – připravené, způsobilé,

obdarované, zpečetěné a věrné smlouvám, jež uzavřely ve svatém chrámu.

Nyní máme 162 zasvěcených chrámů. Ty první stojí jako památníky víry a vize našich milovaných pionýrů. Každý chrám, který postavili, byl výsledkem jejich veliké osobní oběti a úsilí. Každý z nich stojí jako nádherný drahokam v koruně pionýrských úspěchů.

Naší posvátnou zodpovědností je starat se o ně. Proto tyto pionýrské chrámy brzy projdou obdobím oprav a renovací, a některé z nich také rozsáhlým zrestaurováním. Tam, kde to bude

možné, bude vyvinuta maximální snaha zachovat historickou jedinečnost každého z těchto chrámů, aby byla zachována ona inspirující krása a jedinečné řemeslné zpracování z rukou generací dávno minulých.

Podrobnosti ohledně chrámu St. George v Utahu již byly zveřejněny. V pátek 19. dubna 2019 budou oznámeny plány na renovaci chrámu Salt Lake, Chrámového náměstí a náměstí poblíž Církevní administrativní budovy.

A v dalších letech budou renovovány také utažské chrámy Manti a Logan. Jakmile budou tyto plány připraveny, budou rovněž oznámeny.

Tato práce bude vyžadovat, aby byl každý chrám na určitou dobu uzavřen. Členové Církve se budou moci nadále těšit z chrámového uctívání a služby v dalších chrámech, které se nacházejí poblíž. Jakmile bude některý projekt dokončen, bude příslušný historický chrám znovuzasvěcen.

Bratři a sestry, chrám považujeme za nejposvátnější stavbu Církve. Kdykoli oznamujeme plány na výstavbu *nového* chrámu, stává se to součástí naší

posvátné historie. Nyní prosím poslouchajte bedlivě a uctivě. Pokud oznámím chrám na místě, které má pro vás nějaký zvláštní význam, rád bych vás požádal, abyste s vděčností v srdci pouze sklonili hlavu v tiché modlitbě. Nepřejeme si, aby jakékoli verbální projevy nadšení odvedly pozornost od posvátné povahy této konference a Pánových svatých chrámů.

Dnes s radostí oznamujeme plány na výstavbu dalších chrámů, které budou postaveny na těchto místech:

Pago Pago v Americké Samoii;
Okinawa City na japonské Okinawě;
Neiafu na Tonze; Tooele Valley v Utahu; Moses Lake ve státě Washington; San Pedro Sula v Hondurasu; Antofagasta v Chile; a Budapešť v Maďarsku.

Děkuji vám, drazí bratři a drahé sestry.

Když hovoříme o našich starých i nových chrámech, kéž každý z nás svými skutky projevuje, že jsme pravými učedníky Pána Ježíše Krista. Kéž pravidelně „renovujeme“ svůj život skrze víru a důvěru v Něj. Kéž každý den využíváme moc Jeho Usmíření prostřednictvím pokání. A kéž zasvětime a znovuzasvětime svůj život službě Bohu a Jeho dětem – na obou stranách závoje.

Zanechávám vám svou lásku a požehnání a ujišťuji vás, že v této Pánově Církvi i nadále proudí zjevení. A bude proudit i nadále, dokud „nebude dosaženo Božích záměrů a velký Jehova neřekne, že dílo je dokonáno“.¹

Toto je mé požehnání pro vás a vydávám svědectví, že Bůh žije! Ježíš je Kristus! Toto je Jeho Církev. My jsme Jeho lid. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKA

1. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith (2008), 140.*

Statistická zpráva za rok 2018

První předsednictvo, aby informovalo členy Církve, vydalo tuto statistickou zprávu ohledně růstu a stavu Církve k 31. prosinci 2018.

CÍRKEVNÍ JEDNOTKY

Kůly	3 383
Misie	407
Okrsky	547
Sbory a odbočky	30 536

POČET ČLENŮ CÍRKVE

Celkový počet členů	16 313 735
Nově zaznamenané děti	102 102
Pokřtění obrácení	234 332

MISIONÁŘI

Misionáři na plný úvazek	65 137
Misionáři církevní služby	37 963

CHRÁMY

Chrám zasvěcené v roce 2018 (Concepción v Chile a Barranquilla v Kolumbii)	2
Chrám opětovně zasvěcené v roce 2018 (Houston v Texasu a Jordan River v Utahu)	2
Chrám v provozu na konci roku	161

Rejstřík příběhů v konferenčních proslovech

Níže uvedený seznam vybraných zážitků a příběhů vyprávěných na generální konferenci lze použít při osobním studiu, rodinném domácím večeru nebo při jiných příležitostech k výuce. Číslo odkazuje na první stranu příslušného proslovu.

Neil L. Andersen	(34) Muž, který pocituje přitažlivost k osobám stejného pohlaví, zůstává věrný svým smlouvám. Žena, která se nikdy nevdala, se zaměřuje na službu.
D. Todd Christofferson	(81) Mládež v Itálii ukazuje prezidentu Russellu M. Nelsonovi připravené chrámové kartičky svých předků.
Carl B. Cook	(51) „Bratrstvo neohrožených“, jehož členové se v Botswaně navzájem posilují a pomáhají jeden druhému dospět k obrácení, žehná bezpečtu životů skrze misionářskou službu. Kněžská kvora se semknou kolem mladého Carla B. Cooka a žehnají mu.
Quentin L. Cook	(76) Výzva presidenta Gordona B. Hinckleyho pomáhá přivést otce staršího O. Vincenta Halecka ke křtu.
Becky Cravenová	(9) Očitá svědkyně si stěžuje, že strojevedoucí vlaku se nesnažil uhnout z cesty, než jeho vlak narazil do auta, které uvázlo na kolejích.
Sharon Eubanková	(73) Večerní venkovní osvětlení chrámu Salt Lake se nerozsvěcuje. Sen vzbuzuje v Sharon Eubankové touhu posílit svou víru.
Gerrit W. Gong	(97) Přítelkyně Gerrita W. Gongga začíná poté, co pocítí soucit se zlodějem, lépe rozumět Ježíši Kristu a Jeho Usmíření.
Brook P. Hales	(11) Dva synové Brooka P. Halese se dozvídají, že když Bůh odpovídá na modlitby, zná konec již od počátku. Slova „i toto pomine“ se stávají mottem věrné ženy, která přijímá svou slepotu.
Mathias Held	(31) Mathias a Irene Heldovi vstupují do Církve poté, co skrze studium a Ducha rozpoznávají pravdu.
David P. Homer	(41) David P. Homer se jako pasažér v malém letadle učí, jak důležité je naslouchat správnému hlasu. David P. Homer s manželkou zjišťují, že odpovědi na modlitby mohou přicházet s prodlevou. Bratr Davida P. Homera vytrvává do konce navzdory protivenství.
Kyle S. McKay	(105) Žena potýkající se se zneužíváním drog a matka, jejíž syn umírá při nehodě, obdrží útěchu a podporu od velkého Vysvoboditele.
Russell M. Nelson	(67) Matka s dcerami bojují o pozornost mužů ve své rodině se sportem a hrami. (88) Russell M. Nelson a jeho dcera Wendy mluví „o tom, na čem záleží nejvíce“ během příležitosti promluvit si spolu „na rozloučenou, jako tatínek s dcerou“. Policista, který lidem pomáhá uniknout požáru, se ptá: „Kde je má rodina?“ Přítel Russella M. Nelsona odmítá učinit změny, díky kterým by se stal způsobilým obdržet požehnaní evangelia.
Dallin H. Oaks	(60) Studenti univerzity, kteří pozorují psa plízcího se k veverce, si nekladou otázku: „K čemu to povede?“ Cesta kolumbijského manželského páru autobusem, která trvá pět dní a pět nocí, mění to, jak nahlíží na chrámový sňatek a evangelium.
Dale G. Renlund	(70) „První nemotorná modlitba“ pomáhá méně aktivnímu členovi pocítit na shromáždění vnuknutí: „Toto je můj dům.“
Ulisses Soares	(6) Osamocená matka vštěpuje dětem do srdce požehnaní plynoucí z evangelia.
Gary E. Stevenson	(47) Budoucí apoštol jako nositel kněžství na střední škole odmítá zhlédnout nevhodný film, a dodává tím odvahu příteli.
Juan Pablo Villar	(95) Juan Pablo Villar se poté, co stráví den hlásáním evangelia se svým bratrem misionářem, rozhodne dát pokřtít a sloužit na misi.
Takashi Wada	(38) Matka Takashiho Wady vstupuje do Církve poté, co se Pán dotýká jejího srdce skrze laskavý skutek jednoho chlapce.
W. Christopher Waddell	(19) Díky úsilí rodiny a přátel vykonávat pastýřskou službu bratr W. Christophera Waddella krátce před smrtí znovu přijímá evangelium.

Starší Rubén V. Alliaud

Sedmdesátník – generální autorita

Rubénovi Alliaudovi bylo 14 let, když opustil svůj domov v Argentině, aby strávil rok se svým strýcem ve Spojených státech. Jeho otec, Rubén Reynaldo Alliaud, krátce předtím zemřel, a u Rubéna se začal projevovat „vzpurný duch“.

Rubénova matka María, která o něj měla obavy, ho poslala do texaského Houstonu, kde měl pobývat u jejího bratra Manuela Bustose a jeho rodiny. Rodinu svého bratra požádala o jediné: „Nemluvte s mým synem o víře, kterou jakožto Svatí posledních dnů vyznáváte.“

Duch evangelia však trápícího se dospívajícího oslovil. Pozoroval, jak Církev sjednocuje rodinu Bustosových skrze modlitbu a službu, a když si všiml několika vydání Knihy Mormonovy na policích ve svém pokoji, nemohl si pomoci.

Zvědavě knihu vytáhl a narazil na Moroniho slib, že skrze modlitbu může poznat, že Kniha Mormonova je pravdivá.

„Ten slib se mě dotkl,“ říká nově jmenovaný sedmdesátník – generální autorita. „Chtěl jsem si tu knihu přečíst.“

Vzal Moroniho slib k srdci, obdržel kladnou odpověď, a svému překvapenému strýci řekl, že chce být pokřtěn. Strýc Manuel okamžitě Rubéna poslal zpět do Argentiny, aby požádal svou matku o svolení. Brzy nato se dal pokřtít. Od té doby představuje znovuzřízené evangelium v životě staršího Alliauda určitý pevný bod.

Rubén Vicente Alliaud se narodil 8. ledna 1966 v Buenos Aires. 17. prosince 1992 se v chrámu Buenos Aires v Argentině oženil s Fabianou Bennett Lamasovou. Mají šest dětí.

Starší Alliaud získal titul na Právnické fakultě Univerzity Belgrano v Buenos Aires a ve své profesi se zabývá různorodými právními problémy se specializací na trestní právo. Od roku 1998 je generálním ředitelem společnosti Alliaud & Asociados.

Sloužil jako územní sedmdesátník, president Argentinské misie Córdoba, president kůlu, vysoký rádce, biskup, president kvora starších a misionář v Uruguayské misii Montevideo. V době, kdy byl povolán, sloužil jako učitel institutu, první rádce v předsednictvu misionářského výcvikového střediska v Argentině a ředitel pro veřejné záležitosti. ■

Starší Jorge M. Alvarado

Sedmdesátník – generální autorita

Miguel a Iris Alvaradovi vstoupili do Církve v roce 1977 v Portoriku, když bylo jejich synovi Jorgemu šest let. Mladý Jorge byl pokřtěn o dva roky později a nikdy nevynechal sabatní bohoslužbu.

„Ale k mému skutečnému obrácení došlo, když mi bylo 16 let,“ říká nově jmenovaný sedmdesátník – generální autorita.

Na střední škole ve svém rodném městě Ponce začal sloužit jako president třídy semináře. Studenti v tom roce studovali Knihu Mormonovu. Jeho nová zodpovědnost ho přiměla trochu zpytovat svědomí.

„Musel jsem si položit otázku: Víím s jistotou, že je Kniha Mormonova pravdivá? Jak bych mohl být presidentem naší třídy semináře, pokud bych si nebyl jist pravdivostí této knihy?“

Zvedl svůj výtisk Knihy Mormonovy a začal ji poprvé svědomitě číst.

„Poklekl jsem a modlil jsem se a pak jsem najednou věděl, že je pravdivá,“ říká.

Kniha Mormonova ovlivňuje život staršího Alvarada neustále.

Zatímco sloužil jako misionář na plný úvazek ve Floridské misii Tampa, mluvil o Knize Mormonově s každým, koho učil. Později knihu studoval se svou ženou a jejich třemi dětmi. Jako president Portorické misie San Juan vyzval své misionáře, aby Knihu Mormonovu milovali a aby o ní mluvili se všemi.

Nyní, jakožto sedmdesátník – generální autorita, starší Alvarado stále nadšeně vyzývá ostatní, aby objevili pravdy Knihy Mormonovy, které mění životy.

Jorge Miguel Alvarado Pazo se narodil 21. listopadu 1970. 19. prosince 1992 se v chrámu Washington D.C. oženil s Cari Lu Riosovou.

Poté, co studoval podnikový management na univerzitě v Portoriku, pracoval na různých pozicích řízení podniku v Portoriku a v pevninských státech Spojených států amerických. V poslední době pracoval v ústředí Církve v Salt Lake City jako mezinárodní manažer oddělení Služby pro podporu soběstačnosti.

Sloužil jako územní sedmdesátník, president kůlu, vysoký rádce, president odbočky a vedoucí misie sboru. ■

Starší Hans T. Boom

Sedmdesátník – generální autorita

Když bylo staršímu Hansi T. Boomovi osm let, jeho rodina se přestěhovala z Amsterdamu do města Breda, které se nachází v jižní části Nizozemska. Jeho otec, Holanďan, který vyrostl v Indonésii a byl obráceným do Církve, měl pocit, že jeho rodina potřebuje opustit velké město a navrátit se ke kořenům svých předků.

Čas, který starší Boom strávil se svou rodinou v této malé odbočce, se ukázal být tréninkovým prostředím pro službu v Církvi – službu, které zasvětil celý život a bude v ní pokračovat i ve svém novém povolání jako sedmdesátník – generální autorita.

„Za všechno, co jsem, a za všechno, co mám, vděčím Pánu a možností, které mi poskytuje, abych se mohl učit a rozvíjet,“ říká.

Hans Theodorus Boom se narodil v Amsterdamu 13. července 1963 Hansi a Ankie Boomovým jako druhé ze čtyř dětí. Jeho rodiče učili své děti evangelium a povzbuzovali je k tomu, aby tvrdě pracovaly.

Když bylo staršímu Boomovi osmnáct let, sloužil v Anglické misii Londýn-východ. Několik měsíců po ukončení služby na misii se na církevní konferenci mladých dospělých setkal se svou budoucí manželkou Arienu Johannou „Marjan“ Broekzitterovou. Oddáni byli 27. července 1984 v nizozemském městě Rhooen a jejich sňatek byl zpečetěn o tři dny později v chrámu Londýn v Anglii. Mají tři syny.

Starší Boom pracoval jako tajemník ředitele střední školy Markenhage a jako náborový pracovník společnosti Franchise Development Benelux. V době, kdy byl povolán jako generální autorita, pracoval jako vedoucí prodeje pro společnost MacLean Agencies.

Starší Bloom sloužil jako územní sedmdesátník, rádce v předsednictvu kůlu, president Mladých mužů kůlu, president odbočky a rádce v předsednictvu odbočky. V době, kdy byl povolán, sloužil jako učitel institutu a chrámový pracovník v chrámu Haag v Nizozemsku. ■

Starší L. Todd Budge

Sedmdesátník – generální autorita

Rodiče Todda Budge už v době, kdy byl ještě malý, učili, jak usilovat o poznání vůle Páně a řídit se jí. Tuto zásadu se po celý život snaží uplatňovat při každém rozhodnutí.

Po mnoha letech, když se s manželkou a pěti dětmi usadili v jednom domě, pocítil duchovní vnuknutí, že se má vzdát svého zaměstnání v oblasti bankovníctví a financí. Tato změna by vyžadovala značné oběti, než by se mu podařilo vybudovat si dobré postavení v nové profesi.

Starší Budge se poté, co vyvinul velké úsilí a učinil přípravy na změnu profese, setkal s někým, kdo měl jedinečné schopnosti k tomu, aby mu dokázal poradit. Dotyčný staršího Budge vyběhl, aby se svého zaměstnání v oblasti bankovníctví nevzdával, a připomněl mu, že bude mít mnoho příležitostí radit a pomáhat lidem. Řekl mu: „Ve sféře obchodu je bezúhonných lidí zapotřebí.“

Starší Budge považoval toto setkání za láskyplné milosrdenství Páně. „Myslím, že Pán si přál vědět, k čemu tíhnu v srdci,“ dodává. „Jakmile poznal, k čemu se v srdci upínám, onu oběť ode mne nevyžadoval, a já jsem byl přesvědčen, že mne pro své záměry může použít i bez toho, abych změnil profesi.“

Staršímu Budgeovi jeho zaměstnání umožnilo ovlivňovat svět obchodu k lepšímu, a dokonce otevřít dveře příležitostí k šíření evangelia v Japonsku.

Lawrence Todd Budge se narodil 29. prosince 1959 v kalifornském Pittsburgu Lowellu Jensenu a Deanně Price Budgeovým. V prvním ročníku na Univerzitě Brigham Younga se seznámil s Lori Capenerovou. Osm měsíců po jeho návratu ze služby v Japonské misii Fukuoka uzavřeli sňatek v chrámu Logan v Utahu. Mají šest dětí.

Starší Budge poté, co v roce 1984 na Univerzitě Brigham Younga (BYU) získal bakalářský titul v oboru ekonomie, pracoval pro společnosti Bain & Company Japan; Citibank, N.A.; a GE Capital. V roce 2003 se stal presidentem a výkonným ředitelem společnosti s ručením omezeným Tokyo Star Bank, přičemž v letech 2008 až 2011 působil jako předseda představenstva této banky.

Starší Budge sloužil jako územní sedmdesátník, president Japonské misie Tokio, president kůlu, biskup, president kvora starších a president Mladých mužů kůlu. ■

Starší Ricardo P. Giménez

Sedmdesátník – generální autorita

Členové Církve v chilské Antofagastě budou dlouho vzpomínat na dubnovou generální konferenci roku 2019, na níž bylo oznámeno, že se tam bude v budoucnu stavět chrám a že byl tamní rodák, starší Ricardo P. Giménez, povolán sedmdesátníkem – generální autoritou.

Když se starší Giménez zamýšlí nad zodpovědnostmi, které s sebou jeho nové povolání přináší, nachází víru a odvahu ve slovech: „Koho Pán povolává, toho uschopňuje.“ (Thomas S. Monson, „Duty Calls“, *Ensign*, květen 1996, 44.)

„V minulosti jsem těmto slovům mnohokrát učil a nyní se je snažím uplatňovat sám na sebe,“ říká starší Giménez. „Povolává vás Nebeský Otec. Zná vás. A tak zkrátka jděte a dělejte, co si přeje, a všechno bude v pořádku.“

Ricardo Patricio Giménez Salazar se narodil 28. listopadu 1971 Ricardu Benjamínu Giménez Gimenoví a Myrtě Lucisce Amalii Salazar Signoriniové jako starší ze dvou dětí. Do Církve vstoupil v jedenácti letech a po rozvodu svých rodičů se s matkou a sestrou přestěhoval do chilského Santiaga.

V roce 1995 se v Santiagu seznámil s Catherine Ivonne Carrazana Zúñigaovou, která v době, kdy tam pobývala u svého strýce, začala navštěvovat sbor, kam chodil i on. Byl zpečetěn 12. září 1997 v chrámu Santiago v Chile a jsou rodiči dvou dětí.

V roce 1997 získal bakalářský titul v oboru účetnictví a audit na Santiagské univerzitě a v roce 2003 magisterský titul v oboru obchodní administrativa na Chilské univerzitě. Svou profesní dráhu započal v těžebním průmyslu, odkud nakonec přešel k informačním technologiím, když se stal finančním ředitelem společnosti Computer Sciences Corporation v Latinské Americe. V roce 2012 se vrátil k těžbařství, nejprve ve společnosti Sierra Gorda Mining a poté ve společnosti Robinson Nevada Mining Company.

V době, kdy obdržel své nynější povolání, sloužil jako rádce v předsednictvu kůlu. Sloužil také jako územní sedmdesátník v území Jižní Amerika-jih, president kůlu, vysoký rádce, biskup, rádce v biskupstvu a v předsednictvu Mladých mužů sboru a misionář na plný úvazek v Chilské misií Concepción. ■

Starší Peter M. Johnson

Sedmdesátník – generální autorita

Poté co Peter M. Johnson, syn správce budovy a taxikáře, přijal basketbalové stipendium na Univerzitě Brighama Younga-Havaj, hovořil jednou s učitelem institutu.

„[Bud] se stanete členem Církve hned, nebo vám to bude chvíli trvat,“ předpověděl učitel.

A měl pravdu. O více než rok později se Peter „postil, modlil a obdržel odpověď“. Byl pokřtěn 16. srpna 1986.

Peter Matthew Johnson se narodil 29. listopadu 1966 v městském obvodu Queens v New Yorku v USA jako čtvrté z pěti dětí McKinleymu Johnsonovi a Genevě Paris Longové.

Když mu bylo jedenáct let, rodiče se rozvedli a matka se přestěhovala na Havaj. O rok později se Peter připojil ke sdružení Nation of Islam [Islámský národ] a stal se muslimem. Toto sdružení mu poskytlo vedení a podporu a připravilo ho na přijetí evangelia Ježíše Krista.

Když bylo Peterovi patnáct let, odstěhoval se za svou matkou na Havaj. Tam našel zálibu ve sportech – zejména v basketbalu – a vydal se cestou univerzitního vzdělání, členství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů, misionářské služby v Alabamské misií Birmingham a chrámového sňatku se Stephanií Lyn Chadwickovou, který uzavřel v roce 1990. Manželský pár, který se setkal při hraní basketbalu na Univerzitě jižního Utahu, má čtyři děti.

„Jsem tady, abych sloužil Pánu,“ říká starší Johnson o svém povolání do kvora Sedmdesáti. „Bez ohledu na národnost, kulturu nebo to, odkud pocházím, je mým úkolem sloužit Pánu celým svým srdcem, myslí a silou a zastupovat Ho ve vztahu k Jeho lidu. Spasitel nás všechny miluje. Jsme synové a dcery Boží.“

Starší Johnson získal bakalářský a magisterský titul v oboru účetnictví na Univerzitě jižního Utahu a doktorát v oboru účetnictví na Arizonské státní univerzitě. Pracoval jako docent na Univerzitě Brighama Younga-Havaj, odborný asistent na Univerzitě Brighama Younga a docent na Alabamské univerzitě. Sloužil jako územní sedmdesátník, president kůlu, referent kůlu pověřený financemi a vedoucí misie sboru. ■

Starší John A. McCune

Sedmdesátník – generální autorita

Starší John A. McCune měl na počátku své profesní dráhy rozhovor se svým nadřízeným, který, jak se rychle ukázalo, toho o Církvi Ježíše Krista svatých posledních dnů příliš nevěděl. Nadřízený se staršího McCunea zeptal, proč Svatí posledních dnů netančí ani nejedí sušenky.

„Já sušenky evidentně jím,“ odpověděl starší McCune s úsměvem a pohladil se po břiše. „Myslím, že si nás pletete s někým jiným.“

Zatímco si povídali, uvedl starší McCune mylné představy o Církvi na pravou míru. Tento rozhovor vedl k dalším rozmluvám o evangeliu Ježíše Krista a staršího McCunea utvrdil v tom, že je důležité být vždy připraven podělit se o evangelium s druhými.

„Jsme učedníci Spasitele Ježíše Krista, ať jsme kdekoli, v jakémkoli prostředí, při jakékoli příležitosti,“ říká starší McCune. „Naše zaměstnání a profese jsou zde proto, abychom mohli zaopatřovat svou rodinu a dostávali příležitosti dělit se s druhými o evangelium. To je naše hlavní odpovědnost jakožto učedníků Ježíše Krista.“

John Allen McCune se narodil 20. června 1963 v kalifornském Santa Cruz Cliffordu a Joan Schulthies McCuneovým. Vyrůstal převážně v oregonském městě Nyssa.

Poté, co sloužil na misií na plný úvazek v japonské Fukuoce, se v roce 1984 oženil v chrámu Salt Lake s Debbrou Ellen Kingsburyovou. Jsou rodiči čtyř dětí a žijí v utažském městě Midway.

Starší McCune získal bakalářský titul v oboru finance na Univerzitě Brigham Younga a posléze magisterský titul v oboru obchodní administrativa ve finančnictví na Kalifornské univerzitě v Los Angeles (UCLA). V letech 1997 až 2012 působil jako vrchní viceprezident a výkonný ředitel společnosti Capital Investment Advisors. Než se stal kontaktní osobou pro hlavní sponzory charitativní organizace LDS Philanthropies, sloužil jako prezident Utažské misie Provo.

Starší McCune v době, kdy obdržel své nové povolání, sloužil jako územní sedmdesátník. Sloužil také jako prezident kůlu, biskup, rádce v biskupstvu a v předsednictvu odbočky a prezident kvora starších. ■

Starší James R. Rasband

Sedmdesátník – generální autorita

Když byl starší James R. Rasband před lety povolán do předsednictva kůlu, měl pocit, že na to není připraven. „To musí být nějaký omyl,“ pomyslel si.

Podobné pocity nedostatečnosti zažíval, když mu bylo devatenáct let a vstupoval do misionářského výcvikového střediska v Provu, aby se připravil na misií na plný úvazek v jihokorejském Soulu. „Jak tohle to zvládnou?“ přemítal.

Odpověď zní v obou případech stejně: „Vydržte. Dostaví se radost.“ Nebo jak řekla jeho matka: „Pán zrovna nemá dokonalé lidi na skladě. Tak se pusť do práce!“

Starší Rasband pocituje jistou váhavost i nyní, když se má ujmout svého nového povolání jakožto sedmdesátník – generální autorita, avšak zná odpověď: „Náš Nebeský Otec zkrátka potřebuje, abychom se pustili do práce a šířili ono uzdravující a radostné poselství o Jeho Synu a smírné oběti Jeho Syna.“

James Richard Rasband se narodil 20. března 1963 Jamesi E. Rasbandovi a jeho manželce Ester v Seattlu ve státě Washington. Vyrůstal v Pebble Beach v Kalifornii v domě vzdáleném necelých 200 metrů od břehu moře.

Starší Rasband se v prvním ročníku na Univerzitě Brigham Younga seznámil s Mary Diane Williamsovou. Dopisovali si spolu během jeho pětiměsíčního studijního pobytu v Izraeli a poté i celou dobu, kdy sloužil v Korejské misií Soulu. Sňatek uzavřeli 11. srpna 1984 v chrámu Los Angeles v Kalifornii. Jsou rodiči čtyř dětí.

Po návratu z misie dokončil v roce 1986 bakalářský studijní program v oboru anglická a blízkovýchodní studia na Univerzitě Brigham Younga a v roce 1989 získal titul doktora práv na právnické fakultě Harvardovy univerzity. Po pěti letech, během nichž působil v Seattlu jako právník, se v roce 1995 vrátil na Univerzitu Brigham Younga, kde se stal členem pedagogického sboru Právnické fakulty J. Reubena Clarka. Od roku 2009 do roku 2016, kdy se stal prorektorem pro akademické záležitosti Univerzity Brigham Younga, působil na zmíněné právnické fakultě jako děkan.

Starší Rasband sloužil jako územní sedmdesátník, prezident kůlu, rádce v předsednictvu kůlu, vysoký rádce, biskup a prezident Mladých mužů sboru. ■

Starší Benjamin M. Z. Tai

Sedmdesátník – generální autorita

Dědeček z otcovy strany staršího Benjamin M. Z. Taie byl zajat, uvězněn a popraven japonským vojskem, které napadlo Hongkong během druhé světové války.

Svou budoucí ženu Naomi Tomaovou, původem z Japonska, starší Tai potkal, když o několik desítek let později sloužil jako president kvora starších ve studentském sboru při Univerzitě Brigham Younga. Naomi sloužila jako presidentka Pomocného sdružení.

Když se Benjaminův otec, starší Kwok Yuen Tai, emeritní generální autorita, od něj dozvěděl, že se s Naomi schází a chtěl by se s ní oženit, nedal najevo žádnou zahorklost. Rodiče Naomi, Rikuo a Fumiko Tomaovi, se vydali do Hongkongu navštívit Benjaminovy rodiče. Naomini rodiče podotkli, že podmínky pro to, aby se tito mladí lidé mohli vzít, vytváří evangelium Ježíše Krista. Naomi a Benjamin byli oddáni 23. prosince 1995 v chrámu Salt Lake. Jsou rodiči šesti dětí.

„Pocházíme z odlišných kultur, ale spojují nás vlákna v podobě společné víry a oběti,“ říká starší Tai. Starší Tai si uvědomuje, že jej tato vlákna víry a oběti budou nyní spojoval se Svatými posledních dnů po celém světě.

Benjamin Ming Zhe Tai se narodil 20. května 1972 v Hongkongu Kwok Yuen a Hui Hua Taiovým. Rodina staršího Taie předtím, než se přistěhovala do jižní Kalifornie, kde strávil léta dospívání, cestovala kvůli zaměstnání otce po celém světě. Jeho rodiče měli ve svém domě vystaven svitek, na němž byla čínskou kaligrafií vyvedena tato slova: „Ját pak a dům můj sloužiti budeme Hospodinu.“ (Jozue 24:15.) Tento výrok byl i mottem rodiny Taiových.

Starší Tai získal v roce 1996 – poté, co sloužil v Australské misii Melbourne – bakalářský titul v oboru fyziologie tělesných cvičení na Univerzitě Brigham Younga (BYU) a v roce 2003 magisterský titul v oboru obchodní administrativa na Kalifornské univerzitě v Los Angeles (UCLA). Pracoval v Japonsku a Hongkongu v oblasti investičního bankovníctví a podnikání ve stavebnictví.

Starší Tai sloužil jako územní sedmdesátník, president okrsku, rádce v předsednictvu okrsku, výkonný tajemník okrsku, president kvora starších, president odbočky a učitel Nedělní školy. ■

Starší Alan R. Walker

Sedmdesátník – generální autorita

Celoživotním koníčkem staršího Alana R. Walkera se stalo poznávání nových kultur a jejich detailní zkoumání, což mu dobře poslouží při jeho povolání sedmdesátníka – generální autority.

Alan Roy Walker se narodil 2. ledna 1971 Victoru Adrianu Walkerovi a jeho manželce Cristině Ofelii Sparrow Walkerové v argentinském Buenos Aires a vyrůstal v různých částech Severní a Jižní Ameriky.

První roky života strávil v Argentině, odkud se rodina kvůli zaměstnání otce přestěhovala do Bostonu ve státě Massachusetts v USA a později do Mexico City v Mexiku.

„To, že jsem se naučil anglicky, je pro mě nesmírným požehnáním,“ říká. A to, že vyrůstal v evangeliu, mu umožnilo získat svědectví a připravit se v raném věku na misii. Po ročním studiu na Univerzitě Brigham Younga sloužil starší Walker jako misionář na plný úvazek v Tennesseeské misii Nashville.

Aby starší Walker pomohl otci zotavit se po vážné nehodě, odložil své plány vrátit se po misii do školy a vrátil se do Argentiny. V tu dobu se na tanečním večeru pořádaném institutem setkal s Ines Marcelou Suléovou. O osm měsíců později, dne 12. srpna 1993, uzavřeli sňatek v chrámu Buenos Aires v Argentině. Následujícího dne se mladý manželský pár přestěhoval do utažského města Provo, kde starší Walker v roce 1996 získal bakalářský titul v oboru ekonomie.

Starší Walker pracoval tři roky jako firemní bankéř pro společnost Citibank, šest let jako církevní kontrolor v území Jižní Amerika-jih, jedenáct let v území Mexiko a nakonec jako ředitel pro časné záležitosti v území Jižní Amerika-jih. V roce 2010 byl starší Walker povolán, aby předsedal Mexické misii Monterrey-východ.

Manželé Walkerovi se spolu se svou dcerou těší ze služby druhým, z cestování a poznávání nových míst a lidí.

Předtím, než byl starší Walker povolán jako sedmdesátník – generální autorita, sloužil v různých církevních povoláních, například jako územní sedmdesátník, rádce v předsednictvu kůlu, vysoký rádce, biskup, rádce v biskupstvu a vedoucí misie sboru. ■

Mark L. Pace

Generální prezident Nedělní školy

Když se měl bratr Mark L. Pace dostavit k pohovoru, během něhož byl pak povolán sloužit jako nový generální prezident Nedělní školy Církve, učinil v modlitbě určitý závazek.

„Nebeský Otče, udělám rád cokoli, co si budeš přát, abych udělal,“ modlil se. „Přál bych si Ti říci, že se budu snažit ze všech sil.“

Bratr Pace říká, že ve svém novém povolání touží hlavně po tom, aby mohl žehnat členům Církve a poskytovat jim podporu a povzbuzení. „Chceme tomu dát vše, co máme,“ uvedl ohledně nového Generálního předsednictva Nedělní školy.

Mark Leonard Pace se narodil 1. ledna 1957 Lorinu Nelsonovi a Marylynn Haymore Paceovým v argentinském Buenos Aires. Otec bratra Pace v té době předsedal Argentinské misii.

Bratr Pace se seznámil se svou budoucí manželkou, Annou Marií Langelandovou, v době, kdy byli oba studenty druhého ročníku na stejné střední škole v utahském Salt Lake City. Později, kdy v témže městě navštěvovali různé střední školy, se znovu setkali v rámci společné akce semináře. Několik dalších let, poté co sestra Langelandová odjela se svou rodinou do Norska, kde její otec předsedal Norské misii Oslo, a bratr Pace sloužil ve Španělské misii Madrid, si spolu dopisovali. Sňatek uzavřeli 21. listopadu 1978 v chrámu Salt Lake a jsou rodiči sedmi dětí.

Bratr Pace získal v roce 1980 bakalářský titul v oboru ekonomie na Utažské univerzitě a v roce 1982 magisterský titul v oblasti obchodní administrativy na ekonomické fakultě Harvardovy univerzity. Poté, co byl krátce zaměstnán u společnosti Price Waterhouse v New Yorku, působil v letech 1984 až 2012 ve společnosti Boyer Company v Salt Lake City v oblasti výstavby nemovitostí pro komerční účely. V roce 2015, poté co tři roky působil jako prezident Španělské misie Barcelona, začal pracovat pro společnost Gardner Company v oblasti výstavby nemovitostí.

Bratr Pace v době, kdy obdržel své nové povolání, sloužil jako územní sedmdesátník. V předchozích církevních povoláních působil jako rádce v předsednictvu kůlu, vysoký rádce, biskup, rádce v biskupstvu, prezident kvora starších, prezident Mladých mužů sboru a skautský vedoucí. ■

Milton Camargo

*První rádce v generálním předsednictvu
Nedělní školy*

Heliovi da Rocha Camargovi, bývalému duchovnímu v jiné církvi, trvalo téměř rok, než se rozhodl nechat pokřtít do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Nedlouho poté se jeho manželka, Nair Belmira da Rocha Camargová, rozhodla následovat příklad svého manžela a také se dala pokřtít.

V té době Nair očekávala narození syna Milтона. Jednotné rozhodnutí manželů Camargových vstoupit do Církve navždy požehnilo budoucím generacím jejich rodiny.

Bratr Milton da Rocha Camargo se narodil 10. března 1958 v brazilském São Paulu. Bratr Camargo, kterému byla 6. dubna 2019 vyjádřena podpora jako prvnímú rádci v Generálním předsednictvu Nedělní školy, říká, že je požehnan, že vyrostl jako člen Církve.

„Pán zná každého z nás,“ říká. „Jeho plány pro každého z nás jsou větší, než si dokážeme představit.“

Svou ženu Patricii poznal, když jeho otec sloužil jako prezident Brazilské misie Rio de Janeiro na konci 70. let. Sňatek uzavřeli 4. ledna 1980, přibližně rok poté, co se bratr Camargo vrátil domů ze služby jako misionář na plný úvazek v Portugalské misii Lisabon. Mají tři děti.

Během prvních let jejich manželství žili ve městě Rio de Janeiro, kde bratr Camargo získal bakalářský titul v oboru stavebnictví na institutu Militar de Engenharia. Později získal magisterský titul v oboru obchodní administrativy na Univerzitě Brigham Younga.

Během své kariéry věnoval čas a energii výuce druhých. Pracoval na několika univerzitách, včetně instituce Laureate Brazil Online Education, Technické univerzity v Mexiku (Universidad Tecnológica de México) a v nedávné době v programu Univerzity Brigham Younga BYU-Pathway Worldwide jako viceprezident pro studijní osnovy.

Sloužil jako územní sedmdesátník, prezident Brazilské misie Porto Alegre-jih (1997–2000), rádce v předsednictvu misionářského výcvikového střediska v Brazílii (2002–2005), biskup, prezident misie kůlu a prezident kvora starších. ■

Jan E. Newman

*Druhý rádce v Generálním předsednictvu
Nedělní školy*

Jako mladý misionář sloužící ve francouzském Štrasburku měl Jan E. Newman zvláštní duchovní zkušenost, která posílila jeho svědectví a umožnila mu pocítit lásku Nebeského Otce. Tato zkušenost přišla, když četl slova proroka Almy v Knize Mormonově o zasazení seménka evangelia do našeho srdce (viz Alma 32:28; 33:22–23).

„Četl jsem, že pokud tomuto semínku dáte v srdci prostor, bude růst a vy budete skutečně cítit tyto pohyby, jak bobtná,“ řekl bratr Newman. „Vzpomínám si, jak jsem toto četl a jak mi Duch silně svědčil o tom, že to je pravda. Cítil jsem ono bobtnání. Na to nezapomenu, dokud budu žít.“

Tyto a další zkušenosti pomohly bratru Newmanovi upevnit svědectví o evangeliu a připravily ho na celoživotní službu jakožto manžela, otce a učedníka Ježíše Krista.

Jan Eric Newman se narodil 16. dubna 1960 ve městě Jerome v americkém státě Idaho rodičům Georgi Raymondovi a Doře Walker Newmanovým. Vyrůstal ve městě Overton v americkém státě Nevada. Jeho otec byl obrácený a jeho matka patřila do vícegenerační rodiny Svatých posledních dnů.

Svědectví získal již v mládí a sloužil na misii na plný úvazek ve Francii a Belgii. Po misii získal bakalářský titul z francouzštiny na Univerzitě Brighama Younga. Studium ho zaujalo natolik, že zvažoval stát se učitelem francouzštiny, nakonec se však rozhodl pro práci v softwarovém průmyslu. Více než třicet let pracoval jako několikanásobný podnikatel, založil několik úspěšných softwarových společností. V současné době je partnerem společnosti SageCreek Partners, poradenské společnosti v oblasti technologie v utažském městě Alpine.

Bratr Newman se 18. srpna 1984 oženil s Lucíí Priceovou v chrámu Oakland v Kalifornii. Jsou rodiči šesti dětí a žijí v utažském městě Elk Ridge.

Sloužil jako prezident kůlu, biskup, prezident Mladých mužů sboru, skautský vedoucí a chrámový pracovník. V letech 2006 až 2009 sloužil jako prezident v Nebraské misii Omaha. ■

Služba presidenta Nelsona pokračuje

Nedlouho po říjnové generální konferenci roku 2018 zavítal president Russell M. Nelson do **Peru, Bolívie, Paraguaye, Uruguaye a Chile**, kde se setkával se členy a misionáři a účastnil se zasvěcujících shromáždění, včetně zasvěcujícího shromáždění pro mládež v Chile, které navštívilo 1 500 mladých lidí a jehož přenos se vysílal po celé zemi. Ke členům promlouval ve španělštině, zasvětil chrám Concepción v Chile a setkal se s místními vládními představiteli.

Tisíce žen zareagovaly na sociálních sítích, když je president Nelson vybídl, aby se podělily o zážitky a zkušenosti týkající se čtyř výzev, které vyslovil na generální konferenci v říjnu 2018: 1) držte desetidenní půst od sociálních sítí a médií s negativním vlivem, 2) přečtěte do konce roku 2018 Knihu Mormonovu, 3) pravidelně navštěvujte chrám a 4) plně se zapojte do Pomocného sdružení. „Přál bych si poděkovat vám všem, které jste na mé výzvy zareagovaly,“ řekl president Nelson a vyjádřil naději, že „každá z těchto výzev vás přiblížila ke Spasiteli.“

President Nelson předsedal smuteční bohoslužbě za svou dceru Wendy Nelson Maxfieldovou, která zemřela po statečném boji s rakovinou. „Jakmile získáme náhled z perspektivy věčnosti, naše slzy zármutku se promění v slzy očekávání,“ uvedl. O své dceři promluvil během zvláštní konference pro

Přivítání presidenta Russella M. Nelsona a staršího Enriqua R. Falabelly ze Sedmdesáti na zasvěcujícím shromáždění v peruánské Limě.

členy kůlu Chico Kalifornie, k němuž patří i dvě církevní jednotky z Paradise, které zpustošil požár. „Zjistíte, že každý má nějaké obtíže,“ řekl. „Chcete-li se cítit lépe, zapomeňte na sebe a služte někomu jinému.“

V **Arizoně** vyzval president Nelson zástup 65 000 členů, kteří se shromáždili na sportovním stadionu, „aby pomáhali shromažďovat Izrael na obou stranách závoje“. President Nelson rovněž napsal sloupek, který otiskly noviny *Arizona Republic*, v němž povzbuzuje druhé, aby „vzhlíželi [k Pánu] a učinili Ho středobodem svého života“. Poskytl rozhovor, který odvysílaly arizonské televizní stanice; zúčastnil se několika recepcí spolu s vedoucími představiteli z oblasti veřejného života, vzdělávání a náboženství; a uspořádal setkání s mladými svobodnými dospělými plné otázek a odpovědí.

President Nelson od 14. ledna 2018, kdy byl vysvěcen k svému nynějšímu úřadu, navštívil pět světadílů, 16 států a teritorií a 24 měst, přičemž na svých cestách urazil okolo 88 500 kilometrů. ■

Inspirované vedení

Během působení presidenta Russella M. Nelsona v jeho úřadu došlo doposud k těmto změnám:

- Došlo k restrukturalizaci kněžských kvor.
- Domácí učení a navštěvující učení nahradila pastýřská služba.
- Byl vytvořen nový program osobního rozvoje určený dětem a mládeži.
- Připravují se nová vydání zpěvníku náboženských písní a *Zpěvníku pro děti*.
- Vstoupily v platnost nové pokyny ohledně toho, jak mají biskupové provádět pohovory s mládeží.
- Je kladen důraz na označování Církve jejím celým názvem.
- Informace o povoláních na misii jsou ve Spojených státech a v Kanadě k dispozici na internetu.
- Pěvecký sbor Mormon Tabernacle Choir se přejmenoval na Tabernacle Choir at Temple Square (Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí).
- Započalo v domově soustředěné a Církvi podporované studium evangelia, jehož součástí je i přechod k dvouhodinovému nedělnímu shromáždění.
- Bylo oznámeno dvacet sedm nových chrámů.
- Byly zrušeny všechny církevní slavnosti až na tři hlavní.
- Postup v poslušnosti jednotlivých tříd pro Primárky a mládež, vysvěcení mladých mužů ke kněžství a získání chrámového doporučení pro mládež mohou nyní proběhnout v lednu roku, kdy dotyčný dosáhne příslušného věku, a nikoli až v den jeho narozenin.
- Sestry misionářky mohou nyní nosit společenské kalhoty.
- Došlo k úpravě podrobností spojených s chrámovou prací.
- Došlo k vytvoření nových misí a úpravě hranic několika stávajících a byla uzavřena čtyři misionářská výcviková střediska.
- Dětem rodičů z řad LGBT lze nyní udělit požehnání a mohou se dát pokřtít a došlo rovněž k objasnění zásad týkajících se sňatků osob stejného pohlaví.

A president Nelson přislíbil, že v závislosti na pokynech Páně toho bude ještě více! ■

Osnovy semináře se přizpůsobí programu *Pojď, následuj mne*

Studium semináře po celém světě se brzy přizpůsobí osnovám a rozvrhu programu *Pojď, následuj mne*, což představuje změnu, která obohatí na domov zaměřený a Církví podporovaný přístup ke studiu evangelia prostřednictvím toho, že dojde ke sjednocení studia doma, na Nedělní škole i v semináři.

Od roku 2020 se bude ve třídách semináře studovat stejný svazek písem, na který budou v daném roce zaměřeny i osnovy programu *Pojď, následuj mne*. Studijní kurz semináře se již nebude řídit školním rokem, ale rokem kalendářním.

Ačkoli bude studium v semináři i nadále založeno na písmech, budou se osnovy ve větší míře zaměřovat na nauku a budou pomáhat posilovat mládež, chránit ji a připravovat ji na službu na misi, na manželství a na službu v Církvi. ■

Podrobnější článek, který obsahuje odkaz na video, v němž o zmíněné změně diskutují vedoucí Církve, včetně staršího Hollanda, si můžete přečíst na stránkách [ChurchofJesusChrist.org/go/519122](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/519122).

Zasvěcení chrámu předznamenává „budoucnost, která nemá obdoby“

„Před Církví se prostírá budoucnost, která nemá obdoby, je nepřekonatelná,“ uvedl letos v březnu prezident Russell M. Nelson u příležitosti zasvěcení chrámu Řím v Itálii. „Právě nyní klademe základy pro to, co je před námi.“

U příležitosti zasvěcení chrámu Řím došlo poprvé k tomu, že se všichni členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů shromáždili na jednom místě mimo území Spojených států. „Jako novodobí apoštolové Ježíše Krista,“ řekl prezident Nelson, „hlásáme v dnešní době stejné poselství, které hlásali apoštolové před dávnými časy – a to, že Bůh žije a Ježíš je Kristus.“

Prezident Nelson kromě zasvěcení chrámu rovněž promluvil k mládeži z příslušného chrámového okrsku a setkal se s papežem Františkem – bylo to poprvé, kdy se prezident Církve zúčastnil oficiální audience u hlavy Římskokatolické církve. ■

Komentáře ohledně chrámu Řím v Itálii si lze přečíst a fotografie z Říma lze zhlédnout na stránkách [ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles](https://www.ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles).

Nové zásady, postupy, zdroje a materiály

Prohlášení o chrámech. 2. ledna 2019 vydalo První předsednictvo prohlášení, jehož část zní: „Během mnoha uplynulých staletí pravidelně docházelo a stále dochází k úpravám podrobností spojených s chrámovou prací, včetně jazyka, způsobů výstavby, komunikace a vedení záznamů. Proroci učí, že takové úpravy v souladu s pokyny, které Pán dává svým služebníkům, neustanou.“

Postup v posloupnosti jednotlivých tříd určených dětem a mládeži. Děti budou nyní završovat Primárky a mládež bude postupovat z jedné třídy či kvora o úroveň výše spolu s celou odpovídající věkovou skupinou v lednu, a nikoli až v okamžiku, kdy v příslušném roce oslaví narozeniny. To také znamená, že v lednu roku, během něž mladí lidé dosáhnou věku dvanácti let, budou moci poprvé obdržet chrámové doporučení s omezeným použitím a že mladí muži mohou být v lednu roku, během něž dosáhnou věku dvanácti let, vysvěceni k Aronovu kněžství.

Více příležitostí ke službě. Organizace LDS Charities ohlásila své partnerství s JustServe.org a zahájila kampaň #YouCanDoSomething, v rámci níž jsou lidé vybízeni, aby pomohli změnit svět tím, že budou sloužit na místní úrovni a poskytovat dary na dobročinnost na úrovni celosvětové. Chcete-li začít, navštivte na stránkách LDSCharities.org oddíl „How to Help“ [„Jak pomáhat“].

Nové zdroje a materiály pro pastýřskou službu. Na internetové stránky This Is Ministering [Toto je pastýřská služba] (ministering.ChurchofJesusChrist.org) byly přidány další články a videa. Zdroje a materiály, které jsou na těchto stránkách dostupné, mohou čtenářům pomoci podat druhým soucitně pomocnou ruku, vytvořit si hlubší vztahy, naučit se lépe naslouchat a mnohem více. Nový

obsah zahrnuje články „Zásady pastýřské služby“, které vyšly v časopise *Liahona*, odkazy na proslovy z generální konference, v nichž se hovoří o pastýřské službě, a videa, citáty a verše z písem, jež jsou určeny ke sdílení na sociálních sítích.

Naděje a uzdravení pro oběti zneužívání a týrání. Nové církevní internetové stránky, abuse.ChurchofJesusChrist.org, nabízejí zdroje, materiály a praktické pomůcky určené obětem zneužívání a týrání i těm, kteří chtějí zneužívání a týrání zabránit. První předsednictvo rovněž 26. března 2019 uveřejnilo dopis, v němž církevní vedoucí vyzývá, aby láskyplně podali pomocnou ruku těm, kteří trpí zneužíváním a týráním. Součástí tohoto dopisu byly materiály obsahující aktualizované pokyny určené předsednictvům kůlů a biskupům ohledně poskytování rad obětem sexuálního zneužívání a provádění pohovorů se členy Církve. Církev rovněž zveřejnila video „Protect the Child“ [„Ochraňte dítě“] a aktualizovala článek z Gospel Topics [Témat z evangelia], který se týká zneužívání a týrání.

Nové funkce a aplikace. Funkce „Studijní plány“ v nejnovější verzi aplikace Knihovna evangelia umožňuje vytvořit si rozvrh pro studium

jakéhokoli obsahu, který se ve zmíněné aplikaci nachází. FamilySearch má nový nástroj „Nachystáno k obřadům“, který zjednodušuje vyhledávání jmen, jež je možné vzít do chrámu, a tím získat více času na to, abychom sloužili své rodině a těšili se z požehnání chrámu. Ve FamilySearch je nyní navíc téměř čtyřicet nových činností na doma, jako například „Walk Where They Walked“ [„Kráčejme, kudy kráčeli oni“], které pomáhají vzbudit v mladších členech zájem o rodinnou historii. Tyto činnosti jsou k dispozici v deseti jazycích.

Nedoporučuje se pořádat větší představení. Ačkoli může být vhodné pořádat oslavy kultury a historie na místní úrovni, Církev nyní nedoporučuje pořádat větší představení, jako například slavnosti pod širým nebem. Nadále se budou pořádat pouze tyto tři slavnosti: Slavnost v Nauvoo v Illinois s podporou ústředí Církve, Slavnost v Mese v Arizoně pod záštitou vedení území a Britská slavnost pod záštitou vedení území, jež se bude konat každé čtyři roky. Církev rovněž ruší kulturní vystoupení mládeže, která předcházela zasvěcení chrámů, a nahrazuje je zasvěcujícími shromážděními pro mládež, kterých se budou účastnit přítomní církevní vedoucí. ■

Děti a mládež budou postupovat z jedné třídy či kvora o úroveň výše spolu s celou odpovídající věkovou skupinou v lednu, a nikoli až v okamžiku, kdy v příslušném roce oslaví narozeniny.

Chrámů z doby pionýrů, včetně chrámu Salt Lake, projdou renovací a dojde k výstavbě dalších osmi nových chrámů.

Byla ohlášena výstavba osmi nových a revitalizace několika historických chrámů

President Russell M. Nelson v závěru dubnové generální konference roku 2019 ohlásil výstavbu osmi nových chrámů a revitalizaci čtyř chrámů z doby pionýrů, přičemž zveřejnil více podrobností o chystané revitalizaci chrámu Salt Lake.

Nové chrámy budou postaveny na těchto místech: Pago Pago v Americké Samoa; Okinawa na japonské Okinawě; Neiafu na Tonze; Tooele Valley v Utahu v USA; Moses Lake ve státě Washington v USA; San Pedro Sula v Hondurasu; Antofagasta v Chile; a Budapešť v Maďarsku.

Obsahem plánů na rozsáhlou revitalizaci chrámu Salt Lake je i renovace Chrámového náměstí a přilehlého náměstí poblíž Církevní administrativní budovy v utažském Salt Lake City. V blízké budoucnosti dojde i k renovaci

chrámů v utažském St. George, Manti a Loganu. „Tato práce bude vyžadovat, aby byl každý z těchto chrámů po určité dobu uzavřen,“ uvedl president Nelson. „Členové Církve se budou moci nadále těšit z chrámového uctívání a služby v dalších chrámech, které se nacházejí poblíž. Jakmile bude některý projekt dokončen, bude příslušný historický chrám znovuzasvěcen.“

President Nelson od okamžiku, kdy se stal v lednu roku 2018 presidentem Církve, ohlásil výstavbu 27 nových chrámů. Od poslední generální konference v říjnu roku 2018 byly zasvěceny chrámy v Římě v Itálii, v Barranquille v Kolumbii a v Concepciónu v Chile. ■

Úplný seznam chrámů a informace o jejich aktuálním stavu naleznete na stránkách temples.ChurchofJesusChrist.org.

Zásady týkající se dětí rodičů z řad LGBT a členů v manželství osob stejného pohlaví

Rodiče, kteří se označují za lesby, gaye, bisexuály nebo trans lidi, mohou nyní požádat, aby způsobilý nositel Melchisedechova kněžství udělil jejich dětem požehnání a aby se jejich děti poté, co dosáhnou věku osmi let, mohly dát pokřtít, aniž by k tomu byl zapotřebí souhlas Prvního předsednictva, oznámil na konferenčním zasedání pro vedoucí president Dallin H. Oaks, první rádce v Prvním předsednictvu.

Kromě toho Církev již nebude k manželství osob stejného pohlaví, ačkoli se stále považuje za „vážený přestupek“, přistupovat z hlediska církevního disciplinárního řízení jako k „odpadlictví“. „K nemorálnímu chování jak u heterosexuálních vztahů, tak u vztahů homosexuálních [se bude] přistupovat stejně,“ uvedl president Oaks.

Tyto změny zásad „nepředstavují posun v nauce Církve, která se týká manželství, či Božích příkázáních ve vztahu k cudnosti a mravnosti,“ napsalo První předsednictvo v oficiálním prohlášení. „Nauka o plánu spasení a důležitosti cudnosti se nezmění.“

President Oaks řekl, že cílem těchto zásad je pomáhat rodinám, kterých se to týká, a „navíc by úsilí našich členů dávat najevo více porozumění, soucitu a lásky mělo prohloubit vzájemnou úctu a porozumění mezi všemi lidmi dobré vůle“. ■

Kladíme důraz na správný název

V rámci označování Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jejím správným názvem se zavádějí určité změny, které se dotýkají komunikačních kanálů.

Změny týkající se internetových stránek

- Dochází k nahrazení stránek LDS.org stránkami ChurchofJesusChrist.org, což je název oficiálních internetových stránek Církve.
- Během několika měsíců budou stránky MormonNewsroom.org vystřídány stránkami Newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
- Stránky Mormon.org, které se nyní přetvářejí tak, aby se lépe přizpůsobily těm, na něž se zaměřují v první řadě – tzn. uživatelům, kteří nejsou členy Církve – budou posléze nahrazeny stránkami ComeUntoChrist.org.

Změny týkající se sociálních sítí

- Označení všech hlavních účtů Církve na sociálních sítích se změnilo tak, aby kladlo důraz na název Spasitelovy Církve.
- Členové se mohou připojit k nové skupině na Facebooku s názvem „Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů – inspirace a zprávy“ (v angličtině „The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints – Inspiration and News“), aby získávali přehled o zprávách a novinkách z Církve a aby v rámci ní vytvářeli určité společenství a posilovali pocit sounáležitosti.

Změny týkající se aplikací pro mobilní zařízení

- Aplikaci LDS Music [Hudba SPD] nahrazuje aplikace Sacred Music [Posvátná hudba].
- Aplikace Knihovna evangelia zůstane beze změn.

S tím, jak budeme společně pracovat na tom, aby byl kladen důraz na název Spasitelovy Církve, který zní Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, lze očekávat ještě další změny. ■

Humanitární úsilí pomáhá tisícům

LDS Charities, humanitární organizace Církve, se v loňském roce podílela ve spolupráci s 1 900 partnerskými humanitárními organizacemi na 2 885 projektech ve 141 zemích světa. Podle výroční zprávy organizace LDS Charities za rok 2018, která byla zveřejněna 19. února 2019, poskytla tato organizace od roku 1985 humanitární pomoc v objemu více než 2,2 miliardy dolarů – a to v podobě finančních prostředků, zboží a příspěvků formou věcného plnění – lidem ze 197 zemí a teritorií.

Úsilí Církve v humanitární oblasti je motivováno soucitem a láskou ke všem Božím dětem a klade důraz na tři hlavní zásady – péči o ty, kteří se ocitli v nejvyšší nouzi, podněcování k soběstačnosti a podporu dobrovolnictví a služby. Tyto zásady, které jsou založeny na víře v Ježíše Krista, dodávají sílu jednotlivcům i rodinám bez ohledu na to, jaké jsou rasy, náboženského vyznání či národnosti.

Církev poskytuje pomoc v nouzi (včetně dobrovolnických prací),

služby pro zrakově postižené a dále podporu v oblastech, jako jsou péče o matku a novorozence, zajišťování pitné vody a hygienické infrastruktury, očkování, poskytování invalidních vozíků a pomůcek k chůzi, pomoc lidem zajistit si potraviny s využitím místních řešení a zdrojů a okamžitá i dlouhodobá pomoc uprchlíkům. Církev se rovněž podílí na místních projektech zaměřených na službu veřejnosti ve 43 státech a provinciích Spojených států a Kanady, které se zaměřují na pomoc lidem bez domova, přesídlování uprchlíků a další potřeby.

„Pocítujeme velkou vděčnost a duševní spřízněnost s každým jednotlivcem, který v průběhu roku 2018 přispěl k úspěchu humanitární práce,“ řekla sestra Sharon Eubanková, ředitelka organizace LDS Charities a první rádkyně v Generálním předsednictvu Pomocného sdružení. Uvedla, že za výroční zprávou stojí laskavost deseti-tisíců lidí. ■

Celou zprávu si lze přečíst zde: ldscharities.org.

Zdravotní sestra v Indonésii stojí vedle novopečené matky. Zdravotní sestry, jež působí v této porodnici, absolvovaly kurz s názvem Pomozme dětem dýchat, který pořádá organizace LDS Charities.

Mladý muž z Ghany se usmívá poté, co byl za asistence technika z organizace LDS Charities vybaven invalidním vozíkem.

Novinky ze světa misionářů

Kontakt s domovem. Misionáři jsou nyní oprávněni každý týden během přípravného dne komunikovat se svou rodinou nejen prostřednictvím dopisů a e-mailů, ale i prostřednictvím textových zpráv, on-line zpráv, telefonu nebo videochatu.

Plánovací nástroj pro perspektivní misionáře. Nový plánovací nástroj zaměřený na misii, který vytvořilo Misionářské oddělení Církve a který je dostupný na internetu, může perspektivním misionářům pomoci učinit rozvážnější a promyšlenější rozhodnutí ohledně toho, kdy budou nejlépe připraveni sloužit Pánu jako misionáři.

Misie zaměřené na službu. Od ledna 2019 se mladí misionáři církevní služby označují jako „misionáři zaměřeni na službu“. Všichni mladí dospělí, kteří se chtějí přihlásit k misionářské službě, postupují stejně, prostřednictvím internetového portálu, a veškerá povolání na misii – ať již na misii zaměřenou na kázání evangelia, nebo na misii zaměřenou na službu – přicházejí od proroka. Způsobili mladí dospělí, kteří jsou z nejrůznějších důvodů omluveni ze služby na misii zaměřené na kázání evangelia, mohou být povoláni na misii zaměřenou na službu.

Sestry misionářky mohou nosit kalhoty. Sestry misionářky mají nyní možnost nosit při běžných každodenních činnostech kalhoty, ačkoli při návštěvách chrámu a během nedělních bohoslužeb, konferencí vedoucích, zónových konferencí, křestních shromáždění a zasvěcujících shromáždění v misionářských výcvikových střediscích mají i nadále nosit šaty nebo sukni. Nošení kalhot může sestřím pomoci chránit se před virovými onemocněními přenášenými komáry, zajistit, aby jim v chladném podnebí bylo teplo, a ulehčit jim jízdu na kole.

Došlo k vytvoření nových misii a úpravě hranic několika stávajících. Byly vytvořeny čtyři nové misie a dvanáct misii se stane součástí jiných stávajících misii. K takovýmto změnám dochází čas od času vzhledem k potřebě přizpůsobit se počtu sloužících misionářů. K novým misím se řadí Misie Demokratické republiky Kongo Kinshasa-východ, Guatemalská misie Antigua, Peruánská misie Limatambo a Filipínská misie Antipolo. Rodiče misionářů, kteří slouží v misiích, jichž se dotkly zmíněné změny – ať již jde o nově vytvořené, nebo zrušené misie – obdrží další informace od příslušného prezidenta misie.

Úprava počtu misionářských výcvikových středisek. S ohledem na lepší celkové využití misionářských výcvikových středisek po celém světě dochází k uzavření středisek v Argentině, ve Španělsku, v Chile a v Dominikánské

republice. Po uzavření těchto středisek bude Církev provozovat jedenáct misionářských výcvikových středisek, která se nacházejí v Brazílii, v Kolumbii, v Anglii, v Ghaně, v Guatemale, v Mexiku, na Novém Zélandu, v Peru, na Filipínách, v utazském Provu v USA a v Jihoafrické republice.

Video zaměřená na bezpečnost. Nová dvanáctidílná řada videí *Bezpečná zóna* je vytvořena za účelem zajištění větší bezpečnosti 65 000 misionářů na plný úvazek, kteří slouží v současné době, i těch, kteří službu teprve nastoupí. První video je určeno perspektivním misionářům, kteří je mají zhlédnout společně se svými rodiči poté, co obdrží povolání na misii, a ještě předtím, než se dostaví do misionářského výcvikového střediska. V misionářském výcvikovém středisku zhlédne toto video budoucí misionář znovu a bude mít příležitost se podívat i na ostatních jedenáct. Misionářům budou zásady bezpečnosti pravidelně připomínány rovněž po celou dobu jejich služby na misii. ■

Kuvajt oficiálně uznává Církev

Církev se podařilo ve státě Kuvajt dosáhnout pro své místní vedoucí a organizace oficiálního uznání. V Kuvajtu žije a pracuje téměř 300 členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů; pocházejí z mnoha zemí celého světa. Oficiální uznání ze strany kuvajtské vlády umožňuje místním vedoucím

lépe sloužit potřebám tamních členů.

Biskup Terry Harradine ze sboru Kuvajt, který je součástí kúlu Manama Bahrajn, vyjádřil kuvajtské vládě vděčnost za to, že v zemi povoluje svobodu vyznání, a to zejména v souvislosti s přistěhovanci, kteří tam pracují, a za podporu náboženské tolerance. ■

Náměty k činnostem

Je mnoho možností, jak členům pomáhat učit se z poselství pronesených na generální konferenci. Zde je několik příkladů; možná vás napadne i něco dalšího, co bude ve vašem kvoru či Pomocném sdružení fungovat lépe.

- **Diskutujte ve skupinkách.**
Rozdělte členy do skupinek a každé z nich zadejte k přečtení a k diskusi jiný oddíl konferenčního poselství. Poté každou skupinku požádejte, aby se podělila o nějakou pravdu, které se naučila. Nebo byste mohli vytvořit skupinky z těch, kteří studovali různé oddíly, a umožnit jim podělit se vzájemně o to, čemu se naučili.
- **Odpovídejte na otázky.**
Požádejte členy, aby zodpověděli otázky týkající se daného konferenčního poselství – například: Jaké pravdy evangelia v tomto poselství nacházíme? Jak můžeme tyto pravdy uplatňovat? Jaké výzvy a zaslíbená požehnání v poselství zazněly? Čemu toto poselství učí ohledně práce, kterou si Bůh přeje, abychom vykonali?
- **Podělte se o citáty.**
Požádejte členy, aby z daného konferenčního poselství citovali něco, co je inspiruje k plnění jejich zodpovědností v práci na spasení. Vybidněte je, aby zvažili, jak by se o tyto citáty mohli podělit, aby někomu požehnali, včetně svých blízkých a těch, jimž slouží v rámci pastýřské služby.
- **Použijte názorné pomůcky.**
Požádejte předem několik členů, aby přinesli z domova předměty, které by se daly využít při výuce daného konferenčního poselství. Během shromáždění tyto členy vybidněte, aby vysvětlili, jak tyto předměty s poselstvím souvisejí.
- **Připravte si lekci, které byste mohli učit doma.**
Požádejte členy, aby pracovali ve dvojicích a naplánovali lekci na domácí večer, která bude založena na daném konferenčním poselství. Jak můžeme své rodině zprostředkovat důležitost tohoto poselství? Jak bychom se o toto poselství mohli podělit s těmi, jimž sloužíme v rámci pastýřské služby?
- **Podělte se o zážitky a zkušenosti.**
Přečtěte si společně z daného konferenčního poselství několik výroků. Požádejte členy, aby uvedli příklady z písem nebo ze svého života, které dokládají či upevňují nauku, jíž se v těchto výrocích učí.
- **Učte se o určitém verši z písem.**
Požádejte členy, aby si přečetli některý verš z písem, který dané konferenční poselství zmiňuje. Vyzvěte je, aby diskutovali o tom, jak jim učení obsažené v tomto poselství pomáhá danému verši lépe porozumět.
- **Hleďte odpověď.**
Připravte si předem několik otázek, které lze prostřednictvím daného konferenčního poselství zodpovědět. Zaměřte se na otázky, které podněcují k hlubokému zamyšlení nebo uplatňování zásad evangelia. (Viz *Učte tak, jak učil Spasitel*, 31–32.) Poté umožněte členům, aby si některou z otázek vybrali a odpověď na ni vyhledali v poselství. Vyzvěte je, aby o svých odpovědích diskutovali ve skupinkách.
- **Hleďte poučné věty.**
Vybidněte členy, aby si dané konferenční poselství prošli a vyhledali v něm věty, které pro ně mají nějaký zvláštní význam. Požádejte je, aby se o ně podělili s ostatními a uvedli, co se z nich dozvídají. Jak nám tyto nauky mohou pomáhat uskutečňovat Pánovo dílo?
- **Něco vytvořte.**
Požádejte členy, aby vyrobili plakát nebo záložku s krátkým inspirativním výrokem z daného konferenčního poselství. Dejte jim příležitost ukázat ostatním, co vyrobili. ■

**V bezpečné náruči
(Můj jediný syn
byl mezi nimi),
Julie Rogersová**

„Na tomto světě není nedostatek utrpení, v Církvi ani mimo ni, a tak se rozhlédněte jakýmkoli směrem a najdete někoho, jehož bolest se bude zdát příliš těžká, než aby ji dokázal nést, a jehož žal se bude zdát nekonečný. Jednou z možností, jak na Něj ‚vždy ... pamatovati‘, je připojit se k onomu Velkému Lékaři v Jeho nikdy nekončícím úkolu pozvedat břemena těch, kteří jsou obtíženi, a ulevovat od bolesti těm, kteří jsou ztrápení.“

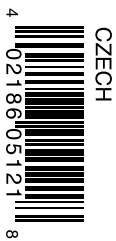
Starší Jeffrey R. Holland
z Kvora Dvanácti apoštolů,
„Vizte, Beránek Boží“, 46.

„Když hovoříme o našich starých i nových chrámech, kéž každý z nás svými skutky projevuje, že jsme pravými učedníky Pána Ježíše Krista,“ uvedl president Russell M. Nelson na závěrečném zasedání 189. výroční generální konference Církve. „Kéž pravidelně ‚renovujeme‘ svůj život skrze víru a důvěru v Něj. Kéž každý den využíváme moc Jeho Usmíření prostřednictvím pokání. A kéž zasvětime a znovuzasvětime svůj život službě Bohu a Jeho dětem – na obou stranách závoje.“

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

4 02186 05121 8